

Giới thiệu Cự Phẩm Asisu

Nếu bạn đọc yêu thích thể loại truyện teen có chút hài hước lại có chút nhẹ nhàng, không đặt nặng về nội dung, không cần quá cầu kì và nhất là những bạn đọc yêu thích thể loại truyện cổ đại về nền văn minh Ai Cập cổ xưa, những nữ hoàng, vương tử, những bí ẩn huyền bí bên dòng sông Nile hay không khí xa xưa đầy cuốn hút hẳn bạn sẽ thích thú với truyện Cự Phẩm Asisu.

Những nhân vật chính mà bạn sẽ được thấy trong truyện đó là:

Nguyệt Du / Asisu (Nữ hoàng Ai Cập): nữ cường, thích đọc sách quân sự, gian manh, vô sỉ, trạch nữ chính cống.

Izumin (hoàng tử Hitaito) với ánh mắt nâu trà và mái tóc bạch nguyệt dài, lạnh lùng, cao ngạo, tinh thông quân sự, chỉ ôn nhu và yêu đơn phương Carol từ khi Nguyệt Du xuất hiện, trái tim anh đã hướng về cô ấy từ lúc nào và từ đây chúng ta sẽ thấy bộ mặt khác của Izumin: bá đạo, phúc hắc, vô sỉ không kém nữ chính, siêu cấp chung tình...

Menfuisu (hoàng đế Ai Cập) dũng mãnh như sư tử, tham vọng cao, nóng nảy, khá thâm độc. Lúc đầu yêu Carol nhưng từ sau khi thấy chi Asisu lãnh đạm với mình cùng với năng lực trí tuệ cao của chị mình, lòng anh bắt đầu chuyển hướng về Asisu, muốn cưới Asisu làm hoàng hậu, sẵn sàng phế Carol...

Đây có thể nói như là một truyện lật ngược lại tình huống truyện trong bộ truyện vốn dĩ đã thu được rất nhiều độc giả hâm mộ. Nếu muốn tìm hiểu và khám phá mời bạn đón đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Cự Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cái Gì ? Ta Xuyên Không Là Để Giải Quyết Chuyện Này Sao ?

"AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ! Ai đó cho ta mượn cái gì nhọn nhọn được không ta phải giết chết tên Tì Mệnh Thần Không này coi !

"Người nói vì sao ta tức điên ư ? Đường đường là một trạch nữ luôn luôn tuân thủ pháp luật, trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, yêu Cộng Sản và luôn luôn đóng thuế đảng hoàng mà tại sao người lại lấy linh hồn ta là sao ? "

"Cái gì ? Con gái người khóc suốt mấy ngày trời vì Asisu nên người muốn thay đổi số mệnh Asisu, tuyển chọn rất nhiều người mà thấy ta là ứng viên tốt nhất nên bắt linh hồn ta ư ? Hay nhi ? Người lạm dụng chức quyền thần linh đem linh hồn Asisu vào thân xác ta thế còn linh hồn ta người vứt đi đâu

"Cho ta vào thân xác Asisu sao ? Nếu vậy trả cho ta tiền bảo hiểm, tiền tổn thất tinh thần, tiền lạm dụng chức quyền đối với người vô tội (có loại đó sao ?) như ta ?

"Đền bù sao ư ? Dễ thôi ! Cho ta khinh công Lăng Ba Vi Bộ và Tiên Nữ Tán Hoa giống game Võ Lâm Truyền Kỳ là được ! "

"Cái gì ? Không cho ư ? Nếu vậy ta sẽ kiện Ngọc Hoàng về tội lạm dụng chức quyền làm công việc cá nhân ! "

"Sao ? Không chịu ư ? Được thôi cùng lắm ta sẽ kiện kiện kiện tới khi nào hồn phi phách lạc thì thôi ! "

"Đồng ý rồi sao ? Khử khử khử ! Như vậy mới đúng chứ ? Mà sao mặt người giống như muốn khóc vậy ? (TG: Chị hai á ! Chị ép người ta vậy không khóc mới lạ đó)

Nữ hoàng ư ? Khử Khử ! Thú vị đây ! Thế là ta sẽ tiếp tục cuộc sống trạch nữ giàu sang phú quý rồi !

"Ai nha, đau quá ! "

Chết tiệt cái tên Tì Mệnh Thần Không này, nhét vào đầu ta cái quả khur Asisu làm chi trời ? Ta biết hết trong truyện rồi mà ! Cái này rõ ràng có ý hành hạ ta nè !

Nguyệt Du tập trung nhắm mắt lại, những chiêu thức khinh công Lăng Ba Vi Bộ cùng với Tiên Nữ Tán Hoa dần dần hòa nhập vào trong đầu nàng. Cảm nhận rõ ràng sự thay đổi trên cơ thể của mình, nàng thầm mỉm cười vì nó thật sự đơn giản hơn nàng nghĩ, chỉ cần sử dụng trí lực là có thể thông thạo được cả hai chiêu thức này. Bất chợt, một giọng nói cung nữ vang lên bên tai nàng nói nhỏ :

"Nữ Hoàng Asisu, Ari vừa mới kêu người dụ con bé Carol xuống bãi phục kích cá sấu ở suối tiên. Carol chết chắc chắn trái tim hoàng đế sẽ thuộc mãi về người. "

Cái gì ? Nàng bất chợt nghe thể liền bật dậy , xung quanh được trang trí theo đúng họa tiết Ai Cập cổ đại được dát vàng , nhìn xuống , một cô gái mặc bộ cung nữ Ai Cập tưởng nàng còn chưa tỉnh cung kính nói lại

“Nữ vương , Carol sắp xuống dưới gặp tử thần rồi mai này người sắp có được trái tim của hoàng đế thôi ? “

Nàng chợt nhớ ra hình như tình cảnh này sao rất chi là quen thuộc , Đúng rồi ! Cảnh này Asisu sắp đặt vụ cá sấu rồi bị cả triều đình ép hôn ! Bà mẹ nó chứ ! Ta xuyên không chẳng lẽ là giải quyết cái vụ này sao ? Nàng nhăn nhó mặt mày suy nghĩ :

“Nữ vương ! Nữ vương ! Người sao thế ? Sao trông người kì lạ vậy ? Người phải vui mừng cơ chứ ? “

Nguyệt Du nghe thấy vậy liền nói với cung nữ :

"Ngay lập tức chỉ ta chỗ Ari đang phục kích , ta cần đến chỗ đó ! "

Cung nữ nọ nghe nàng quát vậy liền lắp bắp nói :

“Cái Cái... Cái gì ? Nữ hoàng muốn đến đó làm gì ? Không được đâu nguy hiểm lắm ! “

Nhiều năm làm một hội trưởng lãnh đạm trong đại học , nàng liền lạnh lùng nói :

“Không có nhiều thời gian mà giải thích đâu ! Ngay lập tức dẫn ta đi ! Giờ người là nữ hoàng hay là ta là nữ hoàng ? “

Cung nữ bị nàng thị uy rùng mình , hix, từ trước giờ chưa từng thấy nữ vương lạnh lùng hơn cả bình thường . Cô liền đi trước dẫn đường cho nàng nhưng đi được đến nửa đường thì dừng lại , Nguyệt Du thấy lạ liền hỏi :

“Sao không đi tiếp tại sao lại dừng lại ? “

Cô cung nữ liền khép nép nói :

“Nữ vương , người không tính thay đồ sao ? “

Nàng không hiểu ý của cô cung nữ , bộ đồ nàng mặc có liên quan gì mà phải thay đồ bất chợt nàng nhìn xuống thì thấy ai da bộ này sao hình như mỏng quá hình như là tiết y thời cổ đại thì phải ?

=.=!

Nàng liền lấy quạt lông che mặt đang đỏ bừng vì quê độ liền cứu chữa :

“Thoải được rồi nhanh giúp ta thay đồ lên cái ! “

“Nè ! Đến nơi chưa vậy ? Sao mà lâu quá vậy ? Còn bao xa nữa thế ? “

Sau khi thay nguyên bộ đồ nặng hơn cả tấn , Nguyệt Du vừa hỏi hã đi vừa thúc giục khi đi hoài mà vẫn chưa đến hồ sen nơi Carol bị phục kích . Cô cung nữ phía sau ì ạch thờ hồng hộc đuổi theo nói :

“Nữ hoàng còn đến 3 dãy hoàng cung nữa mới đến nơi lận ! “

Cái gì ? (T__T) Đừng đùa chứ ! Mặc bộ đồ này đã muốn chết rồi đã thế còn đi hết nguyên 3 dãy cung á ? Bộ muốn giết người sao ? Cái tên thần Ti Mệnh Thần Không ta mà còn gặp lại người , ta thề không đập nát gương mặt tuần sái trung niên của người ta thề không phải là Nguyệt Du này !

(* rùng mình * Ti Mệnh Thần Không : “Sao mà thấy lạnh quá vậy ? Ai nha chắc là trời sắp sang đông rồi ! “)

Trước tình cảnh nguy cấp về số mệnh của mình , nếu không cứu Carol thì chắc chắn ta sẽ bị đá sang Babylon ngay tức khắc . Không được ta phải nhanh chóng hành động nếu không xui xẻo cưới tên Ragashu thì còn gì cuộc sống nữ hoàng tương lai của ta nữa .

Nguyệt Du ngay tức khắc sử dụng trí lực của mình thi triển khing công Lăng Ba Vi Bộ trước sự thất thần và kinh hoàng của cô cung nữ .

----- Tại suối tiên -----

Trong khi đó , Carol vì nhớ đến chuyện gặp Ragashu tại trên sông Jordan ngay lập tức muốn báo cho Menfuisu biết , Nafutera liền dẫn cô đến thần điện nhưng khi đến hồ sen không có chiếc thuyền nào , họ đành phải đi băng qua hồ sen để đến thần điện , Ari nghe tin tình báo nói liền vui mừng khi Carol đã rơi vào bẫy . Nhẹ nhàng cùng với 2 thuộc hạ mở cống nước thông với những con cá sấu sông nin , Carol nghe tiếng động lạ liền thắc mắc hỏi :

“Ủa tiếng gì vậy?

“Tiếng sóng nước sông Nin vỗ bờ đó thưa Hoàng phi ! “

Carol nghe lại tiếng mở nước liền khẳng khái nói :

“ Không phải ! Tiếng sóng vỗ sao mà mạnh như vậy ! “

Nữ quan Nafutera tưởng Carol còn chưa quen tiếng sóng nước Sông Nin liền an ủi :

“ Lệnh bà chắc là chưa quen đó thôi ! Nếu người sợ thì cứ việc nắm lấy tay tôi ! “

Khi thấy Carol đi vào giữa lòng hồ , Ari ra lệnh hai tên thuộc hạ mở hết toàn bộ cống nước tử thần , Nước chảy vào càng lúc càng mạnh , Carol lo lắng có điều gì đó , sợ hãi :

“ Nữ quan ơi ! Sao tôi nghe chả giống tiếng sông ? “

“ Lệnh bà ! Để tôi xem sao ! “

“ Ô Sao nước trong hồ lại dâng lên rồi ! “

Carol ngoảnh lại thì thấy nước trong hồ dâng lên , Nàng dự cảm có điềm không may liền cùng với Nafutera thoát khỏi nơi này . Nước trong hồ càng lúc càng ngập cao lên , Ari cùng với đồng bọn liền thả đàn cá sấu ra . Những con cá sấu đang đói tinh nhạy thấy chuyển động trong nước liền từ từ ẩn nấp bơi đến chỗ Carol . Cô cùng nữ thấy cái gì đó liền đứng lại ngoảnh lại thì

“ Phập ! “

Một con cá sấu bất ngờ tấn công , há mồm ta nuốt chửng chìm cô cùng nữ xuống nước , Carol thấy cảnh đó liền hoảng loạn cùng với Nafutera , Nafutera kêu cứu gọi vệ binh . Một đàn cá sấu từ từ chạy tới chỗ Carol . Trong khi đó , Ari thầm vui sướng . Chỉ cần Carol chết , nữ hoàng sẽ lại có được trái tim của hoàng đế Menfuisu , chỉ có nữ vương mới xứng đáng được ngồi vị hoàng hậu đó , vui sướng khi nghĩ đến viễn cảnh đó . Ari ra lệnh cho thuộc hạ đâm Carol bị thương để kích thích lũ cá sấu . Thuộc hạ Ari che mặt lại liền tiếp đâm về phía Carol , Nafutera liền hét lên :

“ Các ngươi làm gì đó ? Sao dám hành thích hoàng phi ? Các ngươi làm việc cho ai đó ? “

Carol né những mũi lao trong khi phía sau cô có một con cá sấu đang rình rập .

“ Phập ! “

Con cá sấu cắn hụt tà áo của Carol , thuộc hạ Ari vui mừng khi thấy Carol gần sắp chết nên hào hứng liền tiếp đâm về phía Carol . Bất chợt

“ Vút ! “ “ Vút !

Hai cục đá bay thẳng làm ngất hai thuộc hạ của Ari , Ari thấy lạ liền hét lên :

_ “ Tên nào dám cả gan ngăn trở kế hoạch của ta ? “

Bỗng một thân ảnh xuất hiện trước mặt Carol , khi thấy thân ảnh đó Nafutera và Carol kinh ngạc thốt lên :

_ “ Chị Asisu ! “

_ “ Nữ vương ! “

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Tránh Vỗ Dưa Gặp Vỗ Dừa !!!!

“ Nữ hoàng ! Sao người lại muốn cứu Carol cơ chứ ? “ Ari thắc mắc khi thấy Asisu đứng ra trước che chở cho Carol .

Carol cùng với Nafutera khi thấy Asisu trước mặt mình thất thần mà quên đi mất mình đang bị vây trong vòng vây cá sấu cho đến khi Asisu mở miệng họ mới tỉnh lại :

_ “ Carol ! Em có thể chạy ra đến chỗ bờ được không ? Cứ đi đi chị sẽ giải quyết hết mấy đám cá sấu này ! “

Carol nghe Nguyệt Du nói liền gật đầu rồi chạy ra đến chỗ bờ , vừa lúc đó Ruka khuôn mặt thanh tú che bởi một phần tóc quấn nâu cũng kịp thời chạy tới

đến , thấy Carol không sao , anh liền thở phào nhẹ nhõm :

_ “ Hoàng phi ! Cô không bị thương gì chứ ? “

Carol thấy Ruka thoát nạn khỏi trận cát lún liền vui mừng nói :

_ “ Ruka anh thoát khỏi trận cát lún rồi sao ? May quá ! Tôi không sao cả ! Đúng rồi mau cứu chị Asisu đi chị ấy đang ở trong vòng vây cá sấu đó ! “

Ruka kinh ngạc suy nghĩ : “” Asisu cứu Carol ư ? Sao cô ta lại thay đổi nhanh như vậy ? Chẳng lẽ đây vẫn là âm mưu của bà ta chăng ? “”

-----Tại thần điện-----

“ Báo động ! Báo động ! Hoàng Phi Carol bị tấn công ! “

Toàn bộ lính canh gác , hộ vệ chạy ra đến hồ sen kịp thời cứu Carol , trong khi đó Unasu hốt hoảng chạy đến báo tin cho hoàng đế Menfuisu :

“ Bẩm hoàng thượng ! Có tin dữ hoàng phi Carol bị tấn công chưa rõ tình hình sòng chết ra sao ?

Menfuisu nét mặt tái mét khi nghe tin Carol bị tấn công liền hốt hoảng chạy tới hồ sen , khi thấy Carol còn sống sót , nét mặt căng thẳng dần ra , anh nhào tới ôm lấy Carol sốt ruột hỏi :

“ Carol của ta ! Nàng không sao chứ ? “

Trong vòng tay của Menfuisu , Carol cảm nhận được sự an toàn của Menfuisu liền ôm chặt khóc :

_ “ Huhuhu ! Em không sao cả ! Em sợ quá ! E cứ tưởng rằng mình nằm trong bụng cá sấu rồi chứ ? “

“ Nàng sao lại ra đây ? Nàng vừa mới ốm dậy mà ! “

“ Em muốn gặp anh để nói chuyện quan trọng với anh thôi ! ”

Chợt nhớ ra Asisu , nàng liền hối thúc Menfuisu :

_ “ Menfuisu ! Chị Asisu vẫn còn ở hồ sen ! Mau mau cứu chị ấy đi ! Không có chị ấy e không còn sống để gặp anh rồi ! “

Vừa lúc đó , Nguyệt Du trở lại nhìn thấy mọi người đông đủ liền kinh ngạc nói :

_ “ Ấy làm gì mà tập trung hết tất cả mọi người vậy ? Nè nè các người nhìn ta ánh mắt kiểu gì thế ? Bộ chưa thấy người đẹp như ta sao ? ” (TG : “ choáng “)

_ “ ! “

_ “ Chị không sao chứ ? “ Carol lo lắng rụt rè hỏi .

_ “ Yên tâm đi ! Mấy con cá sấu chưa đụng được vào tà áo của chị được đâu ! Đừng có lo ! “ Nàng mỉm cười đáp lại , nhìn Menfuisu mái tóc dài bóng mượt , đầu đội kim ung quan tăng thêm nét khuynh thành cho khuôn mặt đẹp như ngọc tạc , thầm tấm tắc khen :

“ Chậc chậc ! Quả là mỹ nam ! Hèn chi Asisu không thể không yêu điên cuồng đến như vậy ? ”

_ “ Tất cả điều tra cho ta tại sao lại có cá sấu ở đây và ai đã mở cổng nước ra vậy ? “ Menfuisu hạ lệnh cho các lính canh thì bắt chợt Ruka quỳ xuống nói :

_ “ Tàu hoàng thượng , đây là một âm mưu mưu sát hoàng phi ! “

_ “ Là ai dám cả gan ??? Menfuisu nóng nảy hét lên

_ “ Người cứ hỏi nữ quan Ari đi thì sẽ rõ !

Ruka liền chỉ tay về phía Ari , Ari run rẩy cơ thể khi thấy Menfuisu sát khí cầm kiếm chém thẳng về phía mình nói :

_ “ Ngươi chỉ là một nữ quan mà dám cả gan ám sát Carol của ta , nói , có phải Asisu sai khiến ngươi làm vậy không ?

_ “ Menfuisu ! Bình tĩnh lại . Carol ngăn can lại .

Một nhát kiếm gần chém xuống thân hình Ari , Ari nhắm mắt chịu chết bất chợt

“ Keng ”

Thanh kiếm của Menfuisu bị kẹp chặt giữa hai ngón tay của Nguyệt Du , vận dụng trí lực , nàng bẻ đôi thanh kiếm ra làm hai . Menfuisu tức điên lên khi

thấy nàng bảo vệ cho Ari liền tức tối chửi nàng :

_ "Chị sao chị lại bênh vực cho Ari ? Chẳng lẽ chính chị đã ra lệnh cho Ari làm điều đó ? Chị nói đi có phải thế không ? "

_ "Đúng là do chị làm đó ! " Nguyệt Du thẳng thắn mở miệng khiến tất cả mọi người kinh ngạc bàn tán .

_ "Chả hiểu vì sao bà ta lại ganh ghét hoàng phi Carol nhỉ ? Người ta đẹp người đẹp nét như vậy mà ? "

_ "Tôi nghi ngờ bà ta cứu Carol chắc cũng là âm mưu mới của bà ta quá ! "

.....

Haizz ! Đứng trước mặt lời nói của mấy tên quan này Asisu mà không điên lên mới là lạ ! Menfuisu sau khi nghe chị mình nói thẳng liền mắng thẳng :

_ "ASISU ! Tại sao chị lại làm thế ? Chị có biết bây giờ cả kinh thành đang muốn xử chị không ? Nể tình chị là chị ruột ta , không ta đã chém đầu chị rồi ngay bây giờ chị phải ngay lập tức đồng ý cưới Ragashu đi ! Nếu không thì sẽ không có lợi cho triều đình này ! "

_ "Chát ! "

Một tiếng thút vang lên , mọi người kinh ngạc khi thấy Asisu tát thẳng một bạt tai lên khuôn mặt Menfuisu , anh kinh ngạc thốt :

_ "Chị.....! "

_ "Chị chị.... chị cái đầu của em ! Em còn coi chị là chị của em không hả ? Khi nhỏ em không nhớ ai đã theo em từng bước chân chăm sóc em và bảo vệ em khỏi các vụ mưu sát hả ? Vậy mà khi lớn lên chỉ vì một người con gái tên Carol mà em ném hết tình nghĩa ấy , cắt đứt tình chị em . Sau đó, đức vua Babylon sang, thì em đóng gói ném chị của mình sang xứ người như một món hàng vậy. Em nói là vì hạnh phúc của chị nhưng ai dám chắc trong lời nói ấy có bao nhiêu phần thật? Em có chắc là em không có nghĩ lợi dụng chị mình để giao hảo với Babylon không? Có chắc rằng em không nghĩ là nên đẩy chị ra thật xa để bảo vệ an toàn của người vợ của mình? " (TG : Chị nói đúng ! Chị chửi tiếp đi em ủng hộ chị)

Nguyệt Du ức chế nổi điên lên chửi , một tay chống nạnh một tay chia thẳng mặt Menfuisu mà giải tỏa cơn tức mình :

_ "Em có bao giờ nghĩ đến em từng ở trong trường hợp như chị chưa ? Thử nghĩ đi, một người mà chăm lo từ tắm rửa đặt trọn niềm tin, tình yêu vào người ấy, sắp hoàn thành tâm nguyện sau mười mấy năm vậy mà vì một người con gái những thứ ấy liền đồ sông đồ bể. Em hỏi xem có hận không? Đương nhiên phải hận và sẽ làm đủ mọi cách để đẩy người con gái ấy ra. Em hãy suy nghĩ xem coi em làm vậy là có đúng hay không ? Em nên nhớ một câu " Con chó ép quá cũng sẽ cắn người ! " "

Sau khi nhìn thấy mặt Menfuisu cúi gằm xuống xám xịt im lặng không nói gì , nàng bắt đầu quay qua đám quan đại thần xả tiếp :

_ "Còn các người nữa , đục khoét cho nhiều vào , hoàng đế Ragashu cầu hôn ta , các người nói rằng vì quyền lợi của Ai Cập mà ép ta đồng ý có bao giờ các người suy nghĩ hạnh phúc của ta chưa ? Có phải giờ Ai cập có hoàng phi rồi nên các người muốn đuổi ta chứ gì ? Quyền lợi , quyền lợi ta nhỏ vào á ! Nếu vì quyền lợi Ai cập vậy sao các người không tiến cử con gái các người lên đi hả ? Thật là không biết ngượng là gì ? Các người đừng quên ta là nữ hoàng quyền lực ta cao hơn các người , các người dựa vào cái gì mà kêu ta phải đồng ý ? Ari , chúng ta quay về tâm cung , Ở đây có ngày ta ứ mà chết quá ! "

Sau khi giải tỏa xong , nàng hùng hùng hổ hổ quay về tâm cung để lại một đám mây mù xám xịt , mọi người đều trầm mặc nhìn nhau riêng Ruka thì cảm thấy có sự thay đổi của Asisu suy nghĩ :

"" Thật không nghĩ đến Asisu lại bạo gan đến vậy ! Xem ra mình phải báo cáo cho hoàng tử Izumin biết mới được ! ""

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Kế Hoạch Tổng Khứ Ragashu (1)

Tại tâm cung của Asisu , Nguyệt Du sau một hồi nổi điên giải tỏa liền tự thưởng cho mình một chum nho xanh chua chua mọng nước dọn sẵn , trong khi đó Ari với tâm trạng bức bối và khó hiểu vì sao nàng lại làm như thế liền mở miệng hỏi :

_ "Nữ hoàng tại sao nữ hoàng lại thay đổi chủ kiến vậy ? Nếu mà người đề ngay lúc đầu có phải là người đã có được trái tim của hoàng đế Menfuisu không ? "

Nàng nghe Ari bức bối vậy liền mỉm cười nhẹ , đưa trước mặt Ari chum nho xanh , dịu dàng nói :

“ Ari ! Người nhìn chằm chằm xanh trên tay ta đi ! . Người có thấy trên chằm chằm xanh này luôn luôn có mỗi cành cây dính liền với quả của nó không ? Người cứ tưởng tượng chằm chằm xanh này chính là tình cảm của Menfuisu , nếu người dùng tay người giắt ra từng trái thì nó sẽ rời khỏi chằm chằm đó ra cũng giống như vậy nếu như ta càng cố gắng kéo Menfuisu về phía ta thì chẳng khác nào khiến Menfuisu rời xa khỏi ta . Với lại có một người nào đó nói với ta rằng : Trong cuộc đời này luôn luôn có sự sắp xếp nếu ai đó vốn không phải là của mình thì sẽ rời xa mình một ngày nào đó còn cái gì chắc chắn sau này mãi mãi thuộc về mình thì sẽ tự động ở bên cạnh mình . Cho nên Ari à ! Nghe lời ta đi cái gì buông thì tốt hơn nên buông ra , cố gắng một thứ không phải là của mình thì chính mình chịu thiệt thôi . Hơn nữa , trên đời này còn một đồng cỏ đại đang ở bên ngoài kia kia và ta lại là nữ hoàng tuyệt sắc nước trời chẳng lẽ chỉ vì “ cô đại “ Menfuisu mà phải tốn công sức mà chẳng được gì sao ? Ta không có ngốc đến thế đâu ! “ (TG : “ Chị tự tin gớm ~.~ !)

Nàng kiêu hãnh vươn tay thẳng kiêu ngạo nói khiến Ari cảm thấy buồn cười về sự thay đổi của chủ nhân mình nhưng dù sao ít ra chủ nhân bây giờ vui vẻ hoạt bát hơn trước là được rồi . Làm một người hầu không có gì có thể đánh đổi được niềm vui cũng như hạnh phúc của chủ nhân mình . Ari thở dài , mỉm cười cung kính trả lời :

“ Nữ hoàng , thần đã hiểu ! Dù người làm gì thần vẫn luôn ở bên cạnh ủng hộ người ! “

“ Cảm ơn người ! Ari à ! “ . Nàng nở nụ cười triu mến về phía Ari rồi lại nhìn bên ngoài thành ThêBê , tay đặt trong lồng ngực tự nhủ với mình

Asisu à ! Cô hãy yên tâm ở trong than xác của tôi đi ! Mong rằng cô có thể quên đi được Menfuisu và kiếm cho mình hạnh phúc đích thực của mình ! Còn ở đây , cô hãy yên tâm ! Tôi sẽ thay đổi lại số mệnh cho cô khiến nó không phải là bi kịch đâu ! Hãy yên tâm !

Bỗng nhiên , ánh mắt nàng lóe lên tia sát khí , rút ra một chiếc ngân châm giấu sẵn trong quạt lông phóng thẳng hướng về phía sa rèm .

“ Phập ! “

Menfuisu kịp thời né kịp , chậm một chút nữa là về chầu chung với phụ thân rồi , anh nuốt nước miếng ực xuống kinh hãi nhìn cây ngân châm găm thẳng vào chỗ mình đứng lúc nãy , anh gào lên :

“ Chị !!!!! Muốn ám sát em hay sao vậy ? “

“ Uả? Menfuisu ? Hóa ra nãy giờ em núp chỗ đó ah thế mà chị tưởng là thích khách chứ ? “ Nàng nhún mày lại , giọng điệu xem thường Menfuisu . Biết thế hồi nãy mình ra chiều “ Tiên nữ tán hoa “ giết chết hán tại chỗ luôn cho rồi ! (TG : Chị hai ! Chị giết anh Menfuisu lúc này không nên ! Phải cho ảnh sống để mà hành hạ ảnh chứ ! ND : Duyệt ! Cái này ta đồng ý ! Tạm thời tha cho hán !)

“ Menfuisu ! Em tới đây làm gì vậy ? Nếu như trách chị về chuyện hồi nãy nữa thì xin mời em , không tiễn ! “ . Nguyệt Du vẫn đậm phong khinh nói , lời phát ra liền khiến cho Menfuisu khê cau mày , cảm thấy chị mình thay đổi quá nhiều so với trước đây . Anh biết chị mình vẫn còn giận vì chuyện lúc nãy , anh gãi đầu lúng túng nói :

“ Chị ! Em ... em xin lỗi chị ! “

“ OANH ! “

Một tiếng sét đánh ngang tai Nguyệt Du , nàng trở mắt nhìn Menfuisu rồi ánh mắt có vẻ giật giật . AAAAA! Ông trời ơi ! Cho con một tia sét đánh thật mạnh xuống coi ! Menfuisu có phải đang xin lỗi con không hả trời... trời... trời... ?

“ Em nói gì em noi lại cho chị nghe ? “ Nàng không tin vào tai mình liền hỏi lại .

“ Chị ! Em xin lỗi chị ! Là do em không tốt , do em quá quan tâm đến Carol mà làm chị bị tổn thương quá lớn không nhưng thế còn nóng nảy muốn đuổi chị đi , xin chị hãy tha lỗi cho em ! “ Menfuisu sắc mặt đỏ bừng xin lỗi Nguyệt Du .

“ Thôi được rồi ! Mọi chuyện cũng là quá khứ rồi ! Đừng có như thế không chị tổn thọ bây giờ ! “

Nàng liền kêu Menfuisu đứng dậy khi thấy Menfuisu quỳ xuống xin lỗi nàng .

“ Bây giờ em nên lo hôn lễ của mình đi ! Nhớ là phải mời chị đó nhá ! Hôn lễ trước chị chưa được ăn miếng thịt con sư tử nướng nào ! “ Nàng hời tiếu trong lòng , không biết sư tử nướng có ngon không nhỉ ?

“ Chị nếu thích thì sau hôn lễ em sẽ nướng cho chị ăn mà ! “

“ Thiệt hả ? Nhớ đó nhen ! Thôi khuya rồi ! Em nghỉ ngơi đi sắp đám cưới rồi nên phải biết giữ sức khỏe chứ ? “ . Nàng nở nụ cười nhu mì với Menfuisu .

Menfuisu đứng dậy , đi thẳng về tấm cung của mình trong lòng đầy suy nghĩ về sự thay đổi của chị mình . Không hiểu sao mình cảm thấy chị ấy thay đổi nhiều quá nhưng dù sao mình cũng muôn cảm ơn chị đã tác hợp cho mình . Chị ! Em cảm ơn và xin lỗi chị ! .

Chương 4: Kế Hoạch Tổng Khứ Ragashu (2)

Tại kinh thành Hitaito , một chàng trai với khuôn mặt tuấn mỹ , mái tóc bạch kim phiêu dạt bay theo gió , ánh mắt nâu xa xăm nhìn về phía Ai Cập , trong lòng suy tư :

_ “Lâu quá rồi ! Không biết Ruka gửi tin tức gì chưa nữa ? “

Đột nhiên , từ xa xa có một chú chim bồ câu bay từ phía Ai Cập , Izumin nhìn thấy nó liền vui mừng , nâng niu nhẹ nhàng đón lấy nó , gỡ bức mật thư của Ruka , ánh mắt chàng nhúu mày suy nghĩ khi đọc bức mật thư :

_ “Asisu thay đổi cứu Carol sao ? Đã thế còn mắng nguyên cả triều đình Ai Cập xối xả ư ? Asisu quả là thâm tàng bất khả lộ ! Xem ra mình phải đến Ai Cập một chuyến điều tra chuyện này thực hư ra sao mới được ! “

Ánh mắt Izumin xa xăm nhớ đến hình ảnh Carol dùng mưu kế chặn sông Chigurit phá hủy thành Atsiria , chàng cảm nhận rằng tin tức về Atsiria sẽ làm cho các nước khác sẽ dòm ngó nhiều về Ai Cập hơn . Carol ơi ... Nàng rốt cuộc là ai ? Sự thông minh của nàng đã làm lòng ta chao đảo vì nàng , ta phải có được nàng bằng mọi giá

----- Tại cung TheBe -----

Cả triều đình trở nên nhộn nhịp chuẩn bị cho hôn lễ giữa Menfuisu và Carol , Carol thì lúc nào cũng bị nguyên một đám hậu vệ đi theo sau cứ như là Tổng Thống , Carol cảm thấy khó chịu , hìx , cứ kiểu này chắc mình trở nên điên mất quá , Carol vừa đi vừa nhẩm nhó đi bất chợt nàng đụng đầu Asisu đang đi hướng ngược lại cùng với Ari . Nguyên đám cận vệ cùng Unasu và Ruka vây xung quanh nàng , ánh mắt họ dè chừng lẫn ghen ghét Asisu trong đó . Nguyệt Du nhìn thấy tình cảnh như vậy , mỉm cười ôn nhu nhẹ nhàng , vẫn đậm phong khinh đi ngang qua Carol đến phòng thượng khách của Ragashu . Tất cả mọi người kinh ngạc trước hành động của nàng , nếu là trước đây thì Asisu đã ném cái nhìn ghen tuông và hận thù vào Carol rồi nhưng hiện giờ thì mọi người cảm thấy rằng Asisu đã thay đổi quá nhiều từ vụ cá sấu đến giờ . Sau khi đụng gặp Carol ở hành lang phía Tây , Ari thấy nhiều cận vệ nhìn chủ nhân bằng ánh mắt căm ghét và dè chừng thì thấy bất bình cho chủ nhân của mình , Nguyệt Du thấy được sự bất bình của nàng liền nhắc nhở :

_ “Ari à ! Kệ đi không sao đâu ! Mặc kệ họ,để ý làm gì ! “

Ari nghe nàng nói vậy liền không bất bình nữa nhưng nàng lại thắc mắc vì sao nữ hoàng muốn gặp hoàng đế Babylon nhi , Ari nhớ lại sang nay nói chuyện với nữ hoàng :

_ “Nữ hoàng ! Người cho gọi thần có việc gì vậy ? “

Nguyệt Du lơ đãng nhìn ra ngoài , nàng mặc bộ tử sa y phủ dài xuống , tay chống cằm nhìn ra ngoài kinh thành TheBe , gió nhẹ lướt qua làm những sợi tóc mềm mại phất phơ trong gió , dưới ánh nắng mặt trời càng làm nổi bật vẻ đẹp tuyệt trần kiều sa hơn , thấy Ari ở đó , nàng mở miệng nói :

_ “Ari ! Chúng ta chuẩn bị đi thăm hoàng đế Ragashu thôi ! “

_”Nữ hoàng ! Người tính đến chỗ hoàng đế Ragashu sao ? “

_ “Đừng vậy ! Đạo này chán quá sẵn tiện có hoàng đế Ragashu ở đây ta muốn thí nghiệm thử xem ! “. Vừa nói , nàng vừa mỉm cười ôn nhu , Ari cảm thấy trong nụ cười của nữ hoàng có gì đó nguy hiểm , nàng cảm thấy thương tâm cho số phận của Ragashu . Ragashu ! Ngài hãy tự bảo trọng !

_ “Ari ! Đây là phòng thượng khách vậy ? “Nguyệt Du nói đã lôi Ari về lại thực tại , Ari tỉnh táo kính cẩn mời nàng vào phòng .

Không biết tên Ragashu có giống trong nguyên tác không nhi ? Ta phải coi thử xem hán như thế nào đã ? Biết người biết ta , trăm trận trăm thắng phải liệu trước để mà đuôi hán vừa êm đẹp mà không ảnh hưởng gì nhiều đến ta thôi.

Nguyệt Du nghĩ ngợi , bước vào phòng thì thấy kinh ngạc mà nghĩ . Ôi trời ! Ông trời ơi giáng cho con thêm một tia sét xuống nữa đi đi! Có phải không vậy ? Tuy rằng hán đội mũ Irac đáng ghét kia nhưng vẫn thoát ra vẻ yêu mị , gian manh giống như mấy tên mỹ nam yêu nghiệt quá vậy ?

Thấy Asisu che mặt sau chiếc quạt lông , đôi mắt đen huyền dò xét hán , hán mỉm cười bước đến cầm tay nàng , nịnh nọt nói :

_ “Asisu ! Nữ hoàng xinh đẹp của ta ! Con gió nào thổi nàng đến đây vậy ? “

Nguyệt Du mỉm cười , dịu dàng nói , trong ánh mắt lóe lên một tia sáng rồi tắt nhanh chóng:

_ “Ngài là khách ở đây mà ! Sao ta lại không thể đón tiếp hoàng đế từ tế được chứ ? “

Xem ra tính cách không khác gì mấy trong nguyên tác ! Ragashu ! Xin lỗi người nhen ! Vì cuộc sống trạch nữ vương gia của ta , ta đành phải tổng khứ

ngươi thôi !

Ragashu chăm chăm nhìn nàng , càng lúc càng thấy Asisu có chút khác lạ so với trước đây , trong ánh mắt luôn thể hiện sự ghen tuông và hận thù đối với Carol nhưng giờ đây trong ánh mắt ánh lên sự tự tin và cơ trí vừa ẩn vừa hiện . Xem ra mỹ nhân này đã thay đổi hoàn toàn thực sự rồi nhưng như vậy ta còn thích thú hơn muốn cưới Asisu về làm hoàng phi Babylon hơn .

Thấy Ragashu không ngừng đánh giá nàng , Nguyệt Du giấu đi sự chán ghét trong lòng , cố gắng nở nụ cười khuyh quốc của mình , mở miệng nói :

_ “Mấy hôm nay ở Ai Cập , có khiến ngài thoải mái không ? “

Thấy Asisu nở nụ cười ôn nhu , nhân tình hẳn sáng lên . Đẹp quá ! Quả không hổ danh là đệ nhất mỹ nhân Ai Cập đâu như cô gái sông Nin kia . Hắn liền cung kính trả lời :

_ “Ở đây rất thoải mái , nữ hoàng đừng có lo lắng thể mà không biết nàng có chịu nhận lời cầu hôn của ta không ? Ta sẽ đáp ứng mọi điều kiện nàng đưa ra kể cả gết Carol ! “

Nguyệt Du nghe Ragashu nói vậy liền nhếch mép sau chiếc quạt lông , bình tĩnh đáp lại :

_ “À ! Về lời cầu hôn của ngài , ta đã hỏi thần linh rồi ! “

Ragashu nhân tình sáng lên hẳn , trong lòng vui mừng khi sắp thành công thực hiện mưu đồ của mình , hắn mong chờ lời đồng ý của nàng . Nhìn thấy được trong ánh mắt sáng rực lên của Ragashu , nàng nén cười trong lòng , giả vờ băn khoăn nói :

_ “Aizz ! Thần linh chịu đồng ý rồi nhưng mà vì theo thông lệ ở Ai Cập , ngài phải đáp ứng các điều kiện này thì ta mới có thể cưới ngài được!

_ “Đó là gì thế ? “ Ragashu ngạc nhiên và tò mò hỏi nàng .

_ “Từ từ Đám cưới em trai ta xong thì ta sẽ nói cho ngài nghe . Bây giờ ta xin phép về thần điện để cầu nguyện ! Xin phép ngài ! “ Nàng úp úp mở mở nói , sau khi nói xong liền cố ý đụng vào người Ragashu , nàng giả vờ ngã xuống , Ragashu thấy nàng ngã thì đỡ nàng , ánh mắt nàng lóe lên nhưng rồi nhanh chóng biến mất .

_ “Ai nha ! Làm phiền ngài quá ! Ta thật là bất cẩn! “ Nàng giả vờ cười e thẹn nói

_ “Không sao ! Không sao ! Nàng đi cẩn thận ! “ Ragashu dịu dàng dìu nàng ra ngoài .

Sau khi ra khỏi phòng thượng khách của Ragashu , Nguyệt Du liền cùng với Ari núp góc khuất đếm nhẩm :

“” Một , hai , ba và “”

Ragashu chạy tới chạy lui chạy xuôi chạy ngược , chạy như chưa từng được chạy , ôm bụng mà chạy , nói chung hắn đã bị “tào tháo rượt “ đến mức bỏ lê lét mà lau nhà . Nguyệt Du nhìn thấy thâm tẩm tắc khen :

_ “Chẹp chẹp ! Công nhận thuốc tốt , thuốc tốt ! “ (TG : Vãi bà này !)

Sau khi nhìn thấy “kì tích “ của mình xong , Nguyệt Du vui vẻ vươn vai vươn cổ đi về tẩm cung của mình , trên đường đi , nàng cười nhếch mép thâm toan tính bước tiếp theo :

“” Ragashu à ! Đây chỉ là bước đầu thôi còn bước cuối cùng nữa , ngài cứ chờ đợi đi ! “”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Đừng Tưởng Ta Là Mèo Hiền !

Ragashu sau khi bị Nguyệt Du ” hạ thuốc “ , cơ thể trở nên phờ phạc và mệt mỏi , hắn nghi ngờ nàng làm chuyện đó nhưng khi được ngự y khám thấy không hợp thủy thổ ở đây , hắn mới tin rằng Nguyệt Du không hạ thuốc hắn . Tuy nhiên , hắn cần phải gấp rút cưới được nữ hoàng Asisu để kế hoạch đầu tư đất nước Ai Cập thuận lợi hơn , hắn liền cho gọi thuộc hạ thân cận Garim vào nói chuyện , Garim cung kính quỳ gối hành lễ :

_ “Bệ hạ , cho gọi thần có chuyện gì thế ? “

_ “Sao rồi ? Ngươi đã gửi yêu cầu liên minh cho bên Hitaito và Astrisia chưa ? “

_ “Hoàng đế Ragashu ! Thần đã gửi rồi ! “ Garim nở nụ cười nịnh nọt .

_ “Hahahaha! Tốt lắm Garim ! Chỉ cần thuyết phục Menfuisu nữa thì kế hoạch ta sẽ đi đúng hướng ! “ . Ragashu cười lớn hào hứng .

_ “Nhưng mà bộ hạ cần phải cẩn thận Asisu ! “ . Garim với bản tính đa nghi liền mở miệng nhắc nhở .

_ “Ta cũng nghĩ thế ! Cứ tưởng cô ta là một người chỉ biết ghen tuông và thù hận , không ngờ cô ta lại giáo hoạt hơn ta tưởng ! Ta cảm nhận được Asisu thay đổi khác hẳn so với trước đây , trong ánh mắt của cô ta chứa đầy sự tự tin và trí tuệ trong đó ! Cô ta rất xứng đáng trở thành hoàng phi của ta ! “ Ragashu vuốt cằm đắn đo , trong đầu hiện lên hình ảnh Asisu tự tin và mạnh mẽ , hắn thầm suy nghĩ . Asisu ới là Asisu ! Nàng quả là một mẫu hiền thê mà ta hằng mong ước ! Ta sẽ chiếm được con tim nàng trước khi người khác phát hiện ra tố chất tài năng của nàng .

_ “Bộ hạ ! Cho dù nàng ta rất xứng đáng làm hoàng phi xứ Babylon của chúng ta , nhưng mà để nàng ta lại rất nguy hiểm , bộ hạ nên giết cô ta để trừ hậu họa sau này ! “

_ “Garim ! Ta biết ta cần làm gì , ngươi đừng lo ! Bây giờ ta sẽ đi báo với Menfuisu đây ! Nhớ chú ý hành tung của mình cẩn thận đó ! “ Ragashu đứng dậy , nói nhỏ nhắc nhở Garim và đi đến chỗ Menfuisu .

Sau khi Ragashu và Garim đi khỏi , một bóng người từ trên cao nhảy xuống , một nam tử có khuôn mặt thanh tú , mái tóc dài che một nửa khuôn mặt mặc bộ dạ hành , trên mặt có vết sẹo trái dài ở con mắt bên trái suy nghĩ :

“” Nữ hoàng Asisu quả như dự liệu chính xác , quả nhiên hoàng đế Ragashu đã yêu cầu liên minh Hitaito và Atsiria để thu tóm Ai Cập ! Mình phải về báo cáo mới được ! “”

Tức thì , nam tử dạ y thoát biến quay về tẩm cung của Asisu , chưa đầy 20 phút , nam tử dạ y đến tẩm cung của Asisu , vừa đúng lúc có cả Ari , tướng quân Nakuto và Nguyệt Du liền quý gối cung kính trước mặt nàng báo cáo :

“Thần đề về thừa nữ hoàng Asisu ! Quả không hổ danh nữ hoàng dự liệu đúng như thần , Ragashu đã yêu cầu liên minh Hitaito và Atsiria ! “

_ “Thật không ngờ tên hoàng đế Ragashu lại nham hiểm đến vậy , để thần đi giết chết hắn ! “ Nam tử trung niên mặc bộ đồ tướng quân nóng nảy xách kiếm hướng về phía thượng phòng của Ragashu .

_ “Nakuto ! Người hãy bình tĩnh lại đi ! Bây giờ hắn đang là thượng khách ! Ngươi giết hắn không chỉ mang tội chết mà còn khiến Babylon càng có cơ mang quân đến xâm lược nữa ! “ Asisu vẫn đạm phong khinh bình tĩnh thương thức nho nhã mới hải , quyết đoán ra lệnh Nakuto .

Ari thấy Nguyệt Du bình tĩnh ngồi trên trường kỷ thương thức nho nhã , nàng mở miệng hỏi :

_ “Nữ hoàng ! Người tính sao chuyện này ? “

Nguyệt Du dứt từng trái nho ăn từng trái một suy nghĩ , tất cả đều chìm trong im lặng , nam tử dạ y lén lút nhìn Nguyệt Du , thăm hỏi tường lại chuyện cách đây 3 ngày :

“_ Các người đầu lục soát cho ta tìm cho bằng được tên trộm món đồ nữ trang cưới của hoàng phi Carol ngay cho dù có lật tung nơi này lên ! “ Tướng quân Minue tức giận ra lệnh .

Toàn bộ quân lính đi khắp nơi tìm kiếm lục soát , nhưng họ không biết rằng trên trần nhà , một nam tử có vết sẹo trái dài ở bên mắt trái nhưng vẫn không làm mất đi vẻ đẹp tuấn tú trên khuôn mặt đang cười khẩy nhìn đám lính mà nói :

_ Đám lính ngu ngốc ! Tưởng rằng có thể bắt được đệ nhất thần trộm ta sao ? Đúng là đám vô dụng ! Ta xem các ngươi tìm được ta thế nào ? “

_ Hóa ra người chính là đệ nhất thần trộm Harrot nổi tiếng ở Ai Cập và Hitaito sao ? Bất chợt từ đằng sau hắn có giọng nói nhẹ nhàng vang bên tai , hắn quay lại thì gần người khi nhìn thấy một nữ tử có mái tóc đen huyền mặc bộ đồ hoàng gia Ai Cập mỉm cười với hắn , trong cuộc đời hắn từng gặp nhiều mỹ nhân nhưng chưa bao giờ gặp mỹ nhân nào đẹp như nữ thần vậy , tuy vậy hắn liền dè chừng nhìn nàng và mở miệng hỏi :

_ Ngươi là ai ? Muốn bắt ta sao ? Cứ việc bắt đi , bôn công tử ta không sợ đâu !

Hắn vừa dứt lời, Nguyệt Du liền bật cười lên , cảm thấy hứng thú liền nói :

_ Hahahaha ! Ngươi thật là thú vị hơn ta tưởng ! Nhưng ngươi yên tâm ta không bắt ngươi đâu mà ta muốn ngươi về làm mật thám của ta !

Hắn ngạc nhiên nhưng từ chối đáp lại :

_ Làm mật thám của ngươi ư ? Xin lỗi ta không làm ! Cáo từ !

Dứt lời hắn quay người định đi thì nghe Nguyệt Du nói khích :

_ Tiếc thiệt ! Ta tính ngươi làm mật thám cho ngươi bỗng lộc gần bằng tể tướng Imhoptep và những cuốn sách viết về độc dược quý hiếm nữa ! Thế mà ngươi từ chối thật là uổng quá !

Nghe nàng nói được bỗng lộc bằng tể tướng đương triều và cuốn sách độc được , hần liền khựng lại quay người , tò mò hỏi lại nàng :

_ Thật không ?

_ Đương nhiên là thật rồi !

_ Nếu vậy ta sẽ làm mất thắm của ngươi nhưng chỉ được 1 năm thôi đó !

_ Được thôi !

Harrot hồi tưởng trong suy nghĩ , nhìn nàng thầm nghĩ . May cho mình hồi đó theo nữ hoàng nếu không giờ mình chả còn mạng để sống nữa rồi !

Nguyệt Du bỗng nhiên mỉm cười , nói với Nakuto và Harrot :

_ “ Harrot , tạm thời ngươi cứ do thám tên Ragashu cho ta , còn Nakuto ngay lập tức chiêu binh ở Hạ Ai Cập trong 1 tuần , sau 1 tuần ta sẽ gửi ngươi phương pháp huấn luyện mới , ngươi hãy theo đó mà làm ! “

Bỗng nhiên Ari tới nói nhỏ vào tai nàng , nàng mỉm cười , liền kêu Ari truyền họ vào . Quả nhiên đúng như trong tình huống truyện , sau khi Ragashu nói với Menfuisu về việc Angon muốn liên minh với Babylon , Menfuisu thì do dự nhưng sau đó cũng bị các quan đại thần thuyết phục , các quan đại thần liền đến chỗ tẩm cung nàng đồng loạt thuyết phục nàng cưới hoàng đế Ragashu .

_ “ Bẩm lệnh bà , thay mặt triều đình , chúng tôi đề nghị người hãy chấp nhận lời cầu hôn của quốc vương Babylon giàu đẹp , cuộc hôn nhân này sẽ mang lại nhiều lợi ích cho nhân dân cả hai nước đồng thời tái lập lại trật tự trong khu vực , Nếu người đồng ý , cuộc hôn nhân của người sẽ công bố cùng lúc với đám cưới của Hoàng thượng ! “

Nguyệt Du nghe đám quan đại thần nói liền nhếch mép lên cười , nàng đứng dậy kêu tướng quân :

_ “ Tướng quân Nakuto ! Cho ta mượn kiếm ! “

Tướng quân do dự cung kính đưa kiếm trước mặt nàng , nàng liền nhận lấy thanh kiếm .

“ Xoẹt ! “ Thân ảnh của nàng lướt qua vị quan đại thần vị quan đại thần gục xuống , máu chảy lênh láng khiến cho các vị quan đại thần một phen xanh mặt . Nàng nghiêm nghị gần giọng nói :

_ “ Xem ra hồi trước ta giáo huấn các ngươi vẫn còn là nhẹ so với các ngươi quá nhỉ ? Chuyện của ta từ khi nào các ngươi quản vậy ? Các ngươi nên nhớ nhìn kỹ một tên nằm chết ở dưới đất , nếu không muốn thảm cảnh xảy ra với gia đình của các ngươi , ĐỪNG BAO..... GIỜ..... ĐỪNG.... VÀOTA ! Đừng cho rằng ta chỉ là con mèo hiền ! “

Giọng nói uy nghiêm lạnh lùng đầy sát khí khiến cho cả quan đại thần kể cả tể tướng Imhoptep phải xanh cả mặt , bọn họ đồng loạt nhìn nhau rồi kéo nhau ra khỏi tẩm cung của nàng .

Nàng ngã khụy xuống ngất xỉu , Nakuto cùng với Harrot và Ari vội vã chạy tới chỗ nàng , họ không để ý rằng có một bóng nam từ trùm khăn kín chỉ lòa xòa vài sợi tóc bạch kim , đôi mắt nâu trà phức tạp ẩn nấp dưới bụi cỏ sậy quan sát động thái của Asisu mà suy nghĩ :

“” Asisu ! Cô ta rốt cuộc có bao nhiêu mặt nạ vậy ? “”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Cuối Cùng Cũng Cưới

Từ khi lần đột nhập quan sát động thái của Asisu , Izumin nhìn bầu trời , trong lòng đầy suy tư và phức tạp về hành động của Asisu , khi nhớ lại cảnh tượng Asisu mỉm cười tự tin cầm kiếm lướt qua giết chết một tên quan nhỏ , trông hình ảnh nàng lúc đó giống như một nữ thần chiến tranh xinh đẹp hiện hình với khí thế vương giả xung quanh thân hình nữ nhi yếu đuối của nàng áp chế được bao nhiêu quan đại thần Ai Cập khi bị ép buộc đồng ý lời cầu hôn của Ragashu .

“” Asisu , thật ra cô là người như thế nào ? Tại sao ta cảm giác cô rất khác Asisu mà ta đã từng gặp trước đây rất nhiều ? Asisu mà trước đây ta gặp luôn luôn trong ánh mắt ôn nhu mỗi mình Menfuisu và tỏ ra ghen ghét , ghen tuông với Carol . Khi nghe Ruka mật báo rằng Asisu thay đổi hoàn toàn cứu sống Carol còn giáo huấn nguyên đám quan đại thần , ta tưởng rằng đây chính là âm mưu hại Carol của cô liền đích thân đến Ai Cập điều tra thực hư thế nào . Khi ẩn nấp chỗ tẩm cung của Asisu , chứng kiến cảnh một mình nàng đối mặt một đám quan đại thần , nở nụ cười , cầm kiếm gần giọng cảnh cáo

đám quan đại thần , ta tin rằng cô đã thay đổi hoàn toàn ? ‘‘

Chàng thở dài trầm ngâm , mái tóc bạch nguyệt dài tung bay nhẹ theo gió , đôi bàn tay nắm chặt thể hiện quyết tâm , chàng đứng dậy ra lệnh :

_ ‘‘ Các người ! Mật báo lại cho Ruka biết , tiếp tục bảo vệ Carol hơn nữa cần thêm một điều : tiếp tục theo dõi hành tung của Asisu ! ‘‘

_ ‘‘ Dạ rõ , thưa hoàng tử !

Menfuisu ơi là Menfuisu ! Tại sao bên cạnh ngươi lại có hai người con gái đầy tài năng như vậy ? Ta thật ghen tỵ với ngươi ! Không biết Izumin ta chừng nào mới kiếm được người phụ nữ như thế ? Izumin nhìn lên bầu trời thâm ghen tỵ . (TG : Anh zai đừng lo ! Anh sẽ có thôi mà hơn nữa người đó là người anh không thể ngờ đâu !)

----- Tại hoàng cung Ai Cập -----

_ ‘‘ Các người nói sao ? Chị ta ngắt xiu ư ? ‘‘ . Menfuisu lo lắng khi nghe thấy tin chị mình ngắt xiu sau khi đuổi đám quan đại thần đi liền chạy đến tẩm cung Asisu , trong lòng tự trách mình ‘‘ Chị là lỗi do em ! Đáng lý ra em nên để chị lựa chọn chứ không nên ép chị như thế ! ‘‘

Sau đó quay qua hỏi Ari :

_ ‘‘ Thế ngự y đến chưa ? Có nói chị ta bị sao không ? ‘‘

Ari cung kính trả lời :

_ ‘‘ Hoàng thượng ! Ngự y nói là do nữ hoàng cầu nguyện ngày đêm cầu cho đám cưới của ngài và suy nghĩ về Ai Cập nhiều nên bị mất sức , nghỉ ngơi lại là sẽ khỏe thôi ! ‘‘

Menfuisu thở phào nhẹ nhõm rồi sau đó nhẹ nhàng bước gần nơi nữ hoàng Asisu nằm . Nguyệt Du lúc này đang nằm mơ thấy mình đang ở một hồ sen rất lớn , trước mặt cô có một cô gái tóc đen dài , ánh mắt vui vẻ hái đóa hoa sen , nâng niu từng bông sen . Nàng kinh ngạc thốt lên :

_ ‘‘ Asisu ! ‘‘

Cô gái nghe gọi tên mình liền quay lại mỉm cười nói :

_ ‘‘ Nguyệt Du ! ‘‘

Cả hai cô gái liền nắm chặt tay nhau , Nguyệt Du hào hứng hỏi :

_ ‘‘ Asisu ! Chị sao rồi ? Ở thế giới của tôi chị sống tốt chứ ? ‘‘

Asisu hào hứng cười tươi nói :

_ ‘‘ Mọi chuyện đều rất tốt ! Gia đình đều rất khỏe và rất tốt với tôi , hơn nữa Vừa nói đến đây , Asisu đỏ ửng cả khuôn mặt , hai tay e thẹn che lại , Nguyệt Du thấy được gian tình liền xúi giục Asisu nói ra :

_ ‘‘ Hơn nữa gì mà sao mặt chị đỏ thế ? Khai ra mau không ta cù lét cô giờ ! ‘‘

Vừa nói , nàng giơ tay lên chọc chọc ở bên hông Asisu , Asisu bị chọc liền cười lớn , kêu tha :

_ ‘‘ Hahahaha ! Được rồi , tôi kể , tôi kể ! Tôi mới tình cờ quen được một chàng trai ! ‘‘

Nguyệt Du kêu ồ lên rồi hỏi tiếp :

_ ‘‘ Ai thế ? Tôi có quen không ? ‘‘

_ ‘‘ Anh ta tên là Hà Thịnh Phong ! ‘‘

_ ‘‘ Hà Thịnh Phong à ? Oh My God ! Hà Thịnh Phong chính là bạn của anh hai tôi đó ! Tên đó được lắm ! Đẹp trai , phong độ , lại giỏi giang tuy nhiên hán rất đáng ghét ! ‘‘ Nguyệt Du hồi nhớ lại có mấy lần mình bị hán phán cho một câu thề với trời ko cùng chung đội trời chung với hán nữa cơ .

_ ‘‘ Đâu có đâu ! Tôi thấy anh ta rất là ôn nhu , dịu dàng và hơn nữa luôn tạo cảm giác an toàn cho tôi nữa ! ‘‘

_ ‘‘ À há ! Cô thích anh ta à ? ‘‘ Nguyệt Du cười nham hiểm hỏi .

_ ‘‘ Umh! Asisu ngượng ngùng gật đầu .

_ ‘‘ Thế là tốt rồi ! Nói thiệt tôi mong cô kết đội với tên Hà Thịnh Phong hơn là tên Menfuisu kia ! ‘‘ Vừa nhắc đến hán là ứa gan .

_ ‘‘ Nguyệt Du ! Đừng như thế ! Mong cô có thể chăm sóc Menfuisu hộ tôi cái ! ‘‘

_ “Được thôi ! Nể tình là chị , không tôi đã xử hấn lâu rồi ! “

_ “Thôi tôi phải đi đây ! Hãy giúp tôi nhé Nguyệt Du ! “

_ “ Ê nè ! Asisu.”

Nguyệt Du bất ngờ ngồi dậy , Menfuisu thấy chị mình dậy liền mừng rỡ hỏi :

_ “Chị không sao chứ ? “

Nguyệt Du thấy liền lạnh lùng nói :

_ “Không sao đâu ! Em làm gì ở đây , lo chuẩn bị cho ngày mai đi ! “

Một lần nữa Menfuisu cảm nhận sự lạnh nhạt của chị mình liền thở dài nói :

_ “Chị đừng có vậy được không ? Em biết lỗi là do em ! Không chịu để chị lựa chọn còn kêu các quan đại thần ép buộc chị khiến chị như vậy ! “

_ “Menfuisu ! Bây giờ không phải lúc xin lỗi ! Chuyện của chị chị có cách giải quyết ! Bây giờ chị cần nghỉ ngơi , mời em ! “

Nguyệt Du cứng rắn ra hiệu tiễn khách , Menfuisu mặt mày buồn bã liền bước đi về phòng mình . Nguyệt Du thở dài . Xin lỗi người ! Ta không phải là Asisu !

Đã đến ngày làm lại hôn lễ của Carol và Menfuisu , cả triều đình đông nghẹt người đến thần điện chúc phúc cho Carol , ngày hội tế thần Amen đã bắt đầu . Trong thần điện , Menfuisu mặc bộ đồ thần Amen đại diện cho thần tử đứng ở phía trước dẫn đường cho các nghi thức khác tiến hành . Tấm đá khắc ghi lại các sự kiện đã tới , Carol khi thấy cảnh tượng đó ngày càng hào hứng khi được tận mắt chứng kiến lễ hội .

Lúc này Menfuisu mặc bộ đồ thần Amen theo nghi thức , thị vệ trưởng chạy đến hồ hỏi nói :

_ “Tàu bệ hạ , tất cả đều sẵn sàng ! “

Menfuisu vui mừng đáp lại : _ “Tốt lắm !”

Carol đang lúc sửa soạn xong thì Menfuisu đến , anh kéo kéo áo cưới của Carol trên đầu :

_ “Lẹ lên đó nhé ! Ta không muốn bỏ dở lần thứ hai đâu ! “

Carol lúng túng phủi lại áo cưới nhưng rồi cuộc lại làm nó nhăn hơn .

Lễ tế đã bắt đầu , Menfuisu đưa tay Carol dắt lên thuyền vàng hướng đến thần điện . Tại thần điện , Menfuisu cùng với Carol chuẩn bị cử hành lễ nghi , Nguyệt Du cũng vừa đến kịp lúc , đám hộ vệ thân cận của Carol vẫn còn dè chừng nàng , còn dân chúng ở dưới thì bàn tán xôn xao . Nguyệt Du thấy vậy , không để ý đến liền tươi cười nói :

_ “Mọi người làm cái gì thế ? Menfuisu mời ta làm chủ trì hôn lễ mà sao lại dè chừng ta vậy ? “

Nguyệt Du liền nháy mắt về phía hai người , Carol và Menfuisu hiểu ý , Menfuisu nói giúp nàng :

_ “Thần dân yêu mến ! Hôm nay ta có đúng là mời chị Asisu làm chủ tế công nhận cho hôn lễ cho ta ! “

Nghe Menfuisu tuyên bố vậy , thần dân rớt cuộc cũng hết nghi oan cho Nguyệt Du . Menfuisu cùng với Carol cùng nhau đốt trầm hương , Nguyệt Du đứng giữa hai người giơ tay lên đọc lời nguyện :

_ “Hỡi thần Amen tối cao , xin thần hãy chấp nhận cuộc hôn nhân của hoàng đế Menfuisu và Carol con gái song Nin đứng trước mặt người ! Xin hãy hợp nhất họ làm một ! “

Sau đó , Menfuisu cầm lao lên hoàn thành nghi thức tế sư tử . Carol sợ hãi , khóc thảm thiết . Menfuisu thành thực cầm ngọn lao đâm thẳng vào đầu sư tử , nháy mắt đã xong nghi thức . Carol thì khóc suốt một hồi , khiến cho Menfuisu cảm thấy thương nàng , Dâng sư tử lên xong , Carol cũng chính thức trở thành hoàng phi Ai Cập . Trong cung thì tổ chức tiệc ăn mừng , tất cả quan đại thần cùng nhau chúc mừng Menfuisu , lúc này Nguyệt Du bước tới thông báo với tất cả mọi người :

_ “Nhân ngày vui của em trait a , ta cũng sẽ đồng ý lời cầu hôn của Ragashu.

Tất cả quan đại thần vui mừng vì nữ hoàng Asisu chịu suy nghĩ nhưng cho đến khi nàng nham hiểm nói tiếp :

_ “Nhưng Ragashu phải trả lời được câu đố của thần linh đưa ra cho ta thì ta mới cưới ngài được ! “

Ragashu nhúu mày lại nhưng một lúc lại vui vẻ cười nói :

_ “Được thôi ! Nữ hoàng Asisu , nàng cứ ra đi ta kiêu gì cũng trả lời hết ! “

Nguyệt Du nhếch mép cười phía sau chiếc quạt lông , sau đó liền nói :

_ “ Nếu vậy , mọi người hãy làm chứng cho ta , nếu như Ragashu trả lời được câu hỏi này chính xác , ta chấp nhận làm hoàng phi của Babylon !

Nàng suy nghĩ một lúc rồi mỉm cười nói :

_ “ Ragashu ta đồ ngài ! Trên cành cây có ba con chim hót véo von , một người thợ săn đi ngang qua giương cung bắn chết một con hỏi còn bao nhiêu con chim trên cây ? “

(TG : Rồi Rồi ! Chị Du nhà ta ra câu này quá thâm !)

Tất cả mọi người ngơ ngác , thắc mắc sao câu hỏi gì dễ quá vậy . Ragashu thấy câu hỏi quá dễ liền tươi cười đáp :

_ “ Asisu ! Câu này quá dễ ! Câu trả lời của ta là còn lại hai con ! “

_ “ Ngài chắc chứ ? “

_ “ Ta chắc ! “

_ “ Được thôi ! Nếu ngài đã chắc chắn rằng , ta xin chúc mừng ngài nguyệt Du nói ấp ửng khiến Ragashu trong lòng vui mừng nhưng mặt tái mét khi bị Nguyệt Du mỉm cười đáp lại :

_ “ Xin chúc mừng ngài đã rớt ! “

_ “ Tại sao ? Rõ ràng là hai con mà ! “ . Ragashu không tin , ánh mắt hình viên đạn muốn giết nàng , nàng liền nhẹ nhàng nói :

_ “ Đáp án không phải là hai con mà là không có con nào ! “

Mọi người kinh ngạc bàn tán , nàng liền giải thích :

_ “ Ta sẽ giải thích cho mọi người biết !

“ Nương tử ! “

“ Chị dâu ! “

“ Anh làm cái gì thế ? “

“ Anh làm hô hấp nhân tạo ! “

“ Anh có bị sao không vậy ? Mỏ nhọn như vậy làm sao mà hôn được ? “

“ Vậy bây giờ tính sao ? EM mau mau gọi ngự y vào cầu kiến ! “

“ Anh làm như anh là con người không bằng ! Anh đừng quên chúng ta là chim ! “

“ Hìx ! Anh quên mất ! Huhuhuhu Nương tử ơi là nương tử ! Kiếp này ta đã không cùng duyên cùng nợ với nàng kiếp này ! Hẹn gặp nàng kiếp sau !

Một hồi than khóc xong . . .

“ Thôi đi kiếm vợ khác ! “

“ Tèn tèn thế đó ! “

Nàng nhún vai giải thích , tất cả mọi người há hốc mồm kinh ngạc . Nàng thầm cười trong lòng khi thấy mọi người đực mặt ra hết :

“’ Dễ dàng cưới ta sao há há há ? Mơ đi ! ‘”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chuẩn Bị Thôi !

Nguyệt Du sau khi giải thích xong liền mỉm cười ôn nhu nhưng bên trong mang tính ngạo mạn hướng về Ragashu , Ragashu thấy ẩn ý trong nét cười của nàng chợt hoảng hồn nhận ra mình đã bị rơi vào bẫy của Asisu lúc nào không hay . Hắn nhìn nàng vừa thăm phục vừa tức giận , Asisu ! Nàng được lắm ! Có thể giăng ta vào bẫy quả là một người không thể coi thường được . Nhìn lên sang hướng Carol , trong ánh mắt hắn lóe lên tia gian manh rồi vụt tắt đi , không ai có thể thấy được điều đó ngoại trừ Nguyệt Du . Ragashu nhếch mép mỉm cười , tiếu nuối cầm tay Asisu nói

_ “ Haizzz ! Xem ra thần linh không cho phép ta cưới nàng rồi Asisu à ! “

Nguyệt Du cũng giả vờ cười buồn tỏ ra vẻ tiếu nuối , nhẹ nhàng nói :

_ “ Âu cũng là số trời cả hoàng đế Ragashu à ! Không thể nào trách được ! “ Hìx ! Ragashu cho dù người có nét đẹp của yêu nghiệt nhưng vì cuộc sống trạch nữ nó nặng hơn cả điều đó nên ta có tiếu nuối cũng phải đá người thôi ! (TG : Ặc !)

_ “ Thừa hoàng đế Menfuisu , cho dù thần linh không đáp ứng được lời thỉnh cầu của tôi nhưng mấy ngày ở đây tôi cảm nhận rất nhiều lòng hiếu khách của toàn dân Ai Cập . Hai tháng nữa là đến ngày sinh thần của thần Marot , tôi có một đề nghị này được không ? “ Nói xong hắn liền cầm tay của Carol nhẹ nhàng nói :

_ “ Hoàng phi Carol , tôi muốn cô trở thành đại diện Ai Cập đến dự lễ sinh thần của Marot được không ? Cô chính là niềm tự hào của Ai Cập , sự có mặt của cô sẽ là niềm vinh hạnh của đất nước Babylon ! “

Nghe lời thỉnh cầu của Ragashu , Carol vui mừng đến nỗi quên mất việc phải đề phòng Ragashu , cô luôn mong ước được ngắm tháp Babel nổi tiếng còn nguyên vẹn vui vẻ chấp nhận đồng ý . Ragashu mừng rỡ trong lòng liền vui vẻ nói :

_ “ Cảm ơn cô đã chấp nhận lời mời của tôi ! Một tháng nữa chúng ta sẽ gặp lại nhau ở Babylon ! “

Dứt lời , Ragashu tính quay bước về Babylon chuẩn bị cho kế hoạch của mình . Bóng dáng Ragashu đã khuất , cả triều đình Ai Cập xôn xao , Menfuisu thì bức tức vì Carol không chịu hồi ý kiến mà tự mình quyết định liền giận dữ nói :

_ “ Carol ! Tại sao nàng lại chấp nhận đồng ý ? Nàng không hỏi ý kiến ta xem coi ta đồng ý không mà đã tự động quyết định hả ? Nàng có vẻ vui mừng đi đến Babylon quá nhỉ ! Ta chả muốn nàng đi đến đó làm gì ? “

Quá hiểu tính Menfuisu Carol cũng mặc kệ ngang bướng cãi lại :

“ Nhưng làm sao có thể từ chối được ? Đây là nghi thức ngoại giao mà đâu có từ chối được ! “

_ “ Nàng Nàng ngang bướng vừa thôi chứ ! Ta đang lo là nàng đi như vậy ai sẽ bảo vệ nàng ! “ Menfuisu giận dữ quát .

_ “ Menfuisu ! Để chị đi cùng Carol cho ! “ Lúc này Nguyệt Du mới lên tiếng , khiến tất cả mọi người ngỡ ngàng , Menfuisu nghe vậy liền vui mừng cầm tay Asisu nói

_ “ Chị Chị đi cùng với Carol thật sao ? Thật là tốt quá ! Có chị đi cùng Carol thì em yên tâm hơn ! “

Bị Menfuisu nắm tay , nàng liền lạnh lùng rút tay ra rồi lãnh đạm nói :

_ “ Được rồi ! Quyết định vậy đi ! Bây giờ chị cần phải về thăm cung mình nghỉ ngơi đây ! “

Dứt lời , nàng nhanh bước cùng Ari rời khỏi bữa tiệc , Menfuisu ánh mắt nghĩ ngợi nhìn theo bóng dáng Asisu , thở dài . Carol thấy vậy liền khẽ thúc vào hông anh , anh liền choàng tỉnh rồi tiếp tục tham gia bữa tiệc .

Lúc này Nguyệt Du đã về thăm cung của mình , nàng nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm nhìn kinh thành ThêBê trong đêm tối , lúc này tướng quân Nakuto cùng với Harrot từ Hạ Ai Cập đã về đến . Cả hai người liền cung kính quỳ gối hành lễ thì Nguyệt Du nhìn băng quơ ra ngoài rồi ngăn cản :

_ “ Cả hai người không cần hành lễ ta đâu ! ”

Cả hai liền đứng dậy , Harrot bắn khoăn liền hỏi :

_ “ Nữ hoàng Asisu ! Tại sao nữ hoàng lại đồng ý đi cùng hoàng phi Carol đến Babylon ? Ta không hiểu ý của người ! “

Nàng mỉm cười nhẹ , nhìn ra bên ngoài , điềm tĩnh nói :

_ “ Lâu lâu đi du ngoạn cũng tốt thôi ! Với lại dạo này ta nhàm chán quá muốn phá cái gì đó mà ?

Sau đó nàng quay lại nói với Harrot :

_ “ Harrot ! Công thức mà ta đưa cho ngươi kêu ngươi làm sao rồi ? “

_ “ Hoạt động rất là tốt , sát thương rất mạnh , không ngờ nữ hoàng lại có thể chế tạo được loại vũ khí kinh khủng vậy ! “ Harrot nhớ lại lúc thử nghiệm mà kinh hãi trong lòng mà báo cáo .

_ “ Còn tướng quân Nakuto ? Huấn luyện binh tướng sao rồi ? Phương pháp mới ta đưa cho ngươi , ngươi cảm thấy có gì sai sót cứ nói thẳng với ta, không cần phải ngại đâu ? “

_ “ Thừa lệnh bà , việc huấn luyện binh tướng rất tốt , phương pháp mà lệnh bà đưa ra rất hoàn hảo không có vấn đề gì cả ! Nhưng thần có một thắc mắc , tại sao người lại muốn chiêu binh bây giờ ? “ Nakuto cung kính nói .

_ “ Đề phòng thôi Nakuto à ! Hai ngươi cứ tiếp tục làm theo điều ta dặn ! Tuyệt đối đây là bí mật đừng để cho đám quan cận thần biết ! Bây giờ ta muốn yên tĩnh ! “ Vừa nói , nàng vừa ra hiệu cho Ari , Ari hiểu ý liền tiễn Harrot và Nakuto .. Nàng lại tiếp tục nhìn ra bầu trời , đôi môi nhếch lên , suy nghĩ :

“ Ragashu ah ! Cứ chờ đi ! Điều thú vị bất ngờ sẽ đến với ngươi đó ! Haizz ! Không biết Angon có đến Babylon không nhỉ ? Ragashu và Angon cũng không tệ để làm mối tình đam mỹ nhỉ ? Khử Khử “

Như lóe lên ý tưởng , ánh mắt nàng lóa lên tia gian manh rồi chợt biến mất .

(P/S : Chap sau nữ chính của chúng ta sẽ gặp nam chính trong hoàn cảnh rất ư là bá đạo !

Spoil : Sau khi leo xuống từ trên lầu , nhìn quanh quẩn lại không thấy Harrot đâu ! Nàng điên lên giờ tay cầu :

_ " Ông trời ơi ! Làm ơn cho con một người cấp con cái đi aaaaaa !"

Dứt lời , bỗng nhiên có một nam tử trùm kín mặt lao nhanh cấp lấy nàng , nàng thầm than oán :

" Trời ơi có cần linh vậy không ? Kiểu này chắc mình nên mua xổ số quá T_T "

.....

_ " Izumin ! Ngươi làm gì thế ? " Cơ thể nàng run lẩy bẩy trước thanh kiếm lạnh của Izumin , giọng nói run theo .

_ " Ta muốn đền đáp ! " Izumin giọng điệu không đổi , lạnh lùng nói .

_ " Ngươi đền đáp hay đền mạng dzi ? Kiếp trước ta có mắc nợ ngươi gì không ? " . Nguyệt Du tức giận hét lên .

_ " Ta chỉ muốn đền đáp việc cô đã chữa cho ta thôi , Bây giờ cô có 5 phút để cho ta báo đáp cho cô nghĩ đó ! " Izumin mỉm cười lạnh lẽo về phía Nguyệt Du .

_ " Hìx ! Có cách khác không ? Có thể không phải đền đáp mà cũng không phải chết ! " Nguyệt Du nài nỉ .

_ " Có một cách ! " Izumin lạnh lùng đáp

_ " Cách gì thế ? " Như thấy tia hi vọng Nguyệt Du hỏi .

_ " SỐNG ... KHÔNG BẰNG ... CHẾT ! " Izumin lạnh lùng mỉm cười chậm chậm phun ra từng chữ một .

AAAAAAA ! Trời ơi ! Trời đã sinh ra Nguyệt Du ta nham hiểm sao còn sinh ra tên Izumin còn nham hiểm hả trời .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Ngươi Nhớ Gặp Ta Là Phải Báo Đáp Đó !

Hai tháng trôi qua , đã đến ngày Carol và Nguyệt Du đến Babylon tham gia lễ sinh thần của thần Marot nhưng vì Nguyệt Du có việc ở Hạ Ai Cập nên khoảng một ngày sau khi Carol đi sẽ xuất phát ngay . Menfuisu trình cho Carol bản đồ đi tắt đến Babylon rồi dặn dò nàng kĩ lưỡng trước khi đi . Carol xuất phát lên lạc đà , tất cả dân chúng đông đảo cầu chúc cho cô thượng lộ bình an . Menfuisu ánh mắt lưu luyến nhìn Carol , sau đó cười ngượng đi về phía Carol , đưa cho nàng bùa hộ mệnh rồi ôn nhu nói :

_ “ Carol ! Hãy đeo bên ngực để luôn nhớ đến ta và hơn nữa hãy cẩn thận với Ragashu , nàng đi đi nhớ đừng ham vui quá là được ! “

Carol mỉm cười e thẹn gật đầu với Menfuisu , nàng cảm nhận rõ được sự ám áp của Menfuisu dành cho nàng nhưng trong lòng vẫn tiếc rằng không thấy chị Asisu đâu cả . Unasu liền ra lệnh với đoàn người :

_ “ Tất cả tiến lên ! Cần phải đến biên giới Sinai trước khi trời tối ngay lập tức ! “

Triều đình Ai Cập cùng với nhân dân kinh thành TeBe lặng nhìn bóng dáng đoàn người Carol cho đến khi xa khuất hẳn . Trong khi đó tại Hạ Ai Cập, Nguyệt Du đang coi lại số tầu về tình hình ở Hạ Ai Cập và suy tính kế hoạch tiếp theo . Trong hai tháng qua , nàng đã lựa chọn trong khu nô lệ và cả trường học để tìm kiếm ảnh vệ cho mình , sau khi lựa chọn xong , đội ảnh vệ của nàng gồm 7 người : Josh , Yrmot , Raman , Kurl , Zach , Dashi và Luis . Nguyệt Du biết phải hạn chế sử dụng Lăng Ba Vi Bộ và Tiên Nữ Tán Hoa nếu sử dụng hoài nguy cơ nghi ngờ càng lớn hơn nhiều hơn nữa ta cũng muốn thử coi cảm giác của các nữ chính sau khi xuyên không tuy vô công đầy mình nhưng tại sao lại muốn tạo ra một đội ảnh vệ riêng để sai khiến nó ra làm sao ! (TG : Lý do gì lãng xẹt quá vậy ?) .

Nhớ lại những gì trong đầu về ninja cùng với ý tưởng về lính đặc công , Nguyệt Du đã tự tay mình huấn luyện họ cùng với một số sáng tạo mà nàng nghĩ ra , đội ảnh vệ của nàng rất thông minh , chỉ họ một mà họ đã tận dụng một cách hoàn hảo , ngoài ra nàng còn áp dụng một số kĩ thuật và yêu cầu khác họ vẫn chấp hành tốt những điều đó . Sau khi truyền hết những gì đã nhớ trong đầu , nàng cùng Harrot khảo sát đợt cuối để xem thành quả mà nàng đã cày công thế nào , trồng cây có ngày được quả ngọt , đội ảnh vệ nàng đã huấn luyện để đạt thành công hơn cả những gì nàng mong đợi . Vừa coi các số tầu , nàng chống tay lên trán , thầm nghĩ :

“” Thật không ngờ ở Hạ Ai Cập vậy mà lại yên bình hơn cả Thượng Ai Cập nhiều ! Tuy vậy , mình muốn phát triển Hạ Ai Cập hơn nữa để có thể dễ dàng đối phó Menfuisu hơn lỡ như hấn nổi khùng vu oan ta hại Carol nữa thì mệt ! “”

Nàng nhanh tay ghi lại những chính sách cải tạo của Tào Tháo năm xưa vào trong các số tầu , mãi mê viết có tiếng bước chân đến chỗ nàng , nàng không nhìn lên mà nói :

_ “ Ari ! Ta hoàn thành xong các số tầu này thì ta sẽ ngủ ngay ! “

_ “ Chị ! “ . Menfuisu lên tiếng , nàng ngừng đầu lên tiếng , nhú mồm kinh ngạc rồi gấp lại các số tầu , lạnh lùng nói :

_ “ Menfuisu ! Em đến đây làm gì thế ? “

_ “ Chị là chị của em sao chị có vẻ như không hoan nghênh em vậy ? “ Menfuisu cảm thấy khó xử trước thái độ thay đổi của chị mình .

Ta có bao giờ muốn hoan nghênh người đâu ? Cho dù người đứng là nữ nam thiết nhưng ta chúa ghét loại người vong ân bội nghĩa hơn nữa ta đâu phải là Asisu đâu mắc mớ gì ta phải hoan nghênh người ! Nàng suy nghĩ trong lòng , sau đó nàng đứng dậy lạnh lùng không nói tiếng nào đi đến phòng ngủ của nàng , Menfuisu nhìn theo bóng dáng nàng sau đó nhìn thấy số tầu Hạ Ai Cập , anh liền lật ra đọc , ánh mắt tỏ ra thần phục và ngạc nhiên .

Sáng sớm ngày mai , sau khi đón nhận lời chúc phúc của dân chúng , đoàn người của Nguyệt Du bắt đầu xuất phát đi hơn cả 4 canh giờ , Nàng vốn quen đi thuyền bằng phương tiện hiện đại , khi đổi qua cưỡi lạc đà , nàng cảm thấy choáng váng muốn xuống ngay lập tức nàng liền ra lệnh kêu đoàn người dừng chân lại ở ốc đảo KêRép , đội ảnh vệ của nàng nghe nàng ra lệnh liền dừng chân lại nghỉ ngơi , Harrot cầm tay nàng dìu nàng xuống mặt đất , nàng nhẹ nhàng mỉm cười và dịu dàng cảm ơn khiến Harrot mặt đỏ đến tận mang tai quay mặt ra chỗ khác . Nàng cảm thấy thú vị mỗi khi chọc Harrot và đám ảnh vệ của nàng , họ rất là dễ thương mỗi khi nàng ghẹo họ ! Sau đó mọi người ngồi nghỉ ngơi cạnh gốc cây , nàng muốn đi dạo xung quanh xem coi có gì không liên bảo tất cả mọi người cứ nghỉ ngơi còn nàng thì đi xung quanh dạo chơi . Lần mò xem ốc đảo KêRép , nàng liền thấy một dòng suối trong mát nên rất hứng thú chạy đến vọc nước . Vừa vọc nước dưới chân , nàng nổi hứng ngẫu nhiên bài Tiểu Hồng Trần của Đồng Trinh :

“Hồng trần thật buồn cười

Tình yêu thật nhảm chán

Tự cao tự đại thế lại tốt

Cuộc đời còn đang dở

Tâm lại chẳng nhiều loạn

Thầm nghĩ xin đổi nửa đời trong tiêu dao

Khi tỉnh cười với người

Trong mộng lại quên mất

Thán ngày qua quá mau

Kiếp sau khó liệu

Yêu hận xóa bỏ

Say rồi ca

Ta chỉ nguyện vui về đến già

Gió lạnh không nghĩ trốn

Hoa xinh không nghĩ muốn

Mặc đời ta phiêu diêu

Giữa trời rộng tâm ta thật nhỏ bé

Không hỏi nhân quả có bao nhiêu

Mình ta say

Hôm nay khóc, hôm sau cười

Không cầu ai hiểu rõ lòng ta

Mình ta kiêu ngạo

Chỉ cần ca hát và nhảy múa

Đêm dài trôi qua, hừng đông rực sáng

Hạnh phúc chẳng cần kiếm tìm”

_ “Soạt ! “ Một tiếng động phát ra ở trong bụi cỏ phía sau nàng , nàng quay lại liền thị uy:

_ “ Ai đó mau ra đây ! “

_ “ Bạch ! “ Một bóng người đổ rạp xuống , nàng bước lại tới gần , xoay người đó lại nàng thấy một nam tử mặc bộ đồ Hitaito , đầu đội mũ Ả Rap lửa xỏa vài sợi tóc dài màu bạch bạch nguyệt , khuôn mặt anh tuấn đẹp như thần chảy từng giọt mồ hôi , mặt tái xanh , áo đầm ướt máu trên vai . Nàng kinh ngạc , suy nghĩ nhớ ra thăm khen :

“” Chẳng lẽ đây chính là hoàng tử Izumin của xứ Hitaito tao nhả trong sáng như ánh trăng , tinh thông quân sự , khí chất cao nhã , đẹp trai tuấn tú , lạnh lùng cao ngạo đây sao ? Chẹp chẹp ! Không biết tên này có phải là kiếp trước của Phan An không nhỉ ? Đẹp ghê ! Ít ra hần còn đỡ hơn tên Menfuisu kia ! “”

Sau khi ngắm nghía khuôn mặt anh ta , nàng phát hiện ra trên vai anh ta đầm ướt loang lổ máu , nàng liền xé vai áo anh ra , Izumin cảm nhận được có người xé vai áo mình thì cố gắng cầm chặt tay Nguyệt Du , nàng kêu đau rồi một hồi dùng dằng thoát ra khỏi bàn tay rắn chắc của Izumin , nàng biết Izumin đang đề phòng mình liền nói nhỏ :

_ “ Izumin ! Người cứ giữ chặt tay ta vậy làm sao ta cứu người được ? Người yên tâm đi ta chỉ chữa vết thương cho người thôi không làm hại người đâu ! “

Izumin lúc này mới chịu nằm yên để cho Nguyệt Du chữa bệnh , là sinh viên năm 3 của trường Đại Học Y xuất sắc trong ba năm hơn nữa cả gia đình cô đa phần đi theo nghề bác sĩ nên đối với việc này rất là dễ , nhưng ở đây không có dụng cụ y tế hiện đại nàng đành phải sử dụng con dao nhỏ do nàng thiết kế luôn mang theo bên mình , nàng cuốn chiếc khăn của mình đặt lên miệng Izumin , sau đó bắt đầu cứu chữa cho Izumin . Sau một hồi lâu , cuối cùng nàng cũng gấp ra được đầu đạn ra khỏi vai Izumin , cô liền lấy trong người lọ thuốc nhỏ , rắc thuốc trị thương vào vết thương trên vai Izumin , nhưng trong lòng cô lại không yên tâm chút nào , cô liền phát ra một quả pháo sáng , ngay lập tức một thân ảnh mặc bộ dạ hành y mặc đồ kín chỉ trừ hai con mắt , trên thanh kiếm có khắc chữ “ Từ “ xuất hiện cung kính trước mặt nàng hành lễ :

_ “ Nữ hoàng Asisu ! Người cho gọi thuộc hạ có việc gì ? “

Nàng nghiêm nghị ra lệnh :

_ “ Ta muốn người gửi thư mật báo cho Ruka biết vị trí của hoàng tử Izumin hiện giờ ! “

_ “ Tuân lệnh ! Nữ hoàng ! “

Dứt lời , thân ảnh trong chớp mắt đã biến mất , nàng quay lại liền nói với Izumin :

_ “ Izumin , may cho người là người gặp ta đó , ta cứu người chẳng qua vì ta không muốn mất một mỹ nam đẹp như vậy đâu (ặc !) ! Ta đã gọi Ruka mật thám của người rồi đó ! Người cứ an tâm đi ! “

Sau đó nàng lúi ra trong áo một lọ thuốc nhỏ đặt lên tay Izumin rồi dặn dò :

_ “Ngươi cầm lấy cái này mà xài ! Nó tiết trùng rất tốt và mau lành vết thương lắm ! Nhớ gấp ta là phải báo đáp đó nhen ! (TG :Chị nói câu đó chính chị sau này sẽ hối hận !)

Sau khi dặn dò xong , nàng liền quay lại đoàn người , mọi người liền tiếp tục lên đường đi đến Babylon , trong khi đó , Ruka nghe tin tức về vị trí của hoàng tử liền cùng với ông đội trưởng Komet đến cứu hoàng tử Izumin . Khi họ vừa đến thì hoàng tử Izumin đã ngồi đó nhìn lọ thuốc mà Nguyệt Du đặt trên tay , Ruka thấy hoàng tử khỏe mạnh liền cung kính hỏi :

_ “ Hoàng tử ! Người không sao chứ ? Lúc người mất tích ở đảo Kerep , thần cùng với mọi người rất lo lắng cho người ! “

_ “ Ta không sao cả ! Vết thương kì lạ của ta đã có người cứu chữa cho ta rồi ! “

Ruka kinh ngạc liền thắc mắc hỏi :

_ “ Là ai vậy thưa hoàng tử ? “

Izumin nhìn lọ thuốc nhỏ nhắn trong tay rồi ngập ngừng nói :

_ “ Asisu đã cứu chữa cho ta ! “

Ruka càng lúc càng kinh ngạc hơn khi nghe tin Asisu biết về y thuật , xem ra con người này quả là thâm tàng bất khả lộ . Izumin nhắm mắt lại nhớ lại lời nói mang theo chút tình nghịch của Asisu “” Nhớ gấp ta là phải báo đáp đó nhen ! “ . Anh mỉm cười trong ánh mắt lóe lên tia gian manh suy nghĩ :

Asisu con người nàng thật là thú vị ! Ta sẽ tìm ra nàng ! Nàng muốn báo đáp chứ gì ? Được thôi ! Ta sẽ cho nàng toại nguyện ! (TG : Mô phật ! Năm phút tưởng niệm cho chị Du nhà ta !

Cuối cùng ba ngày sau , đoàn người Nguyệt Du cuối cùng cũng đã đến Babylon . Theo tin tình báo của Harrot , Carol đã đến Babylon sau khi tham gia lễ sinh thần của thần Marot ngay sau đó nàng được Ragashu dẫn tham quan tháp Babel nhưng đến nay vẫn chưa thấy ra khỏi cùng với hai cận vệ Unasu và Ruka . Cùng lúc đó Luis cũng đã sử dụng thuật cải trang đột nhập vào tháp Babel thám thính được Ragashu đã giết chết một cô gái mặc bộ đồ của Carol rồi nhốt nàng vào tháp Babel , Carol cùng với hai cận vệ trốn thoát nhưng bất thành , thử cố nhớ lại chi tiết trong truyện và suy nghĩ cuối cùng nàng liền ra lệnh cho Harrot :

_ “ Harrot , ngươi ngay lập tức đi chung với Luis và Josh đi đến tháp Babel tìm kiếm nơi nhốt Carol ở đâu về mật báo cho ta biết ! “

Harrot nghe lệnh liền cung kính chào nàng rồi biến mất trong nháy mắt , lúc này nàng đã đến biên giới Babylon , tên quan đại thần Garim tiến đến nghênh đón nàng . Trong kinh thành , nhân dân Babylon nhiệt liệt thể hiện lòng hiếu khách với nàng , tâm tình của nàng cảm động mà thờ dài . Haizzzz , nhân dân Babylon thật hiếu khách và đón hậu lắm sao mà sao lại thuộc về dưới tay của tên Ragashu thể không biết . Khi ta vừa đến diện kiến , Ragashu liền nhẹ nhàng nâng tay nàng , a dua hỏi :

_ “ Asisu xinh đẹp ! Nàng đi đường có mệt không ? Thật là vất vả cho nàng ! “

Nguyệt Du cảm thấy nổi da gà nhưng vẫn cố gắng mỉm cười đáp lại :

_ “ Ragashu , ta đi đường không sao cả ! Àh mà tại sao ta chưa thấy hoàng phi Carol của đất nước chúng ta nhỉ ? Nàng ấy đến trước ta kia mà ! “

Nguyệt Du giả vờ thắc mắc hỏi , như đánh trúng tim đen , Ragashu sắc mặt hơi tái xanh , trong ánh mắt lóe lên tia gian manh rồi thể hiện sự tức giận :

_ “ Nữ hoàng Asisu ! Ta xin lỗi nàng ! “

Nàng liền giả vờ thắc mắc , trong ánh mắt lóe lên tia chán ghét nhưng rồi biến mất thì lúc đó Ragashu đưa cho nàng một chiếc khăn trùm đầu bị hòa thiêu chỉ còn một nửa của Carol , Nguyệt Du run run hỏi :

_ “ Đây Đây là sao hả đừng nói với ta là Carol có chuyện! “

Ragashu liền thể hiện sự hối tiếc trên gương mặt mà thờ dài nói :

_ “ Ta thật lòng không muốn nói dối nàng nhưng ! “

Nàng ra hiệu dừng lại , cao ngạo lạnh lùng trừng mắt nói thẳng với Ragashu :

_ “ Tại sao lại như thế ? Nàng là con gái sông Nin làm sao có thể được ! Hoàng đế Ragashu xin người hãy cho ta một lời giải thích về điều này , rõ ràng Carol và ta là sứ giả hòa bình đến sang Babylon để thiết lập ngoại giao theo lời mời của ngài , nếu ngài không giải thích rõ ràng về điều đó thì đừng trách Ai Cập chúng tôi không tiếc binh lực tấn công trực tiếp Babylon ! Harrot đâu ? Tiễn khách ! “

Nguyệt Du đứng thẳng kiêu ngạo , làn váy trên người tung bay theo gió khiến nàng càng thêm đẹp đẽ hơn , Ragashu đại người ra nhìn nàng , mới hoảng hốt nhìn nàng sau đó hần cười lạnh :

_ “ Nữ hoàng Asisu ! Chuyện đã xảy ra rồi Babylon của chúng ta cảm thấy đáng tiếc . Ta nhất định sẽ cho người điều tra ngay lập tức và cho nàng một

lời giải thích thỏa đáng ! Ta xin cáo lui cho nàng nghỉ ngơi!.”

Sau khi bóng dáng Ragashu rời đi , nàng nhếch mép cười thâm trong lòng :

“” Ragashu ! Núi cao sẽ còn gặp núi cao hơn , ta xem coi đầu óc của ngươi có gian manh cỡ nào hơn ta không ? “” Sau đó nàng lấy một quả táo nhỏ nhẹ nhàng cắn vào miệng rồi suy nghĩ :

“” Không biết Dash có thấy hoàng đế Angon không nhỉ ? Dù sao ta cũng đang chán muốn trêu chọc hai người một chút ! “

Sau khi rời khỏi phòng của Asisu , tâm tình của Ragashu vẫn còn đang kích động . Hắn thở dài suy nghĩ .

Asisu quả là một nữ nhân hoàn hảo , chẳng những dung mạo xinh đẹp mà còn cả khí chất còn rất xuất chúng , Menfuisu đúng là có mắt không trông bỏ qua một người phụ nữ tuyệt mỹ như vậy , Haizzz đáng tiếc nữ nhân này lại không thể thuộc về ta . Đột nhiên trong ánh mắt loé ra tia sát ý , nếu như không có được thì phải trừ bỏ để không ai có được nàng thôi . Ngay sau đó hắn kêu quan đại thần Garim canh chừng cẩn thận Asisu , Garim nghe lệnh liền sai hai cận vệ canh gác cửa ra vào nghiêm ngặt phòng của Asisu .

Nguyệt Du mỉm cười nhẹ biết chắc rằng Ragashu sẽ canh giữ mình cẩn thận vừa có thể uy hiếp Menfuisu từ nàng và Carol , đi đến khung cửa sổ quan sát kĩ lưỡng , sau khi quan sát xong , nàng liền vận dụng nội công của Tiên Nữ Tấn Hoa tập trung về lòng bàn tay , nội công tụ tập ở lòng bàn tay tạo ra một lực không nhỏ có thể làm gãy kết cấu bên trong của khung cửa sổ khiến lính canh bên ngoài không thể nghe được tiếng động . “ Rắc ! “ Một tiếng nứt nhỏ phát ra , nàng mỉm cười biết rằng đã thành công liền đẩy nhẹ thử khung cửa , quả nhiên khung cửa có thể bẻ gãy một cách dễ dàng mà vẫn không ai biết , sau khi tháo ra hết , nàng liền chui đầu ra nhìn bên ngoài , bây giờ phòng nàng ở độ cao 3m , độ cao này người bình thường nhảy xuống không chết cũng liệt người , Nguyệt Du vuốt ngực an ủi rồi thì triển khinh công Lăng Ba Vi Bộ xuống tiếp đất một cách nhẹ nhàng .

Sau khi leo xuống từ trên lầu , nàng liền ngồi chờ Harrot , tuy nhiên đã lâu nhưng vẫn chưa thấy Harrot đến , nàng bực bội gờ tay lên cầu :

“ _ Ông trời ơi ! Làm ơn cấp con dùm cái đi ! “

Dứt lời , có một thân ảnh cười ngửa lao thẳng đến bên cạnh , Nguyệt Du chưa kịp phản ứng gì thì đã bị nhấc bổng người lên , nàng thầm ai oán :

““ Oaaa ! Có cần linh vậy không ? Kiểu này mình chắc mình nên mua xổ số quá ! Nhưng mà sao lại cái này giống như là bị bắt cóc thế nhỉ ? “

Do không quen đi ngựa đã thế còn bị nhấc bên hông , nàng đầu óc choáng váng liền ngất xỉu (chưa từng thấy ai say ngựa nặng như bà này !) người lạ mặt nhìn nàng mà thở dài rồi tiếp tục hỏi thúc ngựa đi .

Vài giây sau , nàng mở mắt tỉnh dậy thì thấy mình đang ở một khu rừng cách khá xa Babylon , chậm rãi ngồi dậy , lúc này phía sau nàng một giọng nói trầm thấp mỉa mai hoặc cực kì quyến rũ , cực kì dễ nghe vang lên bên tai nàng :

_ “ Ngươi tỉnh rồi à Asisu ? “

Nàng quay lại nhìn , một nam tử mặc bộ đồ hoàng gia Hitaito màu đen huyền , đầu đội mũ Ả Rập mái tóc bạch nguyệt búi lại cùng với ánh mắt nâu trà lạnh lùng nhìn nàng . Nàng liền sầm mặt xuống rồi một quyền đánh tới .

_ “ Bốp ! “ (TG : HUHUUHU ! Còn gì gương mặt mỹ nam của ta ! * gào thét*)

Một cú đâm vô ý đánh trúng vào ngay mắt bên phải của Izumin , nàng trong lòng đắc ý liền chu môi , lớn lối nói với Izumin :

_ “ Đáng đời ! “

Izumin bất ngờ trước hành động của Nguyệt Du liền hết sức kinh ngạc không cam lòng hỏi :

_ “ Ta cứu ngươi sao ngươi tự dưng đánh ta ? “

Nguyệt Du liền chống nạng bên hông , lớn lối nói :

_ “ Ta tại sao lại không được phép đánh ngươi hả ? Trên mặt ngươi có chữ nào viết “ Không được phép đánh “ không? “

_ “ Ngươi..... là con gái sao mà lỗ mãng quá vậy không biết ? “

_ “ Nè nè nè ! Cái này gọi là hoạt bát , nhanh nhẹn và cá tính nhen ! Mà tại sao ngươi lại xuất hiện ở Babylon không phải ngươi đã về nước rồi sao ? “ Nàng thắc mắc liền hỏi .

_ “ Ta nghe tin tức Carol đi cùng với Ragashu lên tháp Babel tham quan nhưng đã 3 ngày nay vẫn không thấy tin tức gì cả ? “ Phúi bụi trên người , Izumin mở miệng nói .

_ “ Carol bị nhốt ở tháp Babel rồi ! Cùng với Unasu và mật thám Ruka của ngươi đó ! “

_ “ Cái gì ? Sao ngươi biết điều đó ? “ Izumin kinh ngạc nhìn nàng , thắc mắc

_ “Chuyện gì mà ta chả biết ! “ Nàng vừa nói xong liền đứng dậy đi ra khỏi nơi đây đến chỗ của Harrot thì Izumin cầm tay nàng ngăn lại :

_ “Ngươi tính đi đâu vậy ? Bây giờ trời tối rồi nguy hiểm lắm ! “

Nàng lạnh lùng gạt phăng tay Izumin rồi nói :

_ “Cảm ơn ngươi , Izumin nhưng ta có việc cần phải quay về Babylon gấp ! Cáo từ ! “ Nhưng đi được mấy bước chân , thì Izumin đã không nói gì liền chặn trước mặt nàng , lạnh lùng nói :

_ “Ta còn chưa báo đáp ân tình ngươi cứu chữa cho ta nữa mà sao có thể để ngươi đi ? “

Báo đáp ư ? Ta nhớ đúng là ta có cứu hần nhưng ta đâu có kêu hần báo đáp đâu trời ? Nàng nhớ lại trong đầu , trong lòng thắc mắc liền hỏi :

_ “Ta có cứu mạng ngươi nhưng ta nhớ đâu có kêu ngươi báo đáp đâu ? “

_ “Vậy để ta nhắc lại cho ngươi nhớ nhen ! Nhớ gặp ta là phải báo đáp đó nhen ! Nữ hoàng Asisu ngươi nhớ chưa ? “ Izumin ném một ít tia viên đạn loại nhỏ về phía Nguyệt Du

_ “Được rồi ! Ta tin , Ta tin ! “ Nàng liền thừa nhận trong đau thương.

_ “Thế bây giờ ngươi muốn báo đáp gì thì nói lên đi ! “ Izumin lạnh lùng hỏi thúc nàng .

_ “Ta cóc thèm báo đáp ! Ngươi muốn báo đáp mà sao ta thấy ngươi giống như bô thí cho ngươi ta vậy ? Ta coi như cứu ngươi không cần báo đáp đó . Sau này đừng có xuất hiện trước mặt ta là được . Nàng phất phất tay xua đuổi Izumin như đuổi ruồi .

_ “Ngươi không muốn cho ta báo đáp ư ? “ Izumin lạnh lùng nhấn giọng hỏi .

_ “Đúng ta xác định ta không muốn báo đáp ! “ Nàng kiêu ngạo hất cằm , tay khoanh trước ngực nói .

“ROẠT ! “ Ngay lập tức bảo kiếm lạnh như băng xuất ra đặt trên cổ Nguyệt Du .

_ “Izumin ! Ngươi làm gì thế ? “ Cơ thể nàng run lẩy bẩy trước thanh kiếm lạnh của Izumin , giọng nói run theo .

_ “Ta muốn đền đáp ! “ Izumin lạnh lùng nói , giọng điệu không đổi .

_ “Ngươi đang đền đáp hay là đòi mạng vậy ? Kiếp trước ta có mắc nợ gì ngươi không ? “ Nguyệt Du tức giận hét lên .

_ “Ta chỉ muốn đền đáp ơn cứu mạng của cô thôi . Bây giờ cho cô 5 phút để cho ta báo đáp ! “ Izumin mỉm cười lạnh lùng nói .

_ “Hjx ! Có cách nào khác được không ? Có cách nào không phải đền đáp mà không chết không ? “ Nguyệt Du nài nỉ .

_ “Có một cách ! “ Izumin lạnh lùng đáp .

_ “Cách gì thế ? “ Nguyệt Du hồ hởi hỏi .

_ “SỐNG..... KHÔNG..... BẰNG.....CHẾT ! “ Izumin lạnh lùng mỉm cười chậm rãi phun ra từng chữ một .

AAAAAAAAAAAA ! Trời sinh ra Nguyệt Du ta sao còn sinh ra tên Izumin này nham hiểm bá đạo hơn ta vậy hả trời ? . Nàng gào thét trong lòng thâm đau khổ .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ngươi Không Hiểu Được Ta !

Có một thứ tâm trạng gọi là choáng , có một thứ cảm xúc gọi là ức chế , Hai thứ này đồng thời đan xen với nhau vào trong bộ não gian manh của Nguyệt Du khiến có một ngày cô nàng luôn xưng mình là thiên hạ đệ nhất gian xảo cũng phải gào lên trong thâm tâm .

Ông trời ơi ! Làm ơn cho con cái dao thái rau hay cái gì nhọn nhọn để con thoát khỏi viễn cảnh này được không ? Sao cả thế giới này đảo lộn thế trời ! Izumin trong nguyên tác rõ ràng là mẫu người thanh tao khí chất tao nhã nhưng sao ở đây Izumin này rõ ràng là phúc hắc giả thư sinh mà!

Thấy Nguyệt Du trầm lặng ngầy ngốc ra , Izumin cũng kiên nhẫn chờ đợi nàng , anh nhìn kỹ cô mà đắm chiều suy nghĩ . Nữ nhân thật là phức tạp ! Mới bữa trước còn thấy nàng kiều ngạo lạnh lùng , khí thế áp bức rõ ràng nhưng lúc này lại thấy nàng rất trẻ con , thô lỗ còn gian xảo tinh nghịch nữa chứ . Haizz ! Nhưng không thể thừa nhận được rằng nàng như thế này rất là dễ thương ! Minh sao thế này ? Sao từ lúc nàng chữa vết thương cho mình , mình luôn nằm mơ thấy hình ảnh Asisu cứu chữa cho mình nhỉ ?

“ Izumin... Izumin Ngươi có sao không đó ? “ Nàng hua hua tay trước mặt Izumin , giọng nói của nàng đã kéo Izumin trở về , Izumin định thần lại rồi lạnh lùng hỏi nàng :

“ Ngươi muốn ta báo đáp thế nào ? “

“ Ngươi muốn báo đáp ta chứ gì ? Được thôi , ngươi làm nam sủng của ta đi trông bộ dạng đẹp trai của ngươi không làm nam sủng của ta cũng phí ! “ Nàng giả vờ thể hiện bộ mặt xuân sắc nhìn Izumin .

“ Ngươi nói cái gì hả ? “ Izumin thể hiện sự khinh thường và lạnh lẽo trên khuôn mặt . Hừ ! Hóa ra nữ nhân người nào cũng là phường háo sắc vậy sao ? Ta cứ tưởng rằng Asisu sẽ khác chứ ai để lại giống đám nữ nhân kia , chỉ có Carol là hoàn toàn khác hoàn toàn .

“ Hì hì ! Ta chỉ đùa thôi mà ngươi làm gì ghê vậy ! “ Chưa dứt lời thì Izumin lạnh lùng phun ra từng câu lạnh giá :

“ Asisu ! Thật không ngờ ngươi cũng là hạng người háo sắc đến như vậy ? Ngươi có biết liêm sỉ không vậy hả ? Có loại nữ nhân nào mà như ngươi không ? Ngươi coi lại đi , ngươi không bằng một góc của Carol nữa kia ! Carol nhân hậu thánh thiện bao nhiêu thì ngươi lại tàn độc và ác nghiệt bấy nhiêu , lần này đến lần khác hãm hại Carol đã thế còn ham sắc nữa , ngươi chẳng phải yêu Menfuisu lắm sao bây giờ bắt thành ngươi chuyển qua dụ dỗ ta sao hả phụ nữ không biết vô liêm sỉ kia? “

Trước lời lẽ cay nghiệt của Izumin , Nguyệt Du đau thấu trong lòng , nàng gào lên hét tất cả những tất tưởi trog lòng nàng :

“ Ngươi im đi ! Ngươi không hiểu được ta , không hiểu gì về ta cả ! Từ nhỏ lúc nào ta cũng bị ép phải làm vợ Menfuisu , phải bảo vệ hoàng thất Ai Cập . Lo sợ trước những cuộc mưu sát , một mình ta một mình ta phải cố gắng bảo vệ Menfuisu và mong muốn một điều được làm vợ Menfuisu thôi . Tất cả mọi thứ đều thuộc về ta , ai cũng công nhận điều đó . Nhưng ta đã mất tất cả chỉ vì một con nhóc tóc vàng , ngươi đã từng bao giờ ở vị trí của một người 18 năm , 18 năm gần đạt được tất cả mà bây giờ bị mất trắng không hả ? Ta hành động như vậy là có lý do ! Ngươi có bao giờ đau thấu trong lòng khi bị một người mà mình yêu thương từ lúc nhỏ đẩy mình sang nước khác chỉ vì muốn bảo vệ vợ yêu và muốn liên minh giao hảo chưa hả ? Ngươi làm sao hiểu được từ khi Menfuisu và cả Ai Cập ép ta đến đường cùng , ngươi có biết ta đã phải tự mình suy nghĩ không ngừng nghĩ tìm ra cách đối phó làm thế nào để Ragashu không cưới được ta , làm thế nào để Ai Cập và Menfuisu không ép buộc ta và làm thế nào để vứt bỏ tình cảm 18 năm không hả ? Như vậy đã đủ cho ngươi miệt thị một người con gái như ta chưa ? Hahahahaha ! “

Nàng ngẩng đầu lên bầu trời đêm , cười to lên nhưng giọt nước mắt chảy dài xuống từ lúc nào không hay . Cơ thể này là của Asisu , Asisu đã chịu nhiều điều rồi , không thể để cho Asisu bị coi thường như vậy được !

Izumin nhìn nàng ánh mắt xót xa u buồn trầm lặng suy nghĩ . Thật không ngờ nàng lại yếu đuối đến như vậy ! Thật không ngờ nàng lại chịu nhiều đau khổ như vậy mà nàng vẫn mạnh mẽ , vẫn tỏa ra khí phách đến như vậy !

Anh chạm tay vào người nàng , muốn kéo cơ thể nhỏ bé đang run rẩy giả bộ cười nhưng nước mắt đang chảy xuống gò má xinh đẹp đổ vào trong lòng an ủi nhưng vừa chạm vào , nàng đã lạnh lùng gạt phăng ra , chạy thẳng về phía trước . Izumin đại ra nhìn theo bóng dáng của nàng , ngồi trầm ngâm hồi hận trong lòng . Asisu ! Ta không cố ý làm nàng bị tổn thương như vậy ! Sau đó Izumin chợt nhận ra trong rừng buổi tối rất nguy hiểm đặc biệt là đàn sói đói và sư tử núi đang rình rập kiếm ăn hơn nữa khu rừng này như một mê cung sợ rằng nàng sẽ không biết mà lạc đường . Anh vội vã chạy theo hướng phía trước tìm kiếm nàng .

Trong khi đó , Nguyệt Du chúng ta lạnh lùng chạy ra khỏi Izumin , nàng chạy hoài , chạy hoài để gió tạt vào mặt nàng trôi đi những gì uất ức trong lòng , cuối cùng nàng mệt là người mà ngồi phịch xuống đất , tuy nhiên khi nhìn lại xung quanh , bốn bề toàn là những cây bách tùng cô thụ cao to xung quanh , nàng bắt đầu run rẩy , sợ sệt . Nguyệt Du trên đời này không có gì sợ ngoài trừ bóng đêm của rừng cây , sương mù dày đặc , tiếng gió gào thét u ám như tiếng oan hồn , nàng nhớ có một lần từ nhỏ đi cắm trại , trong một đêm tham gia cuộc thi gan dạ , nàng lỡ đánh rơi cái đèn pin , một mình ở trong rừng suốt một đêm may mà lúc đó anh hai nàng tìm kiếm nàng được , nàng nhìn thấy bóng dáng anh hai liền òa khóc lên . Từ đó nàng không dám đi vào rừng một mình , nàng run rẩy , hoảng sợ trong lòng , nàng nhớ đến mẹ nàng nhất là những lúc nàng nũng nịu với mẹ

“ Du Du ! Con là đứa trẻ kiên cường nhất ! “ Mẹ nàng mỉm cười dịu dàng ấm áp mà động viên an ủi nàng trong lòng mỗi khi nàng luôn bị người khác trêu chọc .

Nhìn bầu trời đêm đầy sao , nhớ lại thời gian trước khi bị tráo đổi , có một lần cậu nàng đi thám hiểm sa mạc về nói với nàng rằng : “ Thế giới này kì diệu lắm ! Du Du ! Con nên nhớ nếu như gặp một vấn đề gì đó thì hãy bình tĩnh mà suy nghĩ , chắc chắn sẽ có cách khác để giải quyết ! “

Đúng vậy ! Nhất định phải có cách giải quyết , nếu mà hét to ko nghe được thì phải dùng giọng hát để truyền đạt mới được . Nàng liền đứng dậy , điều chỉnh giọng hát của mình , nhìn quang cảnh cùng với tâm trạng hiện giờ nàng cất lời bài hát “ Giác Ngộ “ của Viên San San trong Tiểu Ngạo Giang Hồ :

Khi chúng sinh bước lên con đường này

Trước mặt là một mảnh sương mù

Có quá nhiều đồ kỳ cũng có quá nhiều trời buộc

Âm thầm chịu đựng không phải đau khổ

Khi yêu thương sâu nặng cũng đã đến hồi kết

Sự lạnh lẽo lấp đầy những khoảng trống

Có quá nhiều vết thương không thể bồi đắp

Chỉ có thể ôm thầm hồi ức mà khóc

Hiểu ra cần buông xuống tất cả những gánh nặng

Chỉ mong ở một nơi thuộc về mình , hóa yêu hận thành lời chúc phúc

Mở ra quyển kinh thư yêu thích , đọc một câu tâm đắc .

Trút hết mọi hoài niệm

Nàng thầm mong trong lòng . Gió ơi ! Xin người hãy đem lời ca đến người nào đó để người đó có thể nhìn thấy tôi ...

Bất chợt , nàng nghe thấy tiếng va quệt, tiếng bước chân chạy vội, tiếng hơi thở gấp gáp , Nguyệt Du quay lại nhìn thì thấy Izumin trong bộ trang phục đen Hitaito dính đầy lá cây , trên gương mặt hiện nét lo lắng , vui mừng , kích động , mồ hôi chảy dài xuống trên gò má góc cách xinh đẹp . Izumin một hồi lâu tìm kiếm , tuyệt vọng không thấy nàng , chợt có một giọng hát mà chàng từng nghe trên đảo Kerep , anh vui mừng chạy theo hướng của giọng hát đó , trong lòng cầu mong rằng đó là nàng . Khi đến nơi , anh vui mừng , kích động khi thấy nàng đang đứng đó quay lại nhìn anh mỉm cười ôn nhu , chưa kịp để nàng nói , anh liền kéo nàng vào lòng mình ôm chầm mà an ủi nói : (*tung bóng * * tung bóng* Ôm rồi ! Ôm rồi !)

_ “ Asisu ! Cuối cùng cũng đã tìm thấy nàng rồi ! Ta xin lỗi vì đã làm tổn thương nàng ! “

Ở trong lòng Izumin , nàng ngửi thấy mùi gió bụi , mùi sương sớm và cả mùi hương nam tính cực kỳ dễ chịu của Izumin cùng với thanh âm trầm ấm dịu dàng đó , nàng liền òa khóc lên , âm ức nói :

_ “ Ta tưởng anh sẽ bỏ ta chứ ? Ta sợ lắm , ta sợ nơi đây lắm ! “

_ “ Không sao đâu ! Có ta ở đây không sao cả ! “ Izumin nhẹ nhàng vuốt nhẹ mái tóc nàng , an ủi . Cả hai người ôm nhau như vậy cho đến khi trời lóe lên tia nắng bình minh cho ngày mới .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bàn Tính Kế Hoạch Thôi !

Sáng sớm, những tia nắng len lỏi qua từng tán cây vào chiếu thẳng lên khuôn mặt đẹp không góc cạnh của Izumin . Izumin một mõi tỉnh giấc , tỉnh ngời dậy bất chợt nhìn thấy Asisu đang nằm ngủ kế bên cạnh mình . Anh ngỡ ngàng rồi nhìn ngắm nàng , nàng quay lại rúc vào trong người anh , mơ màng lên lên chùi nước miếng lên quần áo anh (TG : AAAAA ! Mĩ nam của ta ! * gào rú *) rồi nhoen cười đắc ý tiếp tục mơ màng ngủ . Izumin khòe miệng giật giật , cảm thấy dở khóc dở cười trước cô nàng này , ngắm nàng anh phải thừa nhận rằng nàng rất đẹp với đôi mi cong vút , làn da trắng hồng và đôi môi hồng mọng xinh xắn , tay anh bắt gặp sờ nhẹ từng khuôn mặt của nàng lúc nào không hay.

”Da nàng mịn màng thật !” Anh thầm khen nhưng khi tay anh chạm vào đôi môi của Nguyệt Du , anh bắt giắc đỏ mặt lên , không hiểu sao anh bắt giắc cúi xuống gần đôi môi này nhưng một tiếng kêu xuất phát từ trong bụng của nàng kêu lên đánh thức anh trở lại hiện thực :

” ƠC..... ƠC! “

”.....! ”(TG : Chị Du toàn phá cảnh gây cản của người ta không ?)

Anh mỉm cười , nụ cười của anh làm sáng lóa cả một khu rừng , anh liền cởi áo choàng đen của anh ra rồi nhẹ nhàng đắp cho nàng , sau đó liền đứng dậy kiểm thức ăn về khi nàng đã tỉnh dậy . Khi mà Izumin đã đi khá lâu , lúc này Nguyệt Du của chúng ta mới thức tỉnh , nàng ngồi dậy vron vai , bất chợt nàng thấy có một chiếc áo choàng đen mà Izumin mặc đang khoác lên người nàng và không thấy Izumin đâu cả . Nàng mỉm cười thầm nghĩ . Xem ra Izumin cũng không đến nỗi lạnh lùng ! Bất chợt , nàng đứng dậy , khoát tay lại , quay đầu nghiêm nghị nói :

_ “ Đừng có đứng ở đó nữa ! Xuất hiện đi cả tám người các người ! “

Dứt lời, tám thân ảnh gồm Harrot , Luis , Dashi , Kurt và Josh , Yrmot , Zach , Raman từ trên cây phi thân đáp xuống , quỳ xuống đưa kiếm trước mặt nàng , đồng loạt nói :

_ “ Xin nữ hoàng hãy trừng phạt chúng thần vì tội không bảo vệ ngài tốt ! “

Nàng nhìn tám người họ bất chợt thấy vết thương trên vai của Josh , nàng liền hỏi :

_ “ Josh ! Vết thương này là ? “

Harrot trả lời thay cho Josh : _ “ Nữ hoàng ! Josh bị tập kích bất ngờ cho nên mới bị thương ! “

Nàng chậm rãi rút một chiếc khăn lụa , băng lại vết thương cho Josh , nói với tám người họ :

_ “ Thôi ! Có nhiều chuyện xảy ra bất ngờ không ai có thể đoán trước được nhưng các ngươi phải nhớ tuyệt đối không được khinh suất , không được thất bại ! Ta tự tay huấn luyện các ngươi là muốn các ngươi bảo vệ ta chứ không phải là đi vào chỗ chết ! Các ngươi nên nhớ điều đó , không được tái phạm lần nữa ! Rõ chưa ? “

Harrot cùng với bảy ảnh vệ mừng rỡ , cúi lạy nàng xuống đất . Nàng liền phất tay ra hiệu dừng điều đó , liền hỏi Harrot :

_ “ Harrot ! Ngươi đã điều tra ra được vị trí Ragashu nhốt Carol chưa ? “

_ “ Bệ hạ ! Họ đang ở ngục thất dưới chân tháp Babel ! “

Nguyệt Du cố gắng nhớ đến tình tiết trong truyện : Sau khi Ragashu nhốt Carol trong ngục thất , muốn nàng tiên đoán tương lai của Babylon . Sau đó nàng tìm đường chạy trốn , vừa lúc đó nàng gặp Hassan cũng đang tìm kiếm nàng , lúc đó nàng kêu Hassan đi lấy dầu mỡ . Vì muốn làm Ragashu hoảng sợ , Carol đã phán bừa rằng sẽ có nguyệt thực xuất hiện nhưng ai ngờ chó gác phải ruồi , điều nàng nói lại chính là nguyệt thực . Ragashu thì sợ điều đó nên tìm kiếm người thể thân còn bản thân mình thì bị nạn chỗ Carol , trong lúc hắn bắt Carol tắm cùng hắn , thì nàng phát hiện ra được cái đường hầm thông qua . Sau đó , chính Carol tự kích nổ và đuổi tất cả mọi người đi , đúng lúc đó thì Garim phát hiện thì đã quá muộn , tòa tháp bị nổ . Carol chạy thoát , Ragashu tức giận đuổi theo nàng cùng lúc đó nàng đã đi đến sa mạc từ thần liền tiến vào đó cùng với các binh lính Ai Cập Sau khi suy tính xong , nàng nhoen cười rồi nói với Harrot :

_ “ Harrot , Luis ! Dẫn ta đến chỗ Carol ! Dashi , Yrmot ! Kêu Hassan chuẩn bị lấy nhiều lượng dầu mỡ cho ta ! Josh , Zach , Raman ! Các ngươi đến chỗ đội trưởng Honsu báo cáo về tình hình của hoàng phi Carol và nói cho họ biết về kế hoạch của ta mà thực hiện ! Còn Kurt ! Ngươi chạy nhanh nhất ngay lập tức cấp báo cho bên Ai Cập biết chuyện đã xảy ra ! “

_ “ Dạ rõ thưa nữ hoàng ! “ Dứt lời , các ảnh vệ của nàng phi thân chia ra tiến hành mệnh lệnh của nàng chỉ còn nàng , Harrot , Luis . Bất chợt nàng chợt nhớ một điều gì đó , liền lấy khăn tay của mình ra , dùng thủy chủ vạch một đường nhỏ trên bàn tay của Harrot , viết một bức thư cho Izumin để lại . Harrot , Luis khó hiểu về hành động của nàng nhưng sau đó hoàn tỉnh lại , cùng Nguyệt Du khinh công bay đến chỗ Carol . Nguyệt Du ngoảnh đầu nhìn chiếc áo choàng đen được gấp liền mỉm cười:

“ Izumin ! Cảm ơn ngươi ! “

Sau khi Nguyệt Du đi khỏi khá lâu , Izumin lúc này mới trở về tay cầm hai con thỏ thì không thấy bóng dáng Nguyệt Du đâu , chỉ thấy chiếc áo choàng đen cùng với chiếc khăn tay . Anh liền dỡ chiếc khăn ra mà đọc :

“ Izumin ! Cảm ơn ngươi rất nhiều ! Ta bây giờ có chuyện rất quan trọng nên đã đi trước ! Còn về phần báo đáp , coi như ngươi đã báo đáp rồi đi ! Mong rằng sau này hữu duyên thiên lý năng tương ngộ . Còn về Carol , nàng đang nhốt dưới ngục thất của tháp Babel , ta cho ngươi biết tin này coi như cảm ơn ngươi ! “

“ Tương nhu dĩ mật , bất như tương vong giang hồ . “

(lúc hoạn nạn thì giúp đỡ nhau , sau này lãng quên nhau cũng có thể coi là một kỉ niệm .)

Ánh mắt Izumin u sầu nhìn chăm chăm vào chiếc khăn trắng của nàng , chàng cứ ngồi vậy cho đến khi đội trưởng cùng với đám lính của chàng đã tới , họ liền cung kính hành lễ với chàng . Chàng phất tay dừng lại , ra lệnh cho tất cả đến tháp Babel . Anh cầm lấy chiếc khăn trong lòng , thì thầm nói :

_ “ Tương nhu dĩ mật , bất như tương vong giang hồ ? Nếu vậy ta sẽ xem coi ông trời sẽ cho nàng gặp lại ta không đây Asisu à ? “

-----Tại ngục thất tháp Babel-----

Carol và Unasu đang ở trong lỗ thông gió , Carol cảm thấy bất lực khi chân song được làm bằng đồng rất chắc chắn dù làm cách nào cũng không thể lay nó nhúc nhích được . Nàng cảm thấy bất lực , liền khóc ào lên , nàng ao ước được bay về Ai Cập ở trong vòng tay của Menfuisu lúc này . Ruka cùng với Unasu ra sức dỗ dành và an ủi nàng . Bất chợt , nàng nghe thấy một tiếng động , nàng hoảng hốt liền kêu Unasu và Ruka đi xuống thì một giọng nói làm nàng vui mừng mà dụi mắt mình mà nhìn kĩ :

_ “ Carol là chị đây nè ! “

Carol nghe tiếng của Asisu , lê vũ hoa đài mừng rỡ nói :

_ “Chị Asisu ! Sao chị lại ở đây ? Nguy hiểm lắm ! “

_ “Harrot ! Chỉ cho chị biết ! Bây giờ Carol em phải bình tĩnh làm theo lời chị nói như vậy em mới có cơ hội thoát thân được ! “

Nguyệt Du liền tỉ mỉ kể ra hết chi tiết về kế hoạch của mình , Carol , Unasu cùng với Ruka kinh ngạc trước kế hoạch hết sức tài tình của nàng , họ ngấm âm thầm gật đầu và bắt đầu tiến hành theo kế hoạch , thấy thời gian không lâu , nàng liền từ biệt Carol , phi thân cùng Harrot và Luis đến một quán trọ gần kinh thành Babylon quan sát tình hình .

Ragashu tức điên lên khi nghe lính canh nói rằng Asisu đã trốn thoát trước sự nghiêm ngặt chặt chẽ của lính canh . Hắn cảm thấy bị nhục nhã khi bị một cô gái giáo hoạt như nàng xô mũi , liền văng mạnh chiếc ly xuống đất , kế hoạch của hắn là muốn bắt cả hai cô gái để có thể uy hiếp dễ dàng hoang đế Ai Cập Menfuisu nhưng hắn chợt nghĩ rằng Asisu có lẽ không quan trọng chỉ cần có cô gái sông Nin thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều . Suy tính xong , hắn mỉm cười đến chỗ Carol , thì Carol thông báo cho hắn rằng sẽ có nguyệt thực xuất hiện , nuốt chửng mặt trăng , bầu trời tối om như mực , hắn không tin liền chất vấn nàng nhưng may mắn thay các nhà chiêm tinh đã từng dự đoán điều này nên hắn cực kì hoảng sợ trước điều đó , ngay lập tức sai hội đồng tư tế đến và ra lệnh giữ bí mật bên ngoài . Tuy vậy , cho dù giấu kín đến cỡ nào thì tin tức cũng đã lan truyền ra ngoài rồi . Nguyệt Du ngồi nhàn nhả ăn nhô thưởng thức cảnh náo loạn ở kinh thành Babylon . (TG : Chị thiệt là !) Nàng thầm khen ngợi

““Chep chep ! Không có mạng Internet , không có điện thoại , không có tivi mà sao tốc độ truyền tin còn nhanh hơn cả ánh sáng nữa nhỉ ? Thật là lợi hại ! ““

_ “Nữ hoàng ! Người của chúng ta đã tìm thấy Angon đang ẩn núp ở trong đám dân Babylon ! “

Nguyệt Du nghe thấy vậy liền mỉm cười rồi sau đó ra hiệu cho Dashi tìm mọi cách làm sao cho Angon vào trong hoàng cung Babylon . Dashi gật đầu , phi thân đi tìm Angon , nàng nhàn nhả nằm trong triều , trong đầu mỉm cười . suy nghĩ :

“”Ragashu à ! Ngươi hãy chờ xem đi ! Ta sẽ tạo cho ngươi một giai thoại cực kì “oanh liệt” cho ngươi ! Angon và Ragashu các ngươi hãy hi sinh thân mình mà cống hiến cho sự nghiệp đam mỹ đang phát triển nhen ! Khử Khử ! ! Cái này đừng có trách ta đôi khi muốn thành công nhất là trong việc đến với cuộc sống nữ vương phải vô sỉ và gian manh thì mới có thể thành công ! “”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tránh Vỗ Dưa Gặp Vỗ Dừa !

Kinh thành Babylon lúc bấy giờ càng lúc càng náo loạn khi nguyệt thực xuất hiện , mặt trăng dần dần bị che khuất , dân chúng ở kinh thành đua nhau từng người chen chúc nhau thoát ra khỏi kinh thành , một số người đòi đập phá cổng thành , ánh trăng bắt đầu khuất dần dần thay thế cho một màu đỏ rực như máu . Nguyệt Du nhìn ra ngoài cửa sổ , nhìn ngắm cảnh tượng thiên nhiên này . Nàng nhìn lên vầng trăng màu đỏ máu ấy mà chiêm ngưỡng nó nhưng khổ nỗi , Harrot cùng với Luis thấy nàng cứ muốn đi ra ngoài mà không trùm khăn che lại , liền vội vã kéo nàng vô . Khi thấy sự sốt sắng của Harrot và Luis , nàng cảm thấy âm áp trong lòng có thể ở thời hiện đại nàng luôn luôn khép kín bản thân mình nên ít khi có bạn bè nhưng từ khi xuyên không qua đây , Harrot càng ngày càng giống người anh trai của nàng rất nhiều còn Luis thì y chang như ông cụ non suốt ngày cứ ca bản tình ca con cá rết nàng cũng muốn đau đầu theo nhưng ít ra nàng biết được rằng họ thật lòng thật tâm lo lắng và quan tâm nàng nhiều . Nhìn lại bầu trời gần sắp trở lại như cũ , nàng ra lệnh cho Harrot , Luis đến ngay chỗ của Hassan để mà thực hiện nốt kế hoạch của mình . Tướng quân Honsu cung kính nhận mệnh lệnh của nàng vận chuyển hàng một cách cẩn thận đến chỗ tháp Babel .

Vừa lúc đó , Dashi cũng đến chỗ nàng và hớn hờ kể lại chuyện về Angon và Ragashu cho nàng nghe , Theo lời nói vô cùng hớn hờ và đầy hào hứng của Dashi , Dashi đã lén lút lợi dụng bóng tối giết thuộc hạ của Angon và đánh thuốc mê của Angon , rồi tống Angon vào trong phòng ngủ của Ragashu vừa hay Ragashu đi vào trong phòng không biết rằng Dashi đã dùng số lượng lớn xuân dược khiến cho cả hai tên đó không thể nhận thức rõ . Khi mà Dashi kể đến đoạn gây cản , nàng liền hỏi :

_ “Thế ai nằm trên , ai nằm dưới ? “

Dashi kéo dài một đoạn rồi nói :

_ “Cái này rất kịch tính ! Lúc đầu Ragashu đè Angon xuống sau đó Angon chống cự lại nhưng bất thành thế là Ragashu chiếm thế thượng phong , nhưng thật không ngờ Angon cực kì sung mãn một tay mà lật ngược lại , xé quần áo của Ragashu ra nhưng vì chỉ có một cánh tay nên không thể cởi được rốt cuộc cũng bị Ragashu lật ngược lại ! “

Nàng thầm gật đầu khi nghe Dashi kể lại chuyện mà thầm cười trong lòng . Chép ! Xem ra cống hiến hai tên này cho sự nghiệp đam mỹ cũng không phải là ý kiến tồi . Nàng quay qua hỏi Harrot :

_ “Đã chuẩn bị nguyên vật liệu hết chưa ? “

_ “Bệ hạ cứ yên tâm, thần đã chuẩn bị cẩn thận mọi thứ rồi kể cả vũ khí mà người chế tạo ra nữa ! “

_ “Hahahaha ! Tốt lắm ! Ymrot, Zach, các ngươi hãy làm cách nào đó cho dân chúng Babylon di tản ra khỏi nơi tháp Babel an toàn mà không nguy hiểm đến tính mạng ! Ta không muốn chỉ vì sự ích kỷ của ta mà làm hại đến dân chúng vô tội ở dưới ! “ Nàng trầm ngâm nhìn dân chúng ở dưới, trong lòng cực kì rối rắm khi quyết định ra kế hoạch này. Nhân dân Babylon ! Cho ta xin lỗi nhưng vì hoàng đế Ragashu các ngươi đã chạm vào ta trước ta chỉ có thể di tản các ngươi có thể tránh được mối họa này thôi ! .

Trước mệnh lệnh của nàng, hai người ảnh vệ lên lời vào trong dân chúng Babylon hô to kêu dân Babylon lánh nạn cách xa Babel, trong khi đó nhóm còn lại của đội ảnh vệ liền thấy mặt hiệu của nàng liền nhúng mũi tên đã gắn sẵn một ít chất nổ của nàng, điểm hỏa rồi phóng tên vào nơi hoàng cung và tháp Babel.

Hoàng cung bắt đầu xuất hiện hỏa hoạn ở một số nơi, binh lính hoảng sợ phát hiện, cùng nhau dập tắt lửa nhưng kì lạ, càng dập tắt thì lửa càng bùng nổ khắp nơi, khắp hoàng cung đoàn người hét hoảng la ó lên cứu hỏa những lúc đó có một số người lợi dụng cơ hội vét một số đồ quý giá.

“Bùm ! “

Mọi người quay lại nghe thấy tiếng nổ từ tháp Babel, tòa tháp Babel hùng hực trong biển lửa cùng với ánh trăng âm ảm, Nguyệt Du cùng với đám thuộc hạ núp trong bãi cỏ lau từng nhìn quang cảnh tháp Babel bốc cháy liền hỏi Harrot :

_ “Harrot ! Ngươi xem có đẹp không ? Từ nay ta tin chắc rằng Ragashu sẽ có một đả kích rất lớn đấy ! “

Nàng mỉm cười trước kế hoạch của mình, Ragashu à ! Xem ra ngươi sẽ tốn rất nhiều nhân lực cùng với vật lực để mà xây dựng lại đây. Cuối cùng ta cũng đã thành công trong việc trả thù của ta rồi. Từ nay sẽ không ai cản bước con đường trạch nữ vương gia của ta nữa rồi ! Vừa lúc đó, Asisu nghe thấy tiếng động, đám ảnh vệ của nàng bao vây xung quanh bảo vệ nàng, thì vừa lúc Carol cùng với Ruka và Unasu xuất hiện, lúc này đám ảnh vệ của nàng mới bỏ kiếm xuống, Nguyệt Du hỏi han Carol :

_ “Carol ! Không sao chứ ? Có bị thương không ? “

_ “Chị Asisu ! Em không sao cả ! Thật không ngờ mém chút nữa lại bị phát hiện ! Bất chợt có tiếng lạo xạo lục soát và hô hào của các binh sĩ Babylon :

_ “Đốt đuốc lên !”

_ “Soi cho kỹ vào ! Nhất định phải tìm bằng được bọn Ai Cập ! “

Đoàn người Carol và Asisu nghe thấy tiếng lục soát liền cúi thấp đầu xuống, nàng liền thì thầm kêu :

_ “Tất cả mọi người hãy bò sát mặt đất chậm chậm ra khỏi bãi cỏ lau từng trong thời gian gió đang nổi lên, bọn chúng sẽ không chú ý đâu ! “ Nghe nàng ra lệnh, bọn họ liền đồng ý làm theo.

Ragashu lúc này cực kì rất tức giận, hắn đã bị hạ xuống vô thức mây mưa với hoàng đế Angon đã thế còn nghe tin dữ tháp Babel một thời huy hoàng đã bị cháy ngay cả Garim, thuộc hạ thân cận của hắn cả người đều trong tình trạng nửa sống nửa chết. Mắt hắn long lên nổi giận, hắn cầm chặt thanh trường kiếm trong tay mà giận giữ trong lòng :

” Ta đã quá coi thường hai ả này rồi ! Asisu và cô gái sông Nin ! Các ngươi đã phá hủy thanh danh của ta ! Ta nhất định sẽ tìm ra hai ả này phanh thây tram mảnh mới hả dạ được ! “

_ “Ắt xì ! “

Một tiếng hắt hơi phát ra ở hướng Tây, Ragashu lắng nghe được liền ra lệnh các binh lính ra đến chỗ đó quan sát và lục soát. Carol hắt xì, mọi người mặt mày xanh mét, Nguyệt Du không biết phải làm gì liền bình tĩnh suy nghĩ bất chợt có một vài binh lính của Carol liền nói :

_ “Nữ hoàng Asisu và hoàng phi Carol ! Chúng thần sẽ đánh lạc hướng chúng ! Xin cả hai người hãy bảo trọng ! “

Dứt lời, họ liền ngồi dậy tiến về phía quân Babylon. Carol thì không chấp nhận điều đó liền lê vũ hoa dài khóc lóc khi thấy hành động hy sinh của họ, Nguyệt Du thì nắm chặt tay mình rồi bình tĩnh tát một bạt tai vào Carol và nói nghiêm nghị :

_ “Carol ! Bây giờ không phải lúc để mà khóc lóc thương tiếc ! Họ đã hi sinh cho chúng ta trốn thoát, chúng ta không thể vì thế mà phụ đi công lao hy sinh của họ được nghe rõ chưa ? “

Nhìn thấy Asisu nghiêm nghị khuyên nhủ Carol, Carol liền thôi đừng khóc và tiếp tục bò sát mặt đất thoát ra khỏi bãi cỏ lau từng. Ruka nhìn theo bóng dáng của Asisu, anh cảm thấy nữ hoàng Asisu quả thật là một con người khác, có thiên phú quân sự tuyệt vời lại ý chí rất kiên cường. Anh thầm nghĩ ước gì hoàng tử Izumin có thể cưới nữ hoàng này làm hoàng tử phi thì hay biết mấy. Trước mặt họ là bãi rừng cây rậm rạp, theo như Hassan nói rằng chỉ có thể đi đường rừng rậm này may ra mới thoát được, Carol thắc mắc liền hỏi :

_ “Không còn con đường nào khác hả Hassan ?”

Hassan lắc đầu rồi chỉ về sườn tây nói :

_ “ Còn một con đường ! Ở bên sườn tây kia chính là sa mạc tử thần ! “

Trời gần sắp sáng , binh lính Babylon sau khi giết binh lính đã ly khai liền phát hiện ra rằng mình đã mắc bẫy diệu hồ ly son khi thấy bóng dáng mái tóc vàng của Carol liền gần đuổi tới mà Carol lại dẫn đo suy nghĩ , Nguyệt Du hết kiên nhẫn liền lên ra ám hiệu cho đám thuộc hạ của mình núp trốn vào chỗ khác chờ cơ hội mà trốn thầm nghĩ :

”” Thiệt tình cô nàng phiền phức này thiệt ! Đi vào rừng thì đi luôn đi còn ở đó chần chừ ! Ta cứ trốn một góc trước sau khi đám Carol vào sa mạc tử thần thì đám lính của Ragashu cũng sẽ rút lui thôi ! “

Sau khi suy nghĩ xong , Carol cùng với đám người không thấy Asisu đâu thì càng thấy kì lạ hơn , nhưng khi quân Babylon gần như đuổi đến nơi , Carol kiên định nói :

_ “ Chúng ta sẽ đi vào sa mạc tử thần đó ! Ở đó chúng sẽ không dám đuổi theo đâu ! Nếu có chết thì chúng ta chết vì nóng chứ chúng ta sẽ không chết dưới quân thù được ! “

Khi nghe Carol nói , tất cả mọi người đều rất cảm động trước lời nói kiên định của Carol nên họ cùng thề với nhau :

_ “ Hoàng phi ! Chúng thần xin thề đi cùng với người đến tận cùng trời cuối đất ! “

Sau khi đã quyết định cùng nhau , Carol cùng với đám thuộc hạ của mình lao nhanh về cửa vào của sa mạc tử thần , bắt chập lớp cát nóng bỏng dưới chân , Carol lướt nhanh về phía trước , sa mạc tử thần gần như nuốt trọn của con người nhỏ bé của cô . Nhìn thấy cô kiên cường lao vào , đám binh lính ngần ngừ trong chốc lát rồi cũng lao theo vị chủ nhân của họ . Trong chớp mắt cả đoàn người như tan biến vào trong sức nóng khủng khiếp của sa mạc , họ đi vào cõi chết một cách ung dung thư thái trước sự kinh hoàng của binh lính Babylon .

Ragashu lúc này cảm thấy bàng hoàng trước thân hình nhỏ bé của Carol , hắn cảm thấy tối sầm mặt mày khi dùng cường quyền để khuất phục cô gái nhỏ đang tiến vào trong sa mạc tử thần , Hắn cắn môi bực bội liền cho quân rút hết nói :

_ “ Tất cả rút lui ! Bọn chúng vào trong sa mạc tử thần thì chỉ có con đường chết chứ không có con đường sống đâu ! “

Sau khi đám binh lính của Babylon rút về hết không còn ai , lúc này nàng cùng với đám thuộc hạ của mình ẩn nấp nãy giờ mới bước ra . Nguyệt Du liền phui phui quần áo rồi nhìn về phía trước thầm nghĩ :

”” Cô nàng này chắc sẽ không sao đâu ! Chắc chắn Menfuisu cũng sẽ tới cứu cô thôi Carol à ! Thôi mình phải quay về Ai Cập nghỉ ngơi mới được “

Vừa mới quay đầu lại thì thấy một đám người ở phía trước đi thẳng về mình , Nàng hốt hoảng suy nghĩ không lẽ là Ragashu cho người quay lại sao . Cho đến khi nghe giọng nói mà nàng ghét nhất , không muốn gặp nhất vang lên :

_ “ Chị Asisu ! Là chị đó à ? “

Khuôn mặt nàng đơ ra trong lòng gào thét . Trời ơi sao lại gặp mặt tên Menfuisu vào lúc này hả trời ? Người ta có câu đúng thiệt : “ Ghét của nào , trôi cho gặp hoài ! “ T_T

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Hai Mỹ Nam Đụng Độ Nhau !

Mensuifu mặc bộ đồ dạ hành đen bao trùm quanh người , ánh mắt vui mừng khi nhìn thấy chị Asisu của mình liền lao nhanh xuống ngựa , vồn vã lác vai nàng hỏi :

_ “ Chị Asisu ! Chị không sao chứ ? Em nghe tin trinh sát nói Ragashu có âm mưu muốn chiếm Ai Cập , cho nên đã bắt cóc Carol để gây sức ép cho em may mà chị với Carol thoát được khỏi móng vuốt của Ragashu . Nhưng sao chị ở đây còn Carol đâu ? “

_ “ Trước khi chị trả lời , làm ơn bỏ tay ra cái ! “ Nguyệt Du bực bội liền nhắc nhở nói khiến cho Menfuisu vội rút tay về lại , ngay sau đó nàng kể lại hết mọi câu chuyện cho Menfuisu nghe đương nhiên nàng sẽ thêm mắm thêm muối vào và loại trừ việc nàng đã cùng thuộc hạ dùng thuật ẩn thân để né tránh đám người của Carol . Menfuisu nghe nàng kể lại liền hốt hoảng nói :

_ “ Chị nói sao ? Carol Carol giờ đang tiến vào sa mạc tử thần sao ? “

Nàng im lặng gật đầu , Menfuisu liền tức giận lên , ánh mắt phượng trần đầy giận dữ khi biết rằng Ragashu đã ép Carol vào sa mạc tử thần , anh run rẩy

chân tay cảm thấy thương cho Carol khi thấy nàng chịu chết vào sa mạc chứ không chịu chết dưới tay kẻ thù . Lòng anh bắt đầu rối ren như tơ vò , anh vô cùng lo lắng trước tính mạng như chỉ treo trước chuông trước sức nóng khủng khiếp của sa mạc , anh nhắm mắt suy nghĩ rồi kiên quyết ra lệnh :

_ “ Tất cả cùng nhau tiến vào sa mạc từ thần tìm kiếm hoàng phi Carol ! “

_ “ Em đi hả ? Vậy chị về Ai Cập luôn nhen ? “ Nguyệt Du mừng rỡ trong lòng liền quay người đi thì bất chợt cứng người khi nghe Menfuisu nói :

_ “ Chị đi cùng với em luôn ! “

_ “ Cái Gì ? Sao chị lại đi theo chứ ? Chị sợ cái nóng sa mạc lắm nếu chị đi chị sẽ rằng sẽ làm phiền em mất ! “ Nguyệt Du mỉm cười ôn nhu trong lòng nàng cực kì bất mãn . Tại sao chứ ? Vợ của người thì một mình người đi đi tại sao lại kéo ta theo làm gì cơ chứ ? Ta không có điên mà vô đó đã thế ta càng không có tình yêu với Carol ! Chấn chấn hân cố ý muốn hành hạ mình đây !

_ “ Chị Asisu ! Bây giờ em rất lo lắng cho Carol hơn nữa một mình chị yếu đuối như vậy nếu như quay về giờ chỉ sợ quân Babylon biết được sẽ bắt chị làm sao ? Với lại em cũng không có cảm thấy phiền khi mang chị đi theo đâu ! “ Menfuisu mỉm cười nói với nàng , trong ánh mắt lóe lên một tia gian xảo nhưng rồi biến mất.

Trời ơi ! Hân rõ ràng muốn hành hạ ta đây mà ! Được ! Coi như người giỏi , ta sẽ tạm thời chiều theo ý của người ! Âm ức trong lòng , nàng liền nhoẻn cười rồi nói với Menfuisu , giọng nói chứa đựng nhiều điều bất mãn :

_ “ Menfuisu ! Nếu em đã có lòng quan tâm với chị như vậy thì chị đành phải chấp nhận theo em tìm kiếm Carol thôi ! “

Khi nghe thấy giọng điệu đầy bất mãn cùng với đôi mắt khinh khỉnh của Nguyệt Du , Menfuisu cảm thấy buồn cười trước điều đó , anh trầm nghĩ trong lòng

“” Chị Asisu , em cảm giác như chị đã thay đổi thành một con người khác nhưng em càng lúc càng rất muốn tò mò và thú vị trước con người hiện tại của chị ! “”

Anh liền nở nụ cười với Asisu rồi ra hiệu truyền lệnh cho tất cả mọi người tiến vào trong sa mạc từ thần . Sau khi chinh đồn đội hình đội ngũ các thuộc hạ của nàng cuối cùng cũng kiếm được ngựa trong chốc lát , nàng quyết định sẽ ngồi cùng với Harrot bởi vì Harrot luôn có bờ vai rộng , nàng ít ra có thể tựa vào người nhưng có điều Menfuisu kéo tay nàng nói rằng :

_ “ Chị ngồi chung ngựa với em đi như vậy tốt hơn !

Nàng liền lạnh lùng mặc kệ liền kêu Harrotcho mình cưỡi ngựa chung , lúc này Menfuisu thấy được thái độ lãnh đạm của nàng , không nói gì rồi huy động lực lượng tiến vào sa mạc từ thần tìm kiếm Carol , cả đoàn người của Menfuisu cùng với Asisu gần hơn cả canh giờ vào sa mạc từ thần , ánh nắng sa mạc càng lúc càng gay gắt , cơ thể nàng không quen điều đó liền cảm thấy mệt mỏi hơn nữa bản thân nàng vốn đã không quen đi ngựa từ cái ngày bị Izumin ôm bên hông bất cớ vô cớ đến giờ , chợt nhớ đến Izumin với đôi mắt nâu trà u sầu cùng với mái tóc bạch nguyệt tung bay trong gió , Nguyệt Du thầm tự hỏi :

“” Không biết Izumin sao rồi nhỉ ? Có quay trở về Hitaito chờ đợi tin tức của Ruka cho Carol không nhỉ ? Không biết tên đó vết thương sao rồi dù sao cũng là nhân vật phụ nên ít ra cũng phải biết quan tâm đồng nghiệp chút ! “ (TG : Thế mà em tưởng chị nhớ anh ý ! Xem ra chị Du nhà ta vẫn còn có chút gọi là tình tảo !)

Trong lúc này , Izumin cũng đang tiến về sa mạc từ thần theo hướng khác sau khi nghe tin tức trinh sát thông báo rằng Carol đã phá hủy tòa tháp Babel và đang trốn thoát vào sa mạc từ thần , Anh trầm nghĩ trong lòng :

“” Thật không ngờ Carol lại kiên cường như thế , thân hình liễu yếu đào tơ của nàng làm sao chịu được cái nắng gắt gao của sa mạc này cơ chứ ? Không biết lúc này Asisu có chịu đựng được sức nóng của sa mạc này không nữa ? “”

Trong đầu anh bất chợt nhớ tới hình ảnh Asisu lúc nàng cứu chữa cho anh tận tình , cả khi nàng bị anh ép phải báo đáp , lúc nàng gào lên khóc khi bị anh nói nặng lời , lúc nàng mỉm cười , nhào vào lòng anh oan ức trách móc anh khi anh tìm thấy nàng trong rừng , lúc nàng mơ ngủ nhưng vẫn tỉnh nghịch quên không chùi nước miếng vào quần áo anh , lúc nàng biến mất để lại cho anh bức thư và một câu thơ , anh không biết rằng từ lúc nào trong lòng mình đã thay thế hình ảnh Carol thành Asisu lúc nào không hay , nàng lúc nghiêm nghị , lúc kiên cường , lúc trẻ con , tỉnh nghịch có những lúc lại ẩn hiện thần bí khiến bản thân anh lúc nào không ngừng nghĩ khi nhớ đến Asisu , anh lôi ra trong ngực mình chiếc khăn mà nàng để lại , lẩm bầm :

_ ” Tương nhu dĩ mật , tương như bất vong giang hồ , Asisu ! Chẳng lẽ ta và nàng thà rằng làm người dừng qua đường sẽ tốt hơn sao ? Chẳng lẽ ta và nàng chỉ bỏ qua lướt qua nhau thì mới hạnh phúc sao ? Không ! Không ! Ta không cho phép ! Ta không cho phép nàng và ta lãng quên như vậy ! Nàng hãy chờ ta , nhất định phải chờ ta , ta sẽ cứu nàng ! Asisu ! “

Trong khi đó , cả đoàn người Menfuisu tiến lên phía trước bất chợt Menfuisu dừng lại , nàng cảm thấy kì lạ liền hỏi :

_ “ Tại sao lại dừng đột xuất thế Menfuisu ? “

Menfuisu liền chỉ tay về phía bụi mù phía trước rồi nói với nàng :

_ “ Chị nhìn kìa phía trước dường như có người thì phải ! Bọn họ đi từ hướng sa mạc Syria đến ! Theo chị họ có phải là binh lính biên giới Babylon không ? “

_ “Chị không biết thế sao em không tới lại gần thử lại xem coi thế nào là biết liền ! “ Nàng lười nhác trả lời , trong khi đó đám lính của Menfuisu thì mỗi người mỗi ý khác nhau .

_ “ Bệ hạ ! Chúng ta đông người hơn họ cứ tiến tới xem coi như thế nào ! “

_ “ Theo thần thấy chắc chắn có thể là quân Babylon đó thừa bệ hạ ! Chúng ta nên tránh mặt họ thì tốt hơn

_ “ Bây giờ đánh không còn kịp nữa theo thần thì chúng ta nên đánh thôi ! “

Menfuisu suy nghĩ không biết làm sao liền hỏi ý kiến của tướng quân Minue :

_ “ Minue ! Người cảm thấy thế nào ? “

Minue cung kính nói với Menfuisu :

_ “ Thừa bệ hạ , bây giờ bão cát đang nổi lên , theo thần chúng ta nên lợi dụng cơn bão , tiến đánh bất ngờ bọn chúng ! “

Menfuisu xoa xoa cằm , gật đầu rồi ra lệnh cho toàn quân :

_ “ Tất cả nghe đây , chúng ta sẽ nương theo chiều gió để tiếp cận quân địch , phải thanh toán chúng trước khi trời tối ! “

_ “ Dạ rõ thưa bệ hạ ! “

Nguyên đám lính Menfuisu nghe mệnh lệnh và phi ngựa chạy theo chiều gió tiếp cận đám bụi mù ở phía trước , Harrot liền hỏi nàng :

_ “ Nữ hoàng ! Người có tính đuổi theo không ? “

Nguyệt Du mỉm cười nói :

_ “ Đương nhiên phải theo chứ ! Ta rất muốn xem đánh nhau mà ! (TG : Sợ bà chị luôn !)

Ở bên phía đoàn người Izumin , bão cát bắt đầu nổi lên , Izumin cùng với đám lính dè chừng đề phòng , liền dừng lại , kiểm chỗ trú nạn bất chợt từ đằng sau có một đám quân tiến lên dường như tấn công bao vây đoàn người Izumin , , bất chợt Izumin nhìn thấy bóng dáng binh lính mặc trang phục Ai Cập liền hét to ra lệnh cho toàn quân :

_ “ Nguy rồi ! Không phải lính biên phòng đâu ! Là quân Ai Cập đây ! Tất cả chuẩn bị sẵn sàng nghênh chiến !

Trong khi đó , khi nghe tiếng ra lệnh của Izumin , Menfuisu cảm thấy kinh ngạc khi nghe thấy giọng nói của Izumin , liền kêu tất cả tấn công về phía Izumin , Nguyệt Du nghe giọng của Izumin thì vô cùng kinh ngạc mà thầm nghĩ :

“” Izumin ! Tại sao anh ta lại ở đây ? Không lẽ anh ta đi tìm kiếm Carol sao ? Xem ra có đánh nhau thiệt rồi ! Mình đang rất muốn xem cảnh tượng hai mỹ nam đánh nhau mới được ! “” (TG : Chồng tương lai chị đang đối đầu với tình địch chị kìa mà chị còn xem thiệt là !)

Nguyệt Du liền kêu Harrot thúc ngựa theo chân Menfuisu , khi nàng đến thì Menfuisu cùng với Izumin chạm mặt đối đầu nhau , bốn con mắt nhìn nhau mang theo tia sét điện giật dữ , Menfuisu cười nhạo Izumin :

_ “ Izumin ! Thật không ngờ chúng ta gặp nhau tại một nơi không ai ngờ tới ! “

Izumin cũng không kém cạnh , gương mặt giận dữ nói :

_ “ Quả là trái đất tròn đúng không nhỉ Menfuisu ! Hôm nay ta và người thanh toán cho xong hết nợ nần trong ngày hôm nay ! “

_ “ Được thôi ! Ta cũng đang thấy ngứa mắt nhà người từ lâu lắm rồi ! “

_ “ Người đã gây ra mất tích bí ẩn của em gái công chúa Mitamun của ta cách đây một năm đến bây giờ vẫn chưa có tung tích gì hơn nữa người và Carol đã phá hủy kinh thành của ta trên bờ biển . Hai mối hận này ta vẫn để trong lòng hôm nay xử lý cho xong đi ! “

_ “ Izumin ! Ta nói cho người biết ta không biết gì về cái chết của Mitamun và hơn nữa nếu không phải do người bắt cóc hoàng phi Carol thì kinh thành của mi đâu có bị phá hủy đó là do mi gây hấn trước ! “

_ “ Không nhiều lời nữa ! Tất cả binh sĩ Hitaito nghe lệnh ! Tấn công ! “

_ “ Người muốn thì ta chiều ! Anh em đâu tiến lên ! “

Nguyệt Du nhìn từ xa cảm thấy bó tay trước Menfuisu và Izumin mà thầm lắc đầu , ức chế trong lòng

“ Hai cha nội này đánh nhau thì đánh nhau đi còn ở đó mà cãi mồm nữa ! Chẳng lẽ mỗi khi đánh nhau phải cãi vô mồm như vậy có mới hừng đánh sao ?

Hai bên Hitaito cùng với Ai Cập giao chiến rất kịch liệt , bụi bay mịt mù , trong khi đám binh lính đánh nhau thì cả hai chỉ huy hai bên cũng đang tranh tài cao thấp , hai người không ai chịu thua ai , lúc này Nguyệt Du chúng ta đang ngồi tận hưởng chum nho xanh mà Harrot lấy cho nàng xem cảnh độ kiếm của Izumin và Menfuisu , nhìn thấy cả hai người ngang tài ngang sức , nàng trầm trồ khen :

_ “ Công nhận Izumin nhìn vậy mà cũng ngang ngửa với lại Menfuisu ! Chà ! Xem ra ngồi đây xem cũng rất thú vị ! “

Harrot thì lắc đầu trước nữ chủ của mình , liền thắc mắc nói :

_ “ Nữ hoàng ! Người không tính giúp hoàng đế Menfuisu sao ? “

Nguyệt Du vừa nhâm nhi chum nho xanh vừa mỉm cười nói :

_ “ Harrot ! Lâu lâu ta mới xem được cảnh hoàng đế Ai Cập chúng ta đánh nhau với hoàng tử xứ Hitaito cho nên giúp làm gì cho mệt ! Hơn nữa người không thấy rằng trong quang cảnh cực kì rất đẹp , gió bụi bay bay , hai mỹ nam đánh nhau , tà áo bay phấp phới không phải là một mỹ quan sao ? “ (TG : Ô... ờ.... Đúng là một mỹ quan ! * dần mặt *)

Harrot bó tay trước lời nói của nàng liền không thắc mắc gì nữa rồi thế là cùng với Nguyệt Du ngồi xem trận so kiếm của hai bên phe binh lính của mình .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cuối Cùng Hai Vợ Chồng Họ Cũng Đoàn Tụ !

Hitaito và Ai Cập cả hai bên đều đánh nhau rất hăng say , không ai chịu nhường ai , Nguyệt Du thì ngồi một góc quan sát trận chiến giữa Menfuisu và Izumin , bất ngờ nàng nhìn thấy một đám quân Babylon đang tiến tới , nàng liền la lớn lên cảnh báo cho hai bên :

_ “ Tất cả dừng tay lại đi ! Quân lính Babylon đến rồi kìa ! “

Qua Qua Qua..... !

(- -) Một đám qua đen bay ngang qua đầu nàng khi không thấy ai chú ý lời nàng nói mà hăng say tiếp tục đánh nhau . Nàng cứ tiếp tục la lớn cảnh báo nhưng tiếng binh khí và tiếng hò reo lại át hẳn tiếng gào của nàng . Nàng giận run người lên , Harrot nhìn thấy Nguyệt Du giận run người liền bịt tai lại :

_ “ TẤT CẢ..... DỪNG LẠI HẾT CHO TA..... ! “

Nàng hét vang lên như tiếng gầm của sư tử , mọi oán khí trong nàng giải tỏa ra hết . Nghe tiếng hét phát ra từ đằng sau , rốt cuộc cả hai bên cũng bỏ vũ khí xuống , bịt tai lại nhìn về hướng Nguyệt Du đang oán khí đầy mình liền nuốt ực nước bọt xuống . Sau khi thấy nguyên đám dừng giao chiến , nàng tức giận liền nói :

_ “ Quân Babylon đến rồi kìa ! Menfuisu cho quân lính rút lui ngay bây giờ ! Bây giờ em đang đi kiếm vợ yêu của em chứ không phải là đánh nhau với Izumin hiểu chưa ? “

Nhìn thấy chị mình đang toát lên toàn thân oán khí , Menfuisu giống như một đứa trẻ ngoan liền ra lệnh cho tất cả binh lính rút lui , trước khi rút lui anh ta vẫn không quên gửi thêm vài câu cho Izumin :

_ “ Nghe đây Izumin , ta tạm thời rút lui chưa kịp lấy cái mạng của người , chờ đây dịp sau chúng ta sẽ lại nói chuyện với nhau ! “

Dứt lời , Menfuisu liền quay ngựa rút lui về hướng khác cùng với đoàn quân của mình , Nguyệt Du cũng quay lại rút lui bất chợt nàng nghe giọng nói trầm ấm ôn nhu dịu dàng vang lên nói với nàng :

_ “ Tương nhu dĩ mật , bất như tương vong giang hồ ! “

Nghe câu thơ nàng gửi cho Izumin hôm ở rừng , nàng quay lại nhìn thấy Izumin mỉm cười ôn nhu với nàng , gọi tên nàng :

_ “ Asisu ! ”

Nguyệt Du cảm động trong lòng , Izumin vẫn nhớ câu thơ đó của nàng sao ? Nàng chỉ là một nữ xứng chỉ mong muốn một cuộc sống trạch nữ tốt đẹp và an nhàn thôi , nhìn thấy bóng dáng của Izumin thanh tao nhưng phảng phất nét u buồn , nàng đúng là có cảm tình với hắn nhưng nàng không yêu được bởi vì nàng chỉ là một nữ xứng độc ác mà thôi còn hắn thì luôn luôn tâm niệm chỉ yêu mình Carol thôi . Cả hai người cứ nhìn nhau hồi lâu như vậy , Menfuisu

cảm thấy trong lòng có cái gì đó khó chịu liền giận dữ nhắc nhở chị :

_ “Chị Asisu đi thôi ! Đừng ở đó bần thần nữa ! “

Nguyệt Du lúc này mới hoàn hồn liền xoay người rút lui , để lại cho Izumin đôi mắt dõi theo bóng dáng của nàng , đoàn người Ai Cập trong chớp mắt đã rút lui nhanh chóng , lúc này Ragashu cùng với đội quân của hắn đã đến nhưng không thấy bóng dáng đội quân Ai Cập đâu cả , hôm nay hắn huy động hết tất cả quân đội vào trong sa mạc từ thần tìm kiếm Carol và Asisu , nhưng tìm kiếm khắp nơi vẫn chẳng thấy tung tích đâu cả , bất chợt hắn thấy một đám bụi mù có cả tiếng binh khí và hò reo , hắn trầm suy nghĩ :

“” Hình như là bọn lính Ai Cập thì phải , chắc chắn đây chính là đám tùy tùng đã giúp Carol chạy trốn ! “”

Hắn liền quát tháo ra lệnh cho tất cả binh lính :

_ “Bọn bây đâu ? Tiến lên tiêu diệt bọn Ai Cập cho ta , nhớ là không được giết nữ hoàng Asisu và Carol “

Đoàn quân Babylon tiến công như vũ bão nhưng khi chúng đến nơi thì đoàn người Menfuisu cũng đã rút lui một cách nhanh chóng nhưng khi hắn gần đến nơi thì vô cùng tức tối :

_ “Hừ , bọn quân Ai Cập nhanh quá ! Ta định giết hết bọn chúng mà không kịp nhưng ít ra cũng yên tâm vì bọn chúng không phải là tùy tùng của Carol ! “

Sau đó hắn tiến lại gần thì thấy đội quân của Izumin , hắn tỏ ra kinh ngạc , niềm nở đón tiếp :

_ “Ồ , hoàng tử Izumin của đất nước Hitaito đây mà ? Thế này giờ ngài bị bọn Ai Cập tấn công sao ? “

Izumin mỉm cười giả tạo , trong lòng chán ghét khi đụng mặt tên Ragashu :

_ “Đúng thế ! May là nhờ có ngài giải vây ! Không biết hoàng đế Ragashu đang tìm kiếm ai ở nơi hoang mạc từ thần này thế ? “

_ “À ! Ta chẳng qua đi thám thính tình hình biên giới thế nào đó mà ? Thế còn ngài ? Sao ngài lại ở đây?”

_ “Ta vô tình đi ngang qua thôi ! Cảm ơn ngài đã hỏi thăm ! “ Izumin trả lời Ragashu , trong lòng dè chừng hắn . Phải giấu hắn chuyện ta đi kiếm Carol mới được , Ragashu quả là một tên cáo già , hắn không phải là đối tác tin cậy chút nào , đúng là họa vô đơn chí mà !

“” Tên Izumin này chắc chắn không phải tình cờ đi ngang qua đây đâu , chắc chắn hắn cũng đang tìm cô gái sông Nin thôi ! Người không qua mắt được ta đâu ! “” Ragashu suy nghĩ trong lòng sau đó hắn có ý mời Izumin tham gia bữa yến tiệc nhưng Izumin từ chối viện cớ lý do vết thương còn chưa lành hẳn nên phải quay về Hitaito , Ragashu nghe nói vậy liền không ép buộc Izumin làm gì sau đó thúc quân trở lại thành Babylon , Sau khi đoàn quân của Ragashu đi khuất , Izumin thở phào trong lòng , anh vốn chán ghét phải nghe những lời tự sướng sáo rỗng của tên Ragashu này , nhớ đến lúc gặp Asisu , anh liền mỉm cười trong lòng rồi kêu toàn quân tất cả rút lui về thành Hitaito .

Sau khi rút lui trước sự tấn công bất ngờ của quân Babylon , đoàn ngựa Menfuisu dừng chân lại nghỉ ngơi sau một hồi đánh nhau mệt mỏi , Minue liền đem tất cả lương thực , nước uống ra sẵn sàng cho tất cả mọi người , Minue đưa thức ăn cho nàng , Nguyệt Du ôn nhu mỉm cười cảm ơn lại , tất cả các binh sĩ cảm thấy choáng váng và ngỡ ngàng khi thấy nụ cười ôn nhu của nàng . Nàng vừa ăn vừa ngẩng lên nhìn bất chợt nàng nhìn thấy Dải Ngân hà hiện lên với dáng vẻ một hình vòng cung rộng, rực rỡ với vẻ đẹp huyền ảo và đa dạng, kéo dài ngang bầu trời, nàng cảm thấy nhớ đến bầu trời đêm của thời gian trước khi xuyên không, Lúc đó muốn kiếm một Dải Ngân hà như vậy rất là khó bởi vì ở thành phố , ánh sáng của đèn điện , đèn neon đã che lấp làm mờ nhạt đi một phần quang cảnh đó .

Khi Nguyệt Du đang còn ngẩn ngơ nhìn lên bầu trời bất chợt có tiếng người ngồi xuống , nàng liền quay lại thì thấy Menfuisu đã ngồi bên cạnh nàng , đưa nàng túi nước rồi hỏi nàng :

_ “Chị ! Chị đang nhìn gì thế ? “

_ “Chị đang nhìn lên bầu trời có Dải Ngân Hà ! “

_ “Dải Ngân Hà em thấy hoài có gì thú vị đâu mà chị coi ? “

_ “Em không thấy gì nhưng nhìn khung cảnh này chị nhớ đến câu chuyện ! “

_ “Câu chuyện gì thế chị ? Kể cho em nghe với ? “

Menfuisu cảm thấy hào hứng liền hỏi thúc nàng kể chuyện , nàng ôn nhu mỉm cười rồi bắt đầu từ tốn kể chuyện về Nguru Lang Chức Nữ , Menfuisu lúc này đang chăm chú nghe nàng kể sau khi nàng kể xong hết câu chuyện thì Menfuisu tựa đầu vào vai nàng nói :

_ “Chị biết không ? Em còn nhớ lúc em còn nhỏ , mỗi lần em không ngủ được , chị lúc nào cũng kể cho em nhiều câu chuyện để mà dỗ dành em ngủ ! Thời gian gần đây , chị cứ như là một con người khác vậy khiến em cảm thấy lo sợ , sợ rằng chị không phải là chị của em nữa ! Nhưng bây giờ xem ra chị vẫn không thay đổi chút nào cả ! Chị Asisu nè ! Em mong chị đừng lạnh lùng với em được không ? Ngoài chị là người thân duy nhất của em ra , em chẳng còn ai khác nữa đâu ! “

Nguyệt Du im lặng không nói gì, bởi vì nàng biết nàng vốn không phải là Asisu, nàng chỉ là một linh hồn ích kỷ muốn thay đổi cuộc sống cho chính mình nơi đây thôi, nàng cũng không mong muốn phải yêu và tơ tưởng ai ở đây nữa bởi vì nàng sợ, sẽ có một ngày khi mà nàng đã yêu người nào đó ở nơi đây nhưng bất chợt một ngày nào đó nàng tự nhiên quay về cuộc sống trước đây thì chính nàng sẽ đau khổ lắm, nàng không muốn bản thân mình giống như nhân vật trong truyện SE mà nàng đọc. Cả hai người cứ ngồi nhìn trầm lặng lên bầu trời hồi lâu bất chợt một thân ảnh xuất hiện trước mặt nàng cung kính hành lễ:

— “Nữ hoàng Asisu!”

Nguyệt Du vội đứng dậy, ra hiệu đứng dậy rồi hỏi:

— “Người đã tìm ra được tung tích của Carol chưa?”

— “Tâu nữ hoàng, thần đã tìm thấy Carol trong doanh trại của thủ lĩnh Shudam, hơn nữa hoàng phi bị một tên thuộc hạ của hắn bắt đi làm vợ của hắn, hiện thời đang ở trong một lều trại

Menfuisu nghe nói đến Carol bị ép làm vợ liền tức sôi máu lên, hét lớn:

— “Thật là to gan! Ngay cả hoàng phi Ai Cập mà hắn còn dám ép làm vợ xem ra tên này chán sống đến nơi rồi! Minue đâu?”

— “Có hạ thần!”

— “Ngay lập tức kêu tất cả binh lính chuẩn bị đi ngay!”

— “Nhưng thưa hoàng thượng....!”

— “Không nhưng nhị gì ngay lập tức đi ngay không được chậm trễ!”

— “Menfuisu! Em có biết sa mạc rộng mênh mông như vậy làm sao mà kiếm được chỗ Carol đang bị bắt không mà kiếm?” Nguyệt Du điềm tĩnh lạnh lùng mở miệng khiến cho Menfuisu chợt hiểu ra vấn đề mà gã đầu bò rồi thì nàng ra lệnh cho ảnh vệ của nàng:

— “Luis! Ngay lập tức cưỡi ngựa dẫn đường chỉ nơi lều trại mà Carol nhốt cho em trai ta ngay lập tức!”

— “Dạ thưa nữ hoàng!”

Sau khi tất cả mọi người đều lên ngựa, Menfuisu tiến lại gần chỗ của nàng nói:

— “Chị Asisu! Em cảm ơn chị!”

— “Tất cả chuẩn bị lên đường!”

— “Người đẹp tóc vàng! Nàng hãy ngoan ngoãn nào! Ta sẽ nhất định cưng chiều nàng hết sức!”

Vừa nói, tên đạo tặc vừa lấy tay sờ soạng vuốt ve khuôn mặt và đùi nàng, Carol lê hoa đái vũ, cảm thấy trong lòng ghê tởm trước hành động của tên đạo tặc, nàng vừa lo lắng vừa cầu mong. Menfuisu! Mau đến cứu em, chẳng ở đâu mau đến cứu em với! Bất chợt Carol nghe được một giọng nói quen thuộc:

— “Tên khốn kiếp kia, Thả nàng ra! Ai cho phép người đụng vào cơ thể nàng hả?”

Dứt lời, một người mặc áo dạ hành liền rút kiếm đâm một phát vào ngực tên đạo tặc kia, tên đạo tặc kia chỉ ú ớ kịp vài câu rồi sau đó ngã gục xuống. Carol sợ hãi nhìn tên đạo tặc ngã gục xuống, lúc này người mặc bộ áo dạ hành liền kéo khăn che mặt xuống và cởi dây trói cho nàng, khi thấy khuôn mặt của người đó, nàng mừng rỡ lao vào trong lòng ngực của người đó rồi òa khóc lên:

— “Menfuisu! Là chàng thật sao? Em có đang nằm mơ không vậy?”

Menfuisu thấy Carol run rẩy trong lòng liền an ủi dịu dàng nói:

— “Không phải là mơ đâu! Hoàng phi của ta! Chúng ta sắp trở về Ai Cập rồi sẽ không còn ai chia cắt chúng ta nữa đâu!”

Bất chợt Carol chợt nhớ ra liền hỏi Menfuisu:

— “Chàng có thấy chị Asisu không? Hồi nãy em lạc chị ấy, em lo lắng quá không biết chị ấy có sao không?”

— “Carol! Nàng yên tâm đi! Chị Asisu không sao hơn nữa chính nhờ chị ấy mà ta mới tìm được nàng đó!”

Trong lúc Menfuisu cùng Carol mãi mê ôm nhau thì bên ngoài đang diễn ra cảnh đánh nhau của hai bên Shudam cùng với lại lính Ai Cập ngay lúc đó cũng may đoàn người Unasu cùng với Ruka sau khi kiệt sức không bảo vệ được Carol liền quyết tâm tìm kiếm nàng thì đã hội ngộ cùng với binh lính của

Menfuisu và tiếp viện cho họ , Trong khi đó ở một góc nào đó , Nguyệt Du đang ngồi ung dung thưởng thức chùm nho xanh còn các thuộc hạ thì đang bận rộn tay chân bảo vệ nàng khỏi đám (TG : Sợ bà chị luôn !) . Cả hai bên đánh nhau tá lả âm binh thì có một người phụ nữ mặc bộ đồ đen chạy đến ra ngăn cản thủ lĩnh Shudam và nói rằng cô gái tóc vàng đó chính là ân nhân cứu mạng con trai của bà ta . Shudam liền bừng tỉnh và hối hận về việc mình làm với Carol liền rút xin lỗi và cuối cùng rút quân đi khỏi .

Nguyệt Du cảm thấy nhẹ nhõm cả người , liền vươn vai mà thầm nghĩ :

“” Ai da ! Rốt cuộc vợ chồng người cũng đoàn tụ rồi và thế là ta sẽ được về Ai Cập hưởng cuộc sống trạch nữ tiếp đây ! “”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Về Ai Cập Được Một Con Chim Ưng Biển !

Sau khi giải cứu Carol xong , đoàn người Ai Cập nhanh chóng cưỡi ngựa không ngừng nghỉ đến bờ biển Địa Trung Hải , Carol khi đi ngang qua một khu vực mà 3000 năm sau sẽ là một khu công nghiệp dầu khí , Carol bắt đầu nhớ và nhắc đến tên người anh trai của mình , bất chợt Menfuisu nghe thấy liền bực bội ghen tuông , thế là rốt cuộc đôi vợ chồng trẻ lại tiếp tục cãi nhau vì chuyện không đâu . Nguyệt Du cũng mặc kệ cho đôi vợ chồng cãi nhau , liền kêu Ruka thúc ngựa đi lên về phía trước . Ruka liền thúc ngựa về phía trước , nhìn nữ hoàng Asisu đang ngủ gà ngủ gật trên yên ngựa , anh hồi tưởng lại lúc gặp lại Izumin ở chỗ hẹn , kể lại hết tất cả những chuyện bao gồm cả chuyện nữ hoàng Asisu đã dùng chất lỏng màu đen cùng với bột màu đen để phá hủy tháp Babel đồng thời cứu Carol khỏi móng vuốt nguy hiểm của Ragashu . Izumin sau khi nghe câu chuyện , liền nhắm mắt lại không nói gì bất chợt Izumin ra lệnh cho Ruka :

“ Ruka ! Nếu có đi ngựa tuyệt đối đừng cho bất cứ con trai khác cho nàng cưỡi ngựa chung kẻ cả ảnh vệ của nàng nữa ! Nếu nàng có muốn đi chung thì người làm sao cho nàng đi chung với người , người rõ chưa ? (TG : Àh Há ! Anh Izumin đang ăn dấm chua !)

Ruka kinh ngạc liền hỏi hoàng tử :

“ Tại sao vậy hoàng tử ? “

Izumin mừng tượng cảnh Asisu đi chung ngựa với người con trai khác , anh cảm thấy trong lòng khó chịu muốn rút kiếm ra chém bất cứ tên nào dám cả gan đi chung với nàng , nhưng anh hoàn tỉnh lại khi mà nghe Ruka thắc mắc hỏi , anh chợt nhớ đến thời gian ở trong rừng rồi nhìn ra ngoài trời mà nói :

“ Asisu ! Nàng ấy rất sợ đi ngựa , mỗi lần đi ngựa người có để ý thấy rằng nàng ấy có phải ngồi chung với đám ảnh vệ của nàng không ? “

“ Đúng , thần để ý nữ hoàng Asisu luôn luôn ngồi chung ngựa với ảnh vệ của nàng ! Tại sao hoàng tử biết ? “

“ Người không cần biết nhiều ! Người chỉ cần biết rằng hãy chú ý bảo vệ nàng ấy , những gì xung quanh nàng ấy xảy ra thì lập tức báo cho ta biết là được ! “

Ruka nhớ kỹ lúc nói đến Asisu , hoàng tử Izumin có vẻ đỏ mặt mà ôn nhu mỉm cười như trước đây người đã từng mỉm cười với Carol , chẳng lẽ hoàng tử đã thật sự yêu nữ hoàng Ai Cập này sao ? , nhưng dù sao anh cảm thấy rằng nữ hoàng Asisu thay đổi nhưng ít ra vẫn tốt hơn lúc trước hơn nữa còn thể hiện cả thiên phú quân sự và trí tuệ sắc sảo nữa , nếu như lựa chọn giữa hoàng phi Carol và nữ hoàng Asisu thì rất là khó khăn nhưng theo anh nghĩ rằng nữ hoàng Asisu vẫn là tốt hơn . Nếu hoàng tử Izumin cưới được vị nữ hoàng này , Hitaito chắc chắn sẽ hùng mạnh hơn rất nhiều .

Sau khi vượt qua khu rừng thưa , cuối cùng cũng đã đến biển Libăng , đoàn thuyền về Ai Cập tất cả đều sẵn sàng , tất cả người dân LiBăng mong chờ nồng nhiệt đón tiếp Carol nhiệt tình , Menfuisu không kịp để Carol lên thuyền vội bé Carol nhảy xuống tắm biển , Nguyệt Du mặc kệ vợ chồng họ liền nhanh chóng lên thuyền , sau đó sai ảnh vệ của nàng kéo ghế ra boong thuyền nằm phơi nắng nhắm mắt tận hưởng . Ai da ! Nắng này thật là tốt lâu lắm rồi mình chưa được tắm nắng thế này ! Cuối cùng sau khi vợ chồng trẻ con kia tắm xong thì lên bờ , Menfuisu lúc này mới ra lệnh xuất phát , Nguyệt Du cứ mặc kệ nằm tận hưởng ánh nắng tốt lành cùng với hương gió biển mát mẻ này . Bất chợt Luis , ảnh vệ nhỏ tuổi nhất và là tiểu chính thái đẹp ngây thơ hồn nhiên trong đám ảnh vệ của nàng , kêu kêu Nguyệt Du , chỉ ra phương xa , hô lên :

“ Nữ hoàng nhìn kia ! “

Nguyệt Du nhìn ra xa thì bất chợt thấy một cái đuôi của một con cá lớn mà nàng không biết tên , lóe sáng lướt qua mặt biển. Nguyệt Du chợt nhớ lại hoạt động tiêu khiển giết thời gian duy nhất trong phim cổ trang mà nàng thường hay coi liền hưng phấn kêu lên :

“ Ta quyết định chúng ta đi câu cá ! Raman ! Ngay lập tức lấy cho ta cái cần câu nào ! “

Trong tích tắc , Raman cũng lấy được cái cần câu cho Nguyệt Du , nàng liền nhận lấy và hết sức bình tĩnh ném dây câu xuống mặt nước , Luis , Zach , Raman , Yrnot ở phía bên trái nàng còn Josh , Kurl , Dashi , Harrot ở phía bên phải nàng . Cả chín người đứng trên lan can cứ như là một đám thầy tăng đang tụng kinh đến mức nhập thần . Tất cả mọi người đều nhìn thấy không khí tập trung rất cao độ của chín người trên lan can liền cảm thấy lạnh

người, bắt chợt có một gã sai vặt đến bên cạnh e để nói với nàng :

_ “Nữ hoàng ... ! “

_ “Suyt ! “ Nguyệt Du cùng với đám ảnh vệ của nàng quay lại đồng loạt nhìn gã sai vặt bằng ánh mắt nghiêm túc cùng lúc đưa ngón trỏ ra hiệu với gã .

Gã sai vặt có chút bối rối : “ Nhưng mà ! “

_ “Suyt. ! “ Lúc này đám ảnh vệ của nàng ngoài đưa ngón trỏ ra hiệu còn mang thêm nụ cười “ sát thủ khủng bố “ khiến cho gã sai vặt kia cảm miệng không dám nói nữa, nhanh chóng chạy ra chỗ khác trong lòng khốc không dám hé môi . Bắt chợt cây cần câu của nàng nó run run lên , Nguyệt Du liền ràng hết sức kéo cần câu lên , dùng hết sức giật một cái , một thứ gì đó nâu nâu xen kẽ trắng trắng bay về phía nàng , nàng liền tò mò vút cần câu ra liền tới gần xem . Vật đó phạch một tiếng rồi nặng nề rớt xuống boong thuyền , gây giật mấy cái rồi nằm bất động . Lúc đó , Menfuisu cùng với Carol cũng tới chỗ nàng thấy một vật kì lạ nằm dưới đất liền hỏi nàng :

_ “Chị Asisu ! Cái gì vậy ? “

_ “Em hỏi chị thì chị biết hỏi ai ? Để chị tới coi sao ? “

Vừa nói , Nguyệt Du nuốt nước miếng , rồi lấy cây cần câu , chợt chợt vào vật nâu nâu núc ních đó , vật đó gãy nẩy một cái thân mình một cái , Nguyệt Du cùng với Carol sợ hãi “ A ” một tiếng , cả hai giật lùi lại mấy bước . Bắt chợt , vật núc ních đó mở rộng thân ra hai bên , móng vuốt ở giữa cao cao , cổ ngẩng lên không nhìn rõ mặt . Tất cả liền đen mặt xuống rồi há hốc mồm khi thấy đó không phải là một con cá mà là một con chim . Nguyệt Du dơ khóc dở cười mà trong lòng thâm nghĩ :

” Người ta chỉ nói là từng được câu giầy thôi bên trong có một thỏi vàng , chứ chưa bao giờ nghe nói đến còn có thể câu được chim nữa ! Không biết mình có phải là người duy nhất câu được như vậy không nhỉ ? ”

Nàng dùng ngón tay chợt chợt con chim biển kia, nó không nhúc nhích. Bên dưới cánh, chỗ mắc mảnh gỗ có thể gọi là lưỡi câu, rỉ ra vết máu loang lổ, Nguyệt Du đột nhiên nhớ tới trước kia có người từng nói, chim biển bay đến giữa biển rộng, bởi vì thân thể thiếu nước không bay được nữa sẽ rớt xuống giữa biển nên đoán chừng đây nhất định là một con chim bay mệt rồi nên rơi xuống, đúng lúc bị nàng câu phải. Thôi kệ làm thịt mày để tẩm bổ vậy ! (TG : Lúc nào cũng chỉ biết ăn , ăn cho mập thân ra đi !) . Nói là làm , nàng túm lấy chân con chim lên đột nhiên nó gãy đành đập , nàng liền sợ hãi kêu lên :

_ “A ! Xác chết sống dậy ! “

Bà nội nó ! Nó giả chết này giờ ! Nàng thâm rủa rồi suy nghĩ một hồi thì con chim kia mở đôi mắt to đen nhánh long lanh nước nhìn nàng một cái. Nguyệt Du bỗng dưng bị mềm lòng than thở . Haizzz ! Dường như động vật nhỏ rất có lực sát thương đối với ta. Thôi bỏ đi, có thể bị lưỡi câu của ta móc trúng, cũng là một loại duyên phận, coi như cái mạng của nó còn chưa tới đường cùng ! Nhẹ nhàng ẵm con chim nhỏ lên, nó hoảng sợ giãy dụa không ngừng, cái mỏ sắc nhọn liên tục mổ tới, nàng hung hăng nhấc tay lên mổ nó, uy hiếp:

_ “Còn giương oai nữa tao sẽ lột sạch mày đem đi nấu canh Thập Toàn Đại Bỏ!”

Sau khi ôm nó trong lòng xong , Menfuisu liền hỏi :

_ “Chị Asisu , chị không tính đi làm thịt nó sao ? “

Nguyệt Du lạnh giọng , vuốt ve đầu con chim ưng biển nói :

_ “Có thể mấy con vật nhỏ này có lực sát thương với chị hay sao ý ! Thôi kệ nó đã trúng móc câu của chị coi như nó có duyên phận với chị đi ! “

Dứt lời , nàng đi về phòng của mình chăm sóc băng bó cho Tiểu Ưng – biệt hiệu nàng đặt cho con chim ưng biển , nàng liền đem nó ra ngoài cùng mình phơi nắng tiếp , nàng không dám câu cá nữa nếu mà câu thêm nữa có khi nàng câu trúng cá mập nữa thì Vừa nghĩ đến nàng liền rùng mình rồi suy nghĩ trong lòng :

” Không biết Ai Cập giờ sao rồi nhỉ ? Ta nhớ Ari quá ! Nếu đem cái này về thì nào Ari cũng hoảng loạn cho mà coi ! “

Sau khi thuyền đã cập bến về đến Ai Cập , Nguyệt Du đành cáo biệt Menfuisu cùng với Carol quay về Hạ Ai Cập . Menfuisu liền níu kéo nàng ở lại Thượng Ai Cập đề nghị ngơi ngơi nhưng nàng liền từ chối khéo nói rằng mình có việc chính sự chưa giải quyết xong nên cần phải về Hạ Ai Cập gấp . Lúc này Menfuisu không thể từ chối được , dùng ánh mắt lưu luyến nhìn theo bóng dáng của nàng , Carol nhìn thấy đôi mắt Menfuisu có vẻ luyến tiếc trong lòng không khỏi thắc mắc nhiều thứ . Trở về Hạ Ai Cập , tướng quân Nakuto cùng với Ari đứng chờ nàng ở quảng trường đón tiếp nàng , dân chúng Hạ Ai Cập tung hô reo hò khi thấy nữ hoàng Asisu của họ về:

_ “Nữ hoàng Asisu vạn tuế ! Vạn tuế ! “

Nguyệt Du nghe thấy dân chúng reo hò nàng vô cùng nồng nhiệt liền mỉm cười ôn nhu đáp lại trong lòng kinh ngạc liền thắc mắc hỏi Ari :

_ “Ari.... Tại sao bọn họ lại kích động như vậy ? Trước giờ đâu có như vậy đâu ? “

Nghe Nguyệt Du hỏi , Ari liền vui vẻ trả lời :

_ “ Dạ thưa bề hạ , cái cách trong số tấu người viết trước khi người đi Babylon đã mang cho nhân dân Hạ Ai Cập cơm no áo ấm , bọn họ rất cảm kích vì những gì mà nữ hoàng làm cho họ ạ ! “

Sau khi nghe Ari giải thích , thì bất ngờ có một đóa hoa sen tung lên trời do một người dân tung quá tay , Nguyệt Du thấy liền thì triển khinh công Lăng Ba Vi Bộ , cả cơ thể nàng bay lên , nàng với tay đón nhận bó hoa sen , lúc này nhìn nàng đáp xuống nhẹ nhàng , tà áo phấp phới trông nàng cứ như là một nữ thần hạ phàm vậy . Dân chúng khi chứng kiến cảnh đó liền tung hô vang to hơn nữa :

_ “ Thần tích xuất hiện , nữ hoàng Asisu vạn vạn tuế ! “

Những đóa hoa sen tung lên càng lúc càng nhiều , nàng vui vẻ mỉm cười hô vang lên :

_ “ Thần dân Hạ Ai Cập ! Ta cảm ơn , ta cảm ơn các ngươi ! “

Trong khi đó , ánh vệ của nàng cùng với Ari thu nhặt những đóa hoa sen , nàng nhìn dân chúng hạ Ai Cập ở dưới tung hô , trong lòng nàng cảm nhận được sự quan tâm của nhân dân , nàng cảm động trước những con người mộc mạc này , nàng liền nắm chặt đôi tay của mình mà thở với lòng :

” Nhân dân Ai Cập ! Cảm ơn tất cả các ngươi ! Nguyệt Du này tài mọn hèn kém nhất định sẽ cố gắng hết sức chăm lo đời sống của các ngươi ! Asisu ! Hôm nay chị đã được nhân dân tôn kính trở lại rồi đó ! Tôi sẽ nhất định cho mọi người biết rằng chị là một nữ hoàng vĩ đại để cho những con người coi thường chị sẽ phải sáng mắt và hối hận ra ! Chị hãy chờ xem ! “

Lúc này Harrot mới đến cùng với con chim ưng biển , nàng nhìn thấy liền sực nhớ ra liền đem nó đặt lên tay Ari rồi mỉm cười nói :

_ “ Ari ! Nhờ ngươi chăm sóc cái này ! Ta có việc bận ! “

Dứt lời , nàng nháy mắt với tất cả ánh vệ cùng với Harrot phi thân đến chỗ Nakuto . Ari ngỡ ngàng , nhìn xuống tay mình thì thấy một chú chim ưng biển nhỏ đang giương đôi mắt tròn xoe nhìn Ari , cơ thể Ari giật run rồi giật gữ la lên :

_ “ NỮ HOÀNG ASISU ! NGƯỜI LẠI ĐEM CÁI VÊ CÁI QUÁI GÌ THỂ ? “

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ta Dám Chắc Menfuisu Sau Đây Sẽ Không Dám Đụng Vào Món Bánh Nữa !

Mấy ngày ở Hạ Ai Cập , Nguyệt Du cảm thấy rất yên bình và cảm thấy hạnh phúc , đối với nàng , không phải gặp cái mặt của Menfuisu là điều tốt thứ nhất , dám quan cận thân ở Thượng Ai Cập không làm phiền nàng là điều tốt thứ hai và Carol cũng không phải lúc nào cũng lon ton nói nhiều chính là điều tốt thứ 3 . Mỗi ngày nàng cùng với Ari dậy sớm đi ngắm bình minh ở kinh thành Giza , cùng với Harrot và thất ánh vệ cùng nhau trêu chọc lẫn nhau , cùng với tướng quân Nakuto ra doanh trại của quân lính đi xem tình hình , như vậy là quá hạnh phúc đối với nàng rồi . Sáng sớm cũng như mọi ngày , nàng cùng với Ari đi ngắm bình minh ở kim tự tháp Giza thì bất chợt Harrot cười ngửa chạy tới thờ hồng hộc nói :

_ “ Thưa nữ hoàng ! Có chuyện rồi ! “

Nguyệt Du nhìn thấy dáng vẻ hốt hoảng của Harrot khóe mắt giật giật lại trong chốc lát liền e dè hỏi :

_ “ Harrot ! Có phải là ? “

Harrot liền gật đầu liên tục rồi tiếp tục nói :

_ “ Dạ đúng thưa nữ hoàng ! Hoàng thượng Menfuisu cùng với hoàng phi Carol đã đến Hạ Ai Cập ! “

Nguyệt Du cảm thấy phiền phức đến nơi liền hỏi Harrot tiếp :

_ “ Còn chuyện gì nói ra nữa đi ? “

Harrot do dự hồi lâu rồi cung kính nói :

_ “Thưa nữ hoàng ! Công chúa Lybia cũng theo hoàng thượng đến Giza luôn rồi ! “

“ CÁI GÌ ? BỘ CÁC NGƯỜI Ở THƯỢNG AI CẬP KHÔNG CÓ VIỆC GÌ LÀM SAO MÀ LẠI KÉO ĐẾN HẠ AI CẬP TA LÀM KHÁCH TRỌ KHÔNG VẬY ? “ Nguyệt Du gào thét âm i trong lòng , khuôn mặt bình tĩnh , ánh mắt hình viên đạn , toàn thân đầy sát khí như một nữ thần chiến tranh đang nổi giận , Ari và Harrot cảm thấy sắp có chuyện không hay xảy ra cho ba người đó , bất chợt nàng quay lại nhìn hai bọn họ mỉm cười một cách ôn nhu nói :

_ “Harrot , Ari ! Chúng ta chuẩn bị đón tiếp khách nào ! “

Khi nhìn thấy nụ cười ôn nhu nhưng sát khí đầy mình , Ari và Harrot càng khẳng định một điều rằng nữ hoàng đang cực kỳ giận dữ nhưng họ đều im lặng , đi theo Nguyệt Du đến đại điện .

=====Tại đại điện kinh thành Giza=====

_ “Hoàng đế Menfuisu ! Thật không ngờ lại gặp ngài ở đây , thần thiếp đến tham quan nơi này không ngờ lại có duyên gặp ngài như vậy ! “ Một nữ nhân thân hình mập mạp , tóc xoắn đen với làn da nâu cung kính cúi chào trước Menfuisu , trong ánh mắt lóe ra tia ghen ghét với Carol .

_ “Chào nữ hoàng Kafura ! Thật không ngờ người cũng đến đây làm ta hết sức bất ngờ ! “ Menfuisu mỉm cười , ôn nhu chào hỏi công chúa xứ Lybia – Kafura .

Carol từng nghe nói nữ hoàng Lybia đã ở hơn hai tháng sau khi nàng cùng với Asisu đi Babylon , trong lòng suy nghĩ cho đến khi Menfuisu nói :

_ “ Àh ! Đây là hoàng phi Carol của ta , Carol còn đây là nữ hoàng Kafura xứ Lybia đến Ai Cập để đặt mối quan hệ giao bang liên minh hai nước ! “

_ “ Xin chào nữ hoàng Kafura ! Rất hân hạnh được gặp người ! Chúc cho liên minh giữa hai nước Lybia và Ai Cập ngày càng tốt đẹp ! “ Carol mỉm cười thân thiện chào hỏi .

_ “ Xin chào hoàng phi Carol ! Cảm ơn cô rất nhiều ! Dân Lybia của chúng tôi lúc nào cũng muốn kết bạn cùng Ai Cập ! “ Kafura mỉm cười đáp lại , trong lòng khinh bỉ không nói lên lời . “”Hừ ! Tuồng hoàng phi Carol là một cô gái có nhan sắc chim sa cá lặn , ai dè chỉ là một cô nhóc loi chơi , tầm thường nhưng cũng khá đẹp , trông chẳng xứng với vương vị Hoàng phi chút nào cả ! Cô ta có cái gì mà Menfuisu lại say mê như điều đồ thế nhỉ ? Cô ta vậy không biết nữ hoàng Asisu thì như thế nào nữa ? “”

_ “ Không biết chị Asisu làm gì mà lâu thế nhỉ ? “ Menfuisu sốt ruột khi chưa thấy Asisu ra đón tiếp mình . Vừa dứt lời xong , Nguyệt Du cùng với Ari và Harrot đang đi đến Menfuisu , giả vờ kinh ngạc và bất ngờ , mỉm cười nói :

_ “ Menfuisu ! Carol ! Không biết ngọn gió nào đã đưa hai vợ chồng đến Hạ Ai Cập của chị chơi vậy ? “

_ “ Chị Asisu ! Tụi em muốn đến xem tình hình Hạ Ai Cập , thật không ngờ chính sách chị đưa ra lại hiệu quả đến như vậy , thật không ngờ em cứ nghĩ rằng chị trước giờ không thích quan tâm chính trị chứ ! “ Menfuisu vui vẻ trả lời , trong lòng anh thần phục :

“”Thật không ngờ chị Asisu lại giỏi giang đến như vậy. Carol tuy rằng tính thông kim cổ nhưng không hiểu sao nàng ấy cứ ham vui mà chẳng giúp ta gì cả , haizz ! Tại sao trước đây ta không nhận ra được tài năng của chị nhỉ ? “”

Anh mông lung nhìn Nguyệt Du mà suy nghĩ cho đến khi tiếng nói của Nguyệt Du vang lên mang anh trở lại :

_ “ Menfuisu ! Cô gái này là ! “

Menfuisu chưa kịp nói gì thì Kafura đã xen vào tự động giới thiệu :

_ “ Xin chào nữ hoàng Asisu ! Thần là công chúa Kafura của xứ Lybia sang Ai Cập để liên minh kết giao hai nước ! “ Chà ! Nữ hoàng Asisu quả không hổ danh là đệ nhất mỹ nhân của Ai Cập nhưng ta không hiểu sao một người phụ nữ tuyệt sắc như vậy mà Menfuisu không chịu lấy mà lấy Carol một con bé loi chơi như vậy , nhưng dù sao Carol là đối thủ của ta thì càng dễ loại hơn chứ bà Asisu này không phải là loại tầm thường đâu . Kafura thăm quan sát và đánh giá Nguyệt Du , Nguyệt Du cũng thấy điều đó liền không để ý gì liền nói:

_ “Ồ thì ra là nữ hoàng Kafura của xứ Lybia nhưng ta rất thắc mắc tại sao hơn hai tháng nay rồi đáng lý ra sau khi kết giao xong rồi người phải về chứ mà sao người vẫn chưa về thế ? “

Nghe Nguyệt Du nói , Kafura xanh mét mặt mày , giật thót người sau đó liền trả lời :

_ “ Àh ... Ồh... Tại vì đất nước Ai Cập đẹp quá , thần muốn ở lại đây thêm vài tháng nữa để tham quan và thưởng thức ! “

_ “Ồh , ra là vậy ! Vậy ta mời ba người vào trong thượng khách ngồi chơi , chúng ta nói chuyện nào ! “

Nguyệt Du ra hiệu mời đến thượng khách , trong ánh mắt lóe lên tia gian manh , trong lòng đắc ý không nói ra . Menfuisu ới là Menfuisu ! Người đứng là xui xẻo lắm khi mà phá hoại niềm vui của ta ! Hôm nay bỗng cô nương không trị được người thì ta không phải là Nguyệt Du này .

Menfuisu cùng với Carol và Kafura đi đến thượng khách , Nguyệt Du ngồi xuống một chỗ cách xa Menfuisu nhưng Menfuisu lại ngồi gần nàng còn kéo theo cả Carol cùng với Kafura nữa . Nàng liền âm thầm chịu đựng rồi nói với lại tất cả mọi người :

_ “ Xin lỗi Menfuisu nhen ! Hồi này ta xuống dưới bếp làm bánh đãi các em khi các em đến Hạ Ai Cập chơi , tiện thể các em xem tay nghề nấu ăn của chị có được không ? “

Menfuisu kinh ngạc liền thối mũi sờ cảm nhó lại :

_ “ Em nhớ trước đây chị đâu có bao giờ xuống bếp nấu ăn đâu nhỉ ? “

Nguyệt Du bức bối trong lòng , muốn đánh chết cái tên này nhưng phải cố gắng bình tĩnh liền nói :

_ “ Thì giờ chị muốn xuống bếp làm mấy món bánh thử cho vui ấy mà tiện thể nhờ em đánh giá thế nào đó mà ! Ari , mang đĩa bánh hạt sen lên đây ! “

Dứt lời , Ari bung lên trên trước mặt một đĩa bánh hạt sen , cung kính dâng lên trước mặt Menfuisu , Menfuisu cùng với Carol , Kafura vui mừng liền cầm cái bánh lên , cắn một miếng bất chợt mặt của ba người đanh lại , xám ngoét cho đến khi Nguyệt Du ôn nhu cười hỏi :

_ “ Menfuisu ! Em thấy bánh chị làm thế nào ? “

Nhìn thấy nụ cười ôn nhu chờ đợi của Nguyệt Du , anh cố gắng nuốt miếng bánh rồi gật đầu miễn cưỡng :

_ “ Bánh của chị ... làm rất ngon ! “

_ “ Vậy thì em ăn thêm một chút nữa đi ! “ Sau đó nàng quay qua Ari hỏi : “ Hồi này ta làm bao nhiêu loại bánh vậy Ari ? “

Ari liền đáp một mạch : “ Dạ thưa nữ hoàng ! Người làm bánh yến mạch , bánh đậu , bánh bọc lá sen , bánh nho , bánh chà là , “

_ “ Thôi được rồi ! Có bao nhiêu bánh ta làm mang hết ra đây cho Menfuisu ! “ Nguyệt Du mỉm cười trong ánh mắt lóe lên tia đắc ý rồi biến mất .

_ “ Chị Asisu à ! Không cần thiết như vậy đâu ! “ Menfuisu vội vàng ngăn cản Ari nhưng Ari nhanh chóng đi vào bên trong . Một lát sau , Ari dẫn ra mấy cung nữ bê ra khoảng mười mấy đĩa , bày ra trước mặt Menfuisu .

Nguyệt Du nhiệt tình nồng nhiệt mời : “ Menfuisu ! Đây là tất cả những gì chị làm bằng tâm huyết của chị ! Em nếm đi ! Nếm tất cả luôn nhen ! “

Khi thấy Nguyệt Du dùng ánh mắt to tròn nhiệt tình nhìn Menfuisu , anh không thể nào từ chối được mặc dù Carol cùng với Kafura dùng ánh mắt ngăn cản Menfuisu đừng làm thế , anh quyết định cầm một miếng bánh chà là lên , cắn một miếng .

_ “ Menfuisu ! Bánh này có ngon không vậy ? “ Nguyệt Du hào hứng hỏi Menfuisu .

_ “ Bánh này ngon chị à ! “ Menfuisu sắc mặt xanh mét nhưng vẫn cố gắng miễn cưỡng vui vẻ trả lời .

_ “ Thế còn bánh nho thì sao ? Em nếm thử xem ! “ Không kịp đợi Menfuisu nuốt miếng bánh , Nguyệt Du nhiệt tình cầm miếng bánh đưa trước mặt Menfuisu , Menfuisu miễn cưỡng cầm một cách không tự nguyện .

_ “ Thế còn món này ? Món kia ? Món này nữa ? Ý quên còn món đó nữa ? “ Nguyệt Du nhanh tay cầm từng món bánh một đưa cho Menfuisu , Menfuisu miễn cưỡng cầm lấy cắn món bánh theo tốc độ của bàn tay của Nguyệt Du , bất chợt :

_ “ “

Carol cùng với Kafura thấy Menfuisu bị nghẹn liền kêu cung nữ lấy nước nhưng các cung nữ làm như không nghe thấy gì cả vì đây là mệnh lệnh của nữ hoàng Asisu đưa ra . Hai người đành bất lực chỉ có thể thầm đưa ánh mắt nhìn Menfuisu thông cảm . Menfuisu bị nghẹn , cố gắng lắm mới thốt ra được chữ :

_ “ Nước! Nước.... ! “

Lúc này Nguyệt Du mới vội giục Ari đi lấy nước , nghe tiếng giục của Nguyệt Du , Ari vội mang cái bình nước đến sau đó Nguyệt Du liền kêu thêm mấy cung nữ khác giữ chặt lấy Menfuisu , bành miệng Menfuisu và đổ nước vào . (TG : Chị Du nhà ta ít co ác !)

Menfuisu vừa nghẹn vừa sặc , ho không ngớt . Lúc này Carol cùng với Kafura chạy tới Menfuisu vỗ vào lưng của Menfuisu tuy vậy nàng liền ra ám hiệu kêu các cung nữ chạy lại lôi hai người đó ra , sau đó bước tới đâm mạnh liên tục vào lưng của Menfuisu , vừa đâm nàng nguyên rửa trong lòng . Ta cho người ăn bánh nè ! Ta cho người uống trà nè ! Dám cả gan đến làm phiền ta nè ! Ta đâm chết người !

Khi nhìn thấy Menfuisu bị hành hạ bởi tay chủ nhân , Ari mềm yếu không thể tiếp tục nhìn được khẽ hỏi :

_ “ Nữ hoàng người không định.... đánh ... người bị sao chứ ? “

Nghe Ari khẽ hỏi , nàng dừng tay lại nhìn thấy Menfuisu gục đầu xuống không động tĩnh gì , trong lòng nàng giật thót một cái . Không phải chứ ta đánh nhẹ vậy mà đã gây ra án mạng sao ? Nàng đang lúc lo lắng bất chợt Menfuisu động đậy , ho thêm vài cái nữa sau đó quay đầu lại , mặt mũi toàn là nước , đưa mắt lạng lẽ nhìn nàng rồi lấy tay lau hết nước trên mặt , nói với giọng khàn đặc yếu ớt :

_ “Chị...Asisu ! Em... có làm gì chị đâu ... mà chị thù hận em đến mức ra tay nhẫn tâm vậy ?

Nàng im lặng trước câu hỏi của Menfuisu nhưng bất chợt Menfuisu lại nói tiếp cảm thán :

_ “Haizzz ! Bây giờ em mới hiểu được đắc tội với phụ nữ như thế nào ? “

Nàng lúc đầu còn chút áy náy nghe câu đó liền giận dữ , mỉm cười nói :

_ “Ari ! Mau dâng trà với bánh cho khách ! “

Menfuisu nghe Nguyệt Du ra lệnh liền lập tức bật dậy cùng với Carol và Kafura , chạy vội ra cửa , miệng kêu :

_ “Đừng ! Đừng ! Đừng mà ! Em xin cáo từ đây không cần tiễn ! “

Nhìn thấy dáng vẻ lật đật vội vã bỏ về của ba người đó , nàng run run cơ thể rồi bật cười lên :

_ “Phụt ! Hahahahaha ! Mắc cười quá ! Ta dám chắc từ nay về sau Menfuisu đảm bảo không dám đụng vào món bánh nữa đâu ! “

Harrot cùng với tám ảnh vệ ở ngoài nhìn thấy cảnh tượng liền thương cảm cho số phận Menfuisu . Ai biểu ngài đến hạ Ai Cập lúc mà nữ hoàng đang vui về chứ ? Ari lúc này cũng thấy thương cho Menfuisu liền hỏi :

_ “Nữ hoàng ! Người làm vậy có ác không thể ? “

Nguyệt Du biểu môi , khinh ghét Menfuisu trong lòng , chống nạng nói :

_ “Ta làm vậy mà ác ư ? Ai biểu hấn dám đến làm phiền lúc ta đang tận hưởng cuộc sống vương gia cơ chứ ? Thôi ta thưởng thức món bánh của ta làm đây ? “

Nàng hí hửng chạy đến chỗ cửa sổ , mở màn sa ra thì thấy một nam tử khuôn mặt đẹp như ngọc , tóc bạch nguyệt cùng với ánh mắt nâu trà ngời trước thềm cửa sổ nhâm nhi món đĩa bánh của nàng rồi quay lại mỉm cười nhìn nàng .

”” Izumin ! Sao hấn lại ở đây ? Mà sao hấn lại ăn món bánh của ta làm.... ? AAAAAAAA ”” Nguyệt Du gào thét trong lòng .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nguyệt Du ! Cô Thật Là Ngốc !

Quay lại khi nhìn thấy Izumin đang mỉm cười ôn nhu cầm đĩa bánh trên tay , ngồi ở thềm cửa sổ , nàng tức giận ngập đầu la làng :

_ “Trả lại cho ta cái đĩa bánh ! “

Nàng vươn tay nhào tới chỗ đĩa bánh nhưng bắt thành , trong lòng ám ức . Khốn kiếp thật ! Không biết hấn ăn cái gì mà hấn cao thế nhỉ ? Bắt thành trong việc giành lại đĩa bánh , nàng quay đầu lại tính kêu đám ảnh vệ của nàng nhưng mà họ cùng Ari đã biến mất từ lúc nào rồi . Nàng oán giận nhìn Izumin bằng cặp mắt hình viên đạn , Izumin nhìn thấy điều đó liền mỉm cười tiếp tục nhâm nhi đĩa bánh của Nguyệt Du . Nàng bực bội liền thao thao bất tuyệt nói :

_ “Izumin ! Không phải là người đã trở về Hitaito đó sao ? Sao lại ở Hạ Ai Cập vậy ? Có phải người muốn kiếm Carol không ? Để ta chỉ chỗ cho ! Đi hết cung này quẹo phải rồi quẹo trái là đến phòng của Carol đó ! Người cứ việc ở đó mà ngắm và gặp gỡ Carol ! Menfuisu bị ta làm bất tỉnh rồi chắc không tỉnh được đâu !.... “

Nghe Nguyệt Du thao thao bất tuyệt , Izumin bực mình liền đặt đĩa bánh xuống ,nhấn nhẹn nói cắt ngang lời của Nguyệt Du :

_ “Ta đến đây để gặp nàng ! Ta nhớ nàng ! Asisu ! “

Đang thao thao bất tuyệt thì Nguyệt Du nghe Izumin trả lời liền kinh ngạc , ánh mắt bắn khoắn nhìn Izumin hồi lâu mãi lâu sau đó mới phát ra tiếng nói :

_ “Izumin ! Người nói là người muốn gặp ta ? “

Izumin không nói gì , trực tiếp kéo Nguyệt Du vào trong lòng mình , Nguyệt Du bất ngờ trước hành động của Izumin , giãy giụa liên tục nhưng càng giãy giụa thì lại càng bị ôm chặt nên nàng cũng mặc kệ cứ để im như vậy , Izumin nhìn thấy nàng ngoan ngoãn liền nói:

— “Asisu ! Nàng có biết ta nhớ nàng lắm không ? “ Tương nhu dĩ mật , bất như tương vong giang hồ “ ta không thể nào xem nàng là người dung được , ta càng không thể lơ nàng và cũng không thể lướt qua nàng như chưa từng quen biết được ! Nàng có biết không nàng đã ở trong lòng ta lúc nào không hay rồi , ta đã thật sự trong tay nàng thật rồi , sau khi ở trong rừng ta đã xác định sẽ không bao giờ buông nàng ra ! Nàng có hiểu lòng ta không ? “

Nguyệt Du im lặng , để cho Izumin ôm nàng như vậy , trong lòng nàng rồi rấm nhiều thứ . Trên thế giới này , chỉ có người là đối xử ta tốt nhất ! Ta biết ! Ta biết ! Nhưng ta xin lỗi người ! Ta không thể yêu người được nhất là bây giờ ! Ta chỉ xem người là người đồng cảnh ngộ mà để ý đến người thôi ! Izumin ! Người là người con trai rất tốt , có thể nói là rất hoàn hảo nhưng mà ta đành phải xin lỗi người vì ta còn nhiều điều phải giải quyết ! Ta xin lỗi người ! Sau khi suy nghĩ kỹ càng xong , nàng lạnh lùng đẩy tay ra lạnh giọng nói với Izumin :

— “Izumin ! Ta xin lỗi người ! Ta không thể yêu được ai nữa ! Ta không muốn mình càng yêu sâu đậm một ai rồi sau này lại đau đớn thêm một lần nữa ! Izumin ! Người hãy rời khỏi đây đi ! Nếu mà để phát hiện ra hoàng tử Izumin ở cùng với ta sẽ có chuyện rắc rối xảy ra ! Chúng ta cứ như câu thơ “ Tương nhu dĩ mật , bất như tương vong giang hồ “ sẽ tốt hơn hoàng tử Izumin à ! “

Nghe Nguyệt Du lạnh lùng nói như một gáo nước lạnh xối cả người , Izumin ánh mắt thống khổ nhìn Asisu , nắm lấy vai nàng lắc mạnh , nhấn mạnh nói :

— “Tại sao ? Tại sao nàng lại nhẫn tâm như vậy chứ ? Được ! Được ! Ta sẽ rời khỏi đây , ta sẽ rời khỏi Ai Cập nhưng ta sẽ nói cho nàng biết cho dù nàng trốn ở đâu , dưới đáy biển , ở trên chân trời , dù nàng lạnh lùng , hay tàn nhẫn , dù có chuyện gì khủng khiếp xảy ra hoàng tử Izumin ta sẽ SẼ KHÔNG BAO GIỜ BUÔNG NÀNG RA NÀNG HÃY NHỚ ĐÓ ... ! “

Dứt lời , Izumin vội nhanh chóng nhảy xuống rời khỏi nơi Nguyệt Du đứng , nàng nhìn theo bóng dáng Izumin , ánh mắt thương cảm , thờ dài dằng dặc , ngẩng đầu lên nhìn trời mà thầm than khổ :

— “ Izumin ! Ta xin lỗi người ! “

Trong khi đó , ở bên ngoài Ari cùng với Harrot và thất ảnh vệ cảm thấy thương cảm cho hoàng tử Izumin thầm thờ dài . Bất chợt , ở trong tiếng Nguyệt Du vọng lại gọi :

— “ Các người tỉnh núp ở đó khi nào thế ? “

Harrot cùng Ari và thất ảnh vệ giật mình liền đến ngay chỗ Nguyệt Du , Nguyệt Du lúc này đang mông lung nhìn ra bên ngoài một lúc lâu rồi mở miệng hỏi :

— “ Các người đừng có lo chuyện của ta nữa ! Ta biết mình cần tập trung vào điều gì ! Ta đã nói xong rồi đó ! Các người lui ra hết đi ! Ta muốn nghỉ ngơi ! “

Sau khi nghe xong lời căn dặn của Nguyệt Du , bọn họ lập tức lui ra ngoài để nàng nghỉ ngơi , lúc này nàng thả mình xuống giường , tay chống lên mặt suy nghĩ rồi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay . Lúc này nàng đang thấy mình đang ở trong hồ sen lúc trước , đóa hoa sen trắng nay đã nở rộ , nàng nhìn ra chỗ hồ sen , chong chóng thờ dài , bất ngờ có một cô gái tóc đen dài đi đến bên cạnh nàng , ngồi xuống hỏi :

— “ Thật không ngờ Nguyệt Du mà Ti Mệnh Thần Không khen luôn luôn điềm tĩnh lại có lúc thờ dài như vậy ! Có chuyện gì à ? “

— “ Asisu ! Cô có nhớ hoàng tử Izumin xứ Hitaito không ? “

— “ Àh ! Cái anh chàng hoàng tử có mái tóc bạch nguyệt là anh trai của Mitamun đó hả ? Ta nhớ chứ ! Có phải anh chàng Izumin lại muốn trả thù vụ Mitamun không ? “

— “ Không phải ! “

— “ Chứ chuyện gì thế ? “

— “ Izumin đã đột nhập vào trong cung rồi tỏ tình với tôi ! “

— “ Cái gì ? “ Asisu kinh ngạc một hồi rồi sau đó bật cười lớn lên khiến Nguyệt Du cảm thấy kì quái mà hỏi :

— “ Có gì đâu mà cô lại cười thế Asisu ? “

— “ Tôi cười vì bất ngờ không ngờ hoàng tử Izumin luôn thế trong lòng rằng sẽ yêu Carol vậy mà quay qua yêu cô thật rồi ! Thế cô đáp trả anh ta sao ? “

— “ Tôi đã từ chối một cách tàn nhẫn với anh ta , nhưng không hiểu sao , nhìn thấy bóng dáng anh ta lòng tôi cảm thấy khó chịu cứ như có cái gì đó đè nặng vậy ? Tôi có bị sao không vậy Asisu ? “ Nguyệt Du bắn khoăn , ngỡ ngàng hỏi nàng .

— “ Tại sao cô lại từ chối anh ta ? Tôi thấy anh ta cũng tốt mà ? “ Asisu kinh ngạc thắc mắc hỏi .

— “ Cô biết không ? Có một câu mà đến giờ tôi vẫn còn nhớ : “ Đôi khi đau lòng không phải hai người yêu nhau lại như hai đường thẳng song song , mãi mãi chẳng thể ở bên nhau . Đau lòng là khi họ đã giao cắt trong một khoảnh khắc , lại phải vĩnh viễn chia xa... “ . Nhiều người nhìn tôi họ nói rằng tôi rất kiên cường , rất mạnh mẽ , rất lạc quan nhưng đâu ai biết rằng tôi là người rất nhút nhát trong chuyện tình cảm . Cô biết đấy , trong suốt cuộc đời của tôi , có nhiều người ngỏ lời nhưng tôi không dám nhận lời mà cứ từ chối , có nhiều người tôi đã từng yêu đơn phương nhưng tôi lại không dám bày tỏ vì tôi

sợ tôi sẽ giống như đường giao cắt kia và thế là tôi luôn đánh mất cơ hội rất nhiều . Trong thế giới của cô , một mình tôi đối chọi nhiều người chỉ có Ari , đám ảnh vệ và mặt thám cùng với tướng quân Nakuto là thật sự quan tâm tôi còn có cả Izumin . Izumin tuy chỉ là người ngoài nhưng tôi cảm nhận rằng anh ta đối xử thật lòng với tôi ! Tôi có cảm tình với anh ta nhưng tôi sợ , tôi sợ rằng chỉ yêu nhau trong khoảng khắc ngắn rồi lại vĩnh viễn xa nhau , chỉ đi ngang qua một lần rồi lại xa nhau mãi mãi . Cô hiểu điều đó không ? “ Nguyệt Du ngẩng lên nhìn bầu trời , bày tỏ hết những gì trong lòng .

Asisu lúc này không thể biết khuyên cô như thế nào bởi vì cô biết rằng Nguyệt Du tài trí hơn người nhưng về chuyện tình cảm thì cực kì dốt đặc và nhút nhát đành phải nhẹ nhàng mỉm cười rồi nói :

_ “ Nguyệt Du ! Cô không thể trốn tránh như vậy được , phải dũng cảm đối mặt nó mới được ! Quan trọng là do bản thân cô thôi ! “

_ “ Cô càng ngày ở gần tên Hà Thịnh Phong riết cũng tâm lý giống hần rồi đó ! “

_ “ Hi ! Cô quá khen ! À đúng rồi ! Tôi quên không nói với cô điều này ! “

_ “ Điều gì ? “

_ “ Thật ra Mitamun chưa có chết ! “

_ “ Cái gì ? “ Nguyệt Du chưa hết kinh ngạc thì Asisu liền nói :

_ “ Thật ra người mà tôi đốt cháy chính là một cung nữ ở trong cung điện của tôi thế mạng thôi , chứ thật ra Mitamun đã bị tôi nhốt trong lãnh cung , chỗ đó âm u và lạnh lẽo nhất trong thần điện mà chưa ai bao giờ biết ngoài Ari và tướng quân Nakuto . Có điều , có một hôm , tôi đến thăm cô ấy , bất chợt có một thân ảnh áo đen đã xuất hiện và cướp cô ấy ngay trước mặt tôi ! Đến giờ tôi không biết thân ảnh áo đen đó là ai nữa ? “ Asisu từ tốn kể cho Nguyệt Du nghe.

_ “ Tại sao cô lại nói với tôi điều này ? “ Nguyệt Du kinh ngạc hỏi .

_ “ Tại sao ư ? Có thể là lương tâm tôi không muốn tôi như vậy chăng ? Tôi đã làm nhiều chuyện ác rất nhiều , cô đã thay thế tôi làm nữ hoàng Ai Cập để thay đổi thân xác kia của tôi , đây là những gì tôi chỉ muốn giúp cô thôi ! Cô đã giúp tôi rất nhiều , giúp Ari nhiều , giúp tướng quân Nakuto nhiều , họ chính là người thân cận duy nhất của tôi ! Asisu tôi đã nợ cô rất nhiều ! Bây giờ trễ rồi , tôi chúc cô hạnh phúc và cô nên nhớ rằng kiếm được hạnh phúc cho mình rất khó lắm hãy nắm giữ nó nhen ! “

Dứt lời , Asisu mỉm cười nhẹ nhàng với nàng rồi biến mất đi rồi giọng nói Asisu vang ra :

_ " Nguyệt Du ! Cô thật là ngốc ! "

Nguyệt Du với tay liền kêu lại :

_ “ Nè , nè , nè ! “

Nguyệt Du bật tỉnh lại thấy mình đã trở về hiện thực , lúc này Ari đang quỳ xuống hành lễ nói với nàng :

_ “ Thưa nữ hoàng ! Menfuisu muốn mời người tham gia yến tiệc ! “

Nguyệt Du kinh ngạc mà hỏi Ari : “ Yến tiệc sao ? “

_ “ Dạ ! Đúng vậy thưa nữ hoàng ! Người có đi dự không để thân chuẩn bị bộ đồ cho người ! “ Ari cung kính trả lời nàng thì bất chợt Nguyệt Du nói :

_ “ Nói với hần là ta chết rồi , ta không đi được ! [Manga] Cục Phẩm Asisu “

Ari : “ “[Manga] Cục Phẩm Asisu

Nhưng sau đó nàng suy nghĩ lại . Menfuisu muốn mình dự tiệc làm cái quái gì nhỉ ? Thôi kệ ! Ta cứ đi xem sao đã “ Bình đến tướng chặn “ vậy ! Nguyệt Du gấp gấp đứng lên nói với Ari :

_ “ Đợi một lát ! Ta sống lại rồi ! Chuẩn bị đồ cho ta ! “

Ari : “ [Manga] Cục Phẩm Asisu “

Dù sao đi chăng nữa đối mặt cũng phải đối mặt thôi ! Để xem hần muốn làm gì ta đây ?

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Menfuisu ! Người Bớt Tự Luyện Dùm Ta Cái !

Hoàng cung được trang trí lộng lẫy , đèn đuốc sáng rực cả cung điện ThêBê , Nguyệt Du mặc trang phục trắng , trên đầu đội kim xà quan cực kì lộng lẫy , trên tay choàng thêm một dải lụa trắng khiến nàng trở nên thanh thoát và xinh đẹp như một tiên nữ vậy . Vừa bước đi đến yến tiệc cùng Ari , nàng vừa đi vừa suy nghĩ :

“” Nguyệt Du ! Cô nên biết nắm lấy cơ hội sau này khi cơ hội vụt qua mắt thì chính cô sẽ là người đau khổ suốt đời đó ! Ý của Asisu nghĩ là gì nhi ? Mà thôi nghĩ ngợi chi cho hại não ! Bây giờ là chuyện lấy lại cuộc sống trạch nữ vương gia cái đã ! [Manga] Cực Phẩm Asisu “”

Sau khi căn nhắc xong , nàng liền nhanh chân đến bữa yến tiệc , nhìn quang cảnh yến tiệc diễn ra , nàng thầm gào to trong lòng . Lãng phí ! Lãng phí ! Quá lãng phí ! Lãng phí nhân lực ! Lãng phí quốc khố ! Aaaaaaaaaaaaaaaaaa ! Tiền của ta ! [Manga] Cực Phẩm Asisu (TG: Bó tay !) . Nguyệt Du sau một hồi gào thét trong lòng , mỉm cười ôn nhu đi đến nơi . Trước mặt nàng , Menfuisu ngồi chung với Carol , nữ hoàng Kafura không e lệ ngồi sát gần Menfuisu . Menfuisu thấy nàng đi đến liền nhanh chóng vui vẻ cười tươi với nàng :

_ “Chị Asisu ! Em cứ tưởng chị không đến dự cơ chứ ! “

Nguyệt Du nở nụ cười ôn nhu nham hiểm nói : “ Có một bữa yến tiệc như vậy làm sao ta có thể bỏ qua được chứ ? Tiếc quá ta tính mang bánh do ta làm đến cho em ăn bởi vì hôm trước em khen ngon nhưng mà quên mất ! Để ta kêu Ari quay về lấy cho em nhen ! [Manga] Cực Phẩm Asisu

Menfuisu cảm thấy lạnh cả xương sống liền khéo léo từ chối : “ Dạ thôi làm phiền chị quá để dịp khác em ăn cũng được mà không sao đâu [Manga] Cực Phẩm Asisu! . Trong lòng anh thầm thở phào . Phù ! May quá ! Cũng hên là chị Asisu không đem bánh , mai một nhất định phải kêu đầu bếp ngăn cản chị Asisu làm bánh mới được .

Nhìn thấy Menfuisu đỏ mặt hời hợt mà khéo léo từ chối , trong lòng kiềm nén bật cười rồi sau đó tìm một chỗ ngồi cho riêng mình thưởng thức bữa tiệc . Menfuisu tuy rằng mỉm cười vui vẻ uống rượu bên cạnh Carol nhưng khi nhắc ly rượu lên uống thì ánh mắt nhìn liếc qua Nguyệt Du . Nàng mặc kệ ánh nhìn của Menfuisu liền quay qua chỗ khác thì thấy một lính hộ vệ chạy từ phía dưới thì thầm to nhỏ với tể tướng Imhoptep . Imhoptep chau mày liền nhanh chân theo lính hộ vệ chạy tới xem xét . Vốn bản tính hống chuyện , nàng liền len lén ra ngoài khi mà tất cả mọi người đang còn say sưa tham gia yến tiệc ,nàng thấy Imhoptep đang trách mắng thị vệ :

_ “ Thế này là sao ? Người nước Zanchao qua đây muốn xin kết thân mà sao người không kiếm được ra thông dịch viên là sao ? “

_ “ Thừa Tể tướng ! Tiếng họ rất lạ , thần chưa nghe bao giờ cho nên thần kiểm tra không được người ! Xin tể tướng thông cảm ! “

Sau đó nàng nhìn thấy có ba sứ giả đang trò chuyện với nhau . Nàng kinh ngạc không lên lời khi thấy bộ trang phục của họ .

“” Đây....đây chẳng phải là người Trung Quốc sao ? Công nhận Ai Cập giàu có đến nỗi ngay cả Trung Quốc sang bên đây để nữa cơ đấy ? Minh dù gì cũng là người Trung Quốc nên có thể giúp Imhoptep được nhưng mình có nên giúp không nhi ? Nếu giúp thì thế nào tên Menfuisu càng lúc càng nghi ngờ mình hơn nhưng mà mình nếu mà kết bạn với họ lỡ đâu họ cho mình cái châu báu gì đó thì sao ? Thôi kệ ! Vì tiền tài và châu báu , ta sẽ bất chấp tất cả ! [Manga] Cực Phẩm Asisu”

Gật đầu vì quyết định chính đáng của mình , nàng liền tiến tới lướt qua tể tướng Imhoptep đến chỗ các vị sứ giả . Ba vị sứ giả còn đang nói chuyện với nhau mà không để ý rằng Nguyệt Du đang đi tới chỗ họ .

Sứ giả Át : (“ Người nói xem Ai Cập có phải coi khinh thường đất nước chúng ta không ? Bất chúng ta phải chờ đến khi nào ? “)

Sứ giả Giap : (“ Đại ca à ! Ráng nhìn đi ! Dù gì đất nước người ta là cường quốc mà với lại chúng ta qua đây để kết thân mà ! Nếu chúng ta liên minh thành công thì sẽ rất có lợi cho đất nước ta ! “)

Sứ giả Nhâm : (“ Đứng rồi đó đại ca ! Ai Cập là một cường quốc , chúng ta chỉ là một đất nước nhỏ bé ít ra trong chuyến đi này chúng ta cũng biết được sự giàu có của họ ở đâu mà học hỏi chứ ! “)

Nguyệt Du hắng giọng nhẹ rồi mỉm cười ôn nhu , trả lời bằng tiếng Trung :

_ (“ Xin chào các sứ giả ! Các ngài có phải là người bên nước Zanchao không ? Ta là nữ hoàng Asisu , đại diện cho Ai Cập ! Rất vui được gặp các ngài ! “)

Ba sứ giả vô cùng kinh ngạc khi trước mắt của họ là một cô gái mặc bộ đồ hoàng gia , khí suất hơn người , vẻ đẹp quyến rũ sắc sảo mỉm cười ôn nhu có thể nói giọng họ một cách trôi chảy . Cả ba người ngẩng đầu nhìn thì nàng liền mở miệng nói :

_ (“ Có chuyện gì thế ? Các vị sao thế ? Nếu một ta sẽ kêu ngự y đến khám cho các vị ! “)

Nghe tiếng nàng hỏi , một vị sứ giả trong đó liền cung kính chào hỏi nàng :

_ (“ Cảm ơn nữ hoàng đã quan tâm nhưng thật sự ba chúng thần không sao hết chẳng qua là không ngờ nữ hoàng có thể nói được tiếng của đất nước thần nên hơi ngỡ ngàng ! “)

Nguyệt Du liền “Ồ “ một tiếng rồi nhẹ nhàng trả lời :

_ (“ Ai zà ! Có gì đâu mà ngờ ngàng ! Chẳng qua ta có người bạn là thương nhân hay đi đây đi đó , rảnh rỗi ta bắt hắn dạy cho ta học ấy mà ! Lúc đầu ta không biết tiếng nước nào nhưng mà tại nó nghe hay quá nên ta muốn học thật không ngờ lại là tiếng nước của các sứ giả đây ! “)

_ (“ Hahahaha ! Nữ hoàng quá khen quá khen ! Nữ hoàng quả là người ham học hỏi ! “)

_ (“ Hìhìhi ! Không có chi ! Đúng rồi ! Mời các ngài đến yến tiệc , tôi sẽ thông dịch hộ các ngài ! ”)

_ (“ Được nữ hoàng thông dịch cho chúng tôi thì quá lấy làm vinh hạnh ! “)

Ba sứ giả liền đi vào trong yến tiệc , lúc này tể tướng Imhotep cùng với thị vệ vô cùng kinh ngạc , ánh mắt nhìn nàng tỏ vẻ tôn sùng , nàng cảm thấy ớn lạnh cả da gà liền nhanh chóng vào bên trong yến tiệc . Nhờ vào khả năng thông dịch của Nguyệt Du , Menfuisu cùng với các vị sứ giả đã hoàn toàn xong việc kết minh giữa hai nước , lúc này sứ giả Trung Quốc dâng lên một số lễ vật để gọi là quà kết thân của nước họ , lúc này có mấy người đem vào mấy khúc vải . Menfuisu cùng với các quan đại thần , Carol và Kafura tò mò xem cảm thấy khúc vải này quá đẹp mà còn mềm mại , khen ngợi không ngớt , Carol bắt đầu hứng khởi cảm tấm vải thao thao bất tuyệt :

_ “ Đây chính là lụa tơ tằm bên Trung Quốc , Người ta nuôi tằm , lấy tơ xe sợi dệt thành lụa . Lụa xuất hiện đầu tiên ở Trung Quốc, có thể từ rất sớm khoảng năm 6000 TCN nhưng chắc chắn là khoảng năm 3000 TCN là đã có. Ban đầu, chỉ có vua mới được dùng hoặc ban tặng cho người khác; tuy nhiên sau đó thì lụa dần dần được các tầng lớp xã hội ở Trung Quốc dùng, ở nhiều nơi rồi lan ra đến các vùng khác của châu Á. Lụa nhanh chóng trở thành một thứ hàng cao cấp ở những nơi mà thương nhân người Hoa đặt chân tới, bởi nó bền và có vẻ đẹp óng ánh. Nhu cầu về lụa thì nhiều và nó trở thành một ngành thương nghiệp xuyên quốc gia. Các nhà khảo cổ đã phát hiện ra những mẫu vải lụa được dệt và nhuộm một cách tinh xảo trong một ngôi mộ, cách đây khoảng 2500 năm. Bằng chứng đầu tiên về việc mua bán tơ lụa là việc phát hiện sợi tơ trong tóc của một xác ướp Ai Cập. Lụa đã được đưa tới tiểu lục địa Ấn Độ, Trung Đông, châu Âu và Bắc Phi thông qua con đường tơ lụa nổi tiếng ! “

Cả triều đình và Menfuisu đều kinh ngạc khi hoàng phi cái gì cũng biết cả , Kafura thì còn đang say mê nhìn ngắm khúc lụa tơ tằm tuyệt đẹp , nhonge nhoe đòi Menfuisu mấy khúc lụa . Trong khi mọi người còn đang say sưa nhìn ngắm mấy khúc lụa , ánh mắt Menfuisu hướng nhìn về Nguyệt Du , thấy nàng không ngắm mấy khúc lụa mà nhìn vào cái đàn cầm tranh . Trong mắt nàng lúc này chỉ có sự phấn khích khi nhìn thấy cầm tranh , nàng bắt chợt nhớ lại thời nhỏ của mình ở thế giới trước :

“” Thật không ngờ , ta còn nhìn thấy cầm tranh ở đây , nó làm mình nhớ đến năm học cấp III , lúc đó sau khi xem xong bộ phim Tiểu ngao giang hồ , nhìn thấy chàng gầy đàn , thiếp thoi tiêu song tấu ca khúc Tiểu Ngao Giang Hồ , ta liền la làng kêu mẹ với ba cho ta đi học đàn tranh . Lúc đó ba , mẹ nghe tin đó cứ tưởng ta bị sốt liền lo lắng ân cần hỏi han nhưng sau đó thấy ta kiên quyết học nên cho ta đi theo học . Học suốt 1 năm trời , ngón tay chai dần vì gảy đàn nhưng thành quả của ta đạt được lại vô cùng to lớn : cô giáo dạy đàn tranh ta khóc nức nở khi thấy mình đã có đệ tử nổi truyền . Sau này do ta bận bịu học nên hiếm khi đụng vào đàn tranh ! Đàn tranh ơi ! Tao với mày thật là có duyên !

Nàng bản thân run run trước cây đàn tranh , trong vô thức , nàng đã cảm nó lên đặt lên đùi , những ngón tay nàng lướt nhẹ những dây đàn , một tiếng âm vang thanh thoát khiến mọi người quay lại chú ý nhìn nàng , nàng không để ý rằng tất cả mọi người quay lại nhìn nàng , nàng vẫn thong thả gảy lên bài mà nàng thích nhất “ Nữ Nhi Tình “

Đôi bàn tay thanh thoát của nàng nhẹ nhàng gảy lên từng dây đàn , tiếng đàn cầm tranh vang lên thanh thoát nhưng buồn bã khiến cho mọi người càng tập trung lắng nghe hơn , Carol cùng với Kafura và nhiều cung nữ nghe tiếng đàn nàng gảy nước mắt họ chảy ra từ lúc nào không hay . Khi đã đánh hết bài , nàng cảm thấy sung sướng khi được chơi lại đàn tranh , bắt chợt lý trí gõ vào đầu nàng cái “ cốc “ nàng liền bừng tỉnh sức nhớ ra là mình còn đang ở trong yến tiệc , nếu vậy có nghĩa.... là nàng liền nhìn thì thấy mọi người vỗ tay hoan hô nồng nhiệt tán tụng nàng lên mây :

_ “ Chưa bao giờ ta nghe tiếng nhạc cụ nào hay như vậy có thể khiến người ta cảm tưởng như lên thiên đàng ! “

_ “ Hay hay quá ! “

_ (“ Thật không ngờ nữ hoàng Asisu lại biết gảy đàn này ! Thật sự hạ thần khâm phục người ! Xin tặng người cây cầm tranh này làm kỉ niệm ! “)

_ “ Chị Asisu ! Cảm động quá ! “ Carol sau khi nghe tiếng đàn xong , vừa vỗ tay , khuôn mặt cô cũng đã chảy ra dòng nước mắt , thút thút khen .

_

Nguyệt Du cảm thấy ngượng ngùng liền ề dề mỉm cười rồi vội vàng cáo từ đi ra ngoài hóng mát . Chạy ra bên ngoài , nàng càng thấy mình càng lúc càng không thể kiểm soát được bản thân mình được nữa , trong lòng thâm bình tĩnh. Kiểu này phải án binh bất động nhưng mà tại sao không được hả trời ? Nàng gào to trong lòng rồi thâm than khổ :

“” Ông trời ơi ! Rốt cuộc con đã nợ cái nghiệp gì mà ông trời cứ hành hạ con vậy hả trời ? [Manga] Cục Phẩm Asisu[Manga] Cục Phẩm Asisu“”” Đang gào thét trong lòng , bắt chợt từ đằng sau có một người đến gần sau lưng nàng , nàng sát khí quay lại lui lại , một tay núp dưới quạt lông chuẩn bị lôi ngân châm thì thấy sau lưng nàng chính là Menfuisu , lúc này Menfuisu mặt mày gần như đỏ ửng vì say khiến cơ thể càng toát ra vẻ đẹp yêu hoặc , có thể khiến cho nhiều người sẵn sàng chết ngất tuy nhiên đối với Nguyệt Du của chúng ta đã từng có câu thề “ Mỹ nam là họa thủy ! “ nên chắc chắn không tác dụng gì . Asisu lúc này thu hồi sát khí , lạnh giọng nói :

_ “ Menfuisu ! Sao em lại ra đây ? Không vô trong tham gia yến tiệc sao ? “

Menfuisu chẳng nói chẳng rằng, liền ôm Asisu từ đằng sau, hơi thở mùi rượu phả ra kèm theo giọng nói khàn khàn :

__ “Chị Asisu ! Chị hay lắm ! Chị thắng rồi đó ! Em hoàn toàn đã bị chị nắm lấy rồi , em hoàn toàn đã thật sự yêu chị rồi ! Chị đã thành công trong việc gieo hình bóng chị vào trong trái tim và giấc mộng của em rồi đó ! “

“ĐOÀNG ! [Manga] Cực Phẩm Asisu “ Nàng cảm thấy như có Ngũ lôi oanh đình (năm sét đánh vào đầu) tới tập vào đền. Nàng giận dữ lên ngất trời rồi dùng đòn vật Judo mà anh hai nàng dạy để phòng thân , quật Menfuisu xuống . “ Rầm ! “ Menfuisu bị bất ngờ trước thế đòn của nàng nằm vật ra , sau đó nàng chỉ ngón giữa lên tạo thành một biểu tượng thô tục ㄣ_ㄣ (ㄣ_ㄣ) trước mặt Menfuisu mà chửi :

“ Mẹ kiếp ! Menfuisu ! Ngươi bót tự luyện đùm ta cái đi ! Ta dù có chết cũng không giờ đi quyến rũ một kẻ như ngươi ! [Manga] Cực Phẩm Asisu (ㄣ_ㄣ) !

Nói xong , nàng liền đá một cái vào bụng Menfuisu , khi nhìn thấy Menfuisu lăn lộn đau đớn , nàng hả hê cười lớn [Manga] Cực Phẩm Asisu, ung dung thông thả quay về tấm cung của mình . (TG : Chẹp ! Chị thật là thô bạo bất quá em thích! [Manga] Cực Phẩm Asisu)

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Ta Nợ Các Ngươi Một Ân Tình Rất Lớn !

Sáng sớm hôm sau , Nguyệt Du chúng ta đang nằm ngủ tận hưởng cuộc sống nữ vương bất chợt ở ngoài có tiếng ồn ào , nàng uể oải ngồi dậy kêu Ari:

__ “ Ari ! Ở ngoài có chuyện gì mà la om sòm quá vậy ? “

Ari đang bụng đĩa trái cây lên nghe thấy tiếng nàng hỏi liền trả lời :

__ “ Dạ bệ hạ , nữ hoàng Kafura muốn diện kiến gặp người nhưng thần nói rằng bệ hạ đang nghỉ ngơi , cô ta liền la lối om sòm , mắng nhiếc các cung nữ ! “

Kafura ư ? Haizzzz ! Phiền phức lại tới rồi đây ! Không biết cô ta muốn gì đây ? Mình phải xem sao đã ? Nguyệt Du nghe Ari nói liền suy nghĩ sau đó nàng liền kêu Ari thay đồ đến gặp nữ hoàng Kafura . Trong khi đó , nữ hoàng Kafura thì đang la lối mắng nhiếc om tỏi ở ngoài:

__ “ Asisu ! Ngươi có gan thì ra ngoài đây nói chuyện ? Đừng có làm con rùa rút cổ nữa ? Mau ra đây ! “

__ “ Mẹ nhà cô chứ ! Làm gì om tỏi ở đây vậy ? Có biết bốn nữ vương đang nghỉ trưa không hả ? “ Nguyệt Du bực bội cả mình đã xui xẻo về chuyện Menfuisu còn gặp khủng long Kafura nữa liền không để ý gì hết mà chửi tục . Kafura nghe nàng chửi tục liền thẹn cả mặt mà nói :

__ “ Cô Cô có biết lễ nghi không đó là một nữ hoàng sao lại chửi tục thế hả ? “

__ “ Hừ Đối với loại như cô thì ta cần thiết gì phải sử dụng cái lễ nghi làm gì ? “ Asisu ngẩng cao khuôn mặt lạnh giọng nói khiến Kafura mặt mày giống như con tắc kè từ đỏ sang tím sạm xanh mà chỉ mặt nàng áp úng nói :

__ “ Cô..... Cô..... Cô..... ! “

__ “ Nữ hoàng Kafura ngươi đến đây có chuyện gì nếu như không có gì thì làm ơn về cung của cô chứ đừng có ở đây quấy rầy tấm cung của ta ! “ Nguyệt Du bực bội lạnh lùng nói

__ “ Ta... thật không ngờ ngươi như vậy mà lại có thể làm Menfuisu thay đổi tình ý ! Thật đúng là lòng dạ hồ ly có khác ! “ Kafura phát tóc bóng gió chế giễu nói .

Bà mẹ nhà nó ! Ta đang bực bội vì cái tên Menfuisu vậy mà ngươi lại tới đây muốn đổ dầu thêm lửa nữa ! Xem ra không cho ngươi nhìn thấy quan tài xem ra chưa được ! Nguyệt Du lạnh giọng đáp trả lại :

__ “ Kafura ! Ngươi nói ta là lòng dạ hồ ly vậy ngươi là gì ? Ngươi chủ động quyến rũ câu dẫn Menfuisu có phải là lòng dạ hồ ly giống ta không hơn nữa ta nói cho ngươi biết ta không có hứng thú rảnh rỗi mà câu dẫn Menfuisu , nếu như ngươi không còn việc gì khác ngoài việc này thì xin mời ngươi ra khỏi cung ta ! Ari ! Tiễn khách ! “

__ “ Ngươi..... ngươi dám dám đuổi ta ? Ta là quốc khách đó ! “ Kafura thẹn quá hóa giận .

__ “ Sao ta lại không dám chứ ? Sân này là của ta , cung điện này là của ta , Hạ Ai Cập là do ta quản , ta là chủ nhà có quyền đuổi khách ! Thế nào ? Ý kiến gì ? “

_ “Ngươi ! “

_ “Nếu ngươi không chủ động rời khỏi , ta sẽ dùng cưỡng chế đưa ngươi về ! Raman , Josh ! Đưa, tiễn, nữ , hoàng , Kafura , về,! “

Dứt lời , Raman cùng với Jos xuất hiện liền đưa tay cung kính nói :

_ “Mời nữ hoàng nếu không đừng trách chúng thần ! “

Kafura ném ánh nhìn hận thấu xương về phía Nguyệt Du , nàng cười lạnh không thèm để ý , Kafura tức giận liền quay trở về cung của mình , Nhìn theo bóng dáng của Kafura đã khuất ,nàng nhếch mép cười thâm trong lòng quay về phòng mình nghỉ ngơi ,bất chợt nàng thấy Menfuisu đang đứng dựa vào cột tường quan sát nàng , nàng lạnh lùng lướt qua không để ý thì bất ngờ cánh tay nàng bị Menfuisu nắm lấy , Menfuisu dịu dàng nói :

_ “Chị Asisu ! Em có chuyện muốn nói ! “

_ “Buông ra ! Ta và ngươi không có gì để nói cả ! “Nguyệt Du lạnh giọng nói thẳng , khuôn mặt quay sang chỗ khác , thì Menfuisu đã nâng cằm nàng quay về hướng mặt hân rồi giận dữ áp chế nói :

_ “Ta không cho phép nàng lơ ta như vậy ! Tại sao nàng không chấp nhận ta ,ta thật lòng yêu nàng mà ! “

_ “Ngươi nói ngươi yêu ta ư ? Menfuisu ! Thế còn Carol thì sao ? Lúc đầu chính ngươi khẳng khái yêu Carol và muốn cưới Carol bỏ rơi ta , còn thân chinh đi cứu Carol nữa mà , tại sao giờ ngươi lại nói yêu ta , ta thật không hiểu ngươi đã yêu ta kiểu gì Menfuisu à ! “ Nàng cười khẩy , lạnh giọng châm chọc đáp lại Menfuisu .

_ “Ta..... Ta nói cho cùng ta đã yêu nàng ta cũng không biết vì sao ta lại thế nữa , bây giờ ta chỉ cần có nàng mà thôi .Đáng lý ra ta không nên cưới Carol , đáng lý ra ta không nên vứt bỏ nàng , Asisu ! Chúng ta làm lại từ đầu được không ? Nếu nàng đồng ý , ta lập tức ra hạ chi phế Carol ngay và lập nàng lên làm hoàng phi ! “ Menfuisu ôm chặt lấy nàng , ánh mắt tỏ ra thâm thúy nhu tình nhìn nàng nói .

_ “Menfuisu ! Ngươi điên thật rồi ! Carol có tội tình gì đâu mà ngươi lại làm thế với Carol , Carol cũng thật lòng yêu ngươi , dành hết cả trái tim cho ngươi , vì ngươi mà ở lại Ai Cập , tại sao ngươi lại làm thế với Carol ? Menfuisu , ta nói cho ngươi rõ đây ! Ta không còn yêu ngươi nữa , tự tay ta đã vứt đi tình cảm 18 năm dành cho ngươi rồi ! Bây giờ ta cần nghỉ ngơi , ngươi quay về cung đi ! Mời ! “Nguyệt Du vội thoát khỏi tay của Menfuisu rồi lạnh mặt phản kích từng đợt lạnh lẽo .

Thấy nàng cương quyết sắc mặt lạnh lùng nhìn Menfuisu , hân biết rằng thỉnh cầu của mình không được đáp ứng liền quay người đi về phòng mình . Bóng dáng Menfuisu đã khuất , Nguyệt Du cảm thấy mệt mỏi liền thả người xuống giường , nhắm mắt lại suy tính kế hoạch tiếp theo . Chưa đầy mấy tiếng sau , nàng lại nghe tiếng Carol từ bên ngoài chạy thẳng vào nơi nàng nghỉ ngơi , dón dập hỏi nàng :

_ “Chị Asisu ! Tại sao Menfuisu lại như vậy ? Tại sao Menfuisu lại muốn phế em chứ ? Có phải em đã làm gì sai không..... ? Chị Asisu , chị sẽ không đáp ứng chứ ? “

Thần kinh của Nguyệt Du gần như muốn đứt ra , nàng trong lòng gặm thét . Trời ơi ! Con đã tạo nên cái nghiệt gì trời hã ông trời ?[Manga] Cực Phẩm Asisu Hết Menfuisu làm phiền còn đến Kafura rồi đến Carol , sao các ngươi cứ làm phiền ta hoài vậy ? Ta chỉ muốn cuộc sống trạch nữ hoàng gia thôi mà ! Nguyệt Du ráng chịu đựng liền ôn nhu cầm tay Carol nói :

_ “Carol ! Ta nói cho em biết , ta chắc chắn sẽ không đáp ứng thỉnh cầu của Menfuisu hơn nữa việc vợ chồng em chị là người ngoài cuộc không thể giúp được gì chỉ muốn khuyên em đừng nên chắt vắn chị mà tìm hiểu cách giải quyết vấn đề , em thử nói thẳng với Menfuisu xem em có lỗi làm gì không rồi từ đó mà sửa sai , chị không thể xen vào trong chuyện hai vợ chồng em được ! Con về Menfuisu , ta nhất định né tránh hân ra , như vậy được chứ ? “

Nghe nàng nói vậy , Carol liền vui vẻ hơn hờ cảm ơn nàng rồi nhanh chóng đi về tẩm cung của mình , sau khi bóng dáng Carol đi khỏi , Nguyệt Du bắt đầu mỉm cười ôn nhu rồi giận dữ hét to lên :

_ “AA ! “

Tiếng hét của nàng vang xa xung quanh khiến cho cả kinh thành TheBe cảm thấy nghe như tiếng oan hồn đâu đây mà lạnh cả người , không ai dám ra ngoài đường . Sau khi hét to xong , nàng bình tĩnh lại vừa đúng lúc Harrot đến chỗ nàng để báo cáo thì nghe tiếng hét của nàng , anh thầm hiểu rằng nữ hoàng Asisu đang bức mình , khi đến phòng nàng thì thấy nàng ủ rũ mệt mỏi , mái tóc lòa xòa buông thả trên mặt , tay nắm chặt quạt lông . Harrot bước vào , nàng hung hăng quay lại nhìn hân , đôi bàn tay nắm chặt . Lúc này Harrot nhẹ nhàng bước tới gần nàng , gỡ từng ngón tay đang nắm chặt rồi nhẹ nhàng vuốt đầu nói :

_ “Asisu ! Ngươi muốn khóc thì cứ khóc đi , muốn phát tức thì hãy phát tức ra đừng có nên như vậy sẽ càng thêm mệt mỏi hơn ! “

Nhìn Harrot dùng ánh mắt ôn nhu mỉm cười quan tâm với nàng , nàng chợt nhớ đến người anh trai của nàng , Harrot dịu dàng an ủi nàng :

_ “Asisu ! Ta lúc nào cũng coi ngươi như em gái đã mất của ta , có chuyện gì thì đừng nên giấu trong lòng , ta biết ngươi lúc nào cũng lạnh lùng , mạnh mẽ , kiên cường cho nên những gì ngươi cũng đều gánh lấy hết . Ngươi đừng nên gánh lấy nhiều như vậy hãy để cho ta cùng với thất ảnh vệ gánh cùng ngươi được chứ ? “

Nàng ngẩng đầu lên thì nhìn thấy thất ảnh vệ của nàng đã bỏ mặt nạ ra ánh mắt lo lắng và quan tâm đến nàng , cả bảy người đó vội vàng chạy tới ân cần

rồi rít hỏi nàng :

__ “Nữ vương ! Người đừng nên như vậy ! Người đừng nên chịu đựng như vậy , thần rất buồn khi thấy người như vậy ! “

__ “Đúng vậy đó ! Thần không muốn người như vậy đâu ! Nếu người muốn thần có thể cho ba người đó lên thiên đàng ngay ! “

__ “Raman nói đúng đó ! Họ cơ bản không quan tâm đến tâm tư của nữ hoàng mà làm như vậy , họ không xứng để nữ hoàng phải chịu khổ vậy đâu ! “

__ “Nữ hoàng người muốn khóc thì cứ việc khóc đi , thần sẽ cho người mượn bờ vai này của thần ! Muốn phát tiết thì thần sẽ cho người mượn tấm thân này cho người phát tiết ! Thần không muốn người phải chịu đựng như vậy mà cứ vui vẻ như chính người vậy ! “

__ “Nếu như cả Yrmot không đủ thì thần cũng sẽ cho người mượn thêm nữa ! “

__ “Nữ hoàng ! Người hãy để cho chúng thần gánh chung với người được không ? Cho dù không sinh cùng năm cùng tháng cùng ngày nhưng chúng thần muốn cùng gánh những gì mà người đang gánh suốt đời với nữ hoàng ! “

__ “Huhuhuhu ! Nữ hoàng người không được chịu đựng như vậy ! Luis sẽ buồn lắm ! “

Nghe đám thất ảnh vệ của nàng đồng loạt lo lắng quan tâm với nàng , nàng cảm thấy trong lòng mình xuất hiện một thứ ám áp gọi là thâm tình , Harrot liền nói dịu dàng với nàng :

__ “Asisu ! Người thấy chưa ? Tất cả bọn họ đều lo lắng cho người , quan tâm đến người , lúc mà người mất tích ở Babylon bọn họ đều hết hoảng tìm kiếm người , ngay cả người muốn làm gì , họ đều cố gắng làm cho người vui vẻ , khi này lúc người la hét giận dữ , bọn họ lo lắng cho người rất nhiều ! Người đừng nên gánh lấy hết , bọn ta sẵn sàng gánh vác cho người ! “

Dứt lời , nàng nhìn xung quanh đám thất ảnh vệ và Harrot , đôi mắt nàng đã chảy ra hàng lệ lúc nào không hay , nàng đã khóc trong vòng tay của chín người bọn họ , nàng ủy khuất trong sự bao bọc của bọn họ , nàng vừa khóc vừa nói:

__ “Cảm ơn các người ! Cảm ơn các người rất nhiều ! Từ trước đến nay , ta không bao giờ coi các người là thuộc hạ , trong lòng ta đã xem các người là bằng hữu của ta từ lâu rồi , Asisu ta nợ các người ta một ân tình rất lớn ! “

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Izumin ! Chàng Chưa Trả Tiền Ta !

Mấy ngày nay , Menfuisu ban hành chiếu chỉ muốn phế bỏ Carol đồng thời lập Asisu làm vương hậu ngày càng lan rộng khắp đất nước Ai Cập ,tể tướng cùng với các quân đại thần ai nấy đều phản đối ý kiến của Menfuisu nhưng Menfuisu nhất quyết lấy đại danh hoàng đế làm cho nguyên cả đám quan phải im lặng , Menfuisu càng ngày càng gắt gao đến chỗ Nguyệt Du , vừa mới lâm triều xong , Menfuisu liền tranh thủ đến gặp nàng . Nàng liền lần nào cũng lấy cớ cầu nguyện mà phải ở lại thần điện , đóng cửa lại không ra để tránh gặp mặt Menfuisu . Thần điện này nàng đã cho xây thêm một đường hầm nói ra chỗ doanh trại huấn luyện bí mật ở phía sau , không ai biết được bí mật ngoài Ari , Nakuto , Harrot và thất ảnh vệ của nàng . Sau khi đã kéo léo đóng cửa thần điện , như thường lệ nàng cùng với Ari , Harrot đi men theo đường hầm ra chỗ doanh trại huấn luyện bí mật . Các quân sĩ chăm chỉ hăng hái luyện tập theo phương pháp của nàng , tướng quân Nakuto thì đang cùng với các phó tướng xem xét và khảo sát kết quả của binh lính , vừa lúc đó tướng quân Nakuto chợt nhìn thấy nàng liền cung kính hành lễ với nàng :

__ “Nữ hoàng Asisu vạn tuế vạn tuế vạn tuế ! “

Nàng ra hiệu đứng lên , sau đó đi tới chỗ ngồi của tướng quân Nakuto quan sát binh lính huấn luyện rồi nghiêm nghị hỏi :

__ “Việc huấn luyện sao rồi ? Tốt đẹp cả chứ ? “

__ “Dạ thưa nữ hoàng ! Tất cả đều rất hoàn hảo hơn nữa không có vấn đề gì xảy ra cả ! , Lệnh bà quả là tiên đoán như thần khi người kêu tung tin rằng nơi đến thần này đã từng bị ma ám , kết quả không ai dám mon men tới gần đây cả ! “Tướng quân Nakuto nhớ lại câu chuyện mà nàng kể lại nghe đến mà rùng rợn cả người , thầm nghĩ .

Nàng ngồi đó nhìn từ trên cao quan sát các quân sĩ huấn luyện , trong lòng thầm toan tính : “” Asisu ! Xem ra ta không thể nào giúp chị cùng với Menfuisu xây dựng Ai Cập được rồi ! Menfuisu đang dần ép ta vào đường cùng rồi ! Nếu như Menfuisu một lần nữa muốn ép ta , Asisu xin chị đừng trách ta thất hứa với chị ! “”

Đang nhắm mắt suy nghĩ mông lung thì Harrot thấy ám hiệu của thất ảnh vệ liền vội tiến tới nói với nàng :

_ “Nữ hoàng ! Imhoptep cùng với đám quan đại thần đang ở ngoài chờ ngài nói có chuyện cần bàn bạc với người ! “

Imhoptep và đám quan đại thần muốn gì ở ta nhỉ ? Xem ra phải trở về thần điện để xem coi lão ta muốn gì ! Nguyệt Du suy nghĩ trong lòng rồi kêu tướng quân chăm lo quân sĩ cẩn thận rồi men theo đường hầm đi về thần điện . Quay về đến thần điện , nàng liền kêu người mở cửa thần điện rồi đi ra ngoài cửa thì thấy Imhoptep đứng đó chờ đợi nàng , khuôn mặt vui mừng khi thấy nàng bước ra . Nàng nghiêm nghị hỏi :

_ “Tể tướng Imhoptep ! Có chuyện gì thế ? “

Imhoptep cung kính cúi đầu , từ tốn nói :

_ “Thưa nữ hoàng cao quý ! ! Thần đến đây muốn nói rằng xin người hãy chấp nhận cuộc hôn nhân này , vì đất nước Ai Cập này ! “

Tất cả quan đại thần liền cúi xuống cung kính đồng loạt nói :

_ “Xin nữ hoàng chấp nhận lời thỉnh cầu của hoàng thượng Menfuisu vì Ai Cập này ! “

Nguyệt Du cả kinh trong lòng khi thấy Imhoptep cùng với đám quan đại thần đang hướng nàng đồng ý chấp nhận lời thỉnh cầu . Quá tức giận về điều đó , nàng điên tức gần ra từng chữ lạnh lùng , trong mắt bắn ra tia hận ý :

_ “Ta nói cho người biết cho dù trời có sập xuống thế giới này , ta vẫn sẽ không đồng ý thỉnh cầu của Menfuisu đâu ? Các người nghĩ ta là hàng hóa hay là đồ vật muốn tung hứng ta thế nào được sao ? Lúc đầu các người một mực muốn Carol làm hoàng phi Ai Cập mà bây giờ thì sao lại muốn ta lên làm hoàng phi sao ? Ta nói cho người biết ! Không ai có quyền trói buộc ta cả ! Người về nói với Menfuisu , rút ngay chiếu chỉ đó lại bằng không thì nay ta và hân sẽ phân chia ra làm hai nước , đừng trách vì sao ta và hân trở thành kẻ địch !“

Dứt lời , nàng bước thẳng đi về tẩm cung của mình , trên đường đi về từ thần điện đến tẩm cung , nàng nhìn quang cảnh sống Nin trầm nghĩ :

” Cho dù mình là người của thế kỷ 21 nhưng đối với mình , Ai Cập như là một quê hương thứ hai vậy , mọi người ủng hộ mình , trung thành với mình , quan tâm mình nhưng mà mình nên làm sao bây giờ ? Mình không muốn đất nước phân rã như vậy , không muốn phải chiến tranh như vậy ? Nguyệt Du mày nên làm thế nào bây giờ ? Cho dù mày đã cố gắng tránh né , cố gắng không quan tâm nhưng mày cũng không thể tránh được ! Đúng vậy ! “
Muru sự tại nhân , thành sự tại thiên ! “ Ta đã quên mất điều đó rồi ! Ta đã quá chủ quan và quá tin tưởng vào mình mà quên mất điều đó ! “

Khuôn mặt Nguyệt Du trầm tĩnh lại , nước mắt rơi ra trên suốt đường đi nhưng rồi khi đến tẩm cung , nước mắt nàng đã không còn trên khuôn mặt nữa . Nguyệt Du liền nhanh chóng trở lại dáng vẻ mạnh mẽ và uy nghiêm , lửa giận trong nàng bùng hực , nàng liền kêu tất cả mọi người ra ngoài , một mình ở trong phòng , suy nghĩ bước kế tiếp nhưng đầu óc nàng bây giờ quá mệt mỏi không thể suy nghĩ ra được gì , nàng thấy chiếc cổ cảm mà sứ giả cho nàng , nàng tức giận liền cầm lấy nó giờ cao lên định đập nát nó nhưng hồi lâu nàng nghĩ rằng nó không có tội tình gì cả mà do số phận mà ra cả cho nên nàng liền đặt nó xuống đùi mình bắt đầu gảy đàn bài “Giác ngộ “ – bài mà nàng đã từng hát trong rừng Babylon .

Tiếng đàn réo rắt xoa dịu đi những gì mệt mỏi trong đầu nàng , bất chợt nàng nhớ đến hình bóng một người nam tử khuôn mặt đẹp như thần , ánh mắt nâu trà ôn nhu dịu dàng thâm thúy nhưng u sầu , mái tóc màu bạch nguyệt tung bay trong gió , ôn nhu mỉm cười với nàng . Nàng bắt đầu nhớ đến Izumin , nhớ lúc hân vội vã kiếm nàng trong rừng khuôn mặt vui mừng lo lắng ôm chặt khi tìm thấy nàng , nàng nhớ đến lúc mùi hương sương sớm , gió bụi và nam tính nhưng dễ chịu và ấm áp khi mà hân ôm nàng , nhớ lúc hân dùng ánh mắt đau buồn u sầu khi nàng từ chối hân . Nàng cảm thấy trong lòng mình mỗi khi nghĩ đến Izumin đều luôn cảm thấy ấm áp và an toàn , nàng cực kỳ nhớ những gì liên quan đến hân . Nàng phát hiện ra rằng trong lòng mình từ lâu đã có hình bóng của hân rồi nhưng bản thân mình vẫn chưa nhận ra điều đó cho đến bây giờ . Ở Ai Cập hiện giờ nàng luôn luôn phải một mình chịu đựng rất là nhiều , nàng mong muốn tìm kiếm một chỗ dựa để nghỉ ngơi , một chỗ để nàng nương tựa nhưng nàng quanh đi quẩn đi thì chỉ có bóng dáng của Izumin đang ôn nhu thâm tình nhìn nàng mỉm cười . Nàng nhớ đến giọng nói trầm ấm quyến rũ và rất êm tai của Izumin , bấy lâu nay nàng luôn vui đầu nghĩ kế sách đối phó Menfuisu và cả triều đình , nàng luôn quên rằng Izumin đã từng thâm tình yêu nàng một cách chân thành nhưng nàng vì muốn thay đổi , muốn ích kỷ , muốn tận hưởng nên nàng đã vô tình tàn nhẫn đuổi hân đi , từ lần đầu tiên hân ôn nhu ôm nàng , nàng đã biết hân là người đặc biệt nhưng nàng biết rằng từ khi nàng tàn nhẫn đuổi hân đi , bóng dáng hân đã cách xa nàng . Nàng đã quên lãng đi Izumin nhưng hôm nay vô thức nàng lại gảy lên bài hát mà nàng đã hát trong rừng , bài hát đó đã đưa hân tìm đến nàng . Bây giờ trong đầu nàng toàn là hình bóng của hân , có lẽ nàng đã vô thức yêu hân từ lúc nào không hay ? Nguyệt Du nhắm mắt lại và thầm nói với lòng mình . Asisu ! Chị nói đúng ! Tôi thật sự rất ngốc !

Mấy ngày sau đó , trước sự phản ứng mạnh mẽ của Nguyệt Du , Menfuisu đã không đề cập đến chuyện đó nhưng vẫn chưa có ý định buông tha cho nàng , Carol thì nghe tin Menfuisu muốn lập Nguyệt Du làm vương hậu liền ở trong phòng khóc suốt mấy ngày đêm , Kafura thì vô cùng ghen tức đích thân đi đến tẩm cung của nàng hỏi chuyện nhưng chưa kịp thì bị đám thất vệ của nàng trùm bao bố rồi tống vào trong mật thất suốt mấy ngày đêm kèm theo bột thuốc ngứa , sau hai ngày thì thả ra khiến cho cô nàng Kafura khiếp sợ không dám mo men đến tẩm cung nàng nữa (TG : Mấy anh anh vệ ác thật ! - -) . Nàng liền đi đến thượng triều xem coi có tin tức gì không thì bất chợt nàng nhìn thấy Menfuisu tuần mĩ mỉm cười với nàng , nàng lạnh lùng vân đạm phong khinh lướt qua ngồi một chỗ quan sát bất chợt sứ giả vương quốc Punto xin vào cầu kiến , Menfuisu liền cho họ vào , họ vui mừng hành lễ nói :

_ “Thưa hoàng thượng , chúng thần là sứ giả Punto , đất nước chúng tôi đang gặp hạn hán nghiêm trọng hơn nữa còn bị bệnh dịch kì lạ hoành hành , khẩn xin bệ hạ hãy vì tình hữu nghị giữa hai nước mà giúp đỡ tiếp tế cho nhân dân đất nước chúng tôi ! “

Nguyệt Du nghe đất nước họ trong tình cảnh bị đói liền hỏi sứ giả :

_ “Người đừng lo , em trai ta sẽ trợ cấp lương thực và thầy thuốc lẫn thuốc men cho tất cả các người ! “

_ “Đa tạ nữ hoàng và hoàng thượng nhưng mà cho dù có thầy thuốc thì cũng không thể trị được dịch bệnh này ! “

_ “Tại sao thế ? “

_ “Chúng thần đã mời các thầy thuốc khắp nơi nhưng mà các thầy thuốc cũng bị lây bệnh theo luôn khiến cả triều đình đang trong tình trạng rối ren ! “

Nguyệt Du tò mò liền hỏi : “ Các ngươi có biết triệu chứng bệnh thế nào không kể ra cho ta biết coi ? “

Sứ giả kinh ngạc khi nghe nữ hoàng nói điều này nhưng vẫn cung kính nói :

_ “Dạ thưa nữ hoàng ! Bệnh nhân đều có dấu hiện sốt cao liên tục mấy ngày , vã mồ hôi , mê sảng ,tiêu chảy liên tục màu xanh lục , có một số người thì chảy máu mũi liên tục , nhưng đa số đều có nổi ban đỏ ở trên ngực , ngày cả ngự y cũng không tài nào chữa được! “

Triệu chứng nàylà sốt thương hàn mà ? Nguyệt Du suy nghĩ thì trong đầu chợt lóe ra một bóng đèn , nàng mỉm cười dưới chiếc quạt lông rồi sau đó bước tới sứ giả đồng dạng nói:

_ “ Các ngươi đứng lên đi ! Ta sẽ đi cùng với đoàn tiếp tế đến chỗ các ngươi ! “

_ “Nữ hoàng người sao lại đến đó ? Nguy hiểm lắm ! Chúng thần không muốn liên lụy đến nữ hoàng đâu ? “

_ “ Các ngươi thiệt là..... đứng lên đi ! Ta không đến đó thì sao có thể chữa khỏi dịch bệnh cho đất nước các ngươi được !”

Nghe Nguyệt Du nói , sứ giả kinh ngạc một hồi rồi sau đó vui mừng rồi rít :

_ “Nữ hoàng Người biết chữa dịch bệnh đó sao ? Đất nước chúng thần vô cùng đội ơn người ! “

Sau khi bóng dáng sứ giả Punto rồi đi , Menfuisu nắm lấy cánh tay nàng , hoảng hốt hỏi :

_ “Chị ! Sao chị lại đi Punto cơ chứ ? Chị cho dù biết cách chữa trị nhưng mà ở đó dịch bệnh , chị đi thì bị lây thì sao ? “

Nguyệt Du nhanh nhẹn tránh thoát cái nắm của Menfuisu rồi lạnh giọng nói :

_ “Ngươi chả có gì mà quản được ta Menfuisu à ! “

Dứt lời nàng quay về lại tấm cung của mình và chuẩn bị sắp xếp đồ đạc .

Hai ngày sau đó , tất cả đã chuẩn bị và kiểm tra đầy đủ lương thực và thuốc men cứu tế cùng với đoàn người Asisu . Trước khi đi , Asisu dặn dò Carol trong hai tháng hãy tranh thủ lúc nàng không có ở đây bù đắp tình cảm đã rạn nứt của hai vợ chồng , Carol gật đầu , mừng rỡ nhưng cảm thấy hối hận vì thấy chị Asisu vẫn ôn nhu với mình mặc dù mình lỡ lời nói nặng lời với chị ấy . Cả triều đình tung hô tiễn biệt nàng đến Punto , Nguyệt Du mỉm cười với họ rồi bước đi đến đoàn ngựa tiếp tế nhưng khi đi ngang qua Menfuisu ,Menfuisu đã kéo nàng lại ôm chặt vào lòng , Nguyệt Du liền lạnh lùng thoát khỏi vòng tay của Menfuisu và lên ngựa cùng với Harrot đi đến vương quốc Punto . Hành trình đi đến vương quốc Punto thật dài , cả đoàn người liền dừng chân ở một khu rừng Sudan khi trời đã tối , dựng trại nghỉ ngơi sau chuyến đi dài . Nguyệt Du ở trong trại thưởng thức món vịt trời nướng mật ong mà Harrot làm cho nàng , sau khi ăn xong nàng đi ra ngoài tản bộ , nhìn lên bầu trời , nàng chợt nhớ đến khoảng thời gian trong rừng với Izumin ở Babylon

“Ta cứu ngươi sao ngươi lại đánh ta ? “

“Ngươi là con gái mà sao lỗ mãng quá vậy ? “

“Ta cho nàng 5 phút để báo đáp ! “

“Có một cách . Sống ... không.... bằng.... chết.... ! “

“Asisu , tìm thấy nàng rồi ! Đừng có sợ ta ở đây ! “

Những dòng ký ức khi ở trong rừng với Izumin , nàng hai hàng lệ bật khóc , nàng nhớ Izumin , nhớ lúc hắn bá đạo ép buộc nàng báo ơn , nhớ lúc hắn ôn nhu ôm nàng vào lòng khi nàng lạc đường , nhớ lúc hắn ôn nhu gọi tên nàng , nhớ lúc hắn ngồi ở cửa sổ chôm bánh của nàng , vô si mỉm cười như chưa có chuyện gì xảy ra . Bất chợt có một chòm sao băng bay ngang qua , nàng liền nhìn lên chấp tay, nhắm mắt cầu nguyện :

_ “Thần linh , con chỉ cầu xin một điều ước ! Mong người có thể đáp ứng cho con ! “

_ “Con muốn ước điều gì ? “ Một tiếng nói trầm ấm mẽ hoặc vang bên cạnh tai nàng .

_ “Con ước con muốn gặp lại Izumin ! “Nguyệt Du không để ý , vô thức trả lời với Izumin

_ “Được ta sẽ đáp ứng cho con ! “

_ “Cảm ơn thần Cái gì vậy ? Tự nhiên có vụ đáp ứng ở đây nữa ? Ai tên nào dám cả gan giả dạng thần linh , bỗn cô nương thế sẽ khinh bạc kẻ đó ![Manga] Cực Phẩm Asisu“(TG : Ấc ![Manga] Cực Phẩm Asisu) Nguyệt Du nghe tiếng nói kinh ngạc liền thị uy quay lại thì bỗng chốc khựng lại .

Trước mặt nàng , một nam tử đẹp như thần có ánh mắt nâu trà ôn nhu , mái tóc bạch nguyệt tung bay trong gió mỉm cười ôn nhu với nàng hỏi :

_ “Nàng đã gặp ta rồi đó , giờ nàng muốn gặp ta làm gì nè ? “

Nguyệt Du mỉm cười , ôm chặt lấy chàng rồi ngẩng đầu nở nụ cười nói :

_ “Izumin ! Chàng chưa trả tiền cho ta ![Manga] Cực Phẩm Asisu ”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Ta Không Giết Nàng Chỉ Trừng Phạt Nàng Thôi !

_ “Izumin..... , chàng chưa trả tiền cho ta ! “

Nghe câu trả lời của Nguyệt Du , Izumin nổi gân xanh lên , cố gắng kiềm chế trong lòng muốn bóp chết Nguyệt Du (TG : Sau này anh sẽ khổ nhiều lắm ! [Manga] Cực Phẩm Asisu), hồi tưởng lại lúc ở trong kinh thành Hitaito , Ruka giả vờ nghỉ phép mấy ngày để báo cáo , khi nghe tin Menfuisu muốn ra lệnh hạ chỉ lập Asisu làm vương hậu , Izumin tức giận điên lên , trong lòng nóng như lửa không yên lúc nào . Nhưng khi nghe tin cả triều đình ép buộc nàng phải đồng ý với thỉnh cầu của Menfuisu Izumin đã mém chút nữa mang quân khởi binh tấn công Ai Cập và khi Ruka nói rằng , nàng đã rơi lệ sau ngày hôm đó và sau đó ngày nào cũng lúc nào lạnh lùng suy nghĩ và không nở nụ cười vui vẻ nào mấy ngày nay để đối phó cả triều đình Ai Cập , Izumin cảm thấy muốn bay sang Ai Cập ôm chặt lấy an ủi thân hình quật cường kia , từ sau khi Asisu tàn nhẫn đuổi chàng đi , Izumin không lúc nào ngừng nghĩ nhớ đến nàng , chàng nhớ đến cơ thể nhỏ bé mạnh mẽ nhưng luôn luôn yêu đuổi khi ở trong rừng , nhớ đến vẻ mặt vui vẻ cực kỳ vô sỉ khi mà đánh hấn vào mặt , nhớ lúc nàng ảm ức khi chàng ăn hết đĩa bánh của nàng , chàng nhớ những gì thuộc về nàng rất nhiều ! Cho đến khi một mật thư bí mật gửi đến nói nàng đi Puntan để chữa dịch bệnh ở đó , chàng lo lắng cho nàng sợ rằng nàng đi có nguy cơ bị lây bệnh nên đã xin phép cha đến Ai Cập thăm dò nhưng thật ra chàng đến Punto cùng với nàng , đang đi trên đường nghỉ ngơi thì thấy đoàn trại của Ai Cập dừng chân , chàng len lút vào bên trong bất chợt thấy nàng đang chảy hàng lệ , khi thấy sao băng trên trời nàng liền nhắm mắt ước nguyện , chàng liền mỉm cười đến gần muốn chọc nàng một cái , khi nghe nàng cầu ước được gặp chàng hẳn chàng vui mừng mà trả lời , khi nàng quay lại kinh ngạc rồi ôm chặt lấy chàng , chàng kinh ngạc nhưng cảm thấy trong lòng sung sướng khi biết thì ra trong lòng nàng thật sự đã có hắn nhưng khi nghe câu trả lời của nàng , hẳn cảm thấy rất muốn bóp chết nàng , đang lẳng mạn mà nàng lại phá hư hết nhưng khi thấy nàng vẫn còn nhớ đến hắn , hẳn đành phải nhẫn nhịn lần này rồi mỉm cười chọc ghẹo nói :

_ “Asisu ! Ta nhớ nàng đâu có kêu ta trả tiền đâu , ta nhớ nàng kêu ta lấy thân báo đáp mà ! Bây giờ ta sẽ đáp ứng cho nàng ngay nàng chịu chứ ! “

Dứt lời , Izumin liền cởi áo ra để lộ một bờ vai rộng lớn nam tính , mạnh mẽ nhưng tinh tế cùng với cơ ngực căng đầy với da thịt trắng nõn , Nguyệt Du trong thấy cảnh sắc tuyệt đẹp trước mặt mình liền há hốc mồm “ Phụt ![Manga] Cực Phẩm Asisu “ Một dòng máu nóng màu đỏ từ mũi chảy phụt ra , nàng vội vàng bịt mũi lại , la lên xấu hổ:

_ “Izumin ! Chàng mặc áo vào cho ta ! “

_ “Hahahaha ! Chính nàng muốn kêu ta đáp ứng mà ta cho nàng đáp ứng đó ! “Izumin mỉm cười vô sỉ ôn nhu khi thấy nàng đang bối rối .

_ “Chàng..... Thôi được rồi , chàng mặc áo vào lại cho ta , coi như ta chưa nói gì cả ! “Nguyệt Du ức chế trong lòng gào thét . Huhuhuhu ! Izumin người có phải là thiên địch của ta không vậy ? Trời sinh ra Du nhi ta sao còn sinh ra Izumin nữa hả trời ?

_ “Hahahaha ! “Izumin bật cười rồi mặc áo vào lại , sau khi chỉnh tề xong liền cùng với Nguyệt Du vào trong lều trại , Izumin sờ nhẹ khuôn mặt của nàng , ánh mắt thâm thúy nhu tình ân cần , găt gao ôm lấy nàng :

_ “Asisu , nàng ở Ai Cập chịu nhiều khổ cực nhiều quá ! Ta biết nàng mạnh mẽ , nàng cố gắng kiên cường gánh vác mọi thứ nhưng ta xin nàng hãy dừng chân lại , để ta gánh vác cùng nàng được không ? Ta muốn được làm chỗ dựa và đem lại sự thanh bình cho nàng trong suốt cuộc đời ! “

Nghe giọng nói trầm ấm dịu dàng của Izumin , nước mắt nàng dâng lên , nàng gào khóc ùy khua vào trong lòng Izumin. Izumin! Thì ra từ lâu người đã hiểu ta ! Ta biết người là người duy nhất hiểu ta , đúng vậy ! Ta cảm thấy mệt mỏi , rất muốn được dựa vào bờ vai ai đó để tìm sự bình yên , rất muốn kiếm chỗ dừng chân để không phải suy tính tương lai của mình. Nguyệt Du hít lấy mùi hương của Izumin , nép vào trong lòng an toàn của Izumin mà ùy khua . Izumin nhìn thấy nàng khóc trong lòng mình như vậy , dịu dàng vuốt tóc nàng , Nguyệt Du khóc trong lòng Izumin một hồi lâu rồi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ , anh nhìn ngắm nàng rồi hôn một nụ hôn lên trán , thở dài khi thấy nàng đã chịu ùy khua quá nhiều .

_ “Hoàng tử Izumin ! Người đã đến rồi à ? “Harrot ở ngoài đứng dựa vào cửa lạnh lùng nói chuyện với Izumin .

_ “Harrot , thật không ngờ một thần trộm nổi tiếng như người không chịu làm việc cho ai nhưng lại làm dưới tay Asisu quả thật rất kì lạ ! Izumin kinh ngạc khi người đang nói chuyện chính là đệ nhất thần trộm nổi tiếng xuất quỷ nhập thần Harrot , chàng thật không ngờ Harrot từng thể không làm việc cho ai vậy mà Asisu lại thu phục được .

_ “Hoàng tử Izumin, chắc hẳn đã đọc bức mật thư mà ta gửi cho ngài chứ ? “

_ “Bức mật thư bí mật đó là do người gửi ư ? Ta không hiểu vì sao người lại gửi cho ta? “

_ “Tại vì ta làm vậy chỉ vì đưa em gái này thôi, ta đã xem Asisu như là đứa em gái đã mất của ta, người làm anh như ta đâu thể để cho đứa em gái này chịu nhiều áp lực, mà chỉ có người mới có thể xoa dịu Asisu mà thôi ! “

_ “Cảm ơn người ! “

_ “Đừng nói câu cảm ơn với ta ! Ta chỉ vì nữ chủ nên mới làm thế nhưng nếu người dám làm tổn thương đến nàng, đừng trách ta ác !”

_ “Người cứ yên tâm ! Izumin ta chắc chắn không để nàng bị tổn thương mà sống hạnh phúc với ta ! “

Dứt lời, Harrot không nói gì liền mỉm cười rồi ra khỏi lều trại của nàng, Harrot rời khỏi, Izumin nhẹ nhàng thì thầm nói nhỏ bên tai nàng :

_ “Asisu ! Nàng đừng giả vờ ngủ nữa ! Ta biết nàng đã thức rồi ! “

Nguyệt Du liền mở mắt, từ nãy lúc mà Harrot nói chuyện với Izumin, nàng đã nghe hết mọi chuyện, trong lòng cảm động khi biết Harrot đã báo mật tin cho Izumin, nàng cảm thấy mình đã nợ họ càng lúc càng nhiều ân tình, không có họ thì nàng không biết làm sao nữa. Nàng trầm ngâm suy nghĩ thì nghe Izumin nói với giọng như đang ăn dấm chua :

_ “Thuộc hạ của nàng ai nấy đều quan tâm, chăm sóc cho nàng tận tình quá nhỉ ! “

_ “Ai nha ! Sao ta cảm giác như chàng đang ăn dấm chua với thuộc hạ ta nhỉ ! “ Nhìn Izumin mặt như đang ăn dấm chua, nàng liền bật cười lên, chọc ghẹo Izumin.

_ “À mà, ta nghe nói Babylon cùng với Atsiria đang liên minh với họ, bọn họ đang lục đục chuẩn bị khởi binh Ai Cập đó, nàng có biết không nhưng mà ta cảm thấy kì lạ tại sao Angon lại ở chung đã thế còn tình tứ Ragashu nữa ? “ Nghe Nguyệt Du nói Izumin xấu hổ liền đánh trống lảng qua đề tài khác.

_ “Hahahahaha ! “ Nàng bật cười lên, Izumin cảm thấy kì quái bất chợt chàng nghĩ đến tính cách tình nghịch, quái chiêu của nàng, chàng liền lòi nàng ra chất vấn :

_ “Asisu ! Có phải nàng có liên quan đến Angon và Ragashu đúng không ?”

_ “Thật ra thì ta cũng có liên quan một chút xíu trong đó, ta có kêu thuộc hạ lừa Angon và Ragashu một chỗ rồi sau đó cho xuân được vào phòng của họ mà với lại chàng không thấy hai người đó đẹp đôi sao cho nên ta mới tác hợp với họ luôn [Manga] Cực Phẩm Asisu! (TG : Liên quan chút xíu của chị đó à ?[Manga] Cực Phẩm Asisu)

_ “..... Thế nàng làm vậy xong rồi thấy sao ? “ Izumin trầm ngâm suy nghĩ rồi hỏi nàng.

_ “Thấy sao ? Ta thấy hối hận..... ! “

_ “Hối hận cái gì ? ”

_ “Hối hận khi mà lúc đó không dụ chàng vào thêm cho đủ bộ ba chắc chắn sẽ đẹp nữa ![Manga] Cực Phẩm Asisu “ Nguyệt Du không để ý thành thật trả lời bất chợt nhận ra mình đã lỡ lời, len lén nhìn Izumin thấy anh mỉm cười ôn nhu[Manga] Cực Phẩm Asisu nhưng sát khí tràn đầy nhìn về phía nàng, nàng thâm hiểu trong lòng, nuốt ực nước bọt xuống (TG : Chi Du gan thật dám đem anh Izumin nhà ta công hiến chung với Angon và Ragashu ! =>)[Manga] Cực Phẩm Asisu)

_ “Nàng gan thật đó ! Asisu à ! “ Izumin mỉm cười một cách ôn nhu về phía Asisu nhưng trên trán đã nổi gân xanh, Nguyệt Du cảm thấy nguy hiểm liền lúng túng tìm đường chạy nhưng nàng đã xui xẻo khi phát hiện Izumin đã chặn đường trước và giữ chặt nàng lại. Nàng khóc không ra nước mắt, lắp bắp nói :

_ “Chàng chàng tính.... làm gì ? “

_ “Làm gì ư ? “ Izumin lại mỉm cười ôn nhu với nàng nhưng đối với Nguyệt Du nụ cười đó sao giống như nụ cười của hồ ly quá vậy. Sau đó thấy rõ nguy hiểm, nàng nhắm mắt chấp tay van xin :

_ “Izumin đại nhân ! Tha thứ cho tiểu nhân đi ! Tiểu nhân chỉ đùa thôi mà chứ chẳng phải đại nhân chưa có gì mà vẫn còn lạnh lạnh đó sao ?[Manga] Cực Phẩm Asisu “

Nhìn thấy nàng chấp tay nhắm mắt run run van xin chàng, Izumin bật cười rồi dịu dàng nói với nàng :

_ “Thấy nàng thành khẩn như vậy ta sẽ tha cho nàng ! “

Nguyệt Du thầm thở phào trong lòng, tính đứng dậy nhưng chợt nhận ra Izumin giữ chặt nàng lại và thì thầm vào tai nàng, giọng nói trầm ấm mỉa mai hoặc vang lên :

_ “ Nhưng tội của nàng ta phải trừng phạt cho thích đáng ! “

Nói xong , Izumin mỉm cười áp môi bạc mềm mại của mình hôn lấy vị ngọt trong miệng Nguyệt Du khi nàng chưa kịp phòng bị , Izumin hôn nàng đến mức khuôn mặt nàng đỏ bừng lên , thiếu dưỡng khí cực độ rồi mới buông nàng ra . Nàng thoát khỏi cú hôn của Izumin liền la làng lên :

_ “Chàng muốn giết ta à ?[Manga] Cực Phẩm Asisu “

_ “ Ta không có giết nàng ! Ta chỉ trừng phạt nàng thôi ! “ Izumin mỉm cười rồi ngay lập tức lại tiếp tục đè nàng ra hun đến khi nàng không thấy trời trăng gì nữa .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Trái Đất Quả Là Tròn ! Mitamun Lại Là Vợ Của Tiểu Thụ Thái Tử !

Trong suốt chuyến đi đưa đồ tiếp tế đến Punto , Izumin cùng với đám hộ vệ giả dạng và trà trộn vào trong quân đội của Nguyệt Du , ban ngày Izumin phải đi ngựa kẻ sát kiệu nàng , buổi tối đến thì Izumin ở chung lều trại với nàng , canh gác nàng nằm ngủ mỗi khi nàng cần. Cuối cùng sau một tuần đi vất vả , họ đã đến Punto . Khi họ đến nơi thì họ đã chứng kiến nhiều xác người la liệt , bầy quạ cùng với lũ kền kền bay xung quanh rồi rỉa xác tại chỗ , nội tạng của người chết bị lũ kền kền móc ra phơi bày ra ngoài trên khắp đường đi đến cung điện , đất nứt nẻ rõ ràng , cây cối xơ xác , những người sống thì cơ thể gầy teo như ma đói , khuôn mặt họ hốc hác rõ ràng , bầu không khí trở nên âm ảm bao trùm cả vương quốc Punto , có thể nói giống như địa ngục trần gian, Nguyệt Du tuy rằng đã từng gặp nhiều xác chết nhưng trước tình cảnh này , nàng cảm thấy muốn nôn ọe ra , Izumin thấy nàng sắc mặt không ổn liền lấy khăn choàng che khuất đi cảnh xung quanh , che mắt nàng lại rồi nói nhỏ với nàng :

" _ Asisu ! Nàng đừng nhìn thấy mấy cảnh này ! Nhắm mắt lại để ta dẫn đường cho nàng !

Nguyệt Du gật đầu rồi sau đó nhắm mắt lại , đưa tay ra để cho Izumin dẫn nàng đi , nàng cảm thấy mình thật sự hạnh phúc khi thấy được rằng Izumin quan tâm ân cần nàng đến như vậy , luôn luôn chiều chuộng , đáp ứng nàng , bao dung nàng , nhẫn nhịn nàng mỗi khi nàng nói sỗ ,nàng cảm thấy chàng thật khác với trong nguyên tác rất nhiều , cũng có sự bao dung đó nhưng mà lại muốn người khác làm theo ý mình . Tuy vậy , Izumin lúc nào cũng ăn dầm chua với Harrot , mật thám của nàng một cách vô lý . Mãi suy nghĩ nàng bất chợt nhìn thấy trên quảng trường lập rất nhiều lều trại chứa rất nhiều bệnh nhân bị dịch , các ngư y thì đang hồi hã tận tụy chăm sóc cho những bệnh nhân . Nhìn thấy cảnh trước mặt , trong lòng nàng có một hảo cảm đối với vị vua này . Theo như nàng biết , trong suốt lịch sử của bất kì triều đại nào ở các nước , ít ai có thể hi sinh cả cung điện mình như vị quốc vương Puntan này .

_ “ Cô có phải là nữ hoàng Asisu của Ai Cập không ? “ Một người đàn ông trung niên khoảng 50 tuổi có khuôn mặt thô với bộ râu đen trắng với những nếp nhăn hiện rõ những lo toan cho đất nước , tóc xoắn , nước da đen mặc bộ đồ trắng đeo khăn chạy tới hỏi nàng .

_ “ Ta chính là Asisu , ngài là ? Asisu chau này ôn nhu đáp lại .

_ “ Tại hạ là Urgal – vua của vương quốc Punto ! Thay mặt nhân dân trần họ cảm ơn Ai Cập đã nhận lời cứu tế của hạ thần và cảm ơn người đã không ngại đường xa đến đây chữa bệnh cho nhân ! “ Vừa nói xong , vị vua già lụ khụ quý xuống cung kính nhưng nàng liền đỡ lấy ông rồi ôn nhu dịu dàng nói :

_ “ Đức vua Urgal , ngài không còn hành lễ cảm ơn vậy đâu ! Ta thật sự rất ngại ! Bây giờ đoàn ngựa chở tiếp tế lương thực thuốc men đã tới ! Ngài có thể kêu người chỉ cho bọn họ quốc khố ở đâu có được không ? Ta muốn xem xét tình trạng của bệnh nhân !

Vị vua già nghe vậy liền cùng với tể tướng đến chỗ đoàn tiếp tế ở ngoài đến chỗ quốc khố . Izumin tỏ ra lo lắng cho nàng , ngay lập tức kéo tay nàng ôn nhu ngăn cản nói :

_ “ Asisu ! Nàng tính vào bên trong lều trại đó thật ư ? Nàng lỡ như bị lây bệnh thì sao ? Không được ! Ta không cho phép nàng vào đó ! :

Hiểu được sự lo lắng cũng như quan tâm của Izumin đối với nàng , Nguyệt Du mỉm cười nói với Izumin :

_ “ Izumin ! Chàng đừng lo ! Ta tự biết cách chăm sóc mình mà với lại chỉ có ta mới biết y thuật chẳng lẽ khoan tay đứng nhìn sự mong đợi của bọn họ đối với ta sao ! Nếu chàng không yên tâm thì ta sẽ mặc thêm một bộ đồ phòng được chứ ! “

Nghe Nguyệt Du nói vậy , Izumin không biết làm sao nữa nên đành chiều theo ý nàng . Yrnot đã mang bộ đồ trắng bảo hộ đến cho nàng , nàng cùng với Izumin mặc vào , lấy khăn che lại rồi bước vào bên trong lều trại . Bước đến lều trại , nàng vừa nhìn những người bệnh vừa suy nghĩ nhớ lại điều về dịch sốt thương hàn , bất chợt có một người đang mặc bộ đồ trắng đi tới chỗ nàng , kéo khăn xuống cổ - người đó có khuôn mặt có nước da bánh mật nhưng mang nét mặt thư sinh tuấn tú tuổi tầm 17- 18 nhưng vóc dáng khá giống tiểu thụ nóng này la lớn hỏi :

_ “Các người là ai ? Tại sao lại đến chỗ này ? Có biết đây là nơi nguy hiểm không hả ? Đi ra ngoài ngay ! “

Nhìn tên tiểu tử trước mặt có vóc dáng giống như tiểu thụ , nàng liền nảy ra ý định trêu chọc cậu nhóc tiểu thụ này :

_ “Thế tiểu tử người là ai ? Sao lại ở đây không sợ bị lây bệnh sao ? Chính người mới là người phải ra ngoài , nhóc con ! “

Nghe một câu của Nguyệt Du , cậu nhóc tiểu thụ liền á khẩu trong chốc lát rồi cố gắng bắt bẻ :

_ “Ta là thái tử của đất nước Punto này hơn nữa ta đang theo học y thuật cho nên ta có quyền được vào trong đây khám bệnh , ta nhắc cho người nhớ ta đã 17 tuổi không phải là nhóc con ! “

_ “Nhóc con ! Ta nói cho người biết ta vẫn có quyền vào trong đây thứ nhất ta là nữ hoàng Asisu của đất nước Ai Cập , thứ hai ta là người biết cách chữa dịch bệnh này và thứ ba ta đã 22 tuổi rồi từ đó suy ra Người Không Cần Được Ta ! “ Nguyệt Du mỉm cười chế giễu nói rồi quay ra xem xét bệnh nhân .

Shizta – thái tử nước Punto á khẩu vì trước mặt hắn lại có thêm một địch thủ đáng gờm , hấn tức điên lên mà than khổ với ông trời . Izumin nhìn thấy cậu nhóc với bộ dạng tức không nói lên lời liền than thở thương cảm cho cậu nhóc đó bất chợt nàng quay sang hỏi Shizta :

_ “Ê tiểu tử , cho ta hỏi ? “

_ “Ta không phải là tiểu tử ! “

_ “Người dân ở đây thường hay uống nước ở đâu chỉ cho ta biết ? “

_ “Ở đây chúng ta luôn luôn lấy nước ở con sông bên kia nhưng mà từ ngày hạn hán chúng ta đành phải chuyển sang dùng giếng nước ở trung tâm ! “

_ “Người dẫn ta đến chỗ giếng nước đó đi , ta nghi rằng giếng nước đó có thể là nguyên nhân gây ra bệnh dịch này ! “

_ “Người người nói sao ? Có thật vậy không ? “

_ “Ta không biết nữa nhưng cứ xem xét coi sao ? “

Dưới sự chỉ dẫn của tiểu thụ thái tử , Nguyệt Du cuối cùng cũng đã đến cái giếng đó , mới đến gần nàng đã thấy nước uống đục bẩn rõ ràng , hơn nữa xung quanh giếng có những con quạ và kền kền uống nước ở đó , nàng suy nghĩ rồi đập hai tay vào nhau mà nói :

_ “Ta biết nguồn gây dịch bệnh này ở đâu rồi ? “

Izumin cùng với Shizta cực kì ngạc nhiên liền tò mò hỏi :

_ “Thế nó ở đâu ? “

Nàng chỉ vào giếng nước rồi sau đó nói theo như suy đoán của mình :

_ “Theo như người nói từ lúc mà hạn hán đến giờ chỉ có mỗi giếng nước này là nơi cung cấp nước cho tất cả nhân dân ở đây , ta thấy xung quanh giếng nước lũ quạ với lũ kền kền luôn luôn uống nước ở đây , bọn chúng là những động vật chuyên gia ăn xác chết có thể là những con này đã ăn phải xác chết những người đã bị bệnh dịch trước đó cho nên chúng đã gián tiếp mang theo dịch bệnh này trong người rồi khi chúng uống nước đã gián tiếp lây dịch bệnh này qua giếng nước này ! “

Ngay lúc đó Shizta bừng tỉnh cảm thấy lời của Nguyệt Du nói không phải vô căn cứ liền xem xét hỏi han những bệnh nhân nhiễm bệnh , quả nhiên đa số người dân đều thừa nhận mình đã uống ở trong giếng nước đó . Sau khi tìm ra được nguồn bệnh , nàng liền kê đơn thuốc chữa bệnh bằng Đông Y mà nàng được học từ ông nội nàng rồi lập tức đưa cho Shizta tìm kiếm những cây thuốc này , ngoài ra nàng cũng ứng dụng phương pháp lọc nước sạch mà trước đây Carol đã từng xài kết hợp với đun sôi chỉ cho tất cả mọi người . Qua nhiên hơn 1 tháng , dịch bệnh ở Punto đã được đẩy lùi hoàn toàn và vui mừng hơn nữa , hạn hán ở nơi đó cũng đã biến mất khiến cho cả nhân dân Punto cảm thấy một ngày mới làm lại từ đầu với những vụ mùa tươi tốt đã đến . Nhờ có Nguyệt Du nhân dân cả nước Punto tung hô nàng nhiệt tình cùng với những ánh mắt sùng bái của cả triều đình Punto nàng cảm thấy e ngại trước điều đó , Izumin thì cảm thấy nàng thật sự là một viên ngọc quý nhất trên đời và khẳng định rằng sẽ không bao giờ buông tay nàng ra suốt cuộc đời này . Nhiều tin tốt đã đến , triều đình Punto tổ chức yến tiệc chúc mừng điều xấu đã qua và ăn mừng cuộc sống mới đã bắt đầu , đức vua Punto mời nàng đến dự buổi yến tiệc tối nay này coi như cảm ơn nàng suốt hơn 1 tháng qua đã cứu vớt cả đất nước này. Nàng muốn từ chối bởi vì bản thân nàng không thích yến tiệc nhưng nghĩ lại dù sao một bữa yến tiệc chắc chắn sẽ không sao .

=====Tại phòng của Nguyệt Du=====

_ “Chàng nói sao ? Chàng phải về Hitaito sao ? Có chuyện gì thế ? “ Nguyệt Du kinh ngạc khi mà nghe Izumin nói rằng chàng phải đi về Hitaito gấp.

_ “Umh ! Cha ta mới gửi mật thư cho ta kêu ta về Hitaito giải quyết một số vấn đề ! Haizzz ! Ta thật tình chẳng muốn xa nàng chút nào cả ! “ Izumin gất gao ôm lấy , buồn bã ôn nhu thâm tình nhìn Nguyệt Du .

_ “Biết sao được ? Chàng về đi có thể cha chàng có chuyện gì gấp nên mới kêu chàng thì sao ? Ta sẽ không sao đâu mà lo ! Chàng cứ về thử xem sao ! “ Nguyệt Du mỉm cười ôn nhu nói với Izumin .

Nghe nàng ôn nhu nói , Izumin liền hôn nhẹ vào trán nàng rồi sau đó đi theo đám hộ vệ của mình quay về Hitaito , nàng nhìn bóng dáng Izumin từ xa , sau khi Izumin đi khuất , nàng cùng với Harrot liền đi đến bữa yến tiệc . Trong cung điện Punto , mọi người đều vui vẻ và chúc mừng đất nước đã qua được thời kỳ khó khăn , nàng đến bữa yến tiệc chào hỏi tất cả mọi người khiến mọi người cảm thấy nàng rất gần gũi , có một số người gan dạ cầu hôn nàng nhưng nàng từ chối rằng bản thân nàng muốn toàn tâm toàn ý với Ai Cập và với cả thần linh hơn nữa trái tim nàng đã có người khác rồi , nghe lời nàng nói , họ cảm thấy nàng thật sự đáng thương và thông cảm cho nàng hơn khi nhớ lại tin hoàng thượng Menfuisu đã từ hôn nàng mà cưới cô gái sông Nin . Nàng mặc kệ điều đó , nàng liền ngồi vào chỗ khác của mình thưởng thức món ăn trên bàn .

Từ bên ngoài thái tử Shizta đang diu dắt một cô nương mái tóc xoắn buộc cao đang ị ạch vác cái bụng bầu đến , Shizta lo lắng diu dắt ân cần nói với cô nương đó :

__ “Nàng có thể từ từ được không ? Cần thận chút đi coi chừng cái thai của nàng ? Trời à ! Nàng đừng có nhanh được không ? Lỡ đứa bé có chuyện gì thì sao ? “

__ “ Shizta à ! Chẳng làm ơn được không ? Chẳng mà còn nói nữa thì ta cho chàng ngủ dưới đất ! “

__ “ Hai con kia đã sắp làm cha mẹ rồi mà vẫn còn trẻ con là sao vậy ? “ Vua Orgal cười ôn nhu bước ra đến chỗ cửa khi thấy con dâu và con mình đến .

__ “ Tham kiến phụ thân ! “ Shizta cùng với cô nương đó cung kính hành lễ

__ “ Coi kia ! Con đang mang thai đừng có nên làm vậy sẽ mệt lắm đó ! Đứng lên , đứng lên ! Nào con theo ta lại đây , ta giới thiệu con một người ! “

Vừa nói , ông liền kêu hai đứa đi theo ông đến chỗ Nguyệt Du đang ngồi , lúc này Nguyệt Du đang nghe Harrot báo cáo về bên tình hình Ai Cập , sau khi nghe Harrot báo cáo , nàng trầm tư suy nghĩ cho đến khi Orgal gọi nàng kéo nàng về thực tại :

__ “ Nữ hoàng Asisu , ta muốn giới thiệu với người con dâu của ta – Minta ! Nào Minta , con ra chào nữ hoàng Asisu đi ! “ Dứt lời một cô gái khuôn mặt bầu bĩnh , tóc xoắn nâu buộc cao , nét mặt năng động tươi tắn đang mang bụng bầu bự mỉm cười hành lễ với nàng :

__ “ Thần Minta tham kiến nữ hoàng Ai Cập Asisu , cảm ơn người đã không ngại đường xá xa xôi đến cứu giúp đẩy nước chúng tôi , tôi xin thay mặt nhân dân cảm ơn người ! “

Nhìn người con gái trước mặt mình , nàng há hốc kinh hoàng khi thấy trước mặt mình thái tử phi – vợ của tiểu thụ thái tử lại là Mitamun – công chúa mất tích Hitaito và là em gái của Izumin . Nàng cười khổ trong lòng trước tình cảnh trước mặt :

“” Trái đất quả là tròn thật không ngờ Mitamun lại là vợ của tiểu thụ thái tử ! Xem ra người ta có câu đúng thật : Trong cuộc sống chúng ta luôn luôn gặp những điều bất ngờ mà không ai ngờ tới ! ”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Menfuisu Muốn Ta Quay Về Ai Cập Ừ ?

__ “ Nữ hoàng Asisu ! Người sao vậy ? “ Mitamun kinh ngạc khi thấy Nguyệt Du nhìn nàng chăm chú .

__ “ Mitamun ! Cô không nhận ra tôi sao ? Tôi là nữ hoàng Asisu đây mà , cô chính là công chúa Hitaito và là em gái của Izumin đó ! “ Nguyệt Du suy nghĩ khi thấy Mitamun không nhận ra mình liền hỏi Mitamun .

__ “ Nữ hoàng Asisu ! Ta xin lỗi , ta không nhớ gì hết cũng như không biết gì hết , ta chỉ biết rằng ta tên là Minta là vợ của Shizta thôi ! Người chắc chắn đã nhầm ta với ai rồi đó ! “ Mitamun ngơ ngác mỉm cười trả lời với Nguyệt Du .

__ “ Không đâu , ta khẳng định cô chính là Mitamun , công chúa Hitaito và là em gái của Izumin , cô trước đây đã từng đến Ai Cập để mà gặp mặt hoàng thượng Menfuisu cô có nhớ không ? “ Nguyệt Du ôn nhu nhẹ nhàng nhắc cho Mitamun .

__ “ Ta không nhớ hay ấn tượng gì hết ! Ta xin lỗi ! “ Mitamun lắc đầu khi nghe Nguyệt Du nhắc cho cô .

__ “ Tiều tử ! Ta hỏi người câu ! “ Nguyệt Du thấy Mitamun lắc đầu liền hỏi Shizta

__ “ Đã nói ta không phải tiều tử ! “ Shizta phát cáu lên .

__ “ Người gặp vợ người ở đâu vào lúc nào và tình trạng cơ thể lúc đó thế nào ? Việc này rất là hệ trọng ? “

“Cách đây 2 năm ta gặp Minta đúng lúc ta đi lên núi hái thuốc thì thấy nàng ấy ngã xỉu ngay giữa đường lúc đó nàng ta cực kì nhem nhuốc và mặc bộ đồ Ai Cập thấy nàng bị thương nặng thì ta đã mang nàng về sau này nàng tỉnh lại thì biết rằng nàng đã mất trí nhớ rồi ! “ Shizta liền nhớ lại và kể cho Nguyệt Du .

2 năm ? Đây đúng là khoảng thời gian mà Asisu từng nói với mình rằng là Mitamun đã bị mất tích mà ! Xem ra cô nàng này đã bị mất trí nhớ rồi nhưng tại sao cô ta lại ở Punto cơ chứ và rốt cuộc người lạ mặt bắt cóc cô ta đó là ai với mục đích gì ? Có quá nhiều điều bí ẩn xảy ra nhưng trước hết phải viết thư gửi cho Izumin về chuyện này mới được để xem coi chàng sẽ xử lý chuyện này thế nào .

Những ngày ở Punto trôi qua thật êm đẹp nhưng cũng thật thú vị vì ngày nào nàng cũng nghe đôi vợ chồng thái tử lúc nào cũng cãi nhau nhưng lúc nào tiểu thụ thái tử lúc nào cũng thua dưới tay tiểu công công chúa . Nàng nhìn cặp đôi của họ mà mong tưởng về hình tượng nữ công vs nam thụ trong các truyện ngôn tình mà nàng đọc ,sau đó nhìn lại đôi vợ chồng trẻ con kia , nàng thừa nhận rằng bọn họ rất giống hình tượng đó , nàng nhìn đôi vợ chồng họ tuy rằng họ hay cãi nhau nhưng không thể không thấy được rằng tình cảm dành cho nhau cực kỳ lớn , tiểu thụ thái tử tuy rằng hay cãi nhau nhưng luôn luôn chăm sóc ,quan tâm đến Mitamun khi nàng đã mang thai 5 tháng rất chi là chu đáo . Nàng vẫn còn nhớ lúc mà Mitamun giận dỗi chuyện gì đó là tiểu thụ thái tử lúc nào cũng đọc thuộc lưu loát tuyên ngôn của mình :

“ Trong lòng ta nương tử là số một ,chuyện gì ta cũng nghe lời nương tử cả , toàn bộ tiền bạc ta sẽ đưa cho nương tử hết , Lời của nương tử chính là chân lý , nương tử kêu ta sang đông ta sẽ không dám sang tây , Ta sẽ bảo vệ và quan tâm nương tử , hơn nữa nàng muốn gì ta sẽ đi mua cho nàng còn nếu không có thì ta sẽ tự làm . Ta sẽ tự nguyện làm mọi việc mà nương tử muốn làm cho dù vào biển lửa hay lên núi đao ! “ (TG : Thê nô ! Thê nô chính công ! o_0)

Nhưng suy nghĩ lại ít ra Mitamun mất trí như vậy cũng tốt , nàng cũng đã có một cuộc sống hạnh phúc với người chồng rất yêu nàng như vậy thì không gì có thể tuyệt hơn nữa . Bất chợt nàng nhớ đến bản thân mình , nàng tự suy nghĩ :

“” Không biết mình sẽ có được cuộc sống viên mãn như vậy không nữa ? Izumin và ta sẽ được hạnh phúc giống Mitamun hay là..... ? “

Nàng bàng quơ suy nghĩ trong lòng thì bất chợt từ đằng xa có một bóng dáng con chim ưng màu nâu trắng đang bay đến gần hướng nàng , nàng kinh ngạc và vui mừng khi thấy chú chim ưng biển Tiểu Ưng của mình có thể đến chỗ nàng . Nó bay đến đậu trên cửa sổ , nàng vuốt ve cái đầu trắng trắng của nó rồi đưa cho nó đồ ăn , Tiểu Ưng vui mừng liền vồn vã ăn , nàng thấy trên chân Tiểu Ưng có buộc một bức thư , nàng nhẹ nhàng gỡ thư trên chân và mở ra đọc :

“ Nữ vương ! Bây giờ triều đình Ai Cập đang rối loạn , hoàng phi Carol vì nghe tin hoàng thượng Menfuisu cùng ở thần điện với nữ hoàng Kafura một đêm còn nghe lời nói của đại tư tế Kafura mà trầm mình tự sát , đất nước Babylon đang viết thư tuyên chiến gửi đến Ai Cập , nghe nói có tin đức vua Lybia đang trên đường đến Ai Cập ! Với lại thần đã điều tra một chút về Imhoptep , Imhoptep đang cất giấu và xén bớt những đồ công vật của các nước mang đến , chứng cứ vật chứng thần đã cho người giấu kĩ chỉ cần nữ hoàng ra lệnh ngay lập tức sẽ có ngay ! “

Đọc thư của Josh ,nàng cực kì rất vui mừng mà cười thầm trong lòng .Hahahaha ! Thật không ngờ thất ảnh vệ lại làm việc tốt đến vậy , lâu lắm rồi ta cũng chưa có coi kịch , xem ra tuần sau ta phải quay về Ai Cập mà xem kịch mới được .

“Cộc ““Cộc ““Chị Asisu ! Ta có thể.....vào trong với chị.....nói chuyện....được không ? “Một giọng nói gượng gạo gõ cửa kêu Asisu trong phòng . Nguyệt Du liền vo vo cái mảnh giấy rồi sau đó xùy xùy Tiểu Ưng bay về Ai Cập , nàng liền sửa sang lại rồi đi ra ngoài mở cửa thì thấy Mitamun đứng ở ngoài , điệu bộ gượng gạo nhưng lại mang chút u sầu :

“ Mitamun à không Minta sao em lại ở đây ? Có chuyện gì thì vào đây nói ! “

Mitamun nghe nàng mời vào trong liền bước vào ,cô ngồi xuống ghế , Nguyệt Du đưa ly nước cho nàng rồi ân cần hỏi :

“ Minta có chuyện gì ? Tôi như vậy rồi , sao em không nghỉ ngơi mà tới chỗ chị như vậy cần thận gió lạnh như vậy không tốt cho thai nhi đâu ? “

Nhận lấy ly nước ấm của Nguyệt Du và nghe nàng hỏi , Mitamun thờ dãi nhìn ra cửa sổ bầu trời đầy sao rồi nói :

“ Asisu ! Chị có biết không ? Đạo gần đây Shizta có vẻ đang giấu giếm ta chuyện gì đó , lúc gặp ta thì có vẻ bối rối hơn nữa lại còn có thường hay thức khuya mấy ngày nay trông chàng có vẻ bồn chồn lo lắng điều gì đó ? Ta lo quá chị Asisu à ! Chàng đang giấu ta chuyện gì đó có khi nào chàng đã hết yêu ta không ? “

Mitamun xoa xoa chiếc ly trên tay mình , trên mặt chau mày suy nghĩ , Nguyệt Du nhìn thấy vậy liền ôn nhu khuyên nhủ :

“ Minta à ! Chắc chắc sẽ không có chuyện gì đâu ! Người đã hỏi thử hán chưa ? “

“ Ta đã hỏi rồi ! Nhưng mà hán luôn luôn đánh trống lảng câu hỏi của ta ! Bây giờ ta không biết làm sao nữa ? Ta yêu hán nhưng mà ta sợ lắm , sợ có một ngày hán sẽ không còn yêu ta nữa mà bỏ ta theo người con gái khác ? “

“ Minta ! Người phải tin tưởng Shizta , ta từng nói chuyện với hán , ta cảm nhận rõ ràng hán chính là người rất tốt và hơn nữa cực kỳ yêu người . Có thể hán đang gặp rắc rối gì đó mà không muốn người lo lắng thì sao ? Chính vì thế cứ nghe lời ta , người cứ thử chờ xem sao biết đâu rồi hán sẽ nói với người thì sao ? Người cứ yên tâm đi ! “

Nghe nàng nói như vậy , Mitamun vui mừng liền cảm ơn nàng rồi rít rồi sau đó vui vẻ cáo từ nàng quay về phòng . Nhìn bóng dáng xa khuất của

Mitamun , Nguyệt Du nhìn ra cửa sổ nhìn ánh trăng tròn ở ngoài cửa , nàng chống cằm nhìn thì thấy trên ánh trăng hiện ra một khuôn mặt đẹp tựa Phan An với mái tóc bạch nguyệt và ánh mắt nâu trà ôn nhu thâm tình mỉm cười với nàng . Nàng ngỡ ngàng thầm nghĩ trong lòng . Không biết chàng đang làm gì nhỉ ? Mới có 1 tuần chưa gặp chàng thôi mà ta đã nhớ chàng đến như vậy rồi ? Hồi trước mình nghe mẹ ta kể rằng khi mà ba ta đi công tác chỉ có 1 tuần thôi nhưng mà mẹ đã cảm thấy như 10 năm trôi qua vậy , lúc đó ta biểu môi rằng ba mẹ tưởng tượng quá đấy ! Bây giờ xem ra đúng thiệt là như vậy . Không biết chàng có đang ngắm trăng nhớ đến ta như ta đang ngắm trăng nhớ đến chàng không nhỉ ? Đang băng quơ suy nghĩ về Izumin thì có một tiếng hắng giọng ở ngoài cửa :

— “E..... HỀM ! “ Asisu người có ở trong đó không vậy ? Ta là Shizta đây , ta có chuyện muốn hỏi người ! “

Thái tử Shizta cũng tới tìm ta ư ? Sao dạo này bọn họ khoái tìm ta nói chuyện để hỏi nhỉ? Thôi kệ dù sao mình cũng phải dò hỏi ra sao đã xem coi tên Shizta này hẳn đang giấu giếm chuyện gì biết đâu có thể xóa đi sự nghi ngờ của Mitamun thì sao ? Nguyệt Du chau mày suy nghĩ rồi sau đó bước ra mở cửa từ tốn mời hẳn vào trong .Shizta bước vào trong lại tiếp tục thờ dài giống như Mitamun lúc nãy rồi thờ dài . Nguyệt Du liền hỏi :

— “ Có chuyện gì mà người thờ dài như vậy ? “

— “ Haizzz ! Sắp đến ngày lễ kỉ niệm đám cưới của ta và Minta rồi , mấy bữa nay ta đang giấu kín bí mật tìm kiếm món quà cho nàng nhưng mà ta kiếm hoài không ra được món quà nào cho nàng cả ! Cho nên ta muốn nhờ người có thể nghĩ giúp ta kiếm một món quà vĩnh cửu khiến Minta nhớ suốt đời được không ? “

— “ À , hóa ra mấy bữa nay người lén la lén lút hay băn khoăn là chuyện này hả ? “

— ” Người nói vậy là sao ? “

— “ Mitamun mấy bữa nay thấy biểu hiện người càng lúc càng kì lạ cứ tưởng người đã có mối quen cũ rồi đó ! “

— “ Trời ơi ! Oan uổng cho ta quá ! Ta yêu Minta còn hơn cả đại dương mênh mông , hơn cả chân trời xa tít , ánh sáng mặt trời luôn luôn làm chứng cho ta ! “ Shizta bắt đầu bản tình ca trước mặt Nguyệt Du , nàng thấy như vậy vội ngăn lại :

— “ Dừng lại ! Người nói tóm lại là người yêu nàng chứ gì ? Nói chung là người muốn tìm món quà sinh nhật cho Minta chứ gì ? “

— “ Phải ! Người cho ta ý kiến xem ta nên tặng nàng quà gì cho kỷ niệm 1 năm đám cưới của ta ? “

— “ Thật ra thì ta nghĩ rằng mi nên hát làm quà tặng cho Minta nghe đi ! “

— “ Hát ư ? Ta chưa bao giờ nghe nói có người hát tặng cho con gái bao giờ ! Mà nó có hiệu quả không đó ? “ Shizta kinh ngạc suy nghĩ khi nghe thấy Nguyệt Du đưa ra lời đề nghị này .

— “ Người cứ nghe lời ta nói đi đảm bảo Minta của người sẽ cảm động đến mức ôm chầm lấy người ! “ Nguyệt Du mỉm cười tự tin nói .

— “ Thôi được rồi ! Thế người phải giúp ta đó nhen kiếm dùm ta bài hát nào để mà làm quà tặng cho Minta ? Nhớ là đừng để cho Minta biết đó không sẽ không bất ngờ gì đó ? “ Shizta quay lại trừng mắt cảnh cáo nàng rồi nhanh chóng quay về cung , Nguyệt Du cảm thấy tức cười hai vợ chồng này nhưng dù sao cũng giúp đỡ hai người bọn họ thôi biết sao giờ .

Còn mấy ngày nữa là đến ngày kỉ niệm 1 năm đám cưới của hai vợ chồng trẻ con , Nguyệt Du liền nhớ lại những ca khúc hiện đại cuối cùng cũng đã kiếm được một bài hát phù hợp làm quà tặng , Shizta cùng với nàng bí mật ra chỗ kín đáo để mà tập dợt cho ngày kỉ niệm nhưng khổ nỗi Mitamun thật là một cô nhóc tinh nhạy , phát hiện giữa nàng và Shizta có cảm thấy càng lúc càng bí mật liền theo dõi may mà nhờ có Kurl và Dashi âm thầm núp trong bóng tối luôn luôn báo động cho nàng , nàng cùng với Shizta luôn luôn có sẵn những thang thuốc và mấy cuốn sách y để mà Mitamun không khỏi nghi ngờ . Cũng hên Mitamun không nghi ngờ gì cả tưởng rằng nàng với lại Shizta đang kiểm loại thuốc an thai và bổ dưỡng cho nàng , cuối cùng sau khi hoàn thành xong cũng vào đúng lúc đến ngày kỉ niệm , nàng liền thêm một số ý tưởng lãng mạn cho ngày vui mừng này kêu Shizta lập tức thi triển ngay , còn nàng thì giả bộ kéo dài thời gian rù Mitamun đi chơi ở ngoài . Mitamun cũng hên là mấy bữa nay ở trong cung rất buồn chán được đi ra ngoài nên rất hứng phấn , kéo nàng đi đến chỗ này đến chỗ kia xem xét . Bất chợt nàng nhìn thấy tín hiệu của thất ảnh vệ liền hiểu rồi ngay lập tức ôn nhu nói với Mitamun đến với nàng chỗ này . Mitamun nghe vậy liền hứng khởi đi theo nàng , đến nơi Mitamun thấy một khung cảnh cực kì lãng mạn , hoa rải xung quanh tạo thành hình trái tim ngay chỗ cô đứng , vừa lúc đó cô nhìn thấy Shizta đến chỗ cô , cầm tay cô và ôn nhu thâm tình nói :

— “ Mitamun , vợ yêu của ta ! Xin hãy lắng nghe quà tặng mà anh dành cho em nhân ngày kỉ niệm một năm chúng ta cưới nhau ! “

Sau đó Shizta lưu loát truyền cảm hát bài Everyday I love you của Boyzone cho Mitamun nghe

Anh có thể không biết nhưng anh luôn tin rằng

Có những điều gì đó thật ý nghĩa

Và em khiến anh trở nên tốt hơn

Anh yêu em từng ngày

Anh chưa bao giờ nghĩ rằng những giấc mơ đó đã thành hiện thực

Nhưng em chỉ cho anh thấy những gì họ đã làm

Em biết rằng anh đã nhận ra được điều gì đó mới lạ

Anh yêu em từng ngày

Bởi vì anh tin đó là định mệnh

Chúng ta chẳng thể nào kiểm soát được (Anh có biết đó là do em làm?)

Và em sẽ chẳng bao giờ thật sự sống cho đến khi em yêu

Với cả trái tim và tâm hồn mình

Đó là một mối dây liên hệ cảm xúc khi anh cảm thấy buồn tủi

Đó là một nụ cười khi anh hờn dỗi

Tất cả những điều nhỏ bé mà anh có

Anh yêu em từng ngày

Anh yêu em từng ngày, từng ngày anh luôn yêu em

Bởi vì anh tin đó là định mệnh

Chúng ta chẳng thể nào kiểm soát được (Anh có biết đó là do em làm?)

Và em sẽ chẳng bao giờ thật sự sống cho đến khi em yêu

Với cả trái tim và tâm hồn mình

Nếu anh ngỏ lời, em sẽ đồng ý chứ?

Cùng nhau, chúng ta là một tình yêu đẹp nhất

Anh biết mình thật hạnh phúc

Anh yêu em từng ngày

Anh sẽ trao em những điều tuyệt vời nhất mà anh có

Và từng ngày anh luôn yêu em

Mitamun nghe Shizta hát cảm động đến mức không nói lên lời, cô liền ôm chầm lấy người Shizta rồi sau đó òa khóc khiến cho Shizta cảm thấy bối rối lúng túng trước tình cảnh tính nhên Nguyệt Du ra cầu cứu nhưng đã thấy Nguyệt Du biến mất từ lúc nào, anh liền bối rối xin lỗi:

— “Mitan! Ta xin lỗi nàng! Ta.... Ta.....!”

Đang lúng túng bối rối thì Mitamun đã lấy hai tay áp sát môi mình vào đôi môi của Shizta rồi sau đó xấu hổ trừng mắt nói với Shizta:

— “Shizta! Chàng thật ngốc! Nhưng ta yêu chàng..... Cảm ơn chàng vì món quà của chàng!”

Shizta nghe Mitamun nói vậy liền ôm chầm lấy nàng rồi nói:

— “Ta xin lỗi nàng mấy ngày nay, tại vì ta muốn làm cho nàng bất ngờ nên ta mới biểu hiện kì lạ như vậy khiến nàng hiểu lầm!”

— “Thì ra là vậy! Chàng có biết chàng làm vậy làm ta mém ghen với chàng không cứ tưởng chàng đi với ai đó nếu không ta sẽ..... thian chàng đó!” Vừa nói, Mitamun từ từ siết bàn tay thành nắm đấm đe dọa. Shizta mỉm cười rồi sau đó ôm chầm Mitamun như vậy rất lâu.

Sau khi để khung cảnh lãng mạn cho đôi vợ chồng trẻ con đó, nàng liền bình thần đi về phòng mình nghỉ ngơi, bất chợt nàng nhìn thấy đội trưởng Honsu đứng trước phòng của nàng cung kính hành lễ nói:

— “Nữ hoàng Asisu! Hoàng thượng Menfuisu thấy người đã giải quyết xong chuyện ở Punto, người mong muốn người quay trở về Ai Cập!”

Nghe đội trưởng Honsu nói, nàng cả kinh bắn khoản trong lòng.

" Menfuisu muốn ta quay về Ai Cập ư ? Được thôi để ta xem người muốn gì ở ta nữa đây ? "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Tổng Khứ Kafura Thành Công

" Menfuisu muốn ta quay về Ai Cập ư ? Tên này rút cuộc muốn gì , vợ hắn quay về thế kỷ 21 vì hắn vậy mà hắn kêu mình quay về làm cái quái gì vậy ? " Nguyệt Du trong lòng toan tính rồi quay sang nói với đội trưởng Honsu :

_ " Người cứ quay về Ai Cập đi nói với hoàng thượng Menfuisu rằng ta sẽ quay về ngay sau 2 ngày nữa ! "

_ " Nhưng mà Hoàng thượng nói rằng nữ hoàng phải về ngay lập tức bởi vì bệ hạ có chuyện quan trọng muốn nói với người nếu người không trở về gấp thân sẽ cường chế ép người về Ai Cập ! " Honsu bối rối khi nghe nữ hoàng nói như vậy liền nhắc lại lời của Menfuisu nói .

Nguyệt Du nghe lời của Honsu liền cười nhạt rồi giễu cợt nói :

_ " Cái gì ? Được thôi ! Ta cũng không muốn nhà người khó xử như thế với ta , nội trong sáng mai ta sẽ về Ai Cập bây giờ người về đi ta muốn nghỉ ngơi ! "

Dứt lời , nàng liền nhanh chóng đóng cửa phòng mình lại , Honsu nghe lệnh liền quay người đi về , nghe tiếng bước chân đã xa của Honsu , nàng khuya ngã xuống và bắt đầu cười lớn như đang chế nhạo thiên hạ , sau đó với lấy ly rượu cùng với bình rượu mang ra ngoài cửa sổ , nàng liên tục rót rượu uống cho đến khi trời tối , lúc này ánh trăng tròn đã lên , ánh trăng đẹp để chiếu sáng cả nguyên bầu trời đêm , nàng chợt nhớ đến kỉ niệm năm nàng 7 tuổi :

" Papa ! Tại sao papa lại đặt tên con là Nguyệt Du vậy ? Bạn bè chọc con rằng con chính là cô đại dưới ánh trăng kia ! " Nguyệt Du biểu mỗi trách ba nàng .

(" 薈 " (du) trong tiếng Trung nghĩa thứ 3 là Cô Đại .)

" Du Du à ! Con đừng nên có coi thường tên mình như vậy ! Con có biết không , người ta thường hay nghĩ xấu về cô đại rất nhiều nhưng papa thì thấy cô đại góp phần làm đẹp cho thiên nhiên đấy chứ , nó tô điểm cho những bông hoa rực rỡ khoe sắc , lấp đầy khoảng trống một cánh rừng , một ngọn đồi , một vùng thảo nguyên bao la bát ngát , để cả thế giới này tràn ngập một màu xanh tươi đẹp , cho dù bị vùi dập dưới hàng ngàn bước chân , hàng vạn cơn mưa , phong ba bão táp , nó vẫn vươn mình đứng dậy nhờ nhựa sống của đất . Papa đặt cho con tên này để muốn con trở nên kiên cường , mạnh mẽ , tự tin , tỏa sáng dưới ánh trăng giống như ngọn cô đại vậy ! " Trên khuôn mặt tuần sái của ba nàng hiện lên nụ cười ôn nhu với nàng .

Những kỉ niệm và hồi ức ủa về với nàng , trước giờ nàng luôn luôn kiên cường mạnh mẽ như loài cô đại vậy nhưng mà nàng từ khi xuyên qua nơi này , nàng bắt đầu cảm thấy chán nản , cảm thấy muốn buông tay ra , nàng mệt mỏi khi phải suy nghĩ cho tương lai của Asisu , mọi chuyện đang lẽ ra rất êm đẹp cho đến khi Menfuisu bắt đầu chuyển hướng qua nàng và còn ra chiếu chỉ phế Carol và muốn lập nàng làm hoàng hậu Ai Cập nữa . Nàng lắc lắc ly rượu của mình , nàng mím môi lại kiềm nén nỗi uất ức của mình nhưng nước mắt của chảy xuống , nàng không biết nên làm thế nào tiếp tục hay buông tay , nàng bây giờ rất mệt mỏi , nàng nhớ đến Izumin giờ này , nàng muốn được vào trong lòng của Izumin chỉ khi ở bên cạnh Izumin nàng mới có thể bình tĩnh và tiếp tục kiên cường được . Nhưng nàng biết rằng Izumin là hoàng tử độc tôn duy nhất của cả đế quốc Hitaio , chàng còn nhiều việc phải làm bởi vì tương lai chàng sẽ lên ngôi vua sau này và cả tương lai đất nước này nữa ! Đúng vậy ! Ta không thể nào bỏ cuộc được , Nguyệt Du này nên nhớ mày đã quyết tâm thì tại sao mày lại muốn bỏ cuộc , mày làm như vậy thì còn xứng đáng gì với tên của mày nữa ! Nàng lau đi hết nước mắt , hít thở sâu trong lòng khôi phục lại dáng vẻ kiêu ngạo của nữ hoàng , nàng liền bước tới mở cánh cửa phòng đi ra , nàng thấy Harrot cùng với đám thất ảnh vệ đang ngồi ở bên ngoài khi nhìn thấy nàng liền hỏi :

_ " Nữ hoàng ! Người không sao chứ ? Chúng thần rất lo cho người ! "

Nàng ôn nhu mỉm cười , phất tay áo nghiêm trang ra lệnh :

_ " Ta không sao cả ! Ngay lập tức sáng mai chúng ta sẽ xuất phát lên đường về Ai Cập ! Josh và Raman ! Ta ra lệnh cho tất cả các người thu thập những chứng cứ về tất cả tội ác của các quan lại trong triều sau khi ta đặt chân về Ai Cập hơn nữa phải tiến hành một cách bí mật không được để lộ người rõ chưa ! "

_ " Tuân lệnh nữ hoàng ! " Josh và Raman cung kính chào nàng rồi phi thân biến mất trong đêm tối . Nàng nhìn lên ánh trăng trong lòng kiên định . Menfuisu , nếu người muốn đấu với ta , ta sẵn sàng ứng chiến với người ta sẽ cho người thấy sự nhục nhã của người khi bại dưới tay ta !

Sáng sớm hôm đó , nàng cung kính đến chỗ quốc vương Punto để chào tạm biệt về Ai Cập có chuyện quốc nội cần xử lý . Tất cả mọi người đều muốn nàng nán lại ở đây nhưng bất thành cho nên rất tiếc nuối vì nàng chính vì nữ thần cứu giúp cả nguyên đất nước một niềm tin . Khi biết nàng sắp lên đường về Ai Cập , tất cả mọi người đều mang cho nàng đến những rổ nho xanh mới hái bởi vì họ biết nàng rất thích ăn nho xanh mới hái xuống , thấy được nhân

dân ở đây đều tốt với nàng như vậy , nàng cảm động trong lòng rồi mỉm cười cảm ơn với tất cả bọn họ mà đi đến cảng Boosaco . Để nàng có thể nhanh chóng về nhanh nhất có thể , Menfuisu đã huy động một chiếc thuyền lớn đậu trước cảng Boosaco , nàng từ tốn bước lên thuyền , đội trưởng Honsu liền ra lệnh nhổ neo , nàng đứng trước boong tàu thấy tất cả mọi người đông đủ đến từ biệt nàng , nàng nhìn thấy đôi vợ chồng trẻ con đó nhanh chân đến chỗ cảng hét to lên :

_ “ Asisu ! Người nếu rảnh rồi thì đến nước ta mà chơi nhen chúng ta luôn luôn chào đón người , người là bạn thân của chúng ta đó ! “

_ “ Ta biết rồi ! Shizta nhớ chăm sóc Mitamun đó nhen , người mà không chăm lo cẩn thận là ta thiên người luôn đó ! “ Nàng cười tươi hét to lên , trong lòng cảm thấy ấm áp trước lời nói của họ , nàng mỉm cười trong lòng . Xem ra thế giới này không đến nỗi tệ ! Mitamun và Shizta các người hãy hạnh phúc nhen !

Suốt cả chặng đường đi biển dài dằng dặc , cuối cùng cũng đã đến cảng Giza của Hạ Ai Cập , con thuyền gần cập bến thì nàng cảm thấy chán chường khi mà thấy khuôn mặt tuần tú đáng ghét của Menfuisu đang cười tươi khi thấy nàng cùng với các quan đại thần ở Thượng Ai Cập . Trong lòng nàng cảm thấy bức bối và hồi tiếc tại sao hồi trước không giết hẳn chết luôn cho rồi nhưng nàng đành phải ráng nhịn cho xong đợt này để thực hiện lời hứa với Asisu , nàng liền ra lệnh cho Harrot cầm tay đu nàng bước xuống thuyền nhưng Menfuisu đã nhanh tay nắm lấy tay nàng , nàng trừng mắt lạnh lùng nhìn hắn , gần như giọng nói :

_ “ Người buông tay người ra Menfuisu ! “

Menfuisu trong ánh mắt ánh lên tia sáng rồi nhẹ nhàng nói :

_ “ Chị Asisu ! Đi đường vậy chắc chị mệt lắm để em dìu chị cho và lại ! “ Menfuisu cúi đầu xuống nhỏ giọng vào tai nàng nói :

_ “ Chị và em đang ở trước mặt toàn dân , chẳng lẽ chị muốn cho mọi người thấy cảnh đất nước bị chia lìa sao ? “

Nghe Menfuisu tự tin nói với nàng như vậy , nàng mỉm chặt môi , nắm chặt lấy cái quạt lông trên tay rồi miễn cưỡng nói :

_ “ Được ! Xem như người giỏi ! “

Thấy Nguyệt Du giận dữ nhưng lại miễn cưỡng nghe lời , Menfuisu mỉm cười dìu nàng xuống thuyền về đến đại điện tâm cung của Asisu , đi đến đại điện tâm cung thì thấy một người đàn ông rất giống với Kafura đều mặc thù lù mặc bộ đồ hoàng gia Lybia cầm gậy , ta liền vội rút ta ra khỏi tay của Menfuisu , Menfuisu thấy đức vua Lybia tới liền nở nụ cười giả tạo đón tiếp :

_ Xin chào vua nước Lybia ! Ta xin lỗi vì không đón tiếp ngài mong ngài thứ lỗi ! “

Nhìn thấy vị hoàng đế Ai Cập tuần mỹ dừng mình trước mặt , đức vua Lybia gạt gù trong lòng hiểu ra lý do vì sao Kafura nhất quyết không chịu về Lybia liền ân cần nói :

_ “ Không sao không sao cả ! Dù sao người cũng đã ra đến đón tiếp ta ở đây rồi mà ! “

_ “ Cha ! Cha yêu quý của con ! Con nhớ cha quá ! “ Kafura hồ hởi chạy đến bên cạnh cha nàng vui mừng la lên

_ “ Con gái của ta ! “ Đức vua Lybia nhẹ nhàng xoa đầu của Kafura .

_ “ Cha ơi , con muốn ! Kafura nhỏ giọng thì thầm nói

_ “ Ta biết rồi ! Ta đến đây để lo đám cưới cho con đó ! “ Đức vua Lybia vỗ nhẹ tay Kafura , nói nhỏ .

_ “ Thế nào ? Con gái của ta , con sống ở đây thoải mái chứ ? “

_ “ Dạ thưa phụ vương ở đây thoải mái lắm nhưng mà nữ hoàng ở đây cứ áp bức con hoài à ! “

Vừa nói Kafura vừa nhìn Nguyệt Du với ánh mắt đắc ý trong lòng . Asisu , Ta xem người như thế nào trước tình huống này , người đừng tưởng rằng người là nữ hoàng thì ta không làm được gì người .

Menfuisu cảm thấy tức giận trước lời nói của Kafura muốn tiến lên tát một bạt tai vào mặt Kafura vì dám phỉ báng nàng . Nguyệt Du nhìn thấy sự nóng nảy của Menfuisu liền đặt tay lên vai ra hiệu bình tĩnh rồi tiến tới nói với Ari :

_ “ Ari đâu ! Mang tất cả sổ sách tính toán tới đây cho ta ! “

Ari vâng lệnh đến phòng của nàng rồi trở ra với bốn cuộn giấy trong tay , cung kính đưa cho nàng bốn cuộn giấy , mọi người kinh ngạc trong đó nữ hoàng Kafura thắc mắc hỏi :

_ “ Nữ hoàng đây là gì thế ? “

Nguyệt Du bình thản đưa ra trước mặt bốn cuộn giấy rồi nói :

_ “ Đây là sổ sách chi tiêu dành cho sứ giả ngoại quốc bao gồm tiền ăn ở , tiền sinh hoạt , tiền tham quan , tiền phục vụ , tiền bo , ! Nữ hoàng

Kafura người đã ở Ai cập hơn 4 tháng trời ở Hạ Ai cập mong người trả tiền chi tiêu sinh hoạt cho ta ! Tổng cộng 250 vạn lượng vàng ! “

— “Ngươi ngươi vô lý ! Ta chưa bao giờ nghe đến vụ thu tiền chi tiêu sinh hoạt ! Ta ở Thượng Ai Cập đã hơn 2 tháng có bao giờ nghe ai đó nói đến thu tiền chi tiêu đâu ! “Kafura tức giận , kinh ngạc khi nghe thấy Nguyệt Du nói như vậy liền la làng lên .

— “Thượng Ai Cập là do em trai em quản nên không có tính toán gì cả nhưng mà Hạ Ai Cập ta đây làm chủ , vì tình hình Ai Cập luôn luôn đối đầu với thù trong giặc ngoài cho nên ta phải tính toán chi tiêu tiết kiệm nhiều thứ lỗ như hạn hán , lũ lụt hay là chiến tranh xảy ra thì sao ? Ta cũng đã ban hành lệnh thu chi tiêu cho các sứ giả để quốc nếu trên 10 vạn lượng vàng thì phải tính toán hết , chắc chắn là nữ hoàng không nghe lời căn dặn của Ari nữ quan của ta rồi chứ gì ? “

— “Ngươi..... ngươi.....ngươi..... ! “Kafura tức giận đến phùng mang ra mà lúng túng nói .

— “Nữ hoàng ! Ngươi.....? Đức vua Lybia thấy con gái mình tức giận như vậy liền nói nhưng mà bị Nguyệt Du chặn lại nói thêm nữa :

— “Ngoài ra , nữ hoàng Kafura vô tình gián tiếp làm tổn thương cho hoàng phi Ai Cập của chúng tôi phải trầm mình tự sát khiến cho Ai Cập chịu tổn thất một phần cho nên ngoài tiền chi tiêu đó ra còn phải thêm cả tiền bồi thường tổn thất thiệt hại tinh thần cho nhân dân nữa tổng cộng là 300 vạn lượng vàng ! Cho dù ngài muốn nói gì , yêu cầu gì thì đối với ta Tiền Giải Quyết Tất Cả ! “

Nguyệt Du ngẩng cao đầu lên hiên ngang thách thức hai cha con vua Lybia , hai cha con vua Lybia tức đến nghẹn họng bởi vì không thể nào cãi lại được nữ hoàng Asisu này , triều đình Ai Cập cảm thấy phần khời thâm trong lòng khi thấy nàng bắt bẻ hai cha con vua Lybia , Menfuisu trong ánh mắt toát lên tia khoái chí.

— “Nữ hoàng Asisu ! Xin người hãy nể tình liên minh giữa hai nước mà ngài xem coi có cách nào không thật sự..... ta không đủ tiền trả ! “Đức vua Lybia nhún nhún nói .

— “Được thôi ! Vì liên minh giữa hai nước chúng ta , ta có một cách không phải trả tiền cho các ngươi nhưng ngươi phải thề trước nguyên cả triều đình Ai Cập này thì ta sẽ nói ! “Nguyệt Du mỉm cười trong lòng , ôn nhu nói .

— “Được được ! Ta xin hứa trước triều đình Ai Cập bất cứ cách nào mà nữ hoàng Asisu nói ra ta chấp nhận làm theo một cách tự nguyện ! “Nghe được điều kiện mà Nguyệt Du nói , đức vua Lybia liền thao thao đọc thuộc lòng thề trước mặt triều đình Ai Cập sau khi đọc xong liền quay qua hỏi nàng :

— “Ta đọc xong rồi ! Cách đó là cách gì nói mau ra đi ! “

— “Cách đó chính là Kafura sẽ phải quay về đất nước Lybia ngay sáng mai ! “Nguyệt Du mỉm cười và nhấn mạnh từng chữ một , chế giễu nhắc nhở :

— “Ngài đã hứa thì phải giữ lời đó nhé ! “

Hai cha con đức vua Lybia đau đớn tức giận trong lòng khi biết rằng đã trúng bẫy của Nguyệt Du dọn sẵn bước vào , đức vua Lybia mặt mày tím tái vì giận nhưng hán đã hứa rồi liền nhún nhún nắm chặt tay nói :

— “Ta đã hứa thì đương nhiên sẽ làm ! Mong rằng nữ hoàng cũng sẽ giữ lời hứa của mình ! “

— “Được thôi ! Ta chắc chắn sẽ giữ lời mà ! Tối nay ta sẽ tổ chức yến tiệc để tiễn hai vị ! Chúc liên minh của hai nước tốt đẹp ! “Nguyệt Du mỉm cười với đức vua Lybia rồi sau đó xoay người cáo từ về phòng mình .

— “Cha ! Làm sao bây giờ ? “Kafura tức giận ông õe thì thầm nói với đức vua Lybia .

— “Còn làm sao nữa ngày mai tức tốc quay về ngay lập tức , con thật là , chộc ai không chộc tự nhiên chộc nữ hoàng Asisu đó chi vậy ? Đồ hết tất cả kế hoạch của ta ! “Đức vua Lybia tức giận liền trách mắng Kafura rồi sau đó hậm hực theo cung nữ đến thượng khách .

Sáng sớm hôm sau , đức vua nước Lybia cùng với công chúa Kafura trong lòng buồn bực nhưng vẫn cố giữ nét hòa nhã cung kính cáo từ tất cả mọi người rồi bước chân nhanh lên trên thuyền , thuyền đã khởi bến , Kafura đứng trên khoang tàu vẫy vẫy tay rồi kèm theo nụ hôn gió với Menfuisu , Menfuisu rùng mình trong lòng , Nguyệt Du khoái chí trong lòng khi thấy tình cảnh đó , chiếc thuyền Lybia đi xa khuất , Nguyệt Du cảm thấy khoan khoái trong lòng khi tống khứ Kafura thành công , nàng quay người lại đi về tẩm cung của mình thì đụng chạm ánh mắt của Menfuisu đang nồng cháy ôn tình nhìn nàng , nàng mặc kệ liền đi lướt qua Menfuisu đi về tẩm cung của mình . Menfuisu trong ánh mắt lóe lên tia sáng trong lòng kiên định gặt gao ôm lấy nàng làm vợ .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Baybylon Đã Khiêu Chiến !

Sau khi đi về tầm cung , Nguyệt Du như thường lệ vẫn đứng ở hành lang cung Giza ngắm quang cảnh sông Nin , bất chợt nàng nhìn thấy Ruka đi đến rồi cung kính hành lễ trước mặt nàng , nàng ra hiệu đứng dậy , Ruka đưa cho nàng bức mật thư của Izumin , nàng nhận lấy rồi mở ra đọc :

“ Asisu ! Chuyện Mitamun ta đã nói với mẫu hậu và phụ vương , cả hai người họ đã đến Punto để gặp Mitamun , cho dù Mitamun đã mất trí nhớ nhưng cha mẹ ta sẽ tìm mọi cách để Mitamun nhớ ra và họ rất vui mừng khi biết rằng họ sắp có đứa cháu để ẵm bồng cho nên phụ vương ta đã viết thư cầu hòa và xin lỗi đến Ai Cập ! Ta đang đến Ai Cập , nàng nhớ cẩn thận và tránh xa tên Menfuisu đó hiểu chưa ? ”

Nàng mỉm cười khi nhìn thấy có chút dấm chua của Izumin trên bức mật thư , rồi đưa cho Ruka đốt lá thư này một cách bí mật . Ruka nghe lệnh liền cầm lấy và nhanh chóng rời khỏi , Nguyệt Du ngồi xuống tựa người vào cột tường , gió sông Nin hiu hiu thổi , hoa sen đến mùa nở rộ lan tỏa mùi hương nhẹ dịu khiến cho Nguyệt Du nhắm mắt lại mơ màng ngủ . Nàng phiêu phiêu đi theo giấc mơ , bất chợt khung cảnh màu hồng tự nhiên biến đổi thành khu rừng Babylon trong đêm tối , tiếng gió gào thét như tiếng oan hồn vang bên tai nàng , xung quang nàng có một giọng nói cười vang lạnh lạnh lên khắp nơi :

_ “ Hahahaha ! ”

Nàng hoảng sợ , quay về phía tiếng cười mà hét lên : “ Người là ai ? ”

Nhưng đáp lại nàng chỉ có tiếng gió gào thét của oan hồn cùng với tiếng cười lạnh lạnh vang lên . Nàng hoang mang sợ hãi , co rúm người lại , dùng tay bịt chặt lại đôi tay và nhắm mắt lại để không phải nghe , không phải thấy . Nàng òa khóc sợ hãi bất chợt nàng cảm thấy có một bàn tay lạnh lạnh đang lau nhẹ nước mắt trên khuôn mặt nàng , nàng ngẩng đầu lên thì thấy Izumin đang ôn nhu lấy tay chùi nhẹ nước mắt nàng , rồi dịu dàng hôn nhẹ nàng nói :

_ “ Asisu ! Đừng sợ ta sẽ luôn luôn ở bên cạnh nàng ! ”

Nàng vui mừng vô cùng liền ôm chầm lấy hắn rồi hôn nhẹ lại đáp trả hắn . Một cánh tay rắn chắc gắt gao ôm lấy nàng , nàng nhũn mảy lại cảm giác như không phải Izumin , nàng kinh hãi cấp tốc lùi về sau nhưng đã bị một cổ lực lớn kéo lại , nàng kêu đau rồi nhất thời tỉnh lại . Tỉnh lại , trước mặt nàng Menfuisu đang ôm lấy nàng , đôi môi hắn ướt át , nàng kinh hãi , lạnh lùng rút người ra khỏi vòng tay Menfuisu , cấp tốc trở lại về lạnh lùng hỏi :

_ “ Người đến đây lúc nào thế ? ”

Menfuisu cười lạnh một tiếng , một tay xoắn lấy cọng tóc nàng :

_ “ Chị Asisu ! Ta có một số việc muốn hỏi chị một chút ! ”

Trực giác mách bảo nàng rằng tên này chắc chắn muốn tìm cách tiếp cận nàng , nàng liền mỉm cười ôn nhu nói :

_ “ Menfuisu ! Chuyện quốc gia ta không rành nhiều , theo ta nghĩ người nên hỏi ý kiến của tể tướng Imhoptep đi , ta chỉ là phận nữ nhi làm sao dám cho người ý kiến được ! ” Nàng liền đứng dậy , sửa sang quần áo chút và chuẩn bị đi thì Menfuisu nắm chặt lại tay nàng , cánh tay rắn chắc của hắn làm nàng đau kêu lên :

_ “ Menfuisu người buông ra đau tay ta ! ”

Menfuisu càng nắm chặt tay nàng hơn , cười lạnh nói :

_ “ Chị Asisu ! Chị có thể ra được những chính sách cải cách hay như vậy em nghĩ rằng chị không phải không rành chuyện quốc gia đâu nhỉ ? ”

Nàng cười lạnh rồi ánh mắt mỉa mai nhìn Menfuisu thách thức :

_ “ Menfuisu ! Chị chẳng qua cũng nhờ thần linh mách bảo thôi ! Có gì đâu nào ! Và lại cho dù chị rành về chuyện chính sự thì em chắc rằng chị sẽ nghe lời và tư vấn cho em sao ? ”

Nghe Asisu thách thức nói như vậy , khuôn mặt Menfuisu xanh mét và phức tạp hơn , hắn tức giận liền siết chặt tay nàng hơn , nàng càng thách thức trừng con mắt cá chết lên nhìn hắn . Minue đi đến thông báo đã giải tỏa sự căng thẳng của hai người , lúc này Menfuisu cũng đã bỏ tay nàng ra quay người đến thượng triều , nàng cũng đã lạnh lùng xoay người đi về thần điện của mình ,

Trong lúc đó thần điện của Nguyệt Du , nàng đang ngồi nhìn các binh sĩ huấn luyện trong lòng đang suy nghĩ , nàng đã phân chia cho tất cả mọi người : Luis và Raman có nhiệm vụ do thám về Babylon , Josh và Kurl thì kéo Hassan tìm kiếm Carol ở quanh vùng ngoại ô Hạ Ai Cập , Yrmot và Zach thì do thám bên phía Angon , Harrot và Dashi thì đang hì hục tìm kiếm những nguyên liệu mà nàng đang muốn có . Theo như các tin tình báo của tất cả ảnh vệ của nàng , Babylon đã phát động chiến tranh với đất nước Ai Cập trong khi đó Carol vẫn chưa tìm thấy được . Tuy nhiên có một thông tin mà nàng cực kỳ rất quan tâm : Angon và Ragashu càng ngày càng tinh nóng ý mật càng rõ ràng , nghe nói họ đang ở Babylon , nàng mỉm cười để tiện nói với thất ảnh vệ :

“ ” Ragashu và Angon ! Không biết lúc gặp hai người đó ở chiến trường nếu mà nói cho hai tên đó biết chính ta sắp đặt bọn họ thì nét mặt họ sẽ thế nào nhỉ ? Thật sự ta rất muốn biết ! Cho nên cuộc chiến này ta sẽ tham gia , đâu ai biết rằng ta tham gia vì muốn chọc cặp đam mỹ đầu nhĩ há hã ! ”

_ “ ” Thất ảnh vệ cùng với Harrot không biết nói gì neho mắt khinh bỉ nhìn nàng mà lắc đầu .

Trong lúc đó tại hoàng cung Babylon ,

Không khí càng lúc càng náo động lên, cả kinh thành xôn xao bận rộn trong việc chuẩn bị phát động chiến tranh, sau khi Ragashu đã chỉ huy xong lực lượng, hân vội vã quay về tẩm cung của mình bởi vì hân biết Angon mấy bữa trước bị thích khách ám sát đang tỉnh dưỡng, khi đến phòng của Angon, thấy cung nữ đang bưng chén thuốc, hân liền đến cầm lấy chén thuốc rồi kêu các cung nữ lui xuống. Hân cầm chén thuốc đặt trên bàn, cời bộ đồ hoàng bào Babylon vừa ngắm nghía nam nhân đang nằm trên giường lớn có vóc dáng khả ái, làn da trắng nõn, khuôn mặt phấn điều ngọc trạch cùng với mái tóc xoắn, cánh tay bên trái bị cụt do Menfuisu chém.

Ragashu lúc này đã xõa ra mái tóc dài đen được giấu trong mũ Irắc trông chả khác gì yêu nghiệt nhìn vết thương Angon bị thích khách đâm trượt chậm chạp khép miệng, lên da non, thẳng đến đến lập đông thì trên vai hân chỉ còn một vết sẹo hồng hồng nổi trên bờ vai tròn mịn, tay chống thái dương nghiêng đầu nhìn hân. Khuôn mặt này cả hai tháng nay y đã thấy ngắm bao nhiêu lần không biết chán từ lúc gặp hân ở Babylon. Về tuần mỹ vô ưu trên khuôn mặt hân đem lại cảm giác bình yên, khiến y càng thêm sùng nịch. Bất chợt, Angon khẽ cựa cựa xoay mình. Mũi hân động đập, mắt vẫn nhắm nghiền, y như con chó con mới sinh mà vươn tay mò mẫm đến vật áo Ragashu. Y chưa kịp ngạc nhiên thì hân đã nhấc vai, xê đầu, gối lên đùi y cọ cọ vài cái. Nếu không phải xác định hân đang ngủ thật, Ragashu thập phần nghĩ Angon đang câu dẫn mình. Có điều, tuy là không cố ý, song mặt hân quay vào bụng y, chóp mũi phả ra hơi nóng nhẹ, làm cho phía dưới Ragashu nóng bừng đột ngột ở dưới.

_ “ Ần.....um..... Ragashu ! “

_ “ Angon ... “ Ragashu ôn nhu phủ vài sợi tóc xoắn trước trán . “ Đến giờ uống thuốc rồi ! “

_ “ Ừm ... ta không muốn uống để ta ngủ chút đi ! “ Angon nũng nịu chùi chùi mặt vào vật áo y, ngáp dài. Hân vốn không nhận thức bản thân mình đang thử thách lí trí của Ragashu như thế nào. Y thoáng cái hít sâu một hơi, kéo hân ngồi dậy nghiêm mặt.

_ “ Còn ngủ nữa ? Ngươi thật tình là dậy ngay cho ta ! “

_ “ Ừm lạnh ! “

Đi ngủ hiền nhiên không mặc ngoại bào lẫn trung y, Ragashu chỉ kéo một cái nhẹ là tầng lụa mỏng hé lộ làn da trắng như tuyết đọng. Dưới xương quai xanh quyến rũ, hai đóa thù du hồng ửng gập lạnh lập tức dựng đứng lên. Hân rùng mình, tự động nhích lại gần Ragashu như đi tìm cái ấm lò để sưởi, nhân thần mộng lung. Nhìn cảnh tượng mê hồn đó, Ragashu Cả người khô nóng, hạ thân căng thẳng đến phát đau, khó chịu dựa toàn bộ sức nặng vào người Angon, Thấy hân hai mắt phủ một tầng lệ mờ mịt, Angon nâng lấy mặt hân. Tình sắc làm cả mặt nhuộm một màu hồng kiều diễm liêu nhân, môi đỏ mọng ướt át chủ động dâng lên trước mặt y. Cả hai đều thấy đầu lưỡi khô nóng, Ragashu đã định bụng đợi cho Angon hoàn toàn bình phục mới “khai tiệc.” Thế nhưng hiện tại, hiện tại chương khí đang ào ạt đến, khiến cho Ragashu không tự chủ được .

_ “ Ragashu Ta muốn ! “

Angon rút cuộc nhìn không được níu non phát ra thanh âm tràn đầy dục vọng . Thanh âm của hân đuổi tia lí trí cuối cùng ra khỏi não Ragshu . Y gần như cuồng dã hôn lên đôi môi xinh đẹp, tận lực dùng lưỡi trực tiếp thâm nhập khám phá. Lưỡi y cuốn lấy cái lưỡi ngọt ngào của hân không cho chạy trốn. Khoang miệng hân hãy còn vương một chút mùi rượu nho, càng khiến y sục sạo tất cả góc ngách, từng chút một mút cho kì hết. Cái tay cũng không rảnh rỗi, thoát đi lớp áo ngủ bằng lụa đến tận eo. Khi nụ hôn kết thúc, Angon gần như vô lực ngã xuống giường thờ đốc. Tóc đen xoắn xõa tung tràn ngập mùi oải hương, môi sưng đỏ, cả người áo quần không tề chỉnh, phía dưới thắt lưng hồng sắc ẩn hiện mê người. Bộ dạng yếu đuối bày ra cứ như mặc người ta xâu xé.

_ “ Angon ngoan, khó chịu ở chỗ này?”, Ragashu cười nhạo, bàn tay thô ráp tìm đến địa phương mẫn cảm kia một đường ấn xuống.

_ “A... a...”,

Thân thể đã lâu chưa từng tiếp xúc thân mật, lập tức sinh phản ứng. Côn thịt này giờ đã ngóc cao đầu được bao bọc trong bàn tay to, vừa nhu vừa cương thuần thực vuốt ve, đỉnh đầu hồng nhợt đã khẽ tiết vài giọt dịch thể trong suốt. Ragshu không ngừng hôn hân. Y vừa hôn vừa cắn. Hồng ngân xanh tím roi đầy cổ và xương quai xanh. Nhũ thủ bị người ta dùng lưỡi và răng cắn mút trên đầu đến chuyển màu hồng sậm. Bàn tay tốc độ ma sát càng nhanh, nhu lỏng một lúc thì côn thịt của Angon phóng ra đầy tay y. Angon vẫn còn chưa thỏa mãn, hân vận vẹo thắt lưng, hai chân tự động dang ra bài khai kiều đồn xinh đẹp. Nơi tư mật lập tức bại lộ toàn bộ trước mắt Ragashu, “tiểu huynh đệ” nhà y cũng ngẩng lên hưng khí bùng bùng. Ragshu hận không thể nuốt luôn hân vào bụng. Đây chính là điểm cảnh bậc nhất a! Y nén lòng, thận trọng đưa ngón tay vào trong dò xét, tránh gây thương tổn. Nhờ có trực dịch, di chuyển cũng dễ dàng hơn. Cảm giác ngón tay đưa vào bên trong rất kì lạ thỉnh thoảng làm Angon mấy phần thanh tỉnh. Hậu huyết đột ngột co rúm lại, tựa hồ tham lam muốn nuốt hai ngón tay của Ragashu. Bên trong vách nội bích non rất nóng rất mềm.

_ “ Angon, ngươi thư giãn một chút, tin tưởng ta.”

Y ôn nhu dỗ dành. Tiểu huyết âm ướt nói lỏng ra một chút, tiết ra thêm vài giọt trong suốt. Y lấy một chút được cao ban nãy, bôi một ít lên ngón tay, tiếp tục vẽ loạn bên trong Bách Hạ. Được cao mát lạnh bất giác khiến Angon rùng mình. Hân lại cảm nhận được giữa hai đùi có một thời sát vừa nóng vừa cứng, liền sợ đến toàn thân căng cứng, tay nắm chặt góc chăn. Cảm giác trống rỗng khi hai ngón tay rút ra càng tê dại và ngứa ngứa, ham muốn được lấp đầy.

“Ngaoan nào Angon ! Ta cần ngươi ! ”

Liền sau đó trực tiếp đi lên.

“A a a...”

Angon kêu thảm một tiếng. Có cảm giác trước mắt đom đóm nổ tung tóe, đau đến cơ hồ không thở được. Hoa cúc của hắn ngay lập tức ôm trọn ngọc hành kẻ kia, hồng đuôi dị vật xâm lấn ra bên ngoài, gát gao bao trụ không còn chỗ hở. Ragashu thấy hắn trọn mắt muốn nói gì nhưng chỉ có thể ngửa miệng hóp từng hóp không khí. Y lập tức nâng thất lưng Angon lên cao, đẩy đầu gối sát vào ngực mình, triển miên dây dưa hôn lên môi cố gắng làm hắn thả lỏng một chút. Mồ hôi y từng giọt nhỏ xuống bụng hắn, hòa với mồ hôi hắn cả người vốn đã ướt đầm.

_ “Phối hợp với ta”, y thấp giọng, thanh âm khàn khàn đầy tình dục.

Nói rồi thoáng một cái đẩy đến nơi sâu kín nhất.

_ “A... a... ân...ngô.”

Tòan thân Angon run lên lợi hại. Biết đã đến đúng địa phương, y càng chuyên tâm luật động, mỗi lần tiến vào đều đến chỗ sâu nhất. Angon rất nhanh cảm thấy khi nương theo “tiết tẩu” của y sẽ đỡ đau hơn rất nhiều. Thất lưng cũng bắt đầu làm quen, hai chân mở một góc gần như không thể mà quắp chặt lấy thất lưng hắn.

“Ragashu , chậm một chút... ta chịu không nổi.”

“Ngoan , lát nữa sẽ thoải mái.”

Đau đớn và khoái cảm quyện vào nhau từng đợt xông lên não như muốn đốt cháy Angon . Một tay hắn vô thức ôm lấy bàn lưng rắn chắc của y mà loạn cào cào, để lại mấy vết dài trên màu da đồng, càng kích thích nhuộm màu tình sắc.

“Ragashu A... a...ân...”

“Đúng là kêu tên ta như vậy. Lớn hơn một chút, tiếng của người hào mê người... Nói người yêu ta.”

“Ngô... ân, ta, ta, ta yêu người. Ta phi thường yêu người.”

“Angon ta yêu người “

Ragashu ni non bên tai Angon những gì hắn cũng không nghe rõ. Giờ đây hắn chỉ thấy có Ragashu và hắn chìm vào trong ái ân vô tận. Bản thân hắn cũng không biết bao lâu, chỉ nghe tiếng kêu xấu hổ của bản thân ngân dài mang theo mị ý tiêu hồn, dần chìm vào hôn mê. Ragashu cuối cùng cũng xuất ra bên trong hắn. Trọc dịch tràn ứ qua hậu huyết trải qua dây vô mà sung đỏ, chảy dọc theo ngọc thôi (căng chân trắng mịn). Mùi vị dâm mãnh tràn ngập khắp phòng của cả hai người !

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Nguyệt Du Say Rượu !

_ “Bẩm hoàng thượng Menfuisu cùng với nữ hoàng Asisu , có hoàng tử Izumin của xứ Hitaito đang ở ngoài đại sảnh ! “ Lính canh hộ vệ cung kính hành lễ bẩm báo trước ,Menfuisu và Nguyệt Du .

Menfuisu chau đôi mày sắc dài của mình suy nghĩ rồi sau đó ánh mắt hướng về phía Nguyệt Du như muốn dò ý tứ của nàng gì đó . Nguyệt Du cảm nhận đôi mắt dò ý của Menfuisu liền bình thần làm như không có chuyện gì nhận lấy ly nước của Ari đưa đến . Dò ý của Asisu không được , Menfuisu liền ra hiệu truyền cho hắn vào :

_ “Truyền hắn vào đây đi ! “

Nghe lệnh của Menfuisu , lính canh cung kính tuân mệnh đi ra ngoài , mời hoàng tử Izumin cùng với thuộc hạ vào trong . Izumin thanh tao bước vào ,ánh mắt liếc nhìn phía Nguyệt Du ôn nhu đầy tình cảm , Nguyệt Du nhìn thấy ánh mắt đó , bình thần như không nhưng trong lòng thì lại cực kì vui sướng , sau khi nhận ra được tia vui mừng trong ánh mắt nàng , Izumin ôn nhu quay sang phía Menfuisu nói :

_ “Hoàng thượng Menfuisu đã lâu rồi chúng ta không gặp nhau nhĩ ! “

Menfuisu cũng ôn nhu mỉm cười chào hỏi , trong lòng hận muốn đem kiếm ra so đo với tên này :

_ “Đúng vậy hoàng tử Izumin , kể từ lúc gặp nhau ở sa mạc từ thần đến giờ cũng là quãng thời gian khá lâu ! Không biết hôm nay hoàng tử Izumin đến Ai Cập ta có chuyện gì vậy ? “

_ “Ta đến Ai Cập này thay mặt cho cha ta gửi bức thư cầu hòa và muốn liên minh với Ai Cập ! “

Nghe Izumin nói đến cầu hòa liền mình với lại Ai Cập , tất cả mọi người bàn tán xôn xao trước sự việc này , Menfuisu chau mày suy nghĩ sau đó lại nhìn về phía Asisu mà trong lòng bồn chồn . Tại sao Izumin lại muốn cầu hòa với Ai Cập nhỉ ? Khoan đã , hôm đó mình nhớ là ở tại sa mạc từ thần , Izumin đã gọi tên chị mình cực kỳ rất thân thiết , chị mình cũng ôn nhu quay lại nhìn hân hạnh lễ hân vì chị Asisu nên mới cầu hòa sao ? Nghĩ đến đây , hân nửa tin nửa nghi ngờ , trong đầu liền nảy ra một ý rồi tươi cười nói :

_ “Hoàng tử Izumin , chẳng hay cho ta hỏi nguyên nhân gì mà khiến cho Hitaito lại muốn cầu hòa với Ai Cập vậy ? Thật sự Menfuisu ta cảm thấy rất bất ngờ ! “

Nhìn thấy được sự nghi ngờ trong câu hỏi của Menfuisu , Izumin cười thâm trong lòng rồi sau đó ôn nhu giải thích :

_ “Hoàng thượng Menfuisu ! Chẳng qua là ta cảm thấy đánh nhau hoài như vậy thì tổn hại nhân lực và quốc khố cả hai bên , chẳng thà rằng chúng ta cầu hòa không đánh nhau nữa mà liền mình với nhau vừa có thể tiết kiệm quốc khố vừa mang lại lợi ích cho nhân dân cả hai nước ! Như vậy có phải là lý do chính đáng không ? “

Nghe câu trả lời kiêu ngạo sắc bén của Izumin , Menfuisu nắm chặt đôi tay của mình , sắc mặt trắng bệch trước câu trả lời của Izumin , trong lòng tức tối . Nguyệt Du thì nghe câu nói này của Izumin , trong lòng hớn hờ :

“”Izumin thật cao tay , một câu nói có thể khiến cho Menfuisu không nghi ngờ gì mà lại còn nói đúng vào điểm yếu nữa ! “”

Lúc này Ai Cập đang trong tình huống dầu sôi lửa bỏng , thù trong địch ngoài triền miên kể từ khi Carol trầm mình quay về sông Nin , Menfuisu cảm thấy bức tức và có chút hối hận trong lòng khi đã không gao giữ lấy cô vợ trẻ con của mình để an lòng dân của mình , sau khi suy nghĩ xong , hân liền mỉm cười nói :

_ “Nếu đất nước Hitaito đã muốn cầu hòa như vậy , ta không thể nào từ chối được thành ý của ngài rồi ! “

Nói xong , Menfuisu bước đến chỗ bức thư mà người hầu Izumin đang dâng lên trước mặt , cầm bút kí lên trên đó , sau khi xong liền kêu tể tướng Imhoptep nhận lấy lá thư cầu hòa , Menfuisu và Izumin đứng trước mặt đối diện nhau chúc mừng lẫn nhau , khuôn mặt họ tươi cười hòa nhã nhưng đâu ai biết ngoại trừ Nguyệt Du ra thì trong ánh mắt họ luôn luôn có tia chớp xoẹt xoẹt đối địch nhau . Menfuisu ngay sau đó tổ chức buổi yến tiệc để chúc mừng liên minh hai nước được thiết lập , mọi người cười nói vui vẻ , Nguyệt Du âm thầm ngồi thưởng thức thức ăn trên bàn , thì bất chợt một quan đại thần béo phệ cầm ly rượu lên , mặt mày say khướt cung kính mời nâng :

_ “Nữ hoàng , ta kính người một ly ! “

_ “Thứ lỗi , rượu ta không nên uống ” Nguyệt Du nhã nhặn từ chối .

_ “Tại sao? Chỉ một ly nhỏ , là thượng hảo hạng mỹ tửu mà nữ vương ! “

_ “Thôi được rồi ! Một ly thôi đó nhen ! Nếu như ta mà có gì thì đừng trách ta đó ! “

Menfuisu cùng với Izumin nhử mày nghe câu nói của nàng , nàng cầm ly rượu lên
.....

Sau đó Nguyệt Du không chỉ uống một chén nhỏ mà ba bốn vò rượu lớn cũng nốc cạn . Kết quả hai má ửng hồng đến mang tai , mắt long lanh , nói cười không ngớt , chắc mười phần là say rượu . Nàng ngồi một đùi nâng cao , tay cầm ly rượu chống lên đùi hào hứng kích động gào to hát bài hát thấp bát mỗ (18 điệu sò) của Vi Tiểu Bảo :

Khua chiêng giống trống tưng bừng

Chiêng dưng trống lạng để cùng nghe ta

Giải khuây câu hát ngân nga

“Sờ mười tám điệu” ta ca vui đời

Sờ tóc nàng đầy xanh ngời

Mây chiều giăng mắc tơ trời miên man

Sờ lên vàng trán non ngàn

Tròn đầy mặt ngọt say tràn lòng ta

Sờ đôi mày biếc thướt tha

Cong cong như vẽ khuôn ngài tươi xinh

Sờ lên phien mắt gọi tình
Đen huyền trong sáng chân thành niềm thương
Sờ lên cái mũi buống ương
Phập phồng hơi thở nàng đương then thò
Sờ lên khoe miệng vô lo
Khẽ cười nàng liếc chan hòa niềm yêu
Sờ lên cảm nhọn mỹ miều
Kề trên ngực rộng ta nhiều ấm êm
Sờ lên tai nhỏ sát bên
Bông tai hai chiếc tòng teng trêu đùa
Sờ bờ vai ấy đong đưa
Đôi bên đầy đặn thon vừa nghiêng nghiêng
Sờ lên một tấm lưng tiên
Thân ong khẽ duỗi tôn miềm vai non
Sờ làn da mượt hồng tron
Mịn màng óng nuột đào xuân sao bì
Sờ lên tòa ngực đương thì
Ngực kề sát ngực diệu kỳ nhân sinh
Sờ lên ngón nhỏ mong manh
Đang che giấu đoá ngực trinh nồn nường
Sờ đôi núm đỏ ta mơn
Muôn hình biến hóa Vu sơn mơ mòng
Sờ miềm bụng phẳng cánh đồng
Ta cày ta cấy gieo trồng tốt tươi
Sờ phần bụng dưới đầy voi
Mượt mà mềm mại mát rời chẳng xong
Sờ lên chiếc rốn sâu lòng
Khoái như mùa vụ đồng đồng năm nao
Sờ cặp mông nảy sấn cao
Sướng lằng lằng sướng êm sao bóng gòn
Sờ đùi non, chiếc đùi non
Ngon như quả bí chắc thon mát lành
Sờ lên đầu gối nhanh nhanh
Sướng đường trâu kéo cày ban ruộng bùn

Sờ bắp chân nuốt cho cùng
Chớ mà quấy cựa, hãy mừng đang ra
Sờ gót sen ả tố nga
Nàng đương duỗi gác vai ta chân kẻ
Một tòa sờ mãi sờ mê
Sờ sau sờ trước mọi bề chẳng ngại
Sờ bên trái, để con trai
Sờ bên phải ấy gái thời sinh luôn
Từ Đông phương đến Tây phương
Núi đồi khe suối tỏa hương gọi mời
Gai đâm cây chọc toi bời
Thoi đưa vải dệt rã rồi lá hoa
Trái phải, phải trái lại qua
Nóng bừng thẳng bé thân đà ngất ngây
Sướng như rượu mạnh uống say
Tay ôm người ngọc lòng này cuồng si
Vuốt bờ mộng trắng phương phi
Sướng như nuốt chén canh gì nóng thơm
Cối xay, mộng ấy to hơn
Xay mè ba gánh nửa cân rượu nồng
Hai bờ dương liễu xanh um
Một con ngựa chiến bơi thuyền vào khe
Hai bờ hé lối xum xuê
Khít vừa cho cá dưa lê một giò
Cụ già nghe Thập Bát mò
Nhớ về tuổi trẻ đã sờ môi tay
Trai tân nghe Thập Bát này
Đêm ngày khao khát kiếm người giao duyên
Kẻ góa chồng nghe khúc tiên
Rung rung ôm gối khóc liền mấy phen
Su thầy nghe hát yến oanh
Bảo ngay đồ đệ gọi anh cho tỉnh
Ni cô nghe Thập Bát mình
Canh ba thức giấc pháp phình chẳng nguôi

Các người trẻ nít nghe rồi

Chăm chăm tìm vợ để thời phù phê

Nửa đêm lòng động con mê

Bàn tay nắm ngón vân về vọc đùa

Lên lên xuống xuống không chừa

Mua mua bán bán được mùa sướng vui.

Sau đó nàng hào hứng chạy đến kính rượu tắt cả mọi người rồi nói chuyện cảnh quan mỹ quan của đêm mỹ cho họ nghe khiến tất cả mọi người đều sặc rượu mà sặc .

_ “Người có biết không ? Nếu như dùng quả khổ qua bạo cục đảm bảo hần ta sẽ vô cùng thích thú mà sướng điên lên háhahahaha..... ! “[Manga] Cực Phẩm Asisu

.....

Menfuisu và Izumin nhất thời đen mặt , còn lại tất cả mọi người không xanh cũng không tím mà á khẩu . Bất chợt nàng nhìn thấy Ruka liền tiến tới , nhào đến ôm tay , cười tươi nói :

_ “Mỹ nhân Ruka qua đây cho bốn vương.... bạo cục coi ! “[Manga] Cực Phẩm Asisu

Ruka nét mặt dờ khóc dờ cười trước tình cảnh này , Izumin nhìn thấy nàng say rượu hồ nháo thần nhiên ôm tay Ruka , ánh mắt tức giận liền ngay lập tức đến chỗ nàng cầm tay nàng kéo ra khỏi Ruka . Nàng mắt thấy mình bị cách ly khỏi tiểu mỹ nhân Ruka , rít gào quơ quơ hai tay :

_ “Ta muốn trai đẹp, ta muốn trai đẹp. Cản ta ta đánh! Cản ta ta đâm! Cản ta ta chém (xôn xao ---) chém đến chết! ! !” [Manga] Cực Phẩm Asisu

Bỗng nhiên nàng ngửa mặt cười lớn, giơ chén rượu lên trên chỗ cột tường :

_ “Ha ha, vị huynh đài trên kia, thật cực khổ cho người nãy giờ nằm trên nóc canh gác. Mau, xuống đây, ta kính người một chén nga.”

Menfuisu và Izumin định thần lại liền hướng về phía nàng , quả nhiên có thích khách nhanh chóng cả hai người rút kiếm ra . Thích khách kia nhìn thấy bị lộ liền huyết sát kêu đồng bọn phụ giúp hần , sau tiếng huyết sát xuất hiện thêm một thân ảnh nữa , cả hai nhanh chóng hướng mũi dao đâm tới . Izumin cùng với Menfuisu cũng hướng mũi kiếm đâm tới ứng phó , trong khi ai nấy cũng đều tìm chỗ ẩn nấp , Nguyệt Du không sợ trời không sợ đất kia vẫn nhảy nhót, bay lượn khắp bàn tiệc. Giữa dao kiếm vô tình, tên bay đạn lạc, lại tuyệt không tổn hại một điểm. Các hộ vệ thì mém đau tim khi mà có một số mũi kiếm gần nàng trong tích tắc , tuy vậy nàng vẫn hăng hái cổ vũ :

_ “Menfuisu cố lên! Tổng công cố lên ! Izumin mỹ nhân cố lên! Nữ vương thụ cố lên! Phải a, chính là đề như vậy đó. Ai da, chỉ là cổ vũ thôi, sao lại nhìn ta như vậy?” [Manga] Cực Phẩm Asisu

Nhìn bộ dạng nàng càng rất nhiệt tình cổ vũ . Izumin và Menfuisu vừa đánh nhau vừa thâm lắc đầu và trao ánh mắt với nhau “ Từ nay không cho nàng ấy đụng rượu nữa “ , cuối cùng hai tên thích khách cũng chết dưới lưỡi dao của Izumin và Menfuisu , Izumin thấy lính canh kéo bộ trang phục đen xuống thì thấy một quân phục Atsiria liền chau mày suy nghĩ , Menfuisu thì ra lệnh dọn dẹp và điều tra cho rõ ràng . Lúc này Izumin mới đến chỗ nàng , nàng đã ngủ ngon , Izumin liền bế nàng lên trên tay mình , Menfuisu bước tới chặn lại nói :

_ “Người để ta mang chị Asisu về ! Người về nghỉ ở phòng thượng khách đi !“

Izumin vẫn giữ chặt nàng trên tay , ôn nhu nói :

_ “Người lo điều tra đi , ta mang nàng về cung được rồi ! “

Nói xong liền mang nàng đi theo sự hướng dẫn của Ari lướt qua Menfuisu mà trao ánh mắt căm thù , sau khi đến phòng của nàng , Izumin liền nhẹ nhàng đặt nàng xuống , vuốt nhẹ mái tóc nàng thì bất chợt nàng nói mớ :

_ “Tiểu mỹ nhân, đến đây ta cung chiều người ! “ Rồi sau đó gục đầu sang một bên , Izumin nhìn thấy tình cảnh như vậy liền nhất thời đen mặt rồi sau đó rời khỏi giường nàng , ngồi xuống bên cạnh cửa sổ mà canh chừng nàng ngủ

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Izumin Hướng Minh Cầu Thân !

Tại phòng thượng triều ,

Mấy ngày nay theo tin tình báo của gián điệp đưa tin hoàng đế Ragashu đã phát động tổng khởi binh cùng với Angon và đã tập kết tại đảo Damiya , tổng cộng binh lực của cả hai nước lên đến 60 vạn quân , khiến cho tất cả quan đại thần càng thêm lo lắng không biết Ragashu muốn làm gì , Menfuisu thì càng lúc càng nhưc đầu hơn kể từ lúc Carol biến mất trở về sông Nin đến giờ , các nước đã bắt đầu rục rịch chuẩn bị quân đội , nhanh chóng muốn tiêu diệt cả Ai Cập nhưng cũng may là Hitaito đã gửi thư cầu hòa đến Ai Cập nên cũng đỡ lo một phần nhưng còn hai nước Atsiria và Babylon đang liên minh với nhau thì cũng rất là khó khăn . Một mặt , Menfuisu liền ra lệnh bãi triều đến chỗ của Nguyệt Du .

Trong lúc này , Nguyệt Du nằm nghỉ trên chiếc nhuyễn tháp ở cạnh hồ sen , Izumin ngồi kế bên cạnh nàng đưa cho nàng ly trà gừng mật ong ,nàng nhận lấy rồi nhấp nhai ly trà , đầu nàng gác một bên vai của Izumin , cả hai người đều im lặng nhìn hồ sen mà cảm nhận mùi thơm lan tỏa của hoa sen , Izumin mỉm cười ôn nhu nhìn nàng , sau đó lôi ra trong tóc của mình một con dao nhỏ khảm vàng đưa cho nàng :

__ “ Con dao này , trước đây mẫu thân kêu ta hãy tặng cho người con gái mà ta yêu và muốn bên cạnh nàng suốt đời , bây giờ con dao này ta tặng cho nàng ! “

Nghe Izumin nồng nàn chân tình nói , Nguyệt Du ngây ngẩn cả người , trong lòng vui mừng và cảm động . Izumin muốn thành thân với mình , không ngờ chàng đã thực sự muốn sống bên cạnh mình suốt đời này . Suốt cuộc đời này , mình không thể nào tìm được một người đàn ông tốt như vậy . Nàng hạnh phúc đến độ từ lúc nào mình đã khóc từ lúc nào không hay .

Người ấy thật sự muốn cùng mình tử sinh khế khoát ,dữ tử thành thuyết ,chấp tử chi thủ ,dữ tử giai lão sao ?

(Dù chết sống hay chia xa, xin cùng người thề nguyện, nắm tay cả đời, bên nhau đến già)

Izumin nhẹ nhàng lau nước mắt của nàng giống như chứng minh rằng điều đó là sự thật cho nàng thấy .

Ta thật sự muốn bên cạnh suốt đời để bao bọc và che chở cho nàng thật sự !

Ngón tay Izumin đan xen vào giữa ngón tay của nàng , Izumin thâm tình ôn nhu nhìn nàng , cúi đầu mình xuống gần đôi môi của nàng .

__ “ Chị Asisu ! Ta có chuyện muốn nói với chị ! “ Menfuisu đã đến chứng kiến cảnh Izumin đang bày tỏ tình nồng mật ý với nàng , thấy nàng biểu tình hạnh phúc rõ ràng trên mặt và cũng thấy nàng cùng Izumin đang chuẩn bị hôn , hần nắm chặt lấy nắm đấm bước tới kêu to tên nàng .

Lúc này Izumin cũng đã ngừng lại sau đó vuốt ve mái tóc lòa xòa trên khuôn mặt nàng như muốn chọc tức Menfuisu rồi ôn nhu nói với nàng

__ “ Nàng nói chuyện đi ! Ta ở trong phòng thượng khách đợi nàng ! “

Izumin rời khỏi đến phòng thượng khách , nàng bức bối vì bị phá đám nên lạnh giọng hỏi :

__ “ Menfuisu có chuyện gì xảy ra thế ? “

__ “ Chị , tại sao chị lại thân mật với hắn ? Chị đừng quên chị đang là nữ hoàng Ai Cập và sắp trở thành vương hậu rồi đó ! “ Menfuisu gằn giọng nói .

__ “ Ta nói cho ngươi biết , ta không bao giờ ham hố cái ngôi vị vương hậu đó với lại ta và Izumin yêu nhau , ngươi có quyền gì cấm cản ta ! “

Nhìn thấy nàng kiên định trả lời , Menfuisu tràn ngập cường hãn ham muốn chiếm hữu , càng tức giận hơn , hung hăng kéo nàng vào lòng , hun xuống môi nàng . Nguyệt Du lúc này rất muốn một chương Tiên Nữ Tán Hoa xuống đầu hần , kháng cự giãy giụa nhưng do Menfuisu ôm quá chặt khiến nàng không thể giãy giụa được chỉ có thể bị động đứng nhận . Nàng cảm thấy bản thân mình giống như đồ chơi , lúc mình ở cạnh thì hần thấy vô vị , lúc mình bỏ đi thì muốn níu giữ lại , hần cực kì ích kỷ khi bắt nàng ở bên cạnh hần mà không nhường cho nam nhân khác .

Nàng cắn ngậm vào đôi môi hần , khiến Menfuisu chao đảo bước ra sau , nhìn nàng như không can tâm mà nắm lấy vai nàng lắc mạnh , gào to :

__ “ Tại sao cơ chứ ? Chị tiếp nhận nộ hôn của hần mà không tiếp nhận nộ hôn của ta . Hần lúc nào cũng thua ta , rốt cuộc hần có điểm gì tốt ? “

__ “ Menfuisu , ngươi có hiểu từ sau khi đi Babylon về , ngươi biết ta nhắm ra điều gì không ? Ta bây giờ không cần một nam nhân dũng mãnh , tuấn tú , cao cao thượng thượng , kiêu ngạo , điều ta cần thật sự chính là một nam nhân chỉ cần một lòng với ta , thật tình chân thành đối xử với ta , một lòng hiểu ta . Izumin đã hội tụ đủ điều đó và chính ngươi đã thua hần ở đó ! “

Sau khi nói xong , nàng quay người đi về phòng thượng khách của Izumin bỏ lại Menfuisu với khuôn mặt nửa trắng nửa hồng đứng đó bất động .

Nguyệt Du đã đến phòng của Izumin , rồi ngồi cạnh Izumin lấy tay chà chà đôi môi bị Menfuisu hôn lúc nãy . Izumin mỉm cười nhẹ nhàng , cầm lấy tay nàng đang chà môi mà hạ xuống , ôn nhu dịu dàng nói :

_ “Nàng để ta lau đùm nàng cho ! “

Dứt lời , Izumin cúi đầu xuống , đặt đôi môi bạc của mình xuống đôi môi hồng nhuận của nàng , sau đó kéo nàng vào trong lòng , dịu dàng im lặng vuốt tóc nàng . Nàng núp vào trong người chàng , ngửi thấy mùi hương nam tính cùng với sương gió của Izumin mà trong lòng yên ả . Cả hai người cứ yên lặng như vậy cho đến khi Izumin mở giọng đăm chiêu :

_ “ Từ nay không được cho phép hấn hôn nàng nữa đó ! “

_ “ Ta biết rồi mà ! Nếu không tại hấn ôm chặt quá không thì ta cho hấn bị liệt dương luôn rồi ! “ Nguyệt Du nghĩ lại chuyện hồi nãy , bực bội nói .

Bất chợt có tiếng Harrot ở ngoài xin vào cầu kiến , nàng liền ra lệnh vào bên trong , Harrot lúc này mới bước vào kính cẩn nói với nàng :

_ “ Nữ vương ! Đã thấy hoàng phi Carol ở ngoại ô Hạ Ai Cập ! Unasu cùng với Ruka ở đó khuyên nhủ hoàng phi Carol quay về nhưng mà nàng không chịu quay về , người tính sao chuyện đó ? “

Nguyệt Du đứng lên , đi qua đi lại ngẫm nghĩ sau đó ra lệnh cho Harrot :

_ “ Harrot chuẩn bị kiệu , ta sẽ đến chỗ của Carol ngay lập tức ! “

_ “ Nàng đến chỗ Carol làm gì ? “ Izumin kinh ngạc liền hỏi .

_ “ Tí nữa ta sẽ nói cho chàng biết ! “ Nàng mỉm cười gian trá của mình mà trả lời với Izumin .

Tại một ngôi làng thuộc ngoại ô Hạ Ai Cập ,

Carol ương bướng không chịu quay về Ai Cập mặc cho Unasu và Ruka giải thích đến khan cả cổ , Carol đã tự hứa với mình vĩnh viễn sẽ không quay về nơi này nữa nhưng mà lời nguyên thật là ác nghiệt với nàng , nó đã không ngày nào buông tha cho nàng . Nàng nhớ lại những kỉ niệm của mình với Menfuisu rồi sau đó xoa xoa cái bụng đang mang đứa con của Menfuisu mà òa khóc tuôn trào . Unasu cùng với Ruka gãi đầu không biết làm như thế nào , bất chợt nhìn thấy nữ hoàng Asisu đang đi vào trong liền vui mừng mà hành lễ , nàng ra hiệu hai người ra ngoài , sau đó dịu dàng đến chỗ Carol , Carol mừng rỡ nhìn thấy nàng liền òa vào người nàng khóc mà kể lể :

_ “ Chị Asisu , em biết Kafura đã đi rồi nhưng mà Menfuisu một lòng cứ muốn lấy chị ! Em...em thật không biết làm sao nữa ? “

Nàng thở dài rồi nhẹ nhàng ôn nhu nói với nàng :

_ “ Carol , nghe lời chị nói nè ! Em cứ quay về Ai Cập đi , chị chỉ cho em cách để lấy lại tình yêu Menfuisu đối với em ! “

Nghe Nguyệt Du nói , Carol liền nở nụ cười tươi rói mà cảm kích cảm ơn nàng :

_ “ Chị thật sao ? “

Nguyệt Du gật đầu nhẹ rồi sau đó nói với Carol :

_ “ Umh , bây giờ chị nói cho nghe , đối với nam nhân , em càng phải tỏ ra lạnh lùng và mạnh mẽ , thể hiện trí tuệ của mình nữa ! Em nên nhớ rằng nam nhân cổ đại rất coi trọng những người phụ nữ có trí tuệ thông tuệ , Menfuisu vì thấy chị có trí tuệ cho nên mới cảm thấy tò mò chị thể thôi . Bây giờ chị sẽ bày cho em cách để đánh thắng quân Babylon và Atsiria , em cứ dựa vào đó mà để lấy lại tình cảm của Menfuisu hiểu chưa ? “

_ “ Nhưng mà nếu như Menfuisu vẫn mãi liệt yêu chị thì sao ? “ Carol vẫn còn lo lắng , nghi ngại xấu hổ nói với nàng .

_ “ Yên tâm đi ! Nếu có lúc đó , chị sẽ nói là chị đáp ứng lời cầu hôn của hoàng tử Izumin , chắc chắn Menfuisu cũng sẽ từ bỏ mà thôi ! “

Nghe Nguyệt Du nói chần chẫn như vậy , Carol gật đầu đồng ý rồi lắng nghe kế sách đánh giặc của nàng từng chi tiết một . Sau hai canh giờ , cuối cùng thì cả hai người cũng đã nói chuyện xong , Carol vui mừng phấn khích vì kế hoạch chị Asisu đưa ra mà nhanh chóng quay về cùng với Unasu và Ruka . Bóng dáng của Carol đã xa khuất , Izumin lúc này mới bước ra , ôm phía sau lưng nàng , ấm áp tươi cười hỏi :

_ “ Thì ra là vậy , nàng thật là tinh quái quá đấy ! “

_ “ Ta tinh quái cũng không bằng chàng đâu ? Chàng đừng có giấu ta , khai ra mau , hôm qua chàng đem nhiều vàng bạc hối lộ lão tư tế Kaputa với mục đích gì ? “ Nguyệt Du mỉm cười thăm vấn Izumin .

_ “ Ta có làm gì đâu chẳng qua hối lộ với thần linh để thần linh giúp đỡ ta thôi mà ! “ Izumin mỉm cười ôn nhu , trả lời một cách vô si .

_ “ Chàng cực kì vô si ! “

_ “ Nàng vô si cũng đâu kém gì ta đâu ! ” Izumin vui vẻ mỉm cười cùng nàng đi về tẩm cung , cả hai người họ trên đường đầu vô mồm với nhau nhưng

bên trong bọn họ cảm thấy tràn ngập hạnh phúc mỗi khi ở bên cạnh nhau như thế này.

Carol sau khi đã đến thành Thebe liền cùng với Menfuisu hào hứng nói lại những gì mà Nguyệt Du đã chỉ cho nàng , sau khi nghe Carol trình bày kể sách đánh giấc cùng với nghe tin nàng mang thai con của mình , Menfuisu ánh mắt ánh lên nửa vui mừng nửa nghi ngờ , ôn nhu ôm chầm lấy Carol . Carol cũng vội gặt gao ôm chầm lấy Menfuisu mà bật khóc , nàng thật không ngờ có ngày Menfuisu lại có thể còn ôn nhu ôm nàng như vậy , Menfuisu nhẹ nhàng lau nước mắt mà ôn nhu thật lâu ôm lấy Carol trong phòng mà dỗ dành nàng .

Babylon và Atsiria đã tiến công đến mỏ đồng Sinai , nhờ vào kế sách đánh giấc của Nguyệt Du chỉ cho Carol mà đại quân Ai Cập đã hoàn toàn chiến thắng , Babylon và Atsiria phải lui binh quay về nước với tổn thất khá nặng chỉ vì sự chủ quan của mình . Menfuisu chiến thắng khái hoàn ngay lập tức liền mở yến tiệc chúc mừng chiến thắng của quân Ai Cập . Cả đất nước Ai Cập vui mừng nhân đôi khi nghe tin ngoài chiến thắng quân Ai Cập mà còn có hoàng phi Carol – cô gái sông Nin đã mang thai đứa con của Ai Cập . Nguyệt Du cũng nhận được thiệp mời tham dự đến yến tiệc tối nay , Ari liền ngay lập tức chuẩn bị sẵn bộ đồ cho nàng . Lúc này nàng mặc bộ đồ bạch sa y trải dài xuống chân cùng với kim quan trên đầu cực kỳ lộng lẫy , nàng cùng với Ari nhanh chân đến bữa tiệc đi đến tây đình thì dừng đầu Izumin , Izumin lúc này trong bộ trang phục bạch y , chàng mỉm cười khi nhìn thấy nàng , khuôn mặt tuấn mỹ dưới ánh trăng dịu dàng mềm mại như ngọc cùng với mái tóc bạch nguyệt dài xõa dài trước ngực khiến Izumin càng thêm đẹp đẽ hơn , anh đưa đôi tay thon dài của mình nhẹ nhàng đưa ra trước . Nàng ngần ngại si mê ngắm nhìn rồi đặt tay mình xuống cho Izumin cầm và cùng nhau đi đến yến tiệc .

Cả triều đình Ai Cập uống rượu không ngừng tung hô Carol lên đến tận trời xanh , do nàng đang mang thai nên Menfuisu uống rượu dùm nàng , nàng cảm kích trong lòng khi thấy Menfuisu mấy ngày nay đã ôn nhu và thâm tình với mình như trước đây . Menfuisu thì càng lúc càng say rượu kể công về chiến tích thắng lợi Ai Cập của mình , Nguyệt Du cùng với Izumin cùng nhau tới yến tiệc và ngồi ở một góc tận hưởng món ăn cùng với những vũ nữ nhảy múa . Buổi yến tiệc này đối với nàng cực kì nhàm chán , nàng thờ dãi , hí hoáy quay quay cái ly rượu , bất ngờ Izumin đứng dậy cảm ly rượu cung kính nói với tất cả mọi người :

_ “Hoàng thượng Menfuisu , hoàng phi Carol và tất cả mọi người ! Ta có chuyện này rất muốn nói ! “

_ “Hoàng tử Izumin có chuyện gì thế ? “ Menfuisu vẫn còn say rượu nên vui vẻ hỏi .

_ “Ta không dám nói ra vì ta rất bất an về việc này ! “ Izumin thâm tình chân thành nhìn nàng , nàng vội cúi đầu xấu hổ xuống uống ly nước nhỏ .

_ “Có chuyện gì khiến hoàng tử Izumin đầy cơ trí phải bận tâm vậy ? “ Carol hỏi hớp khó hiểu khi nghe câu nói của Izumin .

_ “Từ lúc đến Ai Cập cầu hòa , ta và Asisu nói chuyện với nhau , về đẹp của nàng , trí tuệ của nàng , tình nghịch của nàng , ôn nhu dịu dàng của nàng đã khiến cho ta ngày nào cũng mất ăn mất ngủ , nhớ đến hình bóng của nàng . Sau khi thanh tỉnh lại , ta nhận ra rằng càng lúc ta càng lún sâu hơn , hôm nay ta muốn được hưởng tới câu hôn với nữ hoàng Asisu ! “ Izumin mỉm cười rồi quay sang phía nàng , quỳ một gối xuống , tỏ tình với nàng :

_ “Asisu ! Từ sinh khê khoáng ,dữ tử thành thuyết ,chấp tử chi thủ ,dữ tử giai lão , dù nàng đi đến đâu ta vẫn sẽ luôn theo nàng , nàng sẽ giúp ta thực hiện câu nói đó chứ ? “

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Izumin Trúng Độc !

_ “Asisu , nàng cười ta chứ ? “

Izumin mỉm cười mong chờ nhìn nàng , chờ đợi câu trả lời của nàng . Nàng lúc này vẫn còn kinh ngạc và hạnh phúc khi Izumin bất ngờ ngỏ lời cầu hôn nàng , nàng rất rất muốn nói câu đồng ý với chàng nhưng trong lý trí nó mách bảo nàng phải làm xong giao ước của Asisu trước đã . Nàng mím chặt đôi môi của mình , tràn đầy đau khổ nhìn Izumin , một lúc sau nàng nén chặt cảm xúc ôn nhu nói :

_ “Izumin , ta yêu chàng và muốn cùng chàng nắm tay bên nhau cả đời với chàng và đương nhiên , ta đồng ý làm vợ chàng nhưng bây giờ ta chưa thể nào đáp ứng lời cầu hôn của chàng được ! “

Izumin chấn động nhưng rồi sau đó cười khổ , ánh mắt lóe lên tia đau khổ mà thờ dãi nói :

_ “Nữ hoàng Asisu , không sao ta sẽ chờ nàng ! “

Izumin nhẹ nhàng hôn nhẹ tay nàng , Izumin nhẹ nhàng xoay người lại trở lại chỗ ngồi , vẫn bộ dạng tiêu sái đó nhưng lại mang chút thanh lãnh và cô đơn , Nguyệt Du nhìn thấy vậy trong lòng khó chịu đón nhìn Izumin . Ta xin lỗi chàng , Izumin ! Bây giờ ta chưa thể đồng ý với chàng lúc này được , đợi khi ta xong giao ước với Asisu ta sẽ giải thích và kể hết cho chàng tất cả mọi chuyện . Buổi yến tiệc tiếp tục bắt đầu , Menfuisu ánh mắt lóe lên tia vui mừng khi nghe tin Asisu chưa thể đáp ứng lời cầu hôn của Izumin , Carol thì vô cùng tiếc nuối cho Izumin mà quay sang nhìn Asisu với ánh mắt giận dữ mà oán trách điều Asisu làm . Mặc kệ những mỹ vị trên bàn và những vũ nữ đang nhảy múa , tâm tình của nàng và của Izumin vẫn còn đang rối loạn ,

ngay sau đó nàng lấy lý do mệt trong người nhanh chóng quay người đi về tẩm cung của mình . Nàng quay lại nhìn bóng dáng Izumin rồi xoay người rời khỏi buổi yến tiệc đó , trên đường trở về tẩm cung của mình , nàng ghé qua hồ sen ở đồng đình sau đó kêu Ari lui ra để nàng được yên tĩnh , nàng ngẩng đầu nhìn trăng , nghĩ đến bộ dạng Izumin cười khổ đau đớn nhìn , nàng không biết phải làm như thế nào , chỉ biết ngâm nga câu thơ một mình :

“ Rút dao chém xuống nước, nước càng chảy mạnh

Nâng chén tiêu sầu, càng sầu thêm

Gió sớm mai thổi đi bốn phương

Xưa nay chỉ thấy người nay cười

Có ai nghe thấy người nay khóc đau.

Chuyện xưa đến nay thật vô cùng

Chỉ có thể biết nhiều hay biết ít

Khó có thể biết sao cho đủ

.....Muốn tỏ mặt anh tài

Lòng muốn khóc mắt cũng không rơi lệ

Rượu cạn rồi lại ngập nỗi nhớ thương

Điều khó nhất trên đời là làm một trang nam tử

Ý chí vững vàng mà tình cảm mềm mang . “

Nguyệt Du buồn bã thờ dài nhìn mông lung ánh trăng , nàng nhớ đến cái ngày định mệnh đó ...

_ “ Cái gì ? Tì Mệnh Thần Không ! Ông nói sao ? Asisu muốn nói chuyện với tôi ư ? Được rồi dẫn tôi đến gặp Asisu đi ! “

Sau khi cùng với Tì Mệnh Thần Không về cung đình Thần Không Đình , nàng nhìn thấy một cô gái tóc đen dài mượt mà , khuôn mặt xinh đẹp đoan trang cùng với đôi mắt phượng được kẻ dài càng tăng thêm nét quyến rũ sang trọng tôn giả của cô gái , đầu đội kim xà quan trông càng xinh đẹp hơn , cô gái ấy đang ngồi thẩn thờ nhìn đóa hoa sen trước mặt mà đôi mắt mông lung thể hiện rõ nỗi buồn kín đáo của mình . Lúc này Nguyệt Du đi tới , cô gái ấy quay lại liền lấy lại vẻ nghiêm trang rồi mở miệng nói :

_ “ Cô là Nguyệt Du ? “

_ “ Vâng , tôi chính là Nguyệt Du ! Asisu nghe nói cô muốn nói chuyện với tôi , có chuyện gì thế ? “

_ “ Cô cũng biết rồi đó ! Nguyệt Du , có lẽ Menfuisu thật sự chính là nghiệp chương của ta , cho đến bây giờ ta không thể nào quên đi được hình ảnh của hắn , cho nên ta muốn giao ước với cô ! “

_ “ Giao ước ? Cô muốn tôi giao ước gì ? “

_ “ Tôi sẽ chấp nhận hoán đổi thân xác với cô nhưng cô hãy giúp tôi một việc đó là phát triển Hạ Ai Cập mạnh hơn cả Thượng Ai Cập của Menfuisu ! “

_ “ Tại sao cô lại muốn làm như vậy ? “ Nguyệt Du ngạc nhiên thốt lên .

_ “ Bởi vì sao ư ? Bởi vì một chữ HẬN... mà ra ! Ta HẬN Menfuisu , ta HẬN Carol , ta HẬN Thượng Ai Cập đã bỏ rơi và quay lưng lại với ta , chính vì thế ta muốn cô giúp tôi phát triển Hạ Ai Cập trở thành một vùng đất mạnh hơn nhiều lần so với Thượng Ai Cập , có như thế ta mới thỏa mãn được cơn giận trong lòng và khiến cho Menfuisu phải kiêng ngạo một thời để rồi rơi xuống đất mà nhìn ta ! “ Asisu siết chặt bàn tay lại , ánh mắt tràn đầy cương quyết hận thù .

_ “ Cô Tại sao muốn tôi làm vậy , ? “

_ “ Tin tôi đi ! Điều này sẽ có lợi cho cả hai ta ! Hơn nữa tôi còn là kiếp trước 6 đời của cô nữa ! “ Asisu chắc nịch trả lời .

_ “ Cô đừng đùa chứ ? Dù cô là kiếp trước 6 đời của tôi thì mang cho tôi lợi gì ? “ Nghe Asisu nói , nàng cả kinh cười khẩy

_ “ Hình như Tì Mệnh Thần Không chắc chưa dám nói thật cho cô biết rằng số cô đã chết rồi , cô chỉ thọ 23 tuổi thôi nhưng chỉ khi gặp được linh hồn kiếp trước đồng ý nhập vào thân xác thì cơ thể cô hiện tại có thể sống tới già được , ai nha , một cô gái còn nhiều nguyện vọng chưa làm , gia đình chắc chắn sẽ đau buồn vì cái chết của cô chẳng lẽ cô muốn bỏ phí hoài tuổi trẻ và nguyện vọng của mình sao ? Còn về chuyện tôi làm sao biết cô chính là kiếp sau 6 đời của tôi thì tôi luôn luôn cảm nhận được ! “ Asisu mỉm cười ôn nhu nhưng vẫn giả hoạt nói .

_ “Tôi không tin Tôi không tin ! “ Nguyệt Du lắc đầu không chịu tiếp nhận sự thật .

_ “ Cô không tin vì cô không chịu tiếp nhận sự thật đó thôi , cô hãy nhìn cái quả cầu thủy tinh đi , nó là vật mà Ti Mệnh Thần Không mang theo , nó sẽ cho cô thấy điều tôi nói là sự thật ! “ Asisu liền đưa quả cầu thủy tinh đặt lên tay của nàng , quả cầu ngay lập tức hiện ra hình ảnh của nàng từ lúc nàng là Asisu cho đến các kiếp sau khác của nàng và cuối cùng hiện lên kiếp nàng ở hiện tại , nàng trầm ngâm nhìn quả cầu run run trên tay rồi sau đó lạnh giọng nói :

_ “Được rồi ! Tôi đồng ý thực hiện giao ước này nhưng cô hãy hứa với tôi chăm sóc gia đình tôi thật chu đáo đó ! “

_ “ Chuyện đó cô hãy yên tâm , tôi mong rằng cô hãy thực hiện đúng giao ước của cả hai chúng ta ! “

_ “Tôi đã hứa thì chắc chắn sẽ làm ! Dù gì tôi cũng muốn vui dập tàn hoa với Menfuisu coi như trả thù dùm cô luôn đó ! “

_ "Nguyệt Du cô quả là một con người thú vị ! Sau này chúng ta sẽ gặp lại đấy !" Asisu mỉm cười rồi bóng dáng khuất xa dần

.....

Nàng nhắm mắt lại hồi tưởng thì bất chợt , Ari vội vã đi tới , nước mắt chảy ròng ròng đến chỗ nàng hốt hã kêu nàng :

_ “Nữ hoàng Asisu ! Có một số quan đại thần cùng với hoàng tử Izumin , hoàng thượng Menfuisu đã uống phải rượu độc , Menfuisu may mắn đã có hoàng phi Carol ở bên giải độc dùm nhưng còn hoàng tử Izumin thì ... đang trong tình trạng nguy kịch ! “

Nguyệt Du choáng váng , nàng liền thúc giục Ari dẫn nàng đến chỗ Izumin ngay lập tức , nàng bước nhanh chân chạy đến chỗ giường của Izumin , Izumin lúc này khuôn mặt đang tím tái dần , đôi môi gần như trắng bệch , hơi thở chậm từng chút từng chút một , đôi mắt gần như đóng hờ lại , chàng nôn thốc nôn tháo đến đờ người , nàng đau đớn trong lòng mình ngay lập tức chạy đến bắt mạch cho Izumin , Izumin cảm nhận được đôi tay đang bắt mạch của nàng liền mỉm cười ngáp ngừng nói :

_ “ Asisu , nàng đây rồi ! Ta còn tưởng trước lúc ta chết ta sẽ không còn gặp lại nàng nữa rồi chứ ! “

Nguyệt Du cắn môi dưới , nước mắt nàng chảy xuống gò má nàng , nàng uất ức quát lên :

_ “ Ai cho phép chàng chết ? Ta là một lương y ta đâu thể cho chàng chết được hơn nữa ta và chàng đã hứa với nhau sẽ chấp tay chi thủ , dữ tử giai lão nữa mà ! Chưa thực hiện lời hứa với ta ai cho phép chàng vô trách nhiệm như vậy ? “

Izumin mỉm cười nhìn nàng , hơi thở chàng càng yếu dần sau khi nôn xong liền thả mình quằn quại trên giường , Nguyệt Du ngay lập tức rút một ngân châm cắm vào huyệt đạo vào đầu và bụng của Izumin nhằm bảo vệ tim và não , ngay sau đó Nguyệt Du liền kêu Harrot :

_ “ Harrot lấy hết thảo dược cho ta ngay lập tức !

Sau đó nàng quay qua nói với Ari :

_ “ Ari ngay lập tức người lấy bình rượu độc để ta coi xem thể nào ngay lập tức cho ta mau lên ! “

Ari nghe Nguyệt Du nói liền nhanh chóng lấy bình rượu độc đưa đến trước mặt Nguyệt Du , nàng ngay lập tức nàng lấy một ít nước gừng mùi sau đó nói :

_ “ Izumin đã trúng độc của loại quả độc rồi rồi ! Ari ! Ngay lập tức làm ngay một ly gừng nóng ngay lập tức ! “

Ari nhanh chóng đi vào bếp cùng với cung nữ , Harrot ngay lúc đó mang đến cho nàng bịch thảo dược , nàng nhanh chóng bốc ra từng loại một rồi kêu Harrot ngay lập tức sắc thuốc dùm nàng . Izumin càng ngày hơi thở càng yếu dần , nàng đau đớn trong lòng , lay lay mạnh vai chàng nói :

_ “ Izumin , con người kiên cường , vô sỉ , phúc hắc , lạnh lùng , bá đạo của chàng đâu rồi ? Ngay lúc này chàng không thể chết được , chàng đã hứa sẽ che chở ta , bảo vệ ta mà , chàng còn nói sẽ có trách nhiệm với ta mà , chàng còn chưa báo đáp cho ta , ai cho phép chàng chết sớm hử , ai cho phép chàng trốn tránh , chàng mà dám chết ta ta thề sẽ đi tìm nam nhân khác cho mà coi ! “

_ "Nàng dám sao ? Nàng mà dám đi với nam nhân khác ta thề sẽ chém nơi nào mà hấn đụng với nàng đó ! " Izumin từ từ mở mắt , nặng nhọc mở miệng cảnh cáo nàng .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Asisu Cảm Ơn Chị !

— “ Izumin ! Chẳng tỉnh rồi sao ? Thấy trong người sao rồi ? “ Nguyệt Du thấy Izumin hơi mở mắt , nặng nhọc mắng nằng , nằng vô cùng vui mừng liền hỏi han Izumin .

— ” Ta làm sao mà không tỉnh được cơ chứ ? Ta chết nam nhân khác cướp nằng thì sao cơ chứ ? Bây giờ “ Izumin nét mặt nhợt nhạt , nặng nhọc thờ dốc nói với nằng . Bất chợt Izumin ôm tay trước bụng , tay nắm chặt giường một cách đau đớn :

— “ Đau quá , ruột gan ta như có ai đó cào xé vậy ? “

Vừa lúc đó cũng may Ari đã pha nước gừng xong liền đưa tới cho nằng , nằng vội cầm lấy đưa trước mặt Izumin nói :

— “ Chẳng uống nước gừng này đi , nó sẽ giảm sự thấm thấu của chất độc vào dạ dày đó ! “

Izumin run run cầm lấy ly nước gừng , Nguyệt Du ở bên cạnh cầm giúp chàng rồi sau đó rút nhẹ những ngón châm ở bụng và đầu ra , Izumin kinh ngạc khi thấy nằng chữa trị bằng cách mà chàng chưa từng thấy , trong đầu chàng xuất hiện hàng loạt câu hỏi , mãi một lúc sau chàng mới mở miệng hỏi :

— “ Asisu , nằng thật ra là ai ? Sao ta có cảm giác nằng không giống người ở thế giới này , ta thấy nằng kì lạ , thần bí như Carol vậy ? ”

Nguyệt Du trầm lặng không nói gì chỉ ngồi vuốt tóc Izumin rồi sau đó mới mở miệng :

— “ Chàng ráng mau chóng bình phục đi ! Bình phục xong ta sẽ kể hết cho chàng biết sự thật ! Giờ ta phải về tẩm cung nghỉ ngơi đã ! “

Nói xong nằng cúi xuống hôn nhẹ môi Izumin rồi sau đó xoay người cùng Ari về tẩm cung , Izumin nhìn theo bóng dáng của nằng , trong lòng nghĩ ngợi . Nằng cùng với Ari đi về tẩm cung , bất chợt nằng thấy Carol cùng với nữ quan Nafutera đang đi đến nằng , khuôn mặt Carol tái nhợt , xanh xao , đôi mắt xanh lơ ngập đầy nước mắt , lay lay tay nằng mà khóc nói :

— “ Chị Asisu , nguy rồi ! Menfuisu. Menfuisu. ! “

Nguyệt Du nhíu mày ôn nhu hỏi nằng : “ Có chuyện gì xảy ra rồi sao ? “

— “ Menfuisu. ta cho chàng uống năm ly sữa rồi mà vẫn chưa khỏi , chàng đang lịm dần . hơi thở chàng yếu ớt , sắc mặt chàng trắng bệch , ngự y nói rằng Menfuisu có thể không qua khỏi đêm nay ! “

Carol méo máo khóc mà lấy tay ôm chặt tay Nguyệt Du , nằng nhẹ nhàng ôn nhu đưa khăn cho Carol rồi nói :

— “ Đừng khóc nữa Carol ! Bây giờ em đang mang long thai của Menfuisu , không nên quá kích động , bây giờ dẫn chị đến chỗ Menfuisu xem tình hình như thế nào ? “

Carol mừng rỡ rồi nhanh chân dẫn nằng đến hậu cung của Menfuisu , nằng liền nhanh chân đi đến theo sự hướng dẫn của nữ quan Nafutera , lúc này Menfuisu mái tóc dài xõa dài trên vai , khuôn mặt tím tái hằn ra , hơi thở càng lúc càng yếu đi , mắt nhắm nghiền lại . Nguyệt Du bước tới xem mạch cho Menfuisu rồi nhanh chóng rút ngón châm cắm nhẹ nhẹ vào giữa trán và bụng của Menfuisu , Carol kinh ngạc khi thấy cách Nguyệt Du chữa trị chính là châm cứu liền tò mò hỏi :

— “ Chị Asisu ! Sao chị biết thuật châm cứu của người Trung Hoa cổ xưa ? “

Nằng lúc này không nói gì , liền đưa ngón tay lên miệng ra hiệu im lặng , nằng nhắm mắt lại xoay nhẹ cổ tay truyền một chút nội lực của Tiên Nữ Tán Hoa để đẩy chất độc ra khỏi cơ thể của Menfuisu . Nằng nắm chặt cổ tay của Menfuisu cố gắng đẩy chất độc ra ngoài , Menfuisu bỗng chốc thổ huyết đen ra ngoài , nằng nhẹ nhàng rút ngón châm một cách cẩn thận sau đó bắt mạch lại rồi nói với Carol :

— “ Yên tâm đi ! Không sao rồi ! Menfuisu mạch đã ổn định lại , một lát nữa sẽ tỉnh lại thôi , chất độc tạm thời đã bớt dần , Carol cố gắng bên cạnh chăm sóc Menfuisu , chị về cung đây ! “

Carol gật đầu lia lịa , rồi rít cảm ơn nằng mà quên hẳn chuyện nằng biết thuật châm cứu , khuôn mặt lê hoa đái vũ ào ạt khóc , Nguyệt Du không nói gì chỉ cười nhẹ rồi sau đó cùng Ari đi về tẩm cung của mình .

Mấy ngày sau đó , nhờ vào bài thuốc của Nguyệt Du , Izumin đã hoàn toàn bình phục hẳn , sau khi nghe Ari nói bên Menfuisu cũng đã bình phục hoàn toàn , nằng không nói gì mang chút điểm tâm cho Izumin , lúc này Izumin đang ngồi trường kỷ , nét mặt hồng hào tươi cười ấm áp nhìn nằng , nhâm nhi món điểm tâm mà nằng làm , chàng mỉm cười nói với nằng :

— “ Asisu ta đã hoàn toàn bình phục rồi đó ! Nằng kể đi ! “

Nguyệt Du liền ra lệnh tất cả mọi người lui ra ngoài , Ari cùng với các cung nữ và hậu vệ nhanh chóng thoát thân lui ra ngoài , khi đã thấy chỉ còn nằng và Izumin , nằng nhìn lên bầu trời rồi nhìn Izumin mà bắt đầu thở dài mà kể :

_ “ Izumin, chàng có biết xuyên không là gì không ? Xuyên không chính là có lý do gì đó đột ngột hay là bất trắc xảy ra khiến cho chúng ta không thể ngờ được , hoán đổi cơ thể , quay về quá khứ mà không có đường lui !”

Izumin kinh ngạc khi nghe nàng buồn bã nói với anh như vậy , sau đó Izumin im lặng lắng nghe Nguyệt Du kể tiếp :

_ “ Bản thân ta cũng chính là người dính trong trường hợp đó , chàng biết không ? Thân thể này là của Asisu nhưng mà linh hồn lại là một người khác – một con người giống như Carol vậy ! “

Izumin lúc này không tin những gì nàng nói , khuôn mặt biến đổi khôn lường rồi ngập ngừng hỏi nàng:

_ “ Thì ra trước giờ từ lúc ta gặp nàng ở đảo Kerep nàng không phải là Asisu thế nàng là ai ?

Nàng lấy một tờ giấy và bút viết tên của mình bằng tiếng Trung cho Izumin thấy rồi sau đó đưa ra trước mặt Izumin chỉ cho chàng thấy , nước mắt cuộn cuộn chảy xuống gò má , nghẹn ngào nói :

_ “ Đây là Nguyệt trong ánh trăng , đây là Du trong cỏ dại , Nguyệt Du chính là tên ta , đây là tên phụ thân ta đặt cho ta , “ cỏ dại tỏa sáng dưới ánh trăng “ , ông ấy luôn mong rằng ta sẽ là một cô gái kiên cường , mạnh mẽ như loài cỏ dại vậy ! “

Nàng ôm chặt lấy thân thể mình mà khóc , nàng nhớ đến papa nàng luôn luôn nhìn nàng mỉm cười vỗ về đầu nàng nói :

“” Con gái lại bị ủy khuất à ? Con gái lại đây papa an ủi cho con , làm con gái papa nhất định phải tươi cười , lạc quan lên ! “

Nàng nhớ đến nụ cười của mẹ nàng , nụ cười dịu dàng xinh đẹp luôn luôn mỉm cười nói với nàng :

“” Du Du, con là một cô gái kiên cường nhất ! “

Nàng nhớ tới anh trai của nàng , anh trai nàng không theo nghề bác sĩ như nàng mà lại làm một đại ca xã hội đen , tuy rằng nàng và anh trai hay gây gổ nhau nhưng lúc nào anh trai cũng luôn luôn bảo vệ nàng và dạy nàng nhiều thế võ . Mỗi khi nàng bị bắt nạt , anh trai nàng luôn kéo nguyên đám đàn em trong băng mình mà la hét nói :

“” To gan, dám cả gan khi dễ em gái bảo bối của ta ư ? Huynh đệ đâu , chúng ta lên , ai dám đề cho Du Du chịu thiệt thì tên đó không phải là đàn ông ! “

Những thước phim về cuộc sống kiếp trước tái hiện lại trong đầu nàng như một thước phim , nàng gào to lên , mắt ngập nước :

_ “ Papa , Mama , anh hai ! Con nhớ mọi người ! “

Izumin lúc này nhìn nàng gào khóc không biết nói gì hơn , nhìn thấy nàng khóc rồi nhưng chưa bao giờ thấy nàng như vậy , tâm can anh đau đớn , anh chỉ im lặng ôm từ đằng sau nàng để cho nàng cảm thấy sự bình yên trước . Nguyệt Du sau một hồi òa khóc giải tỏa nỗi nhớ của mình , nàng tiếp tục nói :

_ “ Izumin, chàng biết không ? Vào cái ngày đó , ta đột nhiên bị một tên Tỉ Mệnh Thần Không nói rằng ta sẽ thay thế Asisu nhưng nhờ Asisu nói ra ta mới biết được rằng , hóa ra ta chính là kiếp sau của Asisu , vì số kiếp ta ở thế giới đó đã hết mà con gái tên thần muốn thay đổi số phận của Asisu mà chấp nhận thay đổi số phận của ta , ta và nàng ấy đã ký một bản giao ước , ta giúp Asisu xây dựng Hạ Ai Cập thật hùng mạnh và giàu có hơn cả Thượng Ai Cập để Menfuisu cảm thấy nhục nhã và hối hận khi hắt hủi Asisu thay vào đó Asisu sẽ thay ta chăm sóc cả gia đình ta ! Chính vì thế ta mới từ chối lời cầu hôn của chàng . Nhưng chàng có biết không ? Thì ra một khởi đầu thay đổi nhỏ có thể khiến tất cả mọi thứ thay đổi theo ! Menfuisu đáng lý ra yêu Carol giờ lại tha thiết muốn giữ lại ta ! Chàng xem có phải ta sai không ?

Izumin lúc này vuốt nhẹ đầu nàng rồi nhẹ nhàng nói :

_ “Không, nàng không sai đâu ! Bởi vì nếu không có sự thay đổi đó , ta đã hắt hủi Carol rồi , chứ không phải hiện tại ta yên nàng sao ? Cho nên cái gì cũng vậy , nàng đừng nên tự trách mình vậy ! “

Núp trong vòng tay của Izumin , nàng cảm thấy ấm áp lòng mình nàng biết ở thế giới này Izumin đã như là một người thân duy nhất mà nàng có thể nương tựa ,nàng quyết định rồi : nàng muốn hủy giao ước đó , nàng cảm thấy càng lún sâu vào đó , bản thân nàng sẽ trở nên lạc lối không thoát ra được . Ngay sau đó , Izumin dìu nàng về phòng , hôn nhẹ lên trán nàng , ôn nhu nói :

_ “ Nàng vất vả nhiều rồi , hãy ngủ để lấy sức đi ! “

Izumin mỉm cười nhìn nàng rồi đi về phòng thượng khách của mình , Nguyệt Du mệt mỏi , thả mình xuống giường , đôi mắt dần dần nhắm lại và bắt đầu vào giấc ngủ

Trong giấc mơ , nàng vẫn đứng ở hồ sen đó , nàng thờ dãi nhìn những đóa hoa sen nở rộ , lúc này Asisu cũng đã đi tới bước đến chỗ nàng , nàng đối diện với Asisu , tỉnh mở miệng nói thì Asisu đã mỉm cười nói:

_ “ Nguyệt Du ! Ta muốn hủy bỏ giao ước giữa hai ta ! “

Nguyệt Du kinh ngạc liền cả kinh tò mò hỏi :

_ “Tại sao cô lại muốn hủy giao ước ? Ta còn chưa làm xong cho cô mà ! “

Asisu mỉm cười ôn nhu mà nói :

_ “Nguyệt Du ! Đó là do trước đây ta quá cố chấp nên mới làm bản giao ước đó mà không biết rằng nó đã suýt nữa ngăn cản cô tìm kiếm hạnh phúc đích thực của mình , cũng vì sự thay đổi mà Menfuisu cũng đã thay đổi tính cách khác , tính cách đó không phải là của Menfuisu em trai ta mà tính cách đó là của một người xa lạ . Bây giờ , tôi đã thật sự yêu Hà Thịnh Phong đã quên đi hẳn Menfuisu rồi , tôi cảm ơn cô đã phát triển Hạ Ai Cập giàu mạnh như vậy , cảm ơn cô đã chăm lo tướng quân Nakuto và Ari , họ là người thân cận duy nhất của ta . Bây giờ cô có thể yên tâm ở bên cạnh Izumin đi , chúc cô hạnh phúc ! “

Sau khi nói xong , Asisu mỉm cười vẫy tay chào nàng mà từ từ đi khỏi , bóng dáng Asisu càng lúc càng khuất dần để lại Nguyệt Du một khuôn mặt ngỡ ngàng , nàng thăm thẳm cười :

”” Asisu cảm ơn chị ! ””

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Xuất Giá Về Hitaito !

_ “Chị Asisu , chị nói sao ? Chị thay đổi ý định đồng ý lời cầu hôn của Izumin sao ? “

Menfuisu nheo đôi mắt sáng như sao ngắm nhìn thấu tâm can của Nguyệt Du nhưng nàng cứ như một bức tường vững chắc , bề ngoài ôn nhu , lãnh đạm nhưng lại giỏi giấu kín con người thực của nàng khiến cho Menfuisu không thể nào nhìn ra được ý đồ của nàng :

_ “Chị Asisu thế còn Ai Cập thì sao ? Bây giờ em rất cần chị giúp đỡ và lại chị không lẽ không muốn hoàn thành tâm nguyện của phụ vương sao ? “

Nguyệt Du khẽ nhún mày , trong lòng hiểu rõ Menfuisu vẫn còn muốn lưu mình lại , ôn nhu tự tin trả lời :

_ “Menfuisu , tâm nguyện của phụ vương ta vẫn còn nhớ nhưng phụ vương sẽ luôn luôn tôn trọng quyết định của ta . Ta cưới Izumin cũng đồng nghĩa hai cường quốc Hitaito và Ai Cập sẽ là đồng minh có thể làm cho các nước khác xung quanh phải e dè , hơn nữa Hạ Ai Cập bây giờ rất ổn định , chị cũng đã coi Thượng Ai Cập không có việc gì gọi là nghiêm trọng cả , em đừng quên rằng bên cạnh em còn có hoàng phi Carol sao ? Carol là mẫu nghi của Ai Cập sẽ là người giúp đỡ cho em chứ không phải là chị ! “

Nàng quay qua mỉm cười với các bá quan văn võ rồi nói :

_ “Ta nói như vậy có đúng không các khanh ? “

Nhìn thấy nụ cười ôn nhu của nàng , các bá quan văn võ đột nhiên sồn gai ốc đều có chung một linh cảm nếu không theo phe nàng ắt sẽ có chuyện không hay xảy ra , cho nên họ đồng tình cùng nhau cầu kiến :

_ “Hoàng thượng Menfuisu , xin người hãy đồng ý chấp nhận cuộc hôn nhân này vì Ai Cập ! “

Nhìn thấy các bá quan văn võ cùng nhau cầu kiến , Menfuisu tức giận trong lòng nhưng biết làm sao được , căn bản điều nàng nói thật sự rất đúng và thực tế hơn nữa cho dù hắn làm cách nào đi chăng nữa cũng không làm lung lay được tình cảm của nàng bây giờ , hắn hối hận tại sao lúc đó hắn làm Asisu bị tổn thương khiến nàng lạnh lùng không còn tiếp nhận tình cảm của hắn như trước nữa , Menfuisu mệt mỏi liền nói :

_ “Ta chấp nhận cuộc hôn nhân này ! “

Izumin nhìn thấy nét mặt mệt mỏi của Menfuisu cùng với quyết định chấp nhận của hắn liền mỉm cười . Menfuisu ơi là Menfuisu ! Người thật không ngờ có một ngày người sẽ bị nàng chèn ép lại sao ? Đó cũng là do người mà ra thôi ! Sau đó liền lễ độ nói :

_ “Cảm ơn hoàng thượng Menfuisu , ta muốn sau tiệc hứa hôn hôm nay có thể mang nữ hoàng Asisu về thủ đô Hattosa làm hôn lễ ! “

Menfuisu lúc này uể oải , mệt mỏi , trong lòng giận dữ nhưng cố gắng kiềm nén cảm xúc nói:

_ “Người muốn làm sao thì làm , chủ yếu là ý kiến của chị ta thôi ! “

_ “Ta không có gì để phản đối cả ! “Nguyệt Du bình thản trả lời rồi tiến lại gần Carol ôn nhu khuyên bảo :

_ “Carol, chị đi rồi nhớ chăm sóc Menfuisu và cả Ai Cập nhen ! Đừng quên em chính là mẫu nghi thiên hạ phải phụ giúp Menfuisu trong công việc hiểu chứ ? “

Carol òa khóc , ôm chặt lấy nàng , Carol biết rằng mình sẽ ít gặp lại chị Asisu nữa , chỉ có chị là người chị ôn nhu dịu dàng và hay giúp đỡ nàng , mặc dù nàng hay nhõng nhẽo nhưng chị không để ý mà vẫn luôn mỉm cười giúp đỡ nàng , Carol lê hoa đá vũ trả lời :

_ “Em biết rồi ! Chị Asisu cảm ơn chị nhiều ! Chúc chị hạnh phúc với Izumin!“

Nguyệt Du nhẹ nhàng vuốt đầu Carol sau đó liền nói với Carol sắp xếp đồ cưới cho nàng ,Carol nghe lời liền thực hiện ngay , còn nàng quay trở về tâm cung của mình cùng với Izumin chuẩn bị cho ngày mai . Menfuisu lúc này nhìn theo bóng dáng của nàng , đôi tay nắm chặt . Asisu vậy là ta thực sự mất nàng thật rồi ! Không được , nàng đã uống nước sông Nin rồi làm sao nàng có thể bỏ ta mà đi như vậy được ? Asisu , ta hứa với nàng hãy đợi một thời gian nữa , ta nhất định sẽ mang nàng về với ngôi vị vương hậu của Ai Cập ! Lòng Menfuisu kiên định trong phút chốc .

Sáng sớm đã lên , sau khi chuẩn bị tất cả mọi thứ , Menfuisu và Carol cũng đã tuyên bố đám hỏi của nàng và Izumin trước mặt tất cả mọi người trong kinh thành , chỉ còn mấy tiếng nữa là đến lúc nàng đi theo Izumin xuất giá về Hitaito làm lễ rồi . Tâm trạng nàng hiện giờ cực kì rất hồi hộp , nàng cảm nhận được cảm xúc của những cô bạn thời đại học sắp lên xe hoa , nàng cũng vậy nhưng nàng có điều khác họ là nàng cưới một người ở thời cổ đại cách đây hơn 3000 năm . Bất chợt nàng nhìn thấy tướng quân Nakuto từ bên ngoài cung kính hành lễ với nàng , Nakuto đưa cho nàng một bức thư trước mặt rồi kính cẩn nói :

_ “Nữ hoàng Asisu , xin cho phép thần cáo lão hồi hương ! “

Nguyệt Du nhìn người đàn ông dày dạn sương gió trước mặt , nàng biết tướng quân Nakuto luôn luôn là người trung thành với nàng , lặng lẽ tuân mệnh nàng và đối xử nàng chân thành nhất , hẳn sợ Menfuisu sẽ lợi dụng hắn để mà uy hiếp nàng làm theo lời Menfuisu , cho nên vì không muốn ảnh hưởng và không muốn làm tổn hại đến nàng chỉ có cách này mới có thể khiến nàng không bị ảnh hưởng . Nàng chấp thuận ngoài ra còn ban thưởng hậu hĩnh đủ để nuôi sống bốn đời gia đình của Nakuto , Nakuto cảm động trước tấm lòng của nàng , nghẹn ngào khóc :

_ “Nữ hoàng ! Thần lúc nào cũng trung thành với người , ở đất khách quê người người hãy bảo trọng tốt sức khỏe của mình , xin cho phép thần đưa người đến cảng Giza ! “

Nàng nhẹ nhàng mỉm cười đưa tay ra để Nakuto hộ tống nàng đến cảng Giza , tại cảng Giza mọi người đều tụ tập đông đủ trong đó có cả Menfuisu và Carol đều cũng có mặt . Nakuto cũng buông tay nàng ra để nàng đi trước , nước mắt của hắn tung hoành chảy xuống , nàng mỉm cười ôn nhu rồi lấy khăn lau nước mắt của Nakuto dịu dàng nói :

_ “Nakuto ,đám cưới của ta khóc lóc là không tốt đâu ! Người đã già cả rồi mà ! “

Menfuisu và Izumin ngỡ ngàng khi nhìn thấy sự dịu dàng thật sự của nàng , cả hai người bọn họ đều ghen tỵ với tướng quân Nakuto . Nakuto cuối cùng cũng ngừng khóc rồi sau đó bước đi xa khuất , nhìn theo bóng dáng Nakuto nàng mỉm cười nhẹ nhàng rồi quay đầu phía trước tiến về con thuyền mà Izumin đã đậu sẵn . Nàng bước tới trước Menfuisu và Carol mỉm cười dịu dàng nói :

_ “Nhớ giữ gìn sức khỏe ! “

Nàng quay người đi thì bất ngờ Menfuisu kéo nàng lại ôm vào lòng rồi thì thầm nói nhỏ vào tai nàng :

_ “Asisu , nếu như Izumin không làm nàng hạnh phúc thì hãy quay trở về đây , ta sẽ luôn luôn chờ nàng ! “

Nguyệt Du lạnh lùng thoát khỏi vòng tay của Menfuisu rồi sau đó đi đến Izumin , đưa tay ra cho chàng đỡ cùng nhau bước lên thuyền . Ở trên boong tàu , nàng nhìn tất cả mọi người mỉm cười vẫy tay tạm biệt , trong lòng tiếc nuối . Thật sự đã rời khỏi Ai Cập rồi !

Con thuyền lênh đênh trên biển Địa Trung Hải , Harrot , thất ảnh vệ cùng với Ari và cả Tiểu Ưng cùng nhau đi theo nàng đến Hitaito , Tiểu Ưng có vẻ rất vui mừng khi thấy biển cả , liền nhanh chóng bay lượn xung quanh bất chợt Tiểu Ưng nhìn thấy một cô nàng ung biển cực kỳ xinh đẹp , như một tiếng sét ái tình xuyên qua , chú chim Tiểu Ưng lơ đãng bay lượn tò mò với cô nàng , Nguyệt Du cùng với đám người Harrot khi nhìn thấy cảnh đó mà bật cười , Tiểu Ưng nhìn thấy đám người Nguyệt Du cười nhạo mình liền bực tức , thể hiện “ bản lĩnh giống đực “ của mình cho cô nàng thấy . Cô nàng ung biển nhìn thấy hiệu suất đó liền ngay lập tức sa vào lưới tình liền , cả hai con quấn quýt ngọt ngào bên nhau rồi sau đó bay lượn xung quanh chỗ nàng như muốn nói lời tạm biệt và cùng nhau bay mất . Nguyệt Du mỉm cười mà trong lòng thầm cầu chúc cho Tiểu Ưng , Tiểu Ưng này phải hạnh phúc đó !

Sau khi vượt qua Địa Trung Hải , cuối cùng cũng đã đến lãnh thổ Hitaito và tiến đến thủ đô Hattosa , nhìn cung điện tráng lệ trước mặt và nghĩ tới lúc nàng gặp ba mẹ chồng mà hồi hộp lo lắng , nàng nhớ trong nguyên tác Izumin có một người ông bố vô cùng hào sảng , khi mà gặp Carol , ông bố hào sảng đã kêu Izumin nhường Carol cho mình may là Izumin là người rất kiên định nên Carol mới không sao .Không biết ông bố Izumin có làm khó nàng không nhỉ ?

Nhìn kinh thành Hattosha náo nhiệt ôn hòa chào đón Izumin ,nàng nhớ lại những hiểu biết của mình về quân sự của đế quốc Hitaito .Họ là dân tộc đầu tiên biết sử dụng vũ khí bằng sắt ,hơn nữa họ còn rất thành thạo trong việc vây quanh thành để cắt đứt nguồn tiếp tế lương thực của đối phương rồi sau đó họ dùng phiến gỗ khổng lồ để chọc thủng tường thành tấn công vào bên trong . Người Hittite giữ vai trò quan trọng trong việc nhập giống ngựa đã

được thuần dưỡng vào phương Đông. Sự thuần dưỡng ngựa đã làm nảy sinh một phát minh mới: chiến xa nhẹ, với bánh xe có nan hoa, như người ta đã nhìn thấy trên các bức phù điêu thời đó. Người Hittite đã vượt hẳn các quốc gia khác đương thời về mặt quân sự cùng với việc độc quyền sản xuất sắt. Thời bấy giờ, sắt được coi là một kim loại quý hiếm. Vào thế kỉ XII trước Công nguyên, đế quốc Hittite sụp đổ sau những trận chiến tranh liên miên với các dân tộc ở vùng biển hoặc các bộ tộc man rợ cũng có nguồn gốc Ấn – Âu. Tuy nhiên, nền văn minh Hittite vẫn được kế thừa trong những quốc gia tân – Hittite ở miền Bắc Syrie và miền Đông Anatolie cho tới thế kỉ VII trước Công nguyên. Nền văn minh Hittite rực rỡ đã bị chìm hẳn vào quên lãng, đến nỗi Hérodote, nhà sử gia Hi Lạp lỗi lạc, đã đặt chân tới Anatolie vào thế kỉ V trước Công nguyên mà cũng không hề viết được một dòng nào về dân tộc Hittite. Phải đợi đến thế kỉ XIX và XX, nền văn minh Hittite mới được các nhà khảo cổ khai quật để mở xẻ và soi rọi những bí mật về nó.

Bất chợt nàng thấy có một người đàn ông tướng tá khá dữ tợn, tóc xoăn đen, râu xồm xoàm đi đầu, chắc hẳn đây chính là hoàng đế Hitaito – cha của Izumin. Bên phải ông là một người phụ nữ mặt phúc hậu, tóc xoăn nâu, ăn mặc nhã nhặn đi cùng với Mitamun và Shizta, nàng đoán đây chính là mẹ của Izumin – hoàng hậu Hitaito. Bên trái ông là một người phụ nữ tóc xoăn đen, ăn mặc diêm dúa, khuôn mặt điệu ngao giống như mấy bà mama trong kì viện lâu thời Trung Hoa cổ đại vậy đi cùng bà là một nam tử tóc xoăn. Hẳn không có vẻ tuấn mĩ của Izumin, khuôn mặt tục tũn, lông mi dày, đôi môi cương nghị giống hình tượng tướng quân trải qua vô số sinh tử trên chiến trường đang nhìn nàng bằng ánh mắt khinh thường. Quốc vương nhìn thấy Izumin, nở nụ cười chào mừng:

__ “Izumin, hoàng nhi của ta! Nghe nói con muốn tổ chức hôn lễ, ta cực kì rất kinh ngạc, rốt cuộc con cũng đã chịu cưới vợ rồi sao? Hay hay lắm!”

Sau đó ông nhìn qua nàng, xoa xoa bộ râu của mình mà hỏi Izumin, “Đây là.....?”

Nguyệt Du cảm thấy ông khá hòa nhã liền mỉm cười tự tin hành lễ, “Kính chào bệ hạ, thần là nữ hoàng Asisu!”

Quốc vương cười lớn lên, “Thì ra là nữ hoàng Asisu của Ai Cập! Khá khá lắm, Izumin con quả là có mắt nhìn người mới cưới một cô gái có sắc đẹp sắc sảo như vậy!”

Bất chợt, người phụ nữ mama kì viện kia biểu môi giễu cợt:

__ “Cứ tưởng cưới cô gái nào trí tuệ thông thái như Carol ai dè lại cưới nữ hoàng bị từ hôn cơ chứ? Thật là mắt mù!”

Izumin tức giận, tay nắm chặt lại muốn xông lên chém người đàn bà trơ tráo rắn độc này, từ hôm anh nhận được mật thư của phụ vương, hóa ra phụ vương quyết định cưới người bác ruột rắn độc đã nhẫn tâm sát hại mình – Uria chỉ vì ngôi vị hoàng tử cho con trai mình – Jidan. Thật tình anh không hiểu vì sao phụ vương lại làm vậy nhưng biết sao được đó là ý của cha anh mà. Nguyệt Du nhìn thấy nét mặt giận dữ của Izumin, liền khều nhẹ, mỉm cười ôn nhu nói:

__ “Izumin, chàng có nhớ thiếp đã từng nói gì với chàng chưa? Đôi khi phải vô sỉ, mặt dày mới có thể thành công đạt được mục đích của mình, chàng thấy thiếp nói đúng không?”

Uria nghe lời nói của nàng, tức giận mà không biết mình rơi vào hố bẫy của nàng mà mắng:

__ “Asisu, cô nói ai đó hả?”

Nguyệt Du mỉm cười ôn nhu nói, ánh mắt chế giễu Uria:

__ “Ai da, chàng thấy không? Thiếp đang nói ví dụ về thiếp mà, sao tự nhiên có ai đó chột dạ mà xen vào vậy ta? Nương nương à! Người có lắm không đó, ta có nói gì người đâu mà người lớn tiếng la to thế, chẳng lẽ người cũng “có tật giật mình” sao?”

(P/S: Ta thay đôi xưng hô của Nguyệt Du để tăng tính giễu cợt mong mọi người đừng ói!)

__ “Ngươi, ngươi,.....!” “Uria tức không nói lên lời.

Hoàng hậu Hitaito, Izumin cùng với Shizta và Mitamun cảm thấy vui sướng trong lòng, nhất là hoàng hậu Hitaito, bà cảm thấy hảo cảm về đứa con dâu tương lai của mình, có thể giúp bà trút giận trong lòng, bà cảm nhận đứa con dâu này là một cô gái không tầm thường, có thể khiến một người mưu mẹo bình tĩnh như Uria tức giận và sập bẫy như vậy. Quốc vương Hitaito cảm kích đứa con dâu trước mặt mình, nếu không phải do bà ta tạo ra cái bẫy thì ông sẽ không lấy người đàn bà gian xảo này. Nhưng vì muốn cả gia đình yên ấm, ông mỉm cười giải hòa:

__ “Thôi thôi, người một nhà đừng nên thế! Izumin con đưa Asisu vào phòng nghỉ ngơi đi, tối nay sắp cử hành hôn lễ rồi đó!”

Hiểu được ý của vua cha, Izumin liền nhanh chóng nhẹ nhàng dẫn nàng về tẩm cung của mình, Nguyệt Du khi đi ngang qua Uria liền cười khẩy, dùng khẩu hình:

__ “Bà chả phải là đối thủ của tôi đâu!”

Nhìn theo bóng dáng Nguyệt Du đi xa, Uria nắm chặt vạt áo mình trong lòng thầm rủa:

__ “Đợi đó Asisu! Ta sẽ trả ngươi mối nhục này gấp trăm lần!”

Chương 30: Đêm Tân Hôn

Izumin dẫn nàng đến tấm cung của mình , đi ngang qua tây đình nàng dừng lại nhìn khung cảnh bên ngoài , trước mặt nàng là một quang cảnh tuyết phủ trắng xóa tạo nên khung cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp , nàng đi đến trước mặt , đưa tay ra hứng những bông tuyết đang rơi xuống , nở nụ cười rạng rỡ tự tin. Nụ cười của nàng tỏa rạng rỡ xinh đẹp khiến cho tất cả các cung nữ lẫn lính canh đều ngơ ngác si mê nhìn nàng . Izumin thấy nàng đi ra ngoài hứng những bông tuyết liền cởi áo choàng của mình ra , nhẹ nhàng khoác người nàng , đôi mắt nâu trà ôn nhu nói :

_ “ Nàng cẩn thận , tiết trời này rất lạnh không tốt cho nàng đâu ! “

Nguyệt Du mỉm cười nhận lấy chiếc áo khoác của Izumin , nhìn quang cảnh trước mắt nàng đột nhiên nhớ đến bài thơ “ Đối tuyết “ của Cao Biền liền nói với Izumin :

_ “ Izumin , ta đọc thơ cho chàng nghe nhen ! “

“Lát phát đầy nhà hoa tuyết bay

Trúc xanh mà ngổ khóm quỳnh đây

Hôm nay thích chí lầu cao ngắm

Ngõ ngách nhân gian tuyết phủ đầy. “

Izumin im lặng nhìn nàng đọc rồi ôn nhu kéo nhẹ nàng vào lòng hỏi :

_ “ Nàng nhớ đến kiếp trước mình sao Du Du ? “

Nàng gật đầu nhẹ nhàng , nàng nhớ đến trước kia mỗi khi mùa đông đến , cả nhà nàng luôn đi đến Cửu Trại Câu để ngắm quang cảnh tuyết đẹp mùa đông , cùng nhau uống ly Cacao nóng với nhau . Lúc đó nàng cảm nhận được gia đình nàng ấm cúng biết chừng nào , hai hàng lệ của nàng bắt đầu chảy xuống , nàng nhớ đến gia đình của mình nhưng nàng biết số kiếp của mình ở đó đã kết thúc thật sự , nàng không thể quay về được chỉ có thể ở nơi đây mà thôi . Izumin thấy nàng khóc liền lo lắng cực độ , anh hiểu rằng nàng đang nhớ đến gia đình của nàng kiếp trước , anh nhẹ nhàng dùng tay lau nước mắt mà ôn nhu nói :

_ “ Du Du , nàng đừng khóc ! Là lỗi của ta đã làm nàng nhớ đến kiếp trước của nàng , ta xin lỗi ! Ta biết nàng nhớ đến gia đình nàng nhưng nàng còn có ta mà , chẳng lẽ nàng muốn ta đau lòng sao ? “

Nguyệt Du nhìn khuôn mặt Izumin , nhìn thấy nét mặt lo lắng cực độ của anh , nàng vuốt nhẹ khuôn mặt của Izumin mà cảm nhận được ấm áp trong lòng . Đúng vậy ! Kiếp này ta gặp được Izumin quả là may mắn đối với ta , trong thế giới này ngoài Ari , Harrot , Nakuto và thất ảnh vệ thì Izumin ta cũng tựa như xem như người thân trong lòng mình rồi . Nguyệt Du kiếp này may đã được tái sinh ở đây , may không được phụ tình yêu của Izumin dành cho may ! Hãy sống hạnh phúc ở kiếp này mà để kỉ ức kiếp trước trở thành một kỉ niệm trong tim may để nhớ rằng may từng là ai ! Nàng mỉm cười nói :

_ “ Kiếp này của ta ở đây , chàng cứ yên tâm đi ! Ta sẽ không bỏ chàng mà đi đâu bởi vì chàng còn chưa trả tiền ta mà ! “

Izumin nghe câu nói của Nguyệt Du run run cánh vai nhũu lông mày , hít thở thật sâu , có lẽ suốt cả cuộc đời này của anh , sẽ phải hít thở rất nhiều lần đây .

Đã đến giờ cử hành hôn lễ , Mitamun , Ari cùng với nữ mẫu Mura giúp nàng mặc bộ đồ quốc phục của Hitaito , sau khi giúp nàng mặc xong bộ quốc phục , Mitamun , Mura cùng với các cung nữ đều ngẩn ngơ nhìn nàng , thật không ngờ nàng lại mặc bộ quốc phục Hitaito lại đẹp khuyh thành khuyh quốc đến như vậy , cho đến khi nàng mỉm cười dịu dàng hỏi :

_ “ Cho ta hỏi có bộ trang điểm ở đây không ? Các người cứ để ta trang điểm được rồi , không sao đâu ! “

Mura ngay lập tức nhanh chóng đem bộ trang điểm đến cho nàng , nàng vốn dĩ thích tự mình trang điểm hơn , nàng nhanh nhẹn thành thạo trang điểm yên huân trang (trang điểm khói) , sau khi đã trang điểm xong , Ari đưa gương trước mặt nàng , nàng ngẩn ngơ mê ly nhìn nàng trong gương mà gật đầu mỉm cười . Sau khi đã xong , nàng đội vương niệm và choàng khăn trùm đầu mình sau đó đi cùng với nữ mẫu Mura đến chỗ thần điện . Lúc này đứng trước của thần điện , Nguyệt Du hồi hộp lo lắng , hít thở sâu rồi bước tiến vào trong thần điện , nàng nhìn thấy Izumin mặc bộ đồ Hitaito cùng với vương niệm , làn tóc bạch nguyệt bay nhẹ sau lưng , trông anh lúc này quả giống siêu cấp nữ nam Phan An , anh ánh mắt si mê nhìn nàng chốc lát rồi mỉm cười bước đến nàng , nhẹ nhàng nắm tay nàng , dẫn nàng đến trước mặt quan tư tế . Anh nói thầm vào tai nàng :

_ “Ta đã nói rằng đêm nay nàng đẹp chưa nhỉ? “

_ “Chàng còn đẹp hơn ta nữa kia ! “ Nguyệt Du ngượng ngùng xấu hổ chu môi ai oán nói .

Tất cả mọi người đều có mặt đông đủ trong thần điện , quan tư tế đứng trước mặt nàng và Izumin bắt đầu cử hành :

_ “Hỡi thần mặt trời , thần bão táp , thần chiến tranh , các vị hay chứng giám lòng thành của chúng tôi , xin các vị hãy chấp nhận đôi trai tài gái sắc đang đứng trước bàn thờ , Hoàng tử Izumin – đứa con của Hitaito cùng sánh duyên với nữ hoàng tối cao của Ai Cập – nữ hoàng Asisu ! Xin hãy nhận những lễ vật hèn mọn của chúng con và chấp nhận cuộc hôn nhân này ! “ Sau đó vị quan tư tế nói với nàng và Izumin.

_ “Mời cả hai người đọc lời thề ! “

Izumin nhìn nàng ôn nhu rồi tuyên thệ , “Tôi là hoàng tử Izumin đương triều , xin thề trước các vị thần linh nhận nữ hoàng Asisu làm vợ chính thức của mình ! “

Sau khi Izumin đọc xong , nàng cũng bắt đầu tuyên thệ theo kiểu của mình :

_ “Trước mặt thần linh , tôi – nữ hoàng Asisu xin thề nhận hoàng tử Izumin làm chồng chính thức của mình ! “

_ “Hôn lễ đã hoàn tất , dưới sự chứng kiến của các vị thần linh , tôi tuyên bố hai người đã nên vợ nên chồng ! “

Dưới sự vui mừng rộn rã của tất cả mọi người trong kinh thành , Izumin và nàng vui mừng đón nhận sự chúc phúc của tất cả nhưng trong lòng họ thì đang mừng rỡ chuẩn bị kế hoạch hành động đêm tân hôn . Sau buổi lễ ở thần điện xong , bởi vì Izumin đã ý thức được tác hại của nàng khi say rượu mạnh thể nào , cho nên anh ra lệnh kêu Mura dẫn nàng về phòng tân hôn trước còn mình ra tiếp đãi mọi người trong tiệc cưới . Sau khi Mura đưa nàng vào trong động phòng , tất cả bọn họ rút lui để cho nàng ở lại một mình trong phòng. Nguyệt Du vội tháo bộ đồ tân nương nặng trĩu trên người mình , trút bỏ bộ đồ ra để lại một thân hình tuyệt mỹ với làn da trắng hồng , nàng nhẹ nhàng đi đến hồ tắm nổi ra phía sau phòng tân hôn của nàng , cái hồ tắm lộ thiên này do Izumin yêu cầu người ta xây thêm cho nàng để khi nàng lạnh , nàng có thể ngâm ôn tuyên cho bớt lạnh . Nàng bước nhẹ xuống bên trong hồ tắm ôn tuyên , khi cả cơ thể của nàng ngâm xuống đến nửa bộ ngực trắng nõn , nàng hai tay để ra hai bên bờ hồ , khoan khoái trong lòng , nàng rên rỉ nhẹ nhàng :

_ “Ấn , thoải mái quá ! “

Nhìn khung cảnh xung quanh trước mặt mình rất hữu tình , nàng mãi mê ngâm mình mà ngắm cảnh hữu tình , sự ấm áp của ôn tuyên khiến cho nàng cảm giác buồn ngủ , nàng bất giác chìm vào trong giấc ngủ , trên khuôn mặt nàng nở một nụ cười hạnh phúc .

Izumin sau khi tiếp đãi các vị quan khách , nhận những lời chúc phúc của họ và uống rượu suốt mấy tiếng đồng hồ , anh lo lắng cho nàng sợ rằng nàng đợi lâu nên liền cáo từ xin phép vào phòng tân hôn . Izumin bước đi nhanh chóng đến phòng tân hôn , mở cửa ra thấy trên giường không có nàng đâu liền kinh ngạc rồi tìm kiếm xung quanh , anh đến một hồ tắm ôn tuyên lộ thiên phía sau thì thấy nàng hai tay đặt ở bên cạnh ao , nằm úp sắp đang ngủ , cũng không quần bộ ngực còn tại trong nước . Bất chợt anh cảm thấy trong người do có men rượu hưng phấn mà nhẹ nhàng đến gần , trầm mê nhìn dung nhan ngủ say . Izumin nhìn chằm chằm lưng trần tuyệt đẹp bị ánh trăng chiếu xuống một tầng hào quang nhu hòa , phảng phất bị mê hoặc đem bàn tay to vờn tới . Xúc cảm dưới tay như trên tầng tơ lụa bóng loáng , làm cho hắn mê luyện không thôi.

“Ấn ~” Bởi vì sau lưng vẫn bị người quấy rầy , trong lúc ngủ mơ Nguyệt Du nghiêng về phía sau , thân thể cũng vì động tác này mà phơi bày ra.

Izumin nhìn cảnh đẹp trước mắt mà hít vào một hơi: Da thịt trắng nõn trơn bóng , một nửa ngực sữa mềm mại nằm ở trong nước , cùng với hai chân hoàn mỹ mà tinh tế ở trong nước che đậy. Izumin thâm nuốt một ngụm nước bọt , hẳn rồi cuộc chịu không nổi dụ hoặc này , vờn tay ầm nàng lên đem nàng đến trên giường . Trên giường dưới ánh trăng len lỏi khiến cho nổi bật hơn cả thân hình tuyệt mỹ cùng với bầu ngực sữa trắng nõn . Trước vẻ đẹp trước mặt , không tự giác tăng thêm lực đạo. Hắn thuận theo bản năng thân thể , khi thân đặt ở trên người nàng , ôm lấy thân thể hoàn mỹ , tay lại nhu tình vuốt ve trước ngực nàng.

“Ấn ~” Trong lúc ngủ mơ trên giường Nguyệt Du bởi vì cả người khó nhịn mà không tự giác rên rỉ , tay lại từ chối áp lực trước người . Nàng mơ màng nhìn thấy bóng dáng Izumin đang nhìn nàng bằng ánh mắt nâu trà đã vẫn đục đục vọng , Izumin vang lên thều thào bên tai nàng giọng nói chứa đầy đục vọng và khát khao :

_ “Du nhi ! Ta đói , ta đói ! Cho ta..... ! “

Dứt lời , Izumin cởi bỏ bộ đồ trên người mình ra , hiện lên một thân hình cường tráng với làn da trắng hoàn mỹ khó có thể hình dung được , mỗi cơ bắp đều chuyển động theo từng cử động của hắn , biểu tượng nam tính của hắn lại càng khí thế hơn người , không hề che dấu dục niệm đối với nàng. Nàng e ngại thẹn thùng không dám nhúc nhích nhưng dòng nhiệt ấm áp từ da thịt của anh thiêu đốt da thịt của nàng , sự đụng chạm khiến cơ thể nàng như dậy sóng . Trong lúc mơ màng , nàng nghe thấy hơi thở khát khao đầy dục vọng nguyên thủy và hoang dã của Izumin. Đôi môi nóng bỏng đã tìm đến cánh môi mềm mại của nàng , bừa bãi đi vào , dây dưa cuốn lấy chiếc lưỡi mềm mại của nàng.

“U...” Âm thanh rên rỉ mềm mại trong cổ của nàng bay ra , hai tay nàng ôm chèo lấy bờ vai rộng của Izumin , thân thể mềm mại rung động mãnh liệt . Thân thể đàn ông cường tráng , càn rỡ tỉ mỉ quán lấy thân thể đầy đặn , mềm mại của nàng , giống như loài dã thú đang dùng giác quan nhạy bén nhất xác nhận sự tồn tại của bạn tình. Lời lẽ nóng bỏng chảy vào tai nàng , cổ nàng , thấm vào tim nàng. Miệng anh lướt xuống , rồi khẽ cắn đôi môi đầy đặn của

nàng, cho đến khi nàng bật lên tiếng rên khe khẽ, run rẩy ở dưới người anh. Môi của anh, lưỡi của anh lướt tới bầu ngực tròn trịa, tham lam mút lấy nụ hoa màu hồng phấn. Bắp đùi dùng lực gạt mở hai chân của nàng. Thân thể cường tráng xâm nhập vào giữa hai chân nàng, vật đàn ông cứng rắn chạm vào thân thể non mềm của nàng. Sau đó, nàng cặp mộng trắng nõn run rẩy của nàng lên, mạnh mẽ thúc vào nơi ấm áp và chật hẹp của nàng, vật nam tính cứng rắn của hân thúc tới đoạt lấy nàng.

_ “Izumin, đừng, đau ta...” Nàng khàn giọng nói, không tự chủ được, thở gấp không dứt.

_ “Du nhì, không sao đâu sẽ qua thôi!” Anh nhẹ nhàng thều thều an ủi nàng.

Cảm giác chặt khít, nóng bỏng cùng với trọng lượng cơ thể của hân đưa nàng đến một cực hạn kỳ dị. Nàng run rẩy cảm nhận được hơi thở áp áp, da thịt nóng bỏng cùng ngón tay thô ráp linh hoạt của anh... thân thể mềm mại của nàng, dưới bàn tay vuốt ve của hân kích thích khoái cảm dục vọng trong nàng khiến cho nàng cảm nhận khoái cảm. Nàng run rẩy không dứt, thanh âm trong miệng cũng trở nên kiều ngy, thân thể mềm nhũn không tự chủ được nép sát vào cơ thể hân, theo tay hân mà mở ra nghênh đón.

Toàn bộ tư thái mềm mại đáng yêu đều lọt vào trong đôi mắt nóng rực của Izumin. Là hân đang ảo giác, hay là hân đang thực sự cảm nhận được niềm đam mê đang trào dâng của nàng?

Cử động ngây ngốc này đổi lấy một tiếng gầm nhẹ như loài thú của hân.

Nàng không ngừng thờ dốc, thậm chí hòa theo động tác nhịp nhàng của hân, chuyển động cơ thể hướng đến nghênh đón từng chuyển động của hân, khiến hân xâm nhập càng sâu hơn Tần số kịch liệt giống như ngựa hoang mất đi khống chế, bước đi hỗn loạn mà vội vàng. Izumin hai mắt nâu trà vẫn đục sắc đục, da thịt trên cân cô căng thẳng, mồ hôi nhỏ giọt rơi xuống, cái vật cứng cứng của anh ở nơi mềm mại của nàng đang lúc ra vào, càng lúc càng khuấy động.

Khoái cảm triển miên vô tận theo mỗi lần anh chạy nước rút khiến thân thể xinh xắn của nàng không tự chủ được đáp lại. Mỗi một va chạm mãnh liệt đều khiến Nguyệt Du neo chặt xuống giường. Nàng ôm chặt lấy nam nhân đang chạy nước rút không nghĩ, cảm giác được động tác của anh càng lúc càng cuồng dã, chôn sâu ở trong cơ thể nàng, dục vọng càng lúc càng trở nên cứng rắn không lờ hơn. Nàng nhẹ nhàng kéo cổ anh xuống, dùng đôi môi hồng nhuận hôn lên cái bạc môi quyến rũ đó. Izumin bất ngờ trước hành động của nàng mỉm cười tươi mà nhẹ nhàng nói:

_ “Du nhì, Ta yêu nàng!”

Nàng ngần ngại trước nụ cười của Izumin, nụ cười đó khiến nàng cảm thấy anh thật sự rất đặc biệt, Izumin ôm nàng vuốt ve, chống hai đầu gối lên giường, kiên quyết dùng vật đàn ông đang căng cứng của mình tiếp tục thời khắc ái ân tuyệt đẹp. Ở tư thế này anh có thể ở trong cơ thể nàng chạy nước rút càng sâu hơn. Khoái cảm triển miên vô cùng vô tận, rốt cục cũng đến cực hạn, nàng ngất lên một tiếng kiều mị, toàn thân nóng đến nổi cơ hồ muốn tan chảy. Ngay cả khi nàng cơ hồ không thể chịu thêm được nữa, anh vẫn tiếp tục vui sâu trong nàng, rốt cục làm cho nàng ngất đại vì khoái cảm đạt tới cao trào. Mà vui mất trong hân cô của nàng, anh cũng không kiềm chế được, bật ra những tiếng gầm nhẹ, theo lần chạy nước rút cuối cùng, trút dòng tinh khí nóng rực chảy xuôi vào nơi sâu kín của nàng. Sau khi ân ái xong, nàng rúc người vào trong khuôn ngực cường tráng của Izumin, hạ thân truyền đến phía dưới nàng nhắc nhở nàng đã trở thành nữ nhân. Nàng ngẩng đầu lên nhìn Izumin, khuôn mặt anh thật sự rất đẹp, nàng khẽ nhướn đầu lên hôn lên má anh rồi nói:

_ “Ta yêu chàng Izumin!”

Izumin nghe thấy lời nàng nói liền mỉm cười tươi rồi hôn nhẹ vào trán nàng:

_ “Ta yêu nàng, Nguyệt Du của ta!”

Rồi sau đó cả hai người ôm nhau chìm vào trong giấc ngủ hạnh phúc.....

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Mira Hướng Ta Thách Thức

Tại thủ phủ thừa tướng Hitaito,

“Bang!” Tiếng vỡ đồ đạc rơi xuống ở trong phòng của con gái thừa tướng Hitaito – Mira, một cô gái với mái tóc xoắn truyền thống của Hitaito, khuôn mặt xinh đẹp phù dung, nhún nhó cắn răng tức giận dùng tay đập vỡ hết tất cả đồ đạc trong phòng. Mira tức giận, nắm chặt tay lại gào thét lên:

_ “Tại sao vợ của Izumin không phải là ta mà lại là Asisu cơ chứ? Ta có gì thua kém cô ta đâu, cô ta chỉ quen biết chàng mới có 7 tháng mà đã chiếm được tình cảm của Izumin trong khi đó ta lại là thanh mai trúc mã, quen biết chàng hơn 20 năm mà Izumin vẫn thờ ơ với ta cơ chứ?”

__ “ Hahahahaha . thật là đáng thương ! “ Giọng cười đàn bà trung niên vang lên khiến cho Mira quay lại đầu , nhìn người đàn bà tóc xoăn đen , trang điểm đậm đũa , vẻ mặt gian xảo , Mira nhìn thấy đàn bà đó liền thay đổi tính cách dữ dằn của mình chuyển sang tư thế ôn nhu hiền hậu trong chớp mắt , mỉm cười nhẹ nhàng giả tạo nói :

__ “ Uria nương nương vạn tuế vạn vạn tuế ! Không biết ngọn gió nào đem nương nương đến thăm chỗ của hạ thần vậy ? “

__ “ Tiểu thư Mira , ta đến đây muốn cùng ngươi hợp tác loại bỏ nữ hoàng Asisu của Ai Cập! “ Uria ngồi xuống nhâm nhi ly nước trên bàn rồi bình thản nói . Mira kinh ngạc nhú mày , cười khẩy nói :

__ “ Uria nương nương , ta sẽ không đồng ý hợp tác với bà đâu ! Bà nên nằm mơ đi ! “

Biết được tính cách của Mira , Uria không hề tức giận ngược lại bình thản khiêu khích Mira :

__ “ Mira , cô thật là đáng thương ! Suốt hơn 20 năm qua , là thanh mai trúc mã với Izumin đáng lý ra phải được làm vợ của Izumin nhưng thật không ngờ cô lại bị một nữ hoàng bị chính em trai mình từ hôn làm cho thua cuộc , tin tôi đi , hợp tác với tôi cô không chỉ loại được Asisu mà còn có được Izumin của cô nữa ! “

Sau khi ngẫm nghĩ lại cảm thấy lời Uria nói có đạo lý , Mira liền mỉm cười nghĩ đến viễn cảnh mình sẽ trở thành vợ của Izumin , nàng đưa một chiếc ly cùng kính nói :

__ “ Uria nương nương , ta đồng ý hợp tác với bà ! “

Uri cười thầm trong lòng , “ Hay lắm , con mồi đã sập bẫy ! Asisu ngày hạnh phúc của ngươi sẽ sớm biến mất thôi ! “

Cả hai người bọn họ nâng ly rượu mừng cùng ly với nhau , trong lòng mỗi người đều vui sướng theo cách khác nhau .

__ “ Oáp..... ! “ Sau một đêm tân hôn ân ái của nàng , Nguyệt Du cuối cùng cũng đã tỉnh giấc , cô quơ quào cánh tay của mình tìm kiếm hơi ấm của Izumin , Ari đang bừng điểm tâm sáng đến phòng nàng , thấy nàng đã tỉnh dậy đang quơ quào tìm kiếm Izumin liền trả lời nàng :

__ “ Nữ hoàng người đã dậy rồi ! Hoàng tử Izumin đã dậy rất sớm đang ở trong phòng thiết triều bàn bạc việc chính sự , vì tối qua sợ ngại mệt nên ngài đã kêu hạ thần cứ để người ngủ và kêu hạ thần mang điểm tâm sáng tới cho người ! “

Nguyệt Du cảm thấy trong lòng mình ấm áp và hạnh phúc , nàng liền bước xuống giường , rửa mặt và để cho Ari thay đồ , sau đó đến bàn ăn trước mặt . Nhìn thức ăn trước mặt nàng , toàn là ngũ cốc , thịt cùng với rau củ chỉ được nấu thô sơ , nàng mức muống lên ăn một miếng rồi sau đó nhăn mặt . Ôi trời , cái đồ ăn này muốn giết người hay sao vậy ? Không , không được , nàng không muốn chết sớm đâu ? Ngay lập tức nàng ra lệnh cho Ari :

__ “ Ari , dẫn ta đến nhà bếp hoàng cung ! “

Ari chau mày khó hiểu nhưng ngay lập tức tuân mệnh dẫn nàng đến nhà bếp , nhìn nhà bếp cổ đại trước mặt nàng , mọi người trong bếp đều xào nấu cực kì thô sơ , nàng thẫn thờ đầu rồi bước vào trong . Tất cả mọi người dừng lại cung kính nàng , nàng ra hiệu đứng dậy rồi tiến tới chỗ nấu ăn . Nhìn rau quả cùng với thịt bò , thịt cừu và ngũ cốc trước mặt bị hoang phí để nấu sơ sài , một con người tiết kiệm như nàng cảm thấy xót xa trước điều đó , liền xắn tay vào nhà bếp cầm lấy con dao mà tự mình nấu ăn . Tất cả người trong bếp kinh ngạc khi thấy nàng cầm dao một cách thành thạo mà xắt từng miếng thịt , mọi người ngẩn ngơ nhìn nàng xào nấu cực kì rất chuyên nghiệp không ngớt khen ngợi trong lòng . Nàng đã làm xong một đĩa thịt cừu nấu tới sệt cả chua trước mặt rồi đưa ra trước mặt mọi người nói :

__ “ Mọi người ăn thử đi xem thế nào ? “

Nghe nàng nói như vậy , họ liền lấy muống mức lấy một miếng trên đĩa , trên khuôn mặt họ lộ vẻ kinh ngạc vì món ăn của nàng nấu rất ngon và美味 , tất cả mọi người ai nấy đều xồm xỏ ăn thêm khiến đĩa thịt cừu của nàng đã hết sạch . Mọi người nhìn nàng bằng ánh mắt thần phục , Nguyệt Du cảm thấy rợn cả người muốn né tránh nhưng vì muốn sau này mình không phải ăn cái món thô sơ nữa nên chỉ dẫn cho họ một số công thức món ăn để thay thế cho các món ăn trước kia , nàng còn lấy bút ghi lại các công thức cho họ để nhớ sau đó chỉ cho họ biết cách dùng những gia vị khác để mà làm món ăn ngon hơn nữa . Sau khi đã chỉ dẫn họ xong , nàng liền kêu Ari cùng với cung nữ đem năm sáu đĩa đồ ăn của mình về phòng , bất chợt nàng nhớ đến Mitamun và vương hậu Hitaito liền suy nghĩ trong lòng :

“ ” Mitamun đang mang thai 7 tháng rồi , tiện thể mình ghé qua cho Mitamun bổ dưỡng cái thai cũng vừa lúc đến thỉnh an vương hậu luôn ! “ ”

Nàng liền kêu Ari đi theo đang cầm đĩa đồ ăn mang đến thăm cung hoàng hậu , nghe Ari nói Shizta phải quay về Punto có chuyện gấp nên Mitamun đành ở lại nhưng dù sao đây là cơ hội tốt để Mitamun có thể nhớ về gia đình mình , lúc này hoàng hậu cùng với Mitamun đang ngồi ở ngoài nói chuyện với nhau . Nguyệt Du tiến đến , cung kính khuya nhẹ gối hành lễ:

__ “ Vương hậu vạn tuế vạn vạn tuế ! “

Vương hậu Hitaito thấy nàng liền nhẹ nhàng mỉm cười ân cần nói :

__ “ Cui kìa Asisu ! Người một nhà không cần phải hành lễ như vậy đâu ! “

Nguyệt Du tuân mệnh liền đến ngồi ở bàn rồi sau đó kêu Ari và cung nữ đặt đĩa đồ ăn mình nấu xuống , Mitamun kinh ngạc khi nhìn thấy những đĩa đồ ăn lạ liền hỏi :

_ “Chị Asisu , sao toàn món lạ không vậy sao em chưa từng thấy ? “

_ “Đây là mấy món do chị nấu đó , em ăn đi những thứ này rất bổ dưỡng cho thai nhi của em và cả sức khỏe của em nữa ! “ Nguyệt Du mỉm cười nói với Mitamun . Mitamun ngửi thấy mùi thơm từ đĩa thức ăn của nàng liền lấy muỗng gấp lấy mà ăn say sưa , khuôn mặt hào hứng vì được ăn món ăn ngon trên đời mà cấm đầu vào ăn ,trong lúc Mitamun đang mê mải ăn , vương hậu Hitaito liền nhẹ nhàng mở miệng nói với nàng :

_ “ Asisu con thấy không hạnh với những thứ gì hay có gì thắc mắc thì cứ hỏi ta ! “

Nàng mỉm cười nói , “ Mẫu hậu con cảm ơn người đã quan tâm , con sẽ tự thích ứng được mà ! “

_ “ Không có gì đâu nhưng mà hôm qua chính con đã làm cho Uria quê mặt ta muốn con hãy cẩn thận với Uria , con đã chọc tức bà ta thì bà ta thể nào cũng sẽ tìm cách chèn ép con bằng mọi giá , con người bà ta rất quý quyết và mưu mô con phải hết sức đề phòng ! “ Vương hậu Hitaito khuyên nhủ nàng , trong lòng bà hảo cảm với nàng tuy bà biết nàng luôn có nhiều kinh nghiệm hậu cung ở Ai Cập nhưng ở đây nó phức tạp hơn ở Ai Cập rất nhiều chỉ có thể nhắc nhủ nàng đề phòng .

_ “ Con xin nhớ lời dặn của người , cảm ơn người ! “ Nguyệt Du cảm nhận được sự quan tâm chân thành của người đàn bà phúc hậu trước mặt , mỉm cười cảm ơn vương hậu Hitaito . Cả ba người họ nói chuyện vui vẻ với nhau , nàng kể cho họ những câu chuyện trong các bộ phim mà nàng từng xem , cả Mitamun lẫn vương hậu Hitaito hào hứng nghe nàng kể bắt chợt Ari đi đến nói thầm vào tai nàng , nàng gật đầu nhẹ hiểu ý rồi sau đó liền nhẹ nhàng nói :

_ “ Xin phép mẫu hậu con có chút chuyện nên phải đi gấp ! “

_ “ Không sao đâu ! Con bận việc thì con cứ đi đi ! “

Sau khi được sự cho phép của vương hậu Hitaito , nàng cùng với Ari lập tức trở về tẩm cung của Izumin . Về đến tẩm cung Izumin , lúc này nàng đã trở về phòng đã xuất hiện đông đủ thất ảnh vệ cùng với Harrot . Nàng ngồi xuống một chiếc trường kỷ gần cửa sổ , nghiêm nghị nói :

_ “ Các người về rồi ? Có tin tức gì mới không ? “

Raman và Zach liền cúi đầu kính cẩn nói , “ Thưa nữ hoàng , Uria đã đích thân đến thủ phủ của thừa tướng đại nhân đến gặp Mira! “

Mira ư ? Chẳng phải chính là con gái của thừa tướng Hitaito , thanh mai trúc mã của Izumin sao ? Xem ra bà ta muốn tìm người liên hợp để mà hạ gục mình đây , xem ra ta lại có kịch đề chơi rồi đây ! Nguyệt Du nhoen cười lên , ánh mắt lóe lên một tia sáng rồi vụt tắt , thất ảnh vệ cùng với Harrot nhìn thấy nụ cười nhoen của nàng liền linh cảm rằng lại thêm một người nữa bị nữ hoàng đùa giỡn rồi đây !

Sau buổi thiết triều , quốc vương Hitaito quyết định tổ chức yến tiệc chúc mừng ngày nàng đã trở thành thành viên trong gia đình với ý định giới thiệu nàng cho tất cả mọi người đều biết .Nghe lính canh đã thông báo như thế , nàng tuy không muốn đi chút nào nhưng dù gì cũng phải đi bởi vì yến tiệc trước giờ vẫn là hình thức giao lưu từ trước đến giờ mà hơn nữa đây là yến tiệc tổ chức giới thiệu nàng với cả triều đình mà làm sao mà không thể đi được , khi nàng đang chuẩn bị thì Mura tới đưa cho nàng một bộ hồng y , nàng nhận lấy rồi kêu Mura gửi lời cảm ơn của nàng tới vương hậu . Mura cáo lui khỏi phòng , Ari phụ giúp nàng mặc đồ cùng với trang điểm . Sau khi đã chuẩn bị xong , vẫn chưa đến giờ đến yến tiệc , nàng nhắm mắt lại nghỉ ngơi thư giãn một chút . Vừa lúc đó Izumin đi vào , Ari tính kêu nàng dậy nhưng Izumin ra hiệu cho Ari lui ra , Ari lặng lẽ lui ra để lại còn Izumin và Nguyệt Du . Anh bước nhẹ đến chỗ nàng lúc này nàng đang mặc một bộ đồ hồng y trông cực kì rất đẹp , anh không nhịn được bước đến gần nhẹ nhàng hôn vào môi nàng . Nàng từ từ mở mắt tỉnh dậy , Izumin mỉm cười âm áp rồi lấy tay cầm cằm nàng lắc nhẹ cung nịnh mà nói :

_ “ Đến giờ bắt đầu rồi , nàng đi thôi nào ! “

Nguyệt Du liền đưa tay cho Izumin , Izumin cầm lấy tay nàng dẫn nàng đi đến buổi yến tiệc , đã đến buổi yến tiệc của Hitaito , nàng quan sát buổi yến tiệc , xem ra giống như yến tiệc của Ai Cập nhưng chỉ có khác là có rất nhiều vũ công vũ nữ nhảy múa những điệu cũng không kém phần cháy bỏng , quần áo mỏng mảnh chẳng che được bao nhiêu , động tác thì quá ư là kì quặc và có thêm nhiều nhuyển nệm mà thôi . Quốc vương Hitaito cùng với các đám quan đại thần không rời mắt nhìn những vũ công đang nhảy múa ở đó . Tất cả mọi người đều có mặt đông đủ kể cả Uria và Jidan , lúc này Izumin cầm tay nàng dẫn đường thì đã thu hút ánh mắt của mọi người . Hâm mộ , ghen tị , sùng bái , kinh diễm , ánh mắt gì cũng có . Nàng mặc kệ những ánh nhìn đó , tiếp tục cùng với Izumin tiến tới chỗ quốc vương và vương hậu đang ngồi , cung kính hành lễ :

_ “ Phụ hoàng và mẫu hậu , vạn tuế vạn tuế ! “

_ " Uria nương nương vạn tuế ! " Nàng mở miệng khá nhanh mạnh khi chào hỏi Uria .

Quốc vương Hitaito nhìn thấy nàng trong ánh mắt hồ hởi nói :

_ “ Asisu con đến rồi à ! Hôm nay con mặc bộ đồ hồng y này rất đẹp , thật không hổ danh là đệ nhất mỹ nhân Ai Cập ! Con tham gia yến tiệc nhen , cứ tự nhiên như ở Ai Cập vậy ! “

Sau khi chào hỏi xong , Izumin dẫn nàng đến chỗ ngồi , nàng ngồi xuống cùng với Izumin , bởi vì nàng không uống được rượu nên Izumin đã trao đổi lấy

ly nước nho cho nàng uống , bản thân anh thì uống rượu , sau đó tất cả mọi người đều nhìn ngắm thưởng thức những điệu múa của tất cả vũ công. Yến tiệc đang vui vẻ náo nhiệt bất chợt tất cả các vũ công lui về hai bên hết từ ngoài vào xuất hiện một cô gái tóc xoắn với khuôn mặt xinh đẹp đoan trang đầu đội trang sức khá lộng lẫy , mặc bộ y phục một nửa giống Ân Độ giống bộ trang phục của Trần Hảo trong phim Đông Hoàng Thành, trang điểm rất đẹp, rất lộng lẫy, trên người mặc bộ váy bó sát người, mỏng dính, gần như là trong suốt, trên người đeo rất nhiều trang sức, mỗi động tác của cô ta đều làm chúng kêu lên .

Nhạc bắt đầu nổi lên , cô gái xinh đẹp đó bắt đầu ra sức uốn mình dẻo hơn cả rắn , tất cả các ánh mắt đều dồn về phía cô gái ngoại trừ Izumin , cô gái liếc mắt đưa tình Izumin rồi nhảy múa xung quanh trước mặt chàng , nhưng anh vẫn bình thản ngồi đưa mấy trái cây cho nàng rồi thưởng thức nhâm nhi ly rượu . Nàng nhìn Izumin đang ngồi bình thản tiêu sái thưởng thức ly rượu mà không chú ý gì đến cô gái kia mà cảm phục , Izumin quả là khác tính của vũ nữ may mà anh ta không có độc mồm độc miệng nếu không chắc chắn sẽ khiến nhiều vũ nữ sẽ chết lắm đây ! Sau khi nhạc đã hết , cô gái lúc này bộ dạng trông rất là kiều gọi , Quần áo ướt đầm mồ hôi bám chặt vào cơ thể, toàn bộ mọi đường cong đều được phơi bày ra... Cô gái đi tới trước , cung kính chào quốc vương Hitaito :

_ “ Kính chào bệ hạ , chúc bệ hạ vạn thọ vô cương ! “

Quốc vương Hitaito mỉm cười ra hiệu cho cô gái đứng dậy :

_ “ Mira tiểu thư , đứng dậy đi ! Tiết mục của con quả thật rất hay , hay lắm ! “

_ “ Đa tạ bệ hạ đã khen ! “

Sau khi nhận được lời khen của quốc vương , cô gái Mira liếc nhìn Izumin , khuôn mặt thẹn thùng e thẹn mà liếc mắt đưa tình , Izumin không quan tâm lạnh nhạt nhìn chỗ khác , Nguyệt Du cũng nhìn thấy nhưng mặc kệ ngồi uống ly nước thì bất ngờ cô gái Mira bước đến chỗ nàng nói :

_ “ Người chính là nữ hoàng Asisu ? Ngài vừa mới thấy tôi biểu diễn giúp vui cho mọi người , không biết nữ hoàng Asisu có thể cho mọi người thấy tài năng của người có được không nhĩ ? ”

Tất cả mọi người “ ồ “ lên rồi nhìn nàng như muốn tìm tòi khám phá tài năng của nàng , Mira nhìn nàng ánh mắt đắc ý , khinh thường , Izumin thì ánh mắt lo lắng cho nàng , anh sợ nàng không biết múa nên tính cầm tay nàng khuyên can nàng nhưng chưa kịp thì nàng đã ôn nhu mỉm cười nói :

_ " Nếu như vậy thì ta đồng ý giúp vui cho mọi người vậy ! " Nàng nhìn Mira ánh mắt tự tin đắc thắng , nhoen cười gian trá . Mira ! Cô muốn chơi ta sẽ đùa giỡn với cô ! " .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Kể Chuyện Đại Chiến Xích Bích !

Nguyệt Du mỉm cười đứng lên thì bất ngờ tay của nàng đã bị Izumin nắm lấy , Izumin nhìn nàng băn khoăn hỏi :

_ “ Nàng có biết múa không đó ? Nếu như không được thì nàng đừng có làm việc ngoài khả năng mình ! “

_ “ Ta đâu có nói ta sẽ múa đâu ! “ Nguyệt Du nói nhỏ vào tai Izumin , mỉm cười tự tin bước lên phía trước , cầm ly nước bước đến giữa trung tâm yến tiệc , nàng quay qua hỏi quốc vương Hitaito :

_ “ Quốc vương , nữ nhi không biết múa nhưng nữ nhi có thể kể chuyện cho tất cả mọi người những câu chuyện chưa từng ai biết đến và thông thuộc với hi vọng giúp vui được chứ ? “

Mọi người đều kinh ngạc nhìn nàng , lần đầu tiên họ mới nghe kể chuyện cũng có thể giúp vui cho nên rất phấn khích và tò mò ngay cả quốc vương cũng mới nghe nói lần đầu muốn thử xem thể nào liền mỉm cười nói :

_ “ Được , được mà ! “

Nhận được sự đồng ý của quốc vương Hitaito , nàng nhoen cười bình tĩnh , đứng thẳng nhắm mắt lại nhớ lại truyện Đại Chiến Xích Bích trong Tam Quốc Diễn Nghĩa , nàng vẫn nhớ khi mới 10 tuổi đọc truyện Tam Quốc Diễn Nghĩa , lần đầu tiên đọc đến đoạn này đã là đêm khuya. Lúc đó nàng trốn trong chăn, cầm đèn pin đọc được mấy chương, lại phải căng tai ra để phòng cha mẹ phát hiện. Đối với những người chưa từng nghe qua, đây chính là chuyện hấp dẫn nhất! Hơn nữa đó là câu chuyện của hơn 2000 năm nên nàng rất tự tin có thể kể chuyện giúp vui được . Sau khi đã nhớ hết tình tiết Đại Chiến Xích Bích , nàng bắt đầu thay đổi thanh âm hướng mọi người kể chuyện :

“ Hôm nay Asisu tôi kể chuyện muốn kể sau đây, lại là kì trung chi kì, dị trung chi dị, nhưng hoàn toàn là chuyện thật! Ở bên ngoài biên cương, có một nước tên gọi Trung Hoa, non sông tú lệ, quốc thổ phì nhiêu. Trong lịch sử nước này, từng có một trận đại chiến cực kì vĩ đại, khiến cho người người ngưỡng mộ, gọi là đại chiến Xích Bích. Chuyện này lưu truyền ngàn năm, nhân dân đời đời truyền tụng, tán dương ca ngợi mãi không thôi, nhân dịp yến tiệc này tôi xin góp vui, muốn thuật lại một lần cổ sự! “

Vào lúc đó đất nước Trung Hoa đang rất hoảng loạn, vua cuối cùng nhà Đông Hán tụy ngôi trên ngai vàng tới 31 năm nhưng thực chất không có quyền lực và không thể kiểm soát được tình trạng cát cứ của các chư hầu trên khắp Trung Hoa. Trong số các chư hầu cuối thời Đông Hán thì người có quyền lực và tham vọng lớn nhất là Tào Tháo. Nhờ việc hỗ trợ dựng lại triều đình cho vị vua bù nhìn ở Hứa Xương và thống nhất miền bình nguyên Hoa Bắc sau khi đánh bại Viên Thiệu với chiến thắng quyết định tại trận Quan Độ, Tào Tháo được phong làm thừa tướng và là người nắm thực quyền của triều đình nhà Hán. Năm đó bắc phương Tào Tháo quân lực hùng hậu, một đường tiến thẳng về nam, lấy 20 vạn tinh binh gấp chung với quân binh từ các xứ chư hầu, tổng cộng 83 vạn nhân mã, hỏa lực tập trung ở bờ bắc Trường Giang, muốn tiến đánh vùng Giang Nam trù phú. Ở phía nam, một bên Lưu Bị chỉ có 2 vạn bộ binh, bên ngoài nói lên thành 5 vạn, bên kia Tôn Quyền cũng chỉ có 3 vạn thủy quân, một bên là 83 vạn, một bên chỉ có 2 vạn cùng 3 vạn, trận này còn có thể đánh được không? ” Giới thiệu qua bối cảnh, nàng dừng lại mỉm cười nhìn mọi người, hướng tất cả mọi người hỏi.

Ai nãy đều nghi hoặc nhìn nàng, đều nói rằng là không thể đánh được, lúc này nàng mỉm cười tự tin kể chuyện tiếp:

“Đáng tiếc mọi sự trên đời, đều là do người làm ra, không phải chỉ trông vào lượng nhiều hay ít. Trước tiên ta cũng nên nói đến hai nhân vật. Một người là Thủy sư đô đốc thống lĩnh thủy quân Đông Ngô Chu Du Chu Công Cẩn, mới 17 tuổi đã lĩnh binh, hơn 20 tuổi thăng làm thống soái một đạo quân. Trong trận Xích Bích, hần mới 30 tuổi. Người này tướng mạo tuấn mỹ, phong thái ung dung nho nhã, giáp trụ trắng xóa, nhìn xa dễ tưởng tiên nhân. Người này còn am hiểu âm luật, “Ngàn năm sau còn lưu truyền một câu Khúc hữu ngộ, Chu Lang cố, chính là mấy vị tiểu thư khuê các vì nhìn thấy Chu Lang anh tuấn đứng bên mà cố ý đàn sai một nốt nhạc. Người kia là quân sư của Lưu Bị, Gia Cát Lượng Không Minh tiên sinh, người này chỉ lớn tuổi khắp gầm trời, thần cơ diệu toán, am hiểu thiên thư huyền pháp, mọi sự vào tay đều trở nên dễ dàng. Lúc này mới chỉ có 25 tuổi. “

Ánh mắt mọi người đều tập trung nghe nàng lắng nghe im lặng đến mức chỉ có tiếng gió thổi qua cùng với giọng kể của nàng. Nàng nhìn thấy tất cả mọi người đều tập trung lắng nghe nàng kể, trong lòng dần dần có cảm xúc, bắt đầu thuật đến Đông Ngô quan văn muốn hàng, quan võ muốn đánh, Tôn Quyền do dự không dám quyết. Gia Cát tiên sinh đơn thương độc mã đấu khẩu giữa triều đình:

“ Tất cả mọi người biết không Không Minh tiên sinh trước khi theo Lưu Bị từng ở trong nhà tranh, đàm quan thần kia chỉ coi hần là một kẻ thảo dân chân lấm tay bùn, không quyền không thế. Trong lòng chỉ nghĩ làm sao nhục mạ hần, lại chỉ thấy tiên sinh một mình xuất hiện, ung dung tự tại như đi giữa chốn không người. Một thân y phục sáng màu đơn giản, tay cầm quạt lông đưa qua phẩy lại. Trên đường đi đến đáng đáp quang minh lỗi lạc, tự nhiên phóng khoáng. Hai mắt sáng ngời, thần sắc bình tĩnh, đưa mắt nhìn đều hiện lộ uy vũ, nhưng cử chỉ lại khiêm nhường lễ độ. Chưa cần mở lời đã làm cho người ta phải kiêng nể ba phần!”

Mọi người đồng loạt hưng phấn, Izunin nhìn nàng bằng ánh mắt kinh ngạc thán phục, mặc dù anh biết nàng là một người cùng một chỗ như Carol nhưng thật không nghĩ tới nàng lại che giấu nhiều tài năng đến như vậy. Sau đó nàng tiếp tục nói tiếp Gia Cát Lượng làm sao nói ra lời hay lẽ thiệt, phân tích tình thế, khẩu chiến với đám hủ nho, thuyết phục Đông Ngô cùng Lưu Bị bắt tay, hợp sức phá Tào. Đặc biệt lúc nàng kể chuyện Gia Cát Lượng dùng khích tướng, sử dụng bài thơ Đồng Tước Đài, nhắc khéo đến Tiểu Kiều – vợ của Chu Du khiến cho Chu Du tức giận mà quyết chí đánh Tào khiến cho tất cả mọi người đều thán phục về tài năng của vị quân sư Gia Cát Lượng này.

“Đã biết hai nhà liên thủ, vậy làm sao để giành được thắng lợi, xin hãy nghe ta từ từ nói tới. Kế sách điều binh, mưu lược khiến tướng, một lời khó nói được rõ ràng. Nếu muốn biết toàn bộ đại chiến diễn ra thế nào, thì xin mọi người chờ ta uống nước chút! “ Nguyệt Du nhún mạnh nói rồi sau đó từ từ nhắm nháp ly nước trên tay mà phe phẩy quạt lông đợi chờ mọi người kêu nàng kể tiếp. Quả nhiên tất cả mọi người trong yến tiệc đều nóng ruột muốn biết tình hình tiếp theo thế nào ngay cả quốc vương và vương hậu đều giục giã nàng. Nàng nhoen cười khi nhìn thấy tất cả mọi người đều nóng ruột, xem ra tài ăn nói của nàng không hề giảm sút chút nào, nhớ ngày đó làm hội trưởng của trường Đại học Y tất cả sinh viên trong trường đều ngưỡng mộ nàng mỗi khi nàng đọc bài phát biểu, papa nàng thường hay nói rằng nàng rất giống Gia Cát Lượng ở tài năng ăn nói, mồm mép lợi hại, hồi đó có người nói rằng là may mắn nàng chỉ có nét thanh tú bình thường nếu mà có nhan sắc quyền rũ chút nữa thì nàng sẽ trở thành yêu cơ hại nước hại dân rồi. Nhớ lại hồi ức kiếp trước, nàng lo lắng một chút bất chợt nhớ ra mình còn đang kể chuyện liên trần tình lại, hắng giọng nhẹ rồi tiếp tục kể tiếp:

“ Lúc này bên Tào Tháo thế lực đang lớn mạnh, đã giao việc huấn luyện thủy quân do Sái Mạo và Trương Doãn huấn luyện. Khi nghe tin Đông Ngô đã liên minh với Tây Thục, ông đã sai Trương Cản là bạn cũ của Chu Du đến Đông Ngô để dò la tin tức quân sự, Trương Cản đến doanh trại Đông Ngô lúc này Chu Du đã biết được mưu đồ của hần, bèn vội viết một bức thư đầu hàng của Sái Mạo và Trương Doãn, trong thư viết rằng “ sẽ nhanh chóng dâng đầu Tào cho Tôn Quyền, có ý để Trương Cản trộm được, đem về dâng cho Tào Tháo. Tào Tháo mắc mưu, cho người chém hai tướng Sái Mạo, Trương Doãn, đến lúc đầu người trình lên mới ý thức được chính mình mắc mưu, hối hận thì đã muộn, cúi đầu phủ phục xuống bàn, hồi lâu không dậy nổi, kẻ ngu Trương Cản không biết hay dờ chạy tới tranh công. Tào Tháo cả giận mắng to: “Người là con một sách ngu dân vô tích sự!”

Tất cả mọi người đều bật cười ha hả mà hào hứng lắng nghe tiếp câu chuyện của nàng. Nàng dừng lại một chút để uống ly nước sau đó bắt đầu kể tiếp:

“ Lúc đó tại doanh trại Đông Ngô, quân tình thám đã báo tin cho Chu Du hay, Chu Du cả mừng tuy nhiên lại nghe tin bên ta hết cung tên dành cho thủy chiến không thể làm kịp 10 vạn cung tên được trong mười ngày, Gia Cát Lượng chịu cuộc nội trong ba ngày phải đem về đủ 10 vạn mũi tên, Chu Du bắt hần phải lập lời thề sinh tử, đồng thời lệnh cho công binh không được trợ giúp. Đã là ngày thứ ba, Lỗ Túc vẫn thấy Gia Cát Lượng vẫn nhâm nhi uống rượu, vẻ mặt bình thản vô cùng! “

“ Con gái, nếu vậy Gia Cát Lượng chẳng phải chết sao, sao lại có thể ung dung như vậy cơ chứ? “ Quốc vương Hitaito sốt ruột liền hỏi nàng, tất cả mọi người đồng loạt đồng tình nói theo. Nàng mỉm cười rồi sau đó trấn an mọi người kể tiếp:

“ Phụ hoàng và mọi người cứ bình tĩnh ta còn chưa kể xong tiếp nữa mà! Đến ngày thứ ba, vào đầu canh tư, Không Minh bỗng bí mật cho mời Lỗ Túc đến uống rượu. Lỗ Túc thất kinh hỏi thúc Không Minh, Không Minh cười cười rồi sau đó sai người lấy dây chạc dài, buộc hai mươi chiếc thuyền liên lại với nhau, rồi bảo quân nhắm bờ phía Bắc thẳng tới. Đêm ấy, sương mù xuống mặt trời. Trên mặt nước Trường Giang sương lại càng dày đặc hơn

nữ, giáp mặt không trông thấy nhau. Khổng Minh thúc đoàn thuyền lướt tới thẳng tới phía Bắc, như tiến vào chỗ mù mịt vô tận vậy. Ông đã ra lệnh tiến sát đến thủy trại của Tào Tháo, sai thủy thủ dàn ngang đoàn thuyền ra, đầu bên Đông, đuôi bên Tây, rồi đánh trống vang trời, hò reo ầm ỉ. Quả nhiên tiếng động đó làm kinh động đến Tào Tháo, lúc này sương mù mờ mịt, với bản tính đa nghi của ông liền kêu hai vị tướng quân Trương Liêu và Từ Hoảng, mỗi người phải đem ba ngàn quân cung tên sẵn sàng bắn giết. Bấy giờ Vu Cấm, Mao Giới sợ Nam quân đánh rần vào thủy trại, đã huy động thủy quân dàn ra trước mà bắn như mưa. Thế là hai quân thủy bộ hơn một vạn người cứ nhắm ra mặt sông, chỗ có tiếng reo hò mà bắn loạn xạ. Ai nấy giương thẳng cánh, hi ha hi hục bắn tên như mưa rào. Gia Cát Lượng đội một lát, lại ra lệnh cho đoàn thuyền trở mình, đầu quay về Tây, đuôi lộn về Đông, rồi sẵn gần mũi vào trại Tào, đưa hông bên kia ra... chịu bắn! Lại sai đánh trống mạnh liên hồi, hò hét dữ dội hơn nữa. Quân Tào càng hoảng sợ, càng bắn nhanh, bắn loạn bội phần. Cứ như thế cho đến mặt trời lên cao, sương mỏng rồi tan dần, ông liền truyền quân lui thuyền ra xa lập tức. Bấy giờ, hai "bức thành cỏ" trên hai mươi chiếc thuyền đã cắm chỉ chít những tên như lông chim. Quân Tào xem lại thì chỉ thấy chừng hai chục chiếc thuyền toàn là rơm với cỏ. Vu Cấm tức giận muốn đuổi theo, nhưng lúc đó thuyền của Khổng Minh đi đã lướt theo đà nước chảy về như bay, cách xa hơn hai mươi dặm, không tài nào đuổi kịp nữa. Sau đó ông lại sai hết thủy quân sĩ trong thuyền hô lớn lên một loạt rằng:

- “Đa tạ Thừa Tướng đã ban tên! “Tào Tháo nghe quân báo lại, tức giận vô cùng! “

Mọi người cười to khi nghe Tào Tháo tức giận và đồng thời cảm phục trước trí tuệ của vị quân sư. Nàng tiếp tục kể tiếp đoạn Chu Du cùng Gia Cát Lượng cùng nhau bàn thảo kế sách, cuối cùng hai người đều tự viết một chữ trên tay, mở ra, không ngờ đều là chữ “Hòa”. Mọi người cùng gật đầu tán thưởng. Đến đoạn Chu Du làm bộ không biết Hoàng Cái ở bên, hạ giọng thờ dài, “Bên Tào có người dám trả hàng về với ta, đáng tiếc Đông Ngô ta không kẻ nào can đảm làm vậy”. Hoàng Cái bước ra từ chỗ tối, tóc dài trắng xóa, khí thế hiên ngang, kiên định mà nói: “Ta nguyện vì Đông Ngô trả hàng!” Mọi người đồng thời cảm động.

Khi mà nghe nàng kể rằng Chu Du giận đánh Hoàng Cái, chúng tướng đều quỳ lạy xin tha, chỉ có một mình họ Gia Cát vẫn bình thản uống rượu, cúi đầu không thêm đề ý. Sau đó Hoàng Cái vì đền nợ nước, nguyện một mình một người đi đến trước trại quân Tào dâng thư xin hàng. Trước mặt Tào Tháo hẳn dù có chết cũng không sợ, chậm rãi nói ra, rồi cuộc làm cho Tào Tháo tin tưởng. Mọi người đều thần phục.

Nàng cao giọng tiếp tục kể tiếp đoạn Tướng Cấn lần thứ hai qua sông, lại bị Chu Du gài bẫy, thờ dài: “Xui xẻo, chung quy vẫn là xui xẻo a.” Mọi người đều cười to.

“ Khi Tướng Cấn đuổi theo tiếng người thổi tiêu mà gặp được Bàng Thống. Hắn cực kì vui sướng, lập tức kéo Bàng Thống chạy đến bờ sông, lên trộm một chiếc thuyền nhỏ, trở lại Tào doanh. Bàng Thống hiến Liên Hoàn Kế, Tào Tháo dùng xích sắt kết thuyền lại với nhau, 20 cái một hàng, 30 hàng thành một nhóm. Chu Du lên thuyền, nhìn sang bờ bắc, thấy chiến thuyền buộc chặt, không khỏi cười lạnh. Bất ngờ một trận gió nổi lên, một góc tinh kỳ (lá cờ) phát qua mặt hắn. Chu Du bỗng đứng tức ngực, phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống bất tỉnh. Thì ra lúc này đang là mùa rét đậm, gió lạnh từ phương bắc thổi mạnh mà đến, nếu như dùng hỏa công, chỉ sợ không đốt được người mà còn hại chính mình! “ Nàng thờ dài cảm thông khiến cho tất cả mọi người đều bày ra bộ mặt thông cảm trước vị tướng quân trẻ tuổi này. Nàng tiếp tục cao giọng thẳng lên tiếp tục kể tiếp:

“ Gia Cát tiên sinh vẫn mỉm cười, một mình đến thăm bệnh Chu Du. Hắn bệnh nặng nằm liệt giường, tâm tư hỗn loạn. Gia Cát tiên sinh cầm bút, viết ra mấy chữ, lưu danh thiên cổ, “Muốn phá Tào binh cần dùng hỏa công, mọi sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu gió đông!” Chu Du kia đọc xong tờ giấy, ngửa mặt cười dài, đứng dậy thì lễ cảm tạ. Gia Cát tiên sinh đã đoán trước khí tượng biến ảo, nhưng chưa vội nói ra, chỉ sai người đem theo màn trường bình phong lên núi lập đàn, cầu khấn trời xanh, nói ngày này tháng này lúc này nhất định sẽ có gió đông, hơn nữa còn thổi ba ngày ba đêm. Chu Du cười nói: “Một ngày là đủ!” Ngày thứ mười, cuộc giao chiến đã đến, Gia Cát tiên sinh lập đàn cầu đảo, đứng trên núi mà xem Giang Bắc địch quân hùng mạnh, cầm kiếm chỉ hướng trời xanh, gọi gió đông tới trợ giúp mà thắng địch. Xem tư thế oai hùng, búng búng phần chân Chu Công Cẩn Chu tướng quân, phát tay hướng bắc, vạn quân dũng mãnh xông lên. Xem Hoàng Cái lão tướng quân tóc bạc trắng như tuyết, nhịn đau chịu khổ nhục kế, một chiếc thuyền con thuận gió mà đi, dẫn theo đội thuyền chứa đầy rơm cỏ, thẳng hướng bờ bắc. Tào binh kia chỉ nghe lão tướng quân tới đầu hàng, không kịp ngăn cản, một tiếng hô vang, thuyền thuyền nổi lửa, gió mạnh lửa lớn, lao thẳng khỏi chiến thuyền liên kết với nhau, lửa thiêu sáng rực một góc trời! Tào binh gặp lửa lớn chỉ biết quăng mũ bỏ giáp, bốn phía đào tẩu. Đáng tiếc 83 vạn binh Tào Tháo, quá nửa là hàng binh, vừa hợp đã tan, hai mươi vạn tinh nhuệ thoát được hỏa thiêu chiến thuyền, cũng trốn không được mưu của Gia Cát tiên sinh, trên đường chạy nơi nơi đều gặp quân mai phục ngăn trở, tiêu hao gần hết! Tào Tháo cùng vên vện hơn trăm tùy tùng mở đường thoát chạy! ”

Nàng rút cục kể xong toàn bộ câu chuyện, nín thở chờ đợi phản ứng người xem. Một lần im ắng làm cho nàng nghĩ đến không biết chuyện Xích Bích này của chính mình ở cổ đại này có thành công không, âm thầm lo lắng kể tiếp có phải hay không nhận một trận mưa rau trắng gà. Nhưng là, tiếng vỗ tay cùng thanh âm trầm trầm khen ngợi làm cho nàng buông tâm tình lo lắng xuống. Nhìn ánh mắt người rung rung kích động, lòng của nàng nói không ra cảm giác thành tựu.

“ Hay, hay, quả là một câu chuyện rất hay! ”

“ Cuộc đời ta chưa bao giờ nghe câu chuyện nào hay đến như vậy! ”

“ Thật không ngờ nữ hoàng Asisu lại biết nhiều chuyện lạ như vậy! ”

“ Quốc vương, con cháu của người quả là một viên ngọc quý! ”

Quốc vương Hitaito cười rạng rỡ trước lời khen của tất cả mọi người, Uria nét mặt tái mét không nói lên lời, Mira lúc này cắn môi dưới tức giận vô cùng, thật không nghĩ đến Asisu lại có tài năng đến như vậy, ánh mắt tóe ra tia lửa điện nhìn Nguyệt Du. Nguyệt Du nhận thấy điều đó liền cười khẩy trong ánh mắt đầy thách thức như muốn nói nhìn Mira:

“ Chiến thắng đã thuộc về ta! ”

Lúc này nhìn Nguyệt Du cả người bừng sáng tự tin chói lóa, Izumin nhìn thấy, bạc môi mỉm cười, trong lòng anh càng kinh ngạc hơn về nàng. Nàng quả là thâm tàng bất khả lộ hơn ta tưởng!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thê Tử Của Ta Chỉ Có Asisu !

Từ sau vụ yến tiệc, nàng đã trở thành người hâm mộ của tất cả mọi người trong kinh thành Hattusa, ngày nào cũng vậy những người quý tộc luôn đến chỗ nàng để thăm viếng, họ còn được thưởng thức những món ăn do nàng thay đổi. Thấy món ăn của nàng không những đẹp mà còn có mỹ vị, bọn họ ai nấy đều mong nàng có thể cho bọn họ công thức để làm, nàng mỉm cười sau đó phân phát các tờ giấy công thức các món ăn của nàng ra cho tất cả mọi người. Mọi người ai nấy đều rất thích các món ăn của nàng trong kinh thành ai nấy đều nhìn nàng bằng ánh mắt sùng ái.

Một ngày đẹp trời, nàng đi đến chỗ công trình xây dựng cung điện mới. Izumin cũng đang ngồi khảo sát công trường ở đó. Chẳng mỉm cười âm áp nhìn thấy nàng liền đi về chỗ mình quan sát, quan sát tất cả mọi người đang làm việc, nàng thấy nô lệ khiêng những đồng cát và đất cực kì vất vả, nặng nhọc bất chợt nàng liền nhớ đến Mộc Ngư Lưu Mã của Gia Cát Lượng, nàng nhớ lại chi tiết mà vẽ ra sau đó nhờ Harrot kêu các thợ làm cho nàng giống như vậy. Mấy ngày sau, Mộc Ngư Lưu Mã của nàng đã hoàn thành, nàng quyết định lấy tên “thỏ xa” cho nó để mọi người dễ nhớ sau đó nàng cùng với Harrot mang phát minh của mình đến chỗ công trường, Izumin và tất cả mọi người kinh ngạc và tò mò khi nhìn thấy một thứ rất kỳ quái, nó có hình con vật rõ ràng là chỉ có hai chân, còn phía sau thì có cái vật gì bằng gỗ tròn tròn, Izumin kinh ngạc liền hỏi nàng :

— “Asisu, đây là cái gì vậy?”

Nguyệt Du mỉm cười, giải thích cho tất cả mọi người nghe :

— “Cái này gọi là thỏ xa, chỉ cần là nơi người dân có thể đi qua thì nó cũng có thể đi qua, mà có thể thỏ được trọng lượng lớn hơn nhiều so với trọng lượng mà hai vai người dân có thể mang, có cái này thì mọi người dân sẽ không phải tốn nhiều sức lực mà vẫn mang được nhiều đồ hơn nhiều.

Izumin và mọi người ánh mắt nghi ngại có vẻ như không tin, Nguyệt Du biết ý trong mắt chàng liền sai Harrot cùng với chồng chất rất nhiều gạch và đất nhiều hơn so với người dân mang trên vai, sau đó nàng kêu một người dân cầm lấy hai tay nài rồi đẩy thử về phía trước xem sao. Nghe lời nàng, người dân đẩy về phía trước, cảm thấy nhẹ nhõm hơn so với mang vác vai. Nàng bắt đầu thử kêu lên dốc thử xem thế nào, anh chàng kia lên thử quả nhiên có thể lên được mà không hề cảm thấy tốn chút sức lực nào. Lúc này sau khi đã cho mọi người chứng kiến lợi ích của thỏ xa, nàng nhẹ nhàng nói :

— “Cái này ngoài việc vận chuyển đất, cát, nó còn có thể vận chuyển cả lương thực cũng như vũ khí, dễ dàng vận chuyển quân lương rất tốt !”

Izumin cùng với mọi người đều kinh ngạc nhìn nàng, mọi người hô hào tung hô nàng thần tích đã xuất hiện, sau đó nàng lấy bản thiết kế cho Izumin để có thể ghi chép phân phát cho tất cả người dân trong thành Hitaio, cả kinh thành ai nấy càng lúc càng sùng bái nàng, cho rằng nàng chính là do nữ thần Ishtar giáng thế. Khi nghe tất cả mọi người nói thế, nàng có hơi bối rối nhưng dù sao chẳng qua muốn giúp cho dân chúng đỡ cực hơn chút thôi nên cũng mặc kệ. Những ngày ở trong tâm cung, đi qua đi lại, ăn ngủ cực kì rất chán, nàng chợt nghĩ ra đến cờ vây – một loại trò chơi trí tuệ của người Trung Quốc liền sai Harrot và thất ảnh vệ làm cho nàng một bàn cờ theo như trên giấy mà nàng vẽ, ngay sau khi chờ Harrot làm bàn cờ cho mình. Nàng chờ đợi bàn cờ vây của mình hoàn thành mà chìm vào trong giấc ngủ tìm Chu Công, nàng khẽ mỉm cười trong lòng :

“” Đợi Izumin về, mình sẽ rủ chàng chơi cờ vây với mình ! “”

Lúc này Uria đang dắt Mira vào bái kiến với quốc vương Hitaio, Mira cúi đầu nhẹ nhàng cung kính hành lễ, lúc này Uria dịu dàng nói :

— “Hoàng thượng, thần thiếp thấy Mira là một cô gái vừa có tài vừa có nhan sắc rất xứng với lại hoàng tử Izumin, thần thiếp thấy Izumin nên cưới thêm vợ nữa để không bị người khác chê cười.

— “Về việc này, ta cũng đã nghĩ đến cho Izumin cưới thêm thiếp nhưng ta thì muốn dựa vào ý kiến của Izumin và cả Asisu nữa, ta không thể quyết định được !” Quốc vương gắt gù ngầm lại cũng có lý rồi nói.

— “Hoàng thượng, người không nên để cho Izumin và Asisu quyết định, cả hai đứa sẽ nhất quyết không chịu như vậy đâu ! Ngài nên sắp xếp sớm càng sớm càng tốt !” Uria thấy quốc vương Hitaio do dự liền cố gắng thuyết phục.

— “Hoàng tử Izumin đến !” Lính canh ở bên ngoài thông báo bên trong, lúc này Izumin sau khi nghe nói quốc vương mời chàng đến liền tiêu sai đi đến thì thấy quốc vương, Uria và cả Mira đang ngồi nói chuyện, Izumin lúc này trấn tĩnh lại mỉm cười rồi cung kính hành lễ :

— “Phụ vương vạn tuế vạn tuế !”

Quốc vương Hitaio nhìn thấy Izumin liền mỉm cười nói với Izumin :

_ “ Izumin , con đây rồi ! Đúng lúc quá ! Ta cần bàn chuyện với con một việc ! “

Izumin thanh tao tiêu sái ngồi xuống , lúc này Mira bung một ly trà đến cho Izumin cung kính trước mặt chàng , Izumin không thèm liếc , bình thản lấy . Lúc này Uria giả giọng dịu dàng nói cho Izumin :

_ “ Izumin , ta biết con mới cưới vợ nói chuyện này có vẻ đường đột quá nhưng mà vì con nên ta muốn con lấy thêm vợ nữa ! Con ngày nào cũng ra chiến trường bảo vệ tổ quốc , lỡ như sau này Asisu không thể sinh cho con một đứa con nối dõi tông đường được thì còn có người vợ sẽ sinh con cho con ! Với lại đàn ông tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường , con chỉ cưới Asisu như vậy ta e rằng người đời sẽ khinh khi con ! Người mà ta nhắm đến cho con chính là Mira – con gái của tể tướng đương triều , con thấy thế nào ? “

Mira hướng đôi mắt ngây dại nhìn Izumin mà trong lòng thầm nói , “” Em đang chờ đợi chàng đây ! “

_ “ Hừ ! Uria nương nương cảm ơn người đã nghĩ tốt cho Izumin tôi nhưng có điều tôi từ chối với lời đề nghị của bà ! “ Izumin lạnh lùng nhâm nhi uống nước mà nói , chàng gần giọng nói tiếp :

_ “ Hon nữa sao bà không cưới Mira cho Jidan , ta thấy hoàng huynh Jidan cũng đã hon tuổi lấy vợ mà vẫn chưa lập thân nữa mà , sao bà không gả Mira cho hoàng huynh Jidan đi ? “

Nghe Izumin nói vậy , Uria nét mặt xanh mét , hoảng sợ , lúc này quốc vương Hitaito thắc mắc liền hỏi :

_ “ Tại sao con lại không cưới Mira , ta thấy con bé đẹp người đẹp nét mà với lại đại trượng phu tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường mà ! “

Izumin quyết đoán trả lời :

_ “ Phụ vương ! Con yêu Asisu , lòng con chỉ có mỗi một hình bóng Asisu thôi không cần ai khác đâu , cho dù phụ vương bắt con như thế nào đi nữa thì con vẫn chỉ có một người vợ chính là Asisu thôi , con đã hứa với chính mình cũng như hứa với cô ấy sẽ chỉ có thể từ chính là Asisu , nếu như con phản bội hay thay lòng đổi dạ thì sẽ bị trời tru đất diệt . Hon nữa phụ vương không thấy Asisu đang được xem như là thần tích của nữ thần Ishtar ban xuống , người thử nghĩ coi nếu người kêu con cưới Mira chả khác nào khiến cho triều đình và dân chúng không phục sao ?

Nghe câu trả lời quyết đoán của Izumin , Uria tức giận liền lớn tiếng nói :

_ “ Izumin , người thật là quá đáng , ta có lòng tốt muốn giúp người nhưng người lại không biết báo đáp mà còn nói vậy nữa hả ? Hay là người ăn phải bùa mê thuốc lú của Asisu rồi ? “

Izumin tức giận khi nghe thấy Uria xúc phạm nàng , liền gần giọng trầm giọng nói :

_ “ Uria , bà quá đáng lắm rồi đó ! Xúc phạm đến tôi thì được nhưng cấm bà xúc phạm đến nàng ấy , nàng ấy ít ra còn đỡ hơn bà , bà đừng tưởng rằng tôi vẫn chưa biết những việc bẩn thỉu của bà làm sao ? Tôi nói cho bà biết , luận về gian trá thì bà có thể hơn Asisu nhưng luận về tốt bụng Asisu còn hơn ở bà nhiều ! Nếu bà mà còn xúc phạm đến nàng ấy nữa đừng trách Izumin tàn ác với bà ! “

Sau đó chàng lễ độ xin phép cha cáo lui về tắm cung , tiêu sái lạnh lùng rời bước khỏi căn phòng , Mira cảm thấy căm ghét trong lòng , nắm chặt lấy vạt áo mà rủa thầm :

“” Asisu chết tiệt , ta hận cô , tôi sẽ khiến cô và Izumin sẽ không hạnh phúc bên nhau mãi đâu ! “

Izumin vẫn còn tức giận trên đường về tắm cung của mình , anh bực mình vì những lời nói của Uria xúc phạm đến Nguyệt Du nhưng khi về đến tắm cung của mình , anh nhìn thấy nàng đang gục đầu nằm ngủ trên bàn , tâm tình anh đã ổn định trở lại , nhẹ nhàng mím cười đến chỗ nàng , dịu dàng kéo người nàng vào trong lòng mình . Lúc này Nguyệt Du cảm nhận được hơi ấm quen thuộc liền ôm chầm lấy mà tiếp tục mơ ngủ tiếp , Izumin vuốt tóc nàng nhẹ nhàng mà trầm ngâm nhìn nàng ngủ , bất chợt anh nghe thấy nàng chảy nước mắt mà mơ ngủ nói :

_ Papa , Mama , Anh hai , Du nhi xin lỗi ! Con không thể quay về được , ở đây có Izumin lúc nào cũng đau lòng , chăm sóc , quan tâm đến con , con không thể phụ lòng chàng được , con yêu chàng rất nhiều!“

Nghe lời nàng nói trong lúc mơ ngủ , Izumin ôn nhu mỉm cười , lau nhẹ nước mắt của nàng , đôi mắt nâu trà trà ngập tình yêu nhìn nàng , chàng cúi xuống đặt đôi môi nhẹ nhàng hôn xuống môi của nàng mà âm áp nói :

_ “ Du nhi , cảm ơn nàng , cảm ơn nàng đã ở bên cạnh ta ! “

Izumin cứ lặng lẽ ôm nàng trong lòng mà nhìn ngắm , vuốt vài lọn tóc lòa xòa trên trán nàng mãi cho đến khi nàng mở mắt tỉnh giấc thì thấy Izumin ở bên cạnh ôm lấy mình liền nói :

_ “ Chàng về lúc nào vậy ? “

Izumin mặc trang phục màu trắng xám đơn giản như ánh nguyệt phát phơ bay trong gió đêm , giống như nước suối trong nguồn chảy ra , lại như ánh trăng mềm mại trong đêm xuân , dưới ánh trăng tỏa sáng chiếu rọi khuôn mặt tuấn mỹ dịu dàng của anh , đôi mắt nâu trà trà buồn nhìn nàng , nhìn bóng dáng anh , nàng lại có cảm giác anh có chuyện gì đó muốn giấu nàng liền mở miệng hỏi :

_ “ Izumin chàng có chuyện gì sao , đừng giấu ta nữa , bóng dáng của chàng đã nói cho ta biết rồi ! “

Izumin biết rằng không thể giấu nổi được gì qua ánh mắt , ánh mắt hiện lên ý cười :

_ “ Hồi nãy quốc vương gặp ta , lúc đó có Uria và Mira đến , bà ta muốn ta cưới Mira về làm thiếp ! “

Nguyệt Du nhú mày tức giận mắng :

_ “ Cái bà già này dám khinh ta , ta phải giết bà ta ! “

Sau đó nàng quay đầu lại hỏi Izumin :

_ “ Thế chàng có đồng ý không vậy ? “

Izumin thấy nàng hỏi thế liền cúi nhẹ vào đầu nàng , nàng chu môi ai oán lên , anh cười to rồi nắm lấy tay nàng nói :

_ “ Đương nhiên ta không đồng ý rồi ! Suốt cuộc đời này ta chỉ có yêu mình nàng thôi , chỉ cần thê tử duy nhất của nàng là được rồi ! “

Nghe Izumin nói như vậy , nàng trong lòng vui sướng không thể nói lên lời , nàng biết ở thời cổ đại này , tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường của một nam nhân , nhưng chàng thì sẵn sàng mặc kệ điều đó mà vẫn chỉ chỉ độc sủng duy nhất một mình nàng , chấp nhận hôn nhân một vợ một chồng mặc cho người ta nói gì thì nói , không biết kiếp trước nàng có tu cái gì không mà kiếp này vợ được một người bạn tri kỷ như vậy nhỉ . Cảm nhận tình cảm dịu dàng ấm áp như ánh trăng tỏa sáng trên đỉnh đầu , lại giống như một người mỹ lệ đang đứng ở mép vực sâu trần đầy rung động sợ hãi , từng đợt từng đợt đập dềnh như sóng nước mà Izumin dành cho nàng thì bất chợt ở ngoài Harrot cung kính bâm báo :

_ “ Nữ hoàng Asisu , vật mà người cần làm đã xong , thần đã mang tới ! “

Nguyệt Du liền ra lệnh cho mang vào , lúc này Harrot bưng ra một chiếc bàn vuông nhỏ , trên bàn vuông đó có khắc nhiều hình vuông cùng với 2 bát đựng hai viên đan tròn trịa màu đen và màu trắng , Izumin kinh ngạc liền hỏi nàng :

_ “ Nàng lại chế tạo ra cái gì nữa thế ? “

Nàng tươi cười trả lời . “ Đây là bàn cờ con cái trong bát này là quân cờ , ta chỉ cho chàng chơi cờ vậy ! “

_ “ Cờ vậy ư ? “ Izumin nhú mày nhìn vật trước mặt .

_ “ Umh , chàng biết không ? Cờ vậy muốn biết chơi thì quá dễ , nhưng để chơi tới được thành "cao cờ" thì rất khó . Khi chơi cờ vậy cũng giống như khi ra trận đánh giặc . Bàn cờ là chiến trường và mục đích là chiếm lấy lãnh thổ . Một kỳ thủ cờ vậy thực sự biết quý trọng từng quân cờ và luôn đặt hết tâm quyết vào mỗi nước đi . Năm xưa có một vị học giả đã từng nói : “ Việc trị nước cũng không khác gì đánh cờ vậy , biết cách dùng , biết cách đặt cho đúng chỗ thì thắng , không biết cách dùng , cách đặt thì thua .” Cho nên nó ngoài là trò chơi giải trí mà còn là trò chơi trí tuệ nữa đó ! “

_ “ Vậy sao ? Nếu vậy nàng chỉ cho ta chơi như thế nào đi ? “ Izumin xoa xoa cằm mỉm cười nhìn nàng .

_ “ Được thôi ! Ta chỉ cho chàng đêm nay chàng phải đánh cờ với ta ! “ Nguyệt Du mỉm cười hào hứng nói .

Trong suốt đêm đó , tại phòng của Izumin vẫn còn mờ mờ ngọn lửa in bóng hai nam nữ đang ngồi chơi đánh cờ với nhau .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Izumin Thông Hiểu Cho Ta

Suốt nguyên đêm nàng và Izumin thức đánh cờ với nhau , nàng thật không ngờ Izumin lại có khả năng tiếp thu ghê đến như vậy , chỉ cần chỉ chàng luật chơi cùng với cách chơi chưa đầy 1 tiếng mà Izumin đã có thể hiểu ra được hết ! Nhưng cái đó nói làm gì , cái mà nàng không ngờ hôm nay nàng là gặp một kì phùng địch thủ của nàng ở đây nữa chứ ! Sau khi đánh hơn mười mấy ván liên tiếp với Izumin , Nguyệt Du và Izumin bất phân thắng bại , tám lạng nửa cân , vẫn cứ hòa chưa ngã ngũ . Cho đến khi trời sáng , nàng và Izumin lại gườm nhau trên bàn cờ , ván này sẽ là ván quyết định cuối cùng để xem ai là người chiến thắng . Nàng cười khẩy cảnh cáo :

_ “ Izumin , ta nói cho chàng biết , trên bàn cờ chỉ có một người ở lại , một là chàng đi , hai là ta đi ! “

Izumin cũng cười khẩy , ánh mắt nâu trà thách thức lại nàng :

_ “Người ra đi phải là nàng đó ! “

Izumin cùng với Nguyệt Du ánh mắt lóe lên tia lửa điện thách thức nhau , sau đó bắt đầu tập trung vào trận chiến cò vây cuối cùng , cả hai vợ chồng im lặng tập trung bắt đầu lật ngã tình thế . Sau mấy tiếng đồng hồ , Izumin ánh mắt lóe lên tia sáng rồi sau đó tự tin đặt con cờ trắng của mình mà cười :

_ “Chiếu tướng ! “

Nguyệt Du nhìn trên bàn ngón ngang trắng đen cho đến khi ở hàng dọc thứ 15 thì chéch một con cờ đen , nàng sầm mặt xuống . Lúc này các cung nữ đều đang vui vẻ làm việc bất chợt đều giật mình khi nghe tiếng hét vang to từ trong phòng của Izumin :

_ “TA..... KHÔNG CAM TÂM..... ! “

Izumin khoe miệng cong cong cười , chống tay trước trán nhẹ nhàng nói :

_ “Ta đã nói với nàng rồi ! Nàng chắc chắn sẽ thua dưới tay ta mà ! “

Nguyệt Du không cam tâm ai oán nói , “Chàng chơi ăn gian ! “

Izumin nhún vai , mỉm cười vô si nói , “Ấy , cái này không thể gọi là ăn gian được , chính nàng đã dạy ta rằng ‘ phải biết gian trá và vô si thì mới thành công ‘ mà ! “

Trước câu nói mở miệng quen thuộc của mình , nàng khổ đau thừa nhận , ai oán nói :

_ “Chàng..... chàng ăn hiếp ta ! “

Izumin cười to lên rồi sau đó nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng , nàng tức giận nắm liên tiếp vào ngực Izumin , Izumin biết rằng nàng đang giận dữ nũng nịu liền mặc kệ cứ ôm nàng để cho nàng nắm bắt liên tiếp , sau một hồi nắm ngực mà Izumin vẫn mặt dày mỉm cười với nàng , nàng liền thôi không nắm nữa cứ để vậy cho Izumin ôm . Bất chợt , một binh lính đi đến báo cáo ở ngoài :

_ “Hoàng tử Izumin , quốc vương cho gọi người ! “

Izumin nghe vậy liền hôn nhẹ lên trán rồi lên môi nàng rồi sau đó mỉm cười nói :

_ “Thôi , phụ vương kêu ta có việc rồi , ta đi đây ! “

Nguyệt Du không tin rằng mình thua Izumin hoài liền ai oán chu môi nói , “Ta nhất định sẽ phục thù ! “

Izumin cười to lên , nháy mắt với nàng rồi nói , “Nàng cứ phục thù đi , nhưng rồi nàng cũng sẽ thua thôi!”

Vừa nói xong , một cái gối liền bay tới , Izumin nhanh chóng né sang rồi mỉm cười đi theo lính đến chỗ phụ vương . Izumin đã đi , còn lại nàng trong phòng , nàng liền dọn dẹp mấy quân cờ trên bàn , lúc này nàng nghiêm giọng ra lệnh nói :

_ “Ra đi , tám người các người ! “

Tức thì Harrot cùng với thất ảnh từ dưới cửa sổ leo lên , xuất hiện trong phòng nàng , ôm quyền cung kính hành lễ , nàng ra lệnh đứng dậy rồi sau đó đến bên chiếc ghế ở ngoài cửa sổ , gác tay lên bờ rồi nói :

_ “Thế nào ? Đã điều tra ra được gì chưa ? “

Raman và Zach cùng nhau đi lên phía trước cung kính chấp quyền nói :

_ “Nữ vương , thần đã điều tra theo mệnh lệnh của người , Uria mấy ngày nay đều giao tiếp với lại thương nhân của nước Mikene rất nhiều hơn nữa , trước khi làm thứ phi , bà ta đã từng ở đất nước Mikene một thời gian dài ! “

Nguyệt Du chống tay lên trán , lấy ra một tờ giấy vẽ ra ba tam giác : Izumin , Uria và đất nước Mikene . Để xem coi ! Uria thường hay mong muốn con trai Jidan của mình lên ngôi hoàng đế thay cho Izumin , nếu như bà ta liên kết với Mikene thì Mikene sẽ giúp bà ta lên ngôi hoàng tử đầu tiên sau đó bà ta sẽ tìm mọi cách để mà hạ bệ Izumin xuống , khi mà Izumin hạ bệ tất là Jidan sẽ lên ngôi hoàng đế nhưng chắc chắn là hai mẹ con họ sẽ làm bù nhìn để cho Mikene sai khiến rồi . Như vậy Mikene rất có lợi vừa gạt đi đối thủ Izumin vừa lại có thể nắm binh quyền mà không cần tốn chút quân binh .

Nhìn kỹ vào tờ giấy trên bàn , nàng nhoen cười rồi sau đó nghiêm giọng ra lệnh :

_ “Thất ảnh vệ , nghe lệnh ! Các ngươi hãy đi tìm mọi thông tin liên quan đến

Mikene đặc biệt các ngươi hãy điều tra kỹ coi đất nước Mikene và hơn nữa tìm hiểu xem nguồn cung cấp nhu yếu phẩm cho Mikene là ai ? ”

_ “Dạ rõ thưa nữ hoàng ! “ Sau khi nhận được lệnh liền lập tức phi thân biến mất , nàng chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ nhìn ngắm cả kinh thành Hitaito , nàng suy tư suy nghĩ làm thế nào cho kế hoạch kế tiếp thì bất chợt có một vòng tay lớn ôm lấy nàng , nàng quay lại xem đó là ai thì thấy Izumin đang

mỉm cười ấm áp với nàng rồi nói :

_ “Nàng đang suy nghĩ gì thế ? “

Nhìn khuôn mặt mỉm cười tươi sáng dịu dàng của Izumin , nàng cảm thấy ấm lòng , trong lòng nàng bắt gặp sợ hãi , nàng sợ lắm ! Nàng sợ rằng hạnh phúc này sẽ không mãi mãi , nàng sợ rằng Izumin sẽ có một ngày giống như trong nguyên tác chỉ yêu một mình Carol mà quên đi mất nàng , nàng cũng rất sợ.. nàng sẽ biến mất vào một lúc nào đó . Nhìn thấy một mảng u buồn trong con mắt của nàng , Izumin liền lo lắng ôm nàng vào lòng . hỏi han :

_ “Nàng sao vậy ? Sao ta cảm thấy nàng như đang buồn vậy ? Nàng nhớ kiếp trước của mình sao ? “

Nàng lắc đầu nhẹ nhàng , “ Ta không phải nhớ đến kiếp trước mà là ta sợ..... Ta sợ rằng ta và chàng sẽ không được hạnh phúc như vậy mãi mãi , ta sợ rằng chàng sẽ giống như trong truyện mà yêu Carol mà quên đi ta là ai , chàng biết không ? Nếu như mà chàng có một ngày yêu Carol mà quên đi ta , chắc chắn ta sẽ khổ tâm rất nhiều ! “

Izumin nhìn nàng , anh biết con người nàng rất mạnh mẽ ở bề ngoài nhưng mà cực kỳ luôn luôn yếu đuối và nhạy cảm , ở thế giới này nàng chỉ có một mình và luôn coi anh là người thân duy nhất mà nàng có thể nương tựa , anh liền vỗ về an ủi nói :

_ “Nàng yên tâm đi , sẽ không có chuyện đó đâu ! Izumin này chỉ yêu mỗi mình nàng thôi , từ lần gặp nàng ở Babylon nàng biết không ? Nàng thật sự không thể thay thế ai trong trái tim ta , cho nên nàng đừng có lo sợ mà hãy yên tâm ta đi ! “

Sau đó để cho nàng khỏi suy nghĩ vẩn vơ , anh liền mỉm cười kéo nàng ra đến bàn đầy áp công văn rồi nói :

_ “ Du nhi , đừng suy nghĩ nữa , nàng ngồi đây với ta đàm vai cho ta đi , ta làm công văn này cho xong cái! “

Nguyệt Du mỉm cười liền đến phía sau đàm vai cho Izumin , Izumin lấy một cuộn giấy công văn ra mà coi , lúc này khuôn mặt chàng nghiêm nghị dưới ánh nến càng thêm đẹp đẽ , nàng đàm vai cho Izumin , bất giác nhìn một công văn của Hitaito , nàng nhíu mày khi nhìn thấy một công văn chỉ chít dày đặc chữ gấp 10 lần công văn của Ai Cập mà chủ yếu quanh đi quẩn lại chỉ nói về lương thực bị giảm mạnh . Izumin quay đầu lại , thấy nàng suy tư nhìn công văn rồi hỏi :

_ “ Công văn này có gì sao ? “

Nàng cầm lấy công văn trên tay Izumin sau đó nói :

_ “ Izumin , ta thật sự rất khâm phục chàng thật đó ! Công văn dày chỉ chít như vậy mà chàng cũng có thể hiểu được sao ? “

Izumin mỉm cười rồi nói , “ Có gì đâu , bình thường một công văn như vậy ta hiểu được ít nhất là 6 canh giờ có khi lâu hơn là 1 ngày ! “

Nàng kinh ngạc hơn sau đó liền giải thích cho Izumin :

_ “ 1 ngày ư ? Như vậy mà làm sao giải quyết được công việc nhanh chóng và hiệu quả được ? Chàng xem xem một công văn chỉ viết về việc lương thực bị giảm mạnh mà có cần thiết gì phải vòng vo viết dày đặc như vậy không ? Nếu mà viết như vậy thì hiệu suất làm việc sẽ chậm đi có khi chàng không hiểu được ý của công văn đó mà làm sai thì sao ? Hãy thay đổi cách viết đi ! “

Izumin kinh ngạc nhìn nàng , anh cảm nhận rằng nàng ngoài khả năng sáng tạo và thuyết phục còn tài năng khác nữa , trong đầu anh lóe lên tia sáng rồi hỏi :

_ “ Thế theo nàng phải viết như thế nào là đúng ? “

Nàng liền lấy ra một tờ giấy khác viết lên đó rồi giải thích :

_ “ Chàng kêu các bá quan nên viết một cách ngắn gọn , rõ ràng , chủ yếu là tập trung vấn đề ngay lập tức , phải dùng những dấu câu nữa ! “

_ “ Dấu câu ? “ Izumin nghi hoặc hỏi nàng .

_ “ Ừm , chàng đừng coi thường nó , tác dụng của nó làm rõ trên mặt chữ viết một cấu tạo ngữ pháp , bằng cách chỉ ranh giới giữa các câu , ví dụ như dấu phẩy dùng để chỉ ranh giới cho các câu , dấu chấm dùng để kết thúc câu đó chính là nhưng dấu câu ! “

Sau đó nàng vừa giải thích vừa viết lên một tờ giấy cho Izumin hiểu rõ hơn , sau khi viết xong , nàng đưa cho Izumin coi , Izumin đọc công văn mà nàng viết lại cảm thấy nó dễ hiểu hơn , chưa đầy 5 phút đã hiểu rõ được hết công văn của nàng . Anh càng lúc càng nhận ra rằng nàng quả là một viên minh châu quý giá trên đời này , xem ra phải giúp nàng phát huy hết những gì tiềm ẩn trong nàng mới được , anh liền mỉm cười hỏi nàng :

_ “ Thế theo nàng , lương thực vì sao lại giảm mạnh như vậy ? Có biện pháp nào để giải quyết tình trạng đó không ? “

_ “ Dễ thôi , lương thực bị giảm mạnh do lương thực chính là lúa mì không thích hợp trồng được vào mùa đông lạnh mà những loại rau củ khác thì họ lại không tập trung trồng nhiều . Muốn giải quyết điều đó , chàng phải tích cực khuyến khích những người dân trồng trọt củ cải , cải bắp , đậu và rau diếp , đây là những rau củ trồng được vào mùa đông lạnh mà còn có thời hạn rất ngắn nữa thì sẽ giải quyết những vấn đề đó thôi ! “ Nguyệt Du suy nghĩ một hồi rồi sau đó trả lời .

Izumin nghe nàng nói, cảm thấy những lời nàng nói cực kì rất hợp lý, anh càng lúc càng không tin vào mắt mình, tuy rằng biết nàng là người của hơn 3000 năm sau, mang theo kiến thức hơn 3000 năm sau nhưng anh không khỏi ngạc nhiên khi nghe nàng nói. Anh nhìn con người nàng biết rằng nàng cũng là người ham học hỏi, thích khám phá giống như cô gái sông Nin nhưng con người nàng không ngây thơ đến nỗi ngốc nghếch như Carol, ngược lại nàng rất kỹ tính và biết cách bảo vệ bản thân mình. Bằng chứng là từ khi nàng làm vợ của anh, nàng không chạy lăng quăng như Carol mà chấp nhận ở trong cung điện buồn chán này. Thật sự anh biết nàng không thích ở yên một chỗ như vậy là vì không muốn làm anh liên lụy. Nàng thông minh cơ trí hơn người, hiểu biết nhiều nhưng không hề kiêu ngạo, thân thiện với tất cả mọi người lại chấp nhận ở phía sau bóng lưng của anh giúp đỡ anh nhiều thứ. Lúc này anh thất vọng trong lòng liền hỏi nàng:

— “Du nhi, ta thật sự không hiểu một con người thông minh như nàng như vậy tại sao lại chịu chấp nhận ở trong cung điện buồn chán như vậy, không hợp với nàng chút nào cả?”

Hiểu được Izumin thông cảm cho nàng, nàng thật sự cảm động vì từ trước đến giờ các bậc đế vương luôn coi khinh, không tôn trọng hay thông cảm cho người vợ của mình riêng chỉ có Izumin thì là người đầu tiên thông cảm và hiểu cho nàng, nàng mỉm cười nói rằng:

— “Không sao đâu, ta tự nguyện hi sinh điều đó hơn nữa cổ nhân người ta có câu “Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ”, chàng là bậc đế vương phải lo toan nhiều thứ, ta là một người vợ phải có nghĩa vụ giúp đỡ chồng quản lý chuyện gia đình, chuyện gia đình suôn sẻ thì chàng mới làm nhiều việc lớn lao hơn được! Chỉ cần chàng hiểu được ta là được rồi!”

Izumin mỉm cười bế nàng lên rồi đặt nàng nằm trong chiếc giường lớn màu trắng xám giản dị, Nguyệt Du kéo nhẹ anh xuống, anh liền thuận thế ngã lên người nàng, nàng mỉm cười nhìn anh. Izumin lấy tay vén tóc nàng, nắm ngón tay mềm mại như cánh hoa mùa xuân, một đôi mắt thâm thúy lóe sáng, tia sáng kỳ lạ bức người, giọng nói của anh trở nên khàn đặc: “Nàng thật sự rất đẹp Du nhi!”

Nàng xoay người nằm lên người anh, cười xấu xa nói: “Chính vì thế, chàng phải cho ta ở trên!”

Ánh mắt anh nóng rực nhìn nàng, đôi môi nở nụ cười vô cùng hôn hờ. Nguyệt Du cúi xuống si ngốc nhìn anh rồi nhẹ nhàng mút lấy môi anh, đầu lưỡi lướt qua yết hầu, cời chiếc áo trắng của anh lộ ra vòm ngực rắn chắc, nàng hôn vào đó...mắt nửa buổi nàng mới ngẩng đầu lên tiếp tục thưởng thức cơ bụng phẳng gần như hoàn mỹ, nàng tấm tắc khen thắm, thật không ngờ chàng lại có vòm ngực đẹp như vậy, cái này chắc phải rèn luyện mà ra đây.

— “Du nhi, nàng đang thưởng thức một bức tranh à?”

Izumin cất giọng khàn khàn kháng nghị, xoay người đặt nàng nằm dưới, lại tiếp tục nhẹ nhàng dây dưa như trước, nồng nhiệt như giông tố điên cuồng. Nguyệt Du cảm thấy chưa bao giờ hưng phấn như này, ham muốn như hải triều trào dâng trong huyết mạch cuộn cuộn bao trùm làm nàng chìm ngập trong đó. Sau lưu luyến triền miên, nàng và Izumin chìm vào giấc ngủ trong niềm hạnh phúc cực độ cùng với sự mệt mỏi rã rời.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Xuất Chinh !

Tại vùng lãnh thổ Mikene, lúc này quốc vương trẻ tuổi đứng đầu vùng Mikene đang bức bối trong lòng, hắn ta tức giận khiến áp lực khẩn trương lan tràn trong toàn bộ triều đình. Đại thần thiếu chút định lực đã không tự giác giờ cổ tay áo lên lau lau mồ hôi trên trán.

— “Các người nói sao? Vụ giao dịch nhu yếu phẩm cùng với vũ khí của chúng ta bí mật và cẩn trọng như vậy đã bị phát hiện sao?” Ánh mắt vị vua trẻ tuổi rét lạnh quét về phía đám đại thần.

— “Dạ đúng thưa bệ hạ!” Quan đại thần run rẩy nói.

“Ba!” Vị vua dùng sức chụp vào cái bàn bên cạnh. “Oanh—”, theo sau đó là một tiếng vang, chỉ thấy cái bàn trong khoảng khắc biến thành một khối gỗ. Sau một hồi hấn tức giận hét to:

— “Khốn kiếp thật! Tại sao chuyện này lại dễ dàng phát hiện vậy cơ chứ? Trước đây chúng ta vẫn làm như vậy hơn 2 năm qua vậy mà tại sao đến ngày hôm nay lại bị phát hiện cơ chứ? Nhất định, nhất định là tên Izumin khốn kiếp chết tiệt đó rồi!”

Tể tướng đương triều Mikene – Orkat tiến lên nói, “Hoàng Thượng, theo thần thấy, chuyện này chắc chắn không thể nào do Izumin làm được, bởi vì nếu như Izumin phát hiện ra thì đã diệt trừ vụ này từ lâu rồi với tính cách của hắn, sẽ không chần chừ đến ngày hôm nay vậy đâu, theo thần nghĩ là có một người khác nhúng tay vào phá hoại bên trong đó!”

Ánh mắt quốc vương trở nên thâm trầm, sau đó hỏi, “Khanh nói như vậy là có một người khác sao nhưng mà ai cơ chứ?”

Orkat liền nói ra một mạch suy nghĩ của mình, “Theo thần nghĩ rằng, thời điểm vụ giao dịch của chúng ta bị cướp lại trùng với thời gian nữ hoàng Ai Cập và là vợ của Izumin- Asisu ở đây, thần nghĩ rằng có khi nào cô ta là người chủ mưu việc này!”

Hoàng đế trẻ tuổi, xoa xoa chiếc cằm của mình, ánh mắt nghi ngại nói :

__ “Không, không thể nào ! Cô ta ... làm sao có thể làm được ! Uria thường hay báo cáo với ta, cô ta thường hay chỉ đi qua đi lại cung điện, nói chuyện với vương hậu rồi sau đó thường hay xuống bếp nấu ăn cho Izumin mỗi buổi tối thôi ! Trông cô ta giống một người vợ hiền lương hơn ! “

Orkat liền chấp tay nói, “Bệ hạ, những người thường hay giấu mình như vậy mới thật sự nguy hiểm ! Thần từng nghe nói hoàng đế Menfuisu đã từng phế cô gái sông Nin Carol để lập nàng ta làm vương hậu Ai Cập, hơn nữa ngài không thấy cô ta đã lập nên rất nhiều kì tích sao ? “

__ “Nhưng dù sao đi chăng nữa ta không tin cô ta có gan làm được chuyện này, theo như ta biết tướng quân Nakuto đã xin phép về hưu, không còn trong quân đội Hạ Ai Cập nữa thì làm sao cô ta có thể làm được, bây giờ tình hình trước mặt như vậy người tính làm sao ? “Hoàng đế oán hận nói.

__ “Thưa bệ hạ, theo như thần thấy, chúng ta bây giờ thực lực binh sĩ đã mạnh hơn rất nhiều, ngay cả Assyria là một nước hiếu chiến cũng phải nể ta không dám hó hé, chỉ bằng chúng ta hãy chuẩn bị kĩ lưỡng chuẩn bị xuất chinh tiến đánh Hitaito, chắc hẳn Izumin và quốc vương Hitaito sẽ xuất chinh đến chinh chiến, lúc đó chỉ còn vương hậu Hitaito và nữ hoàng Asisu, chúng ta chỉ việc gửi bức thư xác nhận quốc vương cùng với hoàng tử Izumin đã chết nơi sa trường, mặt khác chúng ta sẽ nhờ Uria và Jidan làm nội chính tiến hành lật đổ bên trong triều đình, sau đó chúng ta chỉ việc sau khiến bọn Uria làm theo lời chúng ta, lúc đó chúng ta chẳng phải chiếm được cả vùng Hitaito dễ dàng như vậy sao ? “Orkat bắt đầu chậm rãi nói ra.

Trong mắt hoàng đế hiện lên tinh quang, nói: “Hay lắm ! Quả là một kế sách hay, nhưng mà chúng ta khi nào nên xuất chinh ? “

__ “Thưa bệ hạ, ngay bây giờ thì rất là thuận tiện, theo như thần biết đảo quốc Alasiya đang nổi loạn, muốn chiếm vùng đất Hitaito giàu có này, cho nên chúng ta hãy chờ bộ tộc Pontrot tấn công thì chúng ta cùng một lúc tấn công luôn, cho dù Hitaito có thiện chiến đến đâu cũng không thể nào chống đỡ nổi cả hai quân đội ! “

__ “Hắc hắc ! Hay hay ! Chắc chắn cả vùng Hitaito giàu có đó sẽ thuộc về ta ! Lúc đó công của người sẽ lớn nhất, ta sẽ trọng thưởng rất nhiều cho người ! “Hoàng đế đắc ý cười nói.

__ “Tạ ân chuẩn của bệ hạ ! “

Trong lúc này tại tẩm cung của Uria, bà ta đã nhận được bức mật hàm của hoàng đế Mikene, mừng rỡ vô cùng, sau đó nói với con trai Jidan của mình :

__ “Con trai Jidan, thời cơ cho chúng ta đã đến rồi ! “

__ “Mẫu thân, có chuyện gì thế ? Sao người có vẻ mừng rỡ vậy ? “

__ “Hoàng đế Mikene vừa ra lệnh chúng ta đảo chính lật đổ để con có thể lên ngôi hoàng đế nắm quyền thống trị vùng Hitaito này rồi ! “Uria mừng rỡ nói với con.

__ “Thật sao ? Như vậy thì hay quá ! Khi nào hành động vậy mẫu thân ? “

__ “Sau khi người báo tin giả của bên Mikene về thông báo tin tức cho Hitaito thì lúc đó chúng ta sẽ hành động, lúc đó con sẽ lên ngôi vua nắm cả vùng đất Hitaito rộng lớn này trong tay và hơn nữa đây là cơ hội để mẹ loại nữ hoàng Asisu ra khỏi cuộc chơi này ! “Trong ánh mắt bà lóe lên tia sáng, mừng rỡ trong lòng.

__ “Mẫu thân, con không muốn loại nữ hoàng Asisu ra ! “Jidan nghe mẹ nói sẽ loại bỏ Asisu liền hoảng hốt phản đối.

__ “Tại sao cơ chứ ? Con quên rằng Asisu đã làm mẹ nhục mặt như thế nào rồi sao ? Hay là con mê muội sắc đẹp của nó rồi ? “

Bị nói trúng tim đen, Jidan liền lựa lời giải thích với mẹ, “Mẫu thân người quên rồi hay sao ? Nàng bây giờ được nhân dân Hitaito ca tụng là nữ thần Ishtar hóa thân, thần tích xuất hiện, mẹ thử nghĩ coi nếu như mà mẹ loại bỏ cô ta đi thì e rằng dân chúng sẽ nổi loạn thì phức tạp lắm ! Chỉ bằng mẹ giữ nàng ta lại làm vợ con, nàng ta là người thông minh sau này sẽ khiến cho con có thể nở nang mặt mũi với các nước khác ! “

__ “Lời con nói thật có lý, may mà nhờ con giải thích không thì mẹ đã phạm một sai lầm lớn rồi ! Thôi được rồi, chúng ta phải chuẩn bị lực lượng để chuẩn bị cho cuộc đảo chính mới được ! “

Trong lúc đó tại tẩm cung của Izumin,

Nghe báo cáo của thất ảnh vệ cùng với Harrot đã trình sát về, bọn họ cũng đã tìm ra tờ bí ước giao dịch và gián điệp của Uria với quốc vương Mikene và đồng thời mật báo cho lính biên giới phát hiện thương nhân Mikene bất hợp pháp, lại thêm tin tức Mikene cùng Uria tiến hành kế hoạch thâm tóm Hitaito, nàng nhấm nháp chum nho xanh, trầm ngâm nói :

__ “Xem ra bọn họ đã sắp tiến hành chuẩn bị cuộc chiến rồi, ta e rằng Izumin cùng với quốc vương Hitaito sẽ đích thân xuất chinh đánh trận rồi ! “

Nắm chặt tay mình lại, nàng quay qua hỏi Harrot, “Thế nào rồi ? Những thứ mà ta nhờ người làm còn bao nhiêu thời gian nữa sẽ hoàn thành ? Có ai ở

ngoài biết được chuyện này không ? “

__ “Thưa nữ hoàng , do người đặt số lượng rất nhiều cho nên khoảng 2 tuần nữa mới hoàn thành ! Hơn nữa việc này hết sức bí ẩn , thần đã kiểm tra gao gắt kỹ lưỡng bất cứ ai dám tung tin ra thì sẽ không còn mạng sống sót !” Harrot kính cẩn nói .

Nàng suy ngẫm trong lòng . 2 tuần ? Xem ra vừa đủ để đem đến chiến trường sử dụng rồi ! Sau khi suy tính xong , nàng liền đưa thất ảnh vệ cùng với Harrot cho mỗi người một tờ giấy nhỏ và dặn dò họ cứ theo đó mà làm , họ gật đầu phi thân ra ngoài tiếp tục làm theo những gì nàng căn dặn . Trong phòng giờ chỉ còn mình nàng , nàng nắm chặt lấy tay , nhìn ra ngoài bầu trời , trong lòng suy nghĩ :

__ “ Chiến tranh rồi cuộc cũng sẽ xảy đến , Izumin cũng sẽ phải xuất chinh nơi sa trường , mình lo lắng quá ! Làm thế nào bây giờ ? Mình không muốn Izumin chết nơi sa trường ! Không , không được ! Mình sẽ phải nghĩ ra cách để có thể bảo toàn tính mạng cho Izumin an toàn mới được ! “

Nha –” Tiếng đẩy cửa ngắt ngang những suy tính của nàng . Ngẩng đầu chỉ thấy thân hình cao ngất , đôi mắt suy tư cùng với mái tóc bạch nguyệt dài cùng với vẻ mặt tuấn tú đầy ngưng trọng , Izumin đến chỗ nàng rồi thở dài nói :

__ “ Du nhi , bộ tộc Alasiya nổi loạn phía Nam biên cảnh đang tiến đánh đến vùng Tarhuntassa , ta... cùng với phụ hoàng sẽ đích thân mang 20 vạn quân xuất chinh đến đó ! “

Nàng biết chiến tranh này đáng lý phải lâu lắm mới xảy ra nhưng vì có sự can thiệp của nàng nên khiến nó xảy ra đột ngột như vậy , nhưng chò dù thế nào thì chuyện này rồi cũng sẽ xảy ra . Đôi mắt nàng tỏ ý không muốn và níu kéo Izumin lại nhưng lý trí nàng mạch bảo rằng nàng phải tin tưởng vào khả năng cầm quân của Izumin , tin tưởng vào chàng sẽ an toàn quay trở về , nàng rút cuộc cũng mỉm cười nói :

__ “ Ta tin tưởng ở chàng , chàng nhất định sẽ đánh đuổi quân địch ra khỏi vùng đất Hitaito ! Nhưng ta muốn chàng phải hứa , chàng phải sống sót trở về bên ta không thì ta sẽ cực kì sẽ hận chàng đó ! “

Trong lòng Izumin dâng lên cảm động , anh ôm chầm lấy nàng rồi sau đó thì thầm nói :

__ “ Nàng yên tâm , ta nhất định sẽ sống sót để trở về với nàng ! Nàng ở thành Hattusa với mẫu hậu ,nàng hãy phụ giúp mẫu hậu quản lý triều đình này ! Mẫu hậu tuy là người có tài nhưng bà ấy quá hiền lành nên ta lo sợ Uria sẽ tìm mọi cách thời cơ uy hiếp bà ấy ! Ta tin tưởng ở nàng vì nàng có năng lực hơn bất cứ ai ! “

Trong mắt hiểu rõ , nàng cười khẽ nói:

__ “ Izumin , chàng cưới ta có thật nhiều lợi a! Vừa có thể quản lý bên trong , vừa có năng lực làm chủ bên ngoài . Yên tâm , ta nhất định sẽ giúp chàng bảo vệ nơi này và phụ giúp mẫu hậu ! ”

Izumin kích động ôm nàng vào lòng , nức nở nói: “ Du nhi.” Anh thật vô cùng may mắn , có thể lấy được nàng . Con mắt sáng lý nổi lên hơi nước , Nguyệt Du buông tay ôm chặt anh , nghĩ đến sắp ly biệt mà chảy nước mắt.

Trong kinh thành Hitaito nghe tin chiến tranh đến , mọi người ai nấy đều sôi sục ý chí quyết tâm bảo vệ đất nước của mình mà quyết định đầu quân vào quân đội . Lúc này tại hoa viên của tẩm cung Izumin , mọi nơi bí mật giữa nàng và thất ảnh vệ , Nguyệt Du thân ảnh mặc màu bạch sa y cùng với bảy nhân ảnh mặc hắc y , nàng đứng trước mặt họ , bất chợt quỳ xuống hai anh em sinh đôi – Zach và Raman , cả hai người họ rất kinh ngạc vội vàng đỡ lấy nàng đứng dậy nhưng nàng nhất quyết không chịu mà đôi mắt thành khẩn nhìn cả hai người nói :

__ “ Zach , Raman , cả hai người là ảnh vệ bảo hộ tốt nhất mà ta huấn luyện ! Chiến tranh đã sắp xảy ra , ta quỳ gối nơi đây cầu khẩn các người , hãy giúp ta , giúp ta bảo vệ chàng , bảo vệ Izumin an toàn sống sót trở về , không một chút thương tích có được không ? Ta biết ta là phận nữ nhi không thể ra chiến trường , bảo vệ cho chàng được , chỉ có thể trông cậy vào hai người thôi ! Các người xin hãy giúp ta , ta xin lạy các người một lạy để cảm ơn điều đó ! “

Dứt lời , nàng nhẹ nhàng dập đầu cúi xuống lạy hai anh em họ , Raman và Zach nhìn ra được đôi mắt cầu khẩn của nàng liền nhẹ nhàng đỡ nàng dậy , ôn nhu kiên định nói :

__ “ Nữ vương người đứng dậy đi ! Chúng thần cảm kích ơn người rất nhiều , nếu như không có người chúng thần không có ngày hôm nay mà đã chết đói từ lúc nào rồi , người cứ yên tâm , chúng thần dầu có vào biển lửa hay núi đao cũng sẽ hết mình bảo vệ hoàng tử Izumin bình an trở về với người ! “

Nàng nhìn hai anh em sinh đôi trước mặt mình , nàng không biết phải cảm tạ họ như thế nữa , bọn họ đã làm nhiều việc vì nàng rất nhiều mà không oan thán gì cả , nàng cảm thấy may mắn vì trước đây đã tìm cho mình tám người bọn họ . Lúc này nàng mới thở dài nhẹ nhõm trong lòng , cảm kích nói với hai người họ :

__ “ Ta cảm ơn hai người ! Raman và Zach ! “

Ba ngày sau , quốc vương Hitaito tuyên bố trước điện tiến hành khởi binh xuất chinh cùng với hoàng nhi Izumin của mình đích thân ra sa trường dẹp loạn quân Alasiya cùng với Mikene , sau đó suất lĩnh hơn 20 vạn quân ra sa trường . Trước khi đi , quốc vương Hitaito cùng với hoàng tử Izumin đến trước điện cùng nhau tế lễ với nữ thần chiến tranh Ishtar theo nghi thức truyền thống .

Lúc này nàng ở phía dưới chỗ đứng của Izumin , nhìn trượng phu tuần mỹ tựa như thiên tiên với mái tóc bạch nguyệt , trong lòng lại xuất hiện không muốn cho chàng đi . Bàn tay mềm nắm chặt, bình ổn dao động trong lòng. Sau đó hoàn tỉnh lại nhờ giọng nói của vương hậu hối thúc nàng cùng mang hai ly rượu trong tay đến . Nàng nhanh chóng hồi tỉnh lại , nhanh chóng cước bộ nghiêm trang đi cùng với vương hậu dâng hai ly rượu đến trước mặt quốc vương Hitaito và Izumin . Vương hậu lấy hai ly rượu trước mặt rồi sau đó nhẹ nhàng dâng lên quốc vương Hitaito , hòa nhã nói :

— “Ly rượu này , một là chúc hoàng thượng khai hoàn trở về , hai là chúc tam quân nhanh chóng hoàn thành khai hoàn trở về ! “

Quốc vương Hitaito dịu dàng nhìn vương hậu Hitaito rồi sau đó nốc một lượt ly rượu. Đến lượt nàng , nàng cũng lấy ly rượu đến trước mặt Izumin rồi sau đó nhẹ nhàng dâng lên nói :

— “Đây là ly rượu dâng lên cho hoàng tử cùng với tam quân , chúc hoàng tử Izumin cùng với tam quân khai hoàn quay về bình an ! “

Hoàng tử Izumin nhìn nàng rồi dốc một hơi nhận lấy ly rượu trong tay nàng , cao giọng nói với các binh lính :

— “Các người có tin tưởng đem địch nhân giết đồng bào ta, xâm phạm quốc gia của ta đuổi ra khỏi lãnh thổ Hitaito hay không?”

“Bá — bá — bá —” Binh lính chỉnh tề giơ binh khí trong tay mình lên cao, hô to: “Có — có — có —”

Tiếng hô khí thế làm cả giáo trường lâm vào chấn động.

“Tốt, không hổ danh là nam nhi của dân tộc Hitaito , chúng ta cùng nhau uống chén rượu này, đi ra chiến trường, thống khoái giết địch.”

Lúc này, binh lính trong tay đều đã cầm chén rượu, bọn họ học theo Izumin thống khoái mà uống xong chén rượu tiễn biệt.

Nguyệt Du si mê nhìn nam nhân của mình: Izumin có quyết đoán như thế, trong lúc thống lĩnh toàn quân thật có mị lực, thật sự không hổ danh là trượng phu của nàng . Tam quân bắt đầu cước bộ chỉnh tề mà có quy luật chậm rãi đi ra. Izumin cuối cùng ôm nữ nhân chính mình yêu nhất một lần nữa, nhẹ giọng nói: “Chờ ta trở lại.”

Nàng phản thủ ôm chặt, nức nở nói , “Ta sẽ chờ chàng trở về ! “ Rồi sau đó đưa cho chàng một chiếc túi nhỏ trắng có thêu hình hoa huệ tây đưa cho Izumin rồi nói , “ Khi nào chàng gặp khó khăn trong việc đánh lui quân địch , chàng hãy mở nó ra , nó sẽ giúp ích cho chàng ! “

Izumin hít một hơi ở cơ thể nàng rồi nhận lấy chiếc túi thêu của nàng , ân cần cất vào trong ngực của chàng , sau đó dứt khoát tiến lên ngựa , đi theo cùng với quốc vương và đội quân xuất phát . Nàng nắm chặt tay mình, móng tay cơ hồ đã muốn xâm nhập da thịt, nương theo đau đớn, làm cho chính mình từ trong thương cảm ly biệt thoát ly ra, ngăn không cho nước mắt rơi xuống. Nàng phản thủ nắm chặt tay ẩm áp, một lần nữa quay đầu nhìn bóng dáng dần dần khuất xa, tâm mắt mơ hồ bắt đầu một lần nữa trở trong suốt:

“” Izumin, ta nhất định sẽ chờ chàng trở về ! “”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Gậy Ông Đập Lưng Ông !

Từ sau khi quân đội Hitaito đã xuất chinh hơn 2 ngày nay , vương hậu Hitaito phải lo việc triều chính thay cho quốc vương Hitaito và hoàng tử Izumin đang chinh chiến ở ngoài . Cũng nhờ Izumin đã đề xuất ý kiến thay đổi cách viết công văn theo ý kiến của Nguyệt Du , các công văn được viết ngắn gọn và dễ hiểu không còn phức tạp hơn trước nữa . Nhờ vậy mà vương hậu Hitaito có thể giải quyết thắc mắc trong công văn của các bá quan trong triều nhanh hơn trước . Bà chợt nhớ đến Asisu - thê tử của Izumin , sau khi chứng kiến nàng giải quyết những việc chính sự một cách nhanh gọn và đạt hiệu quả tốt , bà càng lúc càng tin rằng Izumin đã nói về nàng rất đúng . Trong ánh mắt bà lóe lên tia hưng phấn và bà quyết định nảy ra ý tưởng để cho Asisu sớm làm quen mấy việc chính sự ở Hitaito .

Sáng hôm sau , sau khi đã xong buổi thiết triều , vương hậu Hitaito kêu nàng vào trong hoa viên trong điện hoàng hậu có điều bàn bạc . Sau khi kêu các cung nữ cách xa nơi hoa viên ở khoảng cách khá xa , bà nhẹ nhàng cầm lấy ly trà , mỉm cười nói với Nguyệt Du :

— “Asisu ! Ta hỏi con , trước đây con có giải quyết công văn như thế này ở Ai Cập ? “

Nàng nhướn mày nhìn người mẹ của Izumin rồi sau đó mở miệng nói :

— “Con ... trước đây có giải quyết công văn như thế này ở Ai Cập nhưng chỉ giải quyết mấy vụ rắc rối nhỏ nhỏ của dân Hạ Ai Cập thôi , chứ không có rắc rối và phức tạp , nhiều như ở Hitaito ! “

Bà nở nụ cười đôn hậu , “ Thì ra là vậy , thảo nào ta thấy con không hề có một chút lo sợ mà bình tĩnh giải quyết công việc thấu tình đạt lý đến như vậy ! “

Rồi sau đó , bà nhìn nàng ánh mắt nghiêm túc bắt đầu vào vấn đề , “ Asisu à ! Con cũng biết đó Izumin sau này sẽ trở thành hoàng đế nguyên cả một vùng Anatolia và Hitaito rộng lớn này , con rồi cũng sẽ trở thành hoàng hậu và là mẫu nghi thiên hạ của cả một dân tộc lớn này , khi đó trách nhiệm con là phụ giúp cho Izumin trong vấn đề chính sự , lúc đầu ta nghĩ rằng đợi con khoảng 2 3 năm mới giao cho con công việc giám quốc này , nhưng xem ra ta thấy con là một cô gái có năng lực hơn người có thể giải quyết tốt vấn đề chính trị ở trong nước . Cho nên ta quyết định giao cho con công việc giám quốc hiện giờ để con có thể làm quen nó nhiều hơn giúp ích khi con lên làm hoàng hậu ! “

Sau đó bà giao cho nàng một ngọc tỷ của hoàng đế rồi đặt lên tay nàng , ôn nhu nói :

— “ Đây là ngọc tỷ của hoàng đế Hitaito của các triều đại , mỗi khi các hoàng đế phải đích thân xuất chinh ra chiến trường đều đưa cho các vương hậu nắm giữ quyền lực trong tay , bây giờ ta giao lại cho con , con có thể có quyền xử phạt hay làm bất cứ gì cũng được như một vị hoàng đế vậy ! “

Nàng bối rối run run đưa tay ra nhận lấy ngọc tỷ trên tay của vương hậu Hitaito , sau đó nàng mới mở miệng nói :

— “ Mẫu hậu , con...con... ! “

— “ Asisu , con cứ yên tâm đi ! Ta đã sống hơn cả nửa đời người rồi , trí óc không còn minh mẫn như trước nữa , sẽ có lúc phải giao cho con trách nhiệm mẫu nghi thiên hạ này , cho nên con đừng có sợ hay lo lắng gì , từ từ cũng sẽ quen ! Tí nữa ta sẽ sai người công bố cho tất cả bá quan văn võ trong triều việc này lại , bây giờ con về nghỉ ngơi đi , ngày mai con sẽ phải đứng trước triều để giải quyết vấn đề chính sự nữa ! ” Vương hậu mỉm cười ôn hậu nhìn nàng .

Lúc này nàng trong lòng thật sự muốn từ chối bởi vì nàng đã hứa với Izumin chỉ giúp đỡ mẫu hậu thôi ,nàng muốn anh ở trên chiến trường sẽ không lo lắng về việc trong cung thôi , chính vì yêu Izumin nên nàng chấp nhận làm theo nhưng thật không ngờ vương hậu lại trao cả cho nàng quyền lực giám quốc này nữa Quyền thế với nàng không quan trọng bởi vì nàng đã từng có quyền thế ở Hạ Ai Cập rồi tuy vậy nàng phải chấp nhận thôi , vương hậu nói đúng , nàng đã là vợ của Izumin thì sau này Izumin lên ngôi hoàng đế , nàng cũng sẽ lên ngôi hoàng hậu nên phải tập công việc này cho quen dần thôi chứ sao ? Thôi kệ , cứ làm đi dù gì mình cũng đã từng làm rồi sợ cái gì cơ chứ.

Ngay sau khi nghe tin vương hậu ban bố lệnh giao chức quyền giám quốc cho Asisu , tất cả bọn họ tuy biết nàng chính là thần tích của thần linh xuất hiện nhưng trong lòng vẫn coi thường nàng vì họ cho rằng một nữ nhân như nàng làm sao có thể giải quyết được việc triều chính của nam nhân cơ chứ ? Uriah và Jidan càng lúc càng khó hiểu ý đồ của vương hậu nhưng bà cũng giống như mấy người khác không tin vào tài năng của Asisu . Tại điện triều , các bá quan văn võ về mặt càng lúc càng bất mãn liền ồn ào thảo luận mặc cho đã nhìn thấy nàng đã đến nơi và ngồi xuống nhuyển nệm trước mặt . Nàng hắng giọng nhẹ một cái ra hiệu im lặng nhưng mà tất cả bọn họ đều không thèm đếm xỉa đến nàng . Nàng cúi đầu mỉm cười nhìn tăng gỗ lim dùng để làm cái bàn trước mặt , rồi sau đó vươn một bàn tay chính mình ra , làm cho móng tay cùng mặt bàn tiếp xúc , dùng sức làm vận động ma sát.

“ Chi — chi — ” Thanh âm này ở cổ đại tuyệt đối có thể xưng là đệ nhất tạp âm nhất thời làm cho những bá quan văn võ lập tức phản xạ có điều kiện — che lỗ tai. Dưới điện lại khôi phục yên tĩnh , chỉ sợ ngay cả châm roi xuống đều có thể nghe được rõ ràng. Nàng vừa lòng nhìn dưới điện mọi người ôm lỗ tai , chau mày mà nghiêm túc im lặng . Nàng bắt đầu thể hiện nghiêm trang khí phách của nữ hoàng ngày xưa của mình sau đó mở giọng nói nhẹ nhàng nhưng uy nghiêm nói :

— “ Mọi người chắc đã nghe vương hậu Hitaito nói về việc cho ta làm công việc giám quốc này rồi chứ ? Đây là lần đầu tiên ta nhận làm việc này , mong rằng ta có gì mắc lỗi thì cứ việc nói ra , ta sẽ sửa chữa ! Nào bây giờ chúng ta bắt đầu thiết triều thôi ! “

Nghe nàng nói như vậy , họ mặc dù rất giận điều nàng làm nhưng trong lòng vẫn có một chút cảm phục với vị hoàng tử phi trước mặt , từng người từng người lên báo cáo tất cả những việc xảy ra trong nước cho nàng , nhờ vào kinh nghiệm hơn 12 năm coi phim truyền hình về cung đình , quân sự với mẹ của nàng , nàng đã giải quyết công việc thấu đáo , nhanh gọn và quả quyết , từ việc miễn thuế cho các hộ dân trong khi chiến tranh xảy ra cho đến khi phát triển thêm nhiều hơn về mặt thủ công nghiệp lẫn cả thương nghiệp buôn bán , đến việc kiểm soát gắt gao ở cảng và biên giới để phòng có buôn lậu bất hợp pháp xảy ra . Sau nhiều buổi chiều như vậy , tất cả bá quan văn võ không còn nhìn nàng bằng ánh mắt nửa người khinh thường mà thay vào đó bằng ánh mắt ngưỡng mộ nàng . Harrot cùng với năm ảnh vệ đã quay về , sau đó nói nhỏ vào tai nàng điều gì đó , khi nghe Harrot nói ánh mắt nàng lóe lên tia mừng rỡ , đôi mắt nàng nhìn ra bầu trời hướng Tây như đang trông chờ điều gì đó .

Nàng đang thiết triều bất chợt có một người lính mặc đồ Hitaito từ bên ngoài bộ dạng hoảng hốt hối hả chạy đến giữa thần điện , quỳ một xuống , nàng cùng với vương hậu Hitaito cảm thấy kì lạ liền bước xuống hỏi :

— “ Ngươi là ai ? Có chuyện gì xảy ra vậy ? “

Người lính mặc đồ Hitaito đó run run lấy bảy quỳ một ở dưới , chắp tay lại bẩm báo :

— “ Hoàng tử phi Asisu và vương hậu Hitaito , thần Là lính ở đội quân Hitaito , trong trận chiến đánh với Mikene , thần may mắn đã thoát chết , trở về bẩm báo lại với người , xin cả hai người đừng quá xúc động ! Quốc...quốc.... quốc vương cùng với lại hoàng tử Izumin đã.... Hi sinh chết nơi sa trường rồi ! “

Nghe được tin sét đánh động trời , vương hậu Hitaito ngất xỉu , nàng nhìn thấy liền sai người mang vương hậu vào trong điện hoàng hậu , nàng nắm chặt

lấy tay, run run cả cơ thể loạng choạng đứng không vững gần như muốn té, Jidan nhìn thấy liền cẩn thận đỡ nàng, nàng liền cúi đầu nhẹ cảm tạ rồi sau đó run run hỏi người lính Hitaito đang quỳ ở dưới:

“Người, người nói thật sự chứ?”

Người lính Hitaito gật đầu khẳng định điều đó, trên khuôn mặt của nàng lúc này thất thần, hai dòng lệ chảy xuống trên gò má xinh đẹp, cả người vô thần mà nói:

“Đây không phải là sự thật, ta không tin, ta không tin! Izumin tử sinh kẻ khoát dữ từ thành thuyết, chàng đã hứa điều đó với ta mà, Chắp tay chỉ thủ từ từ giai lão, chàng quên câu nói đó rồi sao? Tại sao cơ chứ rõ ràng chàng hứa với ta rằng sẽ sớm quay trở về với ta, sẽ sớm cùng ta đi du ngoạn và cùng ta ngắm bình minh của sáng sớm? Tại sao chưa thực hiện được lời hứa đó mà chàng đã bỏ mặc ta ở lại nơi này cơ chứ? Hạnh phúc mà chàng nợ ta, chàng còn chưa thực hiện thì lấy gì báo đáp cho ta cơ chứ?”

Nàng lúc này trở nên vô hồn liền ra hiệu cho tất cả mọi người bãi triều rồi sau đó bản thân quay trở về cung điện của mình. Nhìn thấy cơ thể nhỏ nhắn bản thân của nàng run rẩy lên cùng với nước mắt rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của Asisu, tất cả bá quan văn võ cảm thấy thương cảm cho số phận góa phụ của nàng tuy vậy không ai thấy rằng trong ánh mắt của Uria, Jidan và người lính Hitaito đang quỳ một báo tin lóe lên một nụ cười cong cong. Xem ra kế hoạch của quốc vương Mikene đã thành công rồi, cuối cùng ta đã thực hiện được nguyện vọng suốt mấy năm trời rồi.

Mấy ngày sau, theo luật hiến pháp của Hitaito thời cổ đại, quốc vương cùng với Izumin đã hi sinh sa trường và Jidan sau 2 ngày nữa sẽ chính thức làm lễ đăng ngôi vị hoàng đế Hitaito, lúc này nàng không thể lên triều được vì vẫn còn đau lòng khi nghe Izumin đã chết cho nên mọi việc đều giao lại cho Jidan làm hết. Tất cả bá quan văn võ ai nấy thật lòng không muốn Jidan lên ngôi nhưng bề ngoài thì vẫn tiếp tục nịnh hót này nọ, dân chúng trong kinh thành thì vẫn chưa hay biết tin gì bởi vì thiên hạ đã đủ loạn rồi nếu truyền thêm ra e rằng sẽ khiến loạn thêm nữa. Uria thì càng lúc càng vui mừng, nhanh chóng hờn hờ sai người làm một bộ đồ mới hoàng trắng cho mình.

Trong lúc này, tại tẩm cung của Izumin, Nguyệt Du đang ngồi tận hưởng những ngày trạch nữ của mình, kế bên cạnh là Harrot, Ari và các ảnh vệ của nàng, trông nét mặt của nàng hiện giờ rất là thanh thản và vô tư, thoải mái không có vẻ gì giống khuôn mặt buồn bã và u sầu khi nghe tin Izumin. Nghe được thông tin của Harrot nói rằng lính báo tin của Mikene đã đến Hitaito để thực hiện kế hoạch, nàng liền nghĩ ngay đến kế “gây ông đập lưng ông” để vạch trần âm mưu của Mikene và hai mẹ con Uria. Nàng trước đó đã sai Harrot giết chết tên lính báo tin giả rồi nhờ Luis dịch dung hóa trang thành người đó để mà đóng kịch lừa hai mẹ con đó nói ra sự thật đó. Kế hoạch đến giờ vẫn hoàn hảo nhưng nàng phải chịu hi sinh lấy hạt tiêu rắc lên tay áo của mình để mà có nhiều nước mắt để khóc, tuy vậy có một sự cố xảy ra do nàng rắc quá nhiều khiến cho báo hại hai con mắt nàng thâm quầng như hai con gấu trúc vậy suốt 3 ngày liền. Thôi kệ, hi sinh bản thân để vạch trần cũng được, sau khi Izumin về đến nơi nhất định nàng sẽ bắt anh bồi thường tiền bảo vệ đôi mắt của mình mới được, ý quên còn phải thêm tiền tiêu tốn chất xám và thu luôn cả tiền lộ phí giám quốc nữa chứ! [Manga] Cực Phẩm Asisu

Harrot lúc này nhìn thấy nàng nở nụ cười dễ tính và gian trá trong lòng thầm nghĩ chắc nữ hoàng lại nghĩ ra quỷ kế gì đây, sau đó liền hỏi:

“Nữ hoàng, người đang suy tính gì thế?”

Nguyệt Du chống cằm mà suy nghĩ rồi sau đó mỉm cười nói với Harrot:

“Ngày mai là ngày đăng vị quốc vương của Jidan, ta đang suy tính xem làm thế nào để khiến hai mẹ con đó biết rằng một câu ông cha ta từng nói “Trèo càng cao sẽ té sẽ càng đau” nhỉ! “[Manga] Cực Phẩm Asisu[Manga] Cực Phẩm Asisu

Nói xong dứt lời, nàng nhoen nụ cười gian xảo của mình ánh mắt nhìn về phía chân trời, nàng thật sự rất mong chờ ngày mai đây, sẽ rất thú vị cho mà coi! [Manga] Cực Phẩm Asisu

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Uria Thất Bại

Cuối cùng ngày lễ đăng vị cho quốc vương tân nhiệm mới đã đến, bầu trời vẫn còn đang mùa đông, Vốn kinh than Hattusa còn đang chìm trong giấc ngủ thì giờ phút này cũng đã náo nhiệt phi thường. Dân chúng mong chờ ngày lễ đăng vị của vị vua mới cho nên ai nấy cũng đều dậy rất sớm để coi lễ đăng vị của tân quốc vương. “Ồ—” Tiếng kèn ngân nga và trầm thấp vang lên báo hiệu lễ đăng vị sắp bắt đầu, dân chúng ở dưới hưng phấn mà mở to mắt quan sát, muốn trở thành người đầu tiên nhìn thấy quang trường và vị vua kế nhiệm. Lúc này Jidan cùng với Uria đã mặc bộ đồ Hitaito truyền thống đang oai vệ kiêu ngạo bước đến quang trường. Hai mẹ con họ khuôn mặt ai nấy cũng đều tươi rói khi nhìn thấy được ước vọng của mình đã hoàn toàn thành hiện thực. “Ồ—” Tiếng kèn lại vang lên. Cửa nam bắt đầu mở ra, đầu tiên tiến vào là một đội ngự lâm quân mặc khôi giáp, cầm trong tay lợi khí. Bọn họ sắp hàng chỉnh tề ở trên quang trường. Sau đó văn võ bá quan bắt đầu cuộc bộ trang nghiêm tiến vào quang trường, đứng tại vị trí của mình. Lúc này tại hướng bắc, Nguyệt Du cũng đã sửa soạn và trang điểm xong, hôm nay nàng mặc bộ đồ tử sa y theo kiểu váy truyền thống Hitaito và đội vương niệm

của hoàng tử phi cùng với vương hậu Hitaito , Mitamun thì đang tình đường thai nhi nên không thể đến được , khuôn mặt vương hậu Hitaito lúc này vẫn còn tái nhợt vì đau buồn và nhớ mong quốc vương và đứa con trai của mình , nàng nhìn thấy nét mặt của bà như vậy thật sự muốn cho bà biết sự thật nhưng mà đã đóng kịch thì phải đóng cho thật , bởi vì nàng biết vương hậu là một người rất dễ thể hiện ra cảm xúc . Mẫu hậu , ta xin lỗi người !

Nhìn dung nhan của Nguyệt Du mà tất cả mọi người và bách quan trong lòng ngẩn ra. Khí chất uy nghiêm, vô hình làm lòng người sinh ra loại tình cảm bị chinh phục. Jidan đứng ở trên cao lại đem ánh mắt đặt trên dung nhan của Nguyệt Du . Ánh mắt càng thêm nóng rực nhìn dung nhan tự tin đến chói mắt. Nàng căn cứ lệ thường, đứng phía bên trái bên cạnh Jidan . Điều này làm cho Jidan càng thêm không kiên nhẫn gì nhìn nàng. Không lâu nữa, nàng sẽ thuộc về hắn, hoàn toàn toàn thuộc về hắn. Trong lòng vì ý nghĩ này mà cuộn cuộn không thôi.

Lúc này quan tư tế đi từ thần điện cùng với mấy người tiểu tư tế đang từ từ bước đến chỗ Jidan , trên tay ông đang cầm một chiếc vương niệm quốc vương Hitaito lưu truyền bao đời này , ông từ tốn đến trước mặt Jidan bắt đầu thực hiện một số nghi thức tiến hành lễ kế nhiệm quốc vương mới cùng với Jidan . Nàng vẫn bình thản nhìn lễ nghi kế nhiệm quốc vương đang bắt đầu , đôi mắt đen sâu lóe lên tia sáng rồi biến mất , nàng mỉm cười trong lòng :

“” Jidan , Uria , ta sẽ cho các ngươi một món quà bất ngờ , có thể sẽ làm các ngươi phải hoảng hốt rất nhiều đây ! “”

Sau khi đã thực hiện xong các lễ nghi cuối cùng là lễ trao vương niệm cho Jidan , quan tư tế cầm trên tay vương niệm quốc vương Hitaito , sau đó dâng lên cao trên đầu Jidan mà đọc lời tuyên bố :

_ “ Dưới sự chứng kiến của các vị thần tối cao , ta quan tư tế xin tuyên bố Jidan ! “

“ DỪNG LẠI ! ”

Mọi người quay đầu nhìn lại thì thấy một đám người mặc bộ đồ trùm kín người , sau đó có một thân hình cao lớn gỡ bỏ khăn trùm đầu ra rồi sau đó mỉm cười nói Jidan và Uria :

_ “ Uria , Jidan ! Các ngươi có nhận ra ta là ai không ? “

Jidan và Uria mặt mày tái mét , tái nhợt hẳn đi khi mà nhìn thấy người trước mặt , mồ hôi vã ra , Jidan run run nói với Uria :

_ “ Mẫu thân , quốc Quốc vương Mikene , làm sao bây giờ ? “

Uria lúc này cũng run run không kém gì Jidan liền cố gắng trấn an nói nhỏ Jidan :

_ “ Con đừng lo , cứ bình tĩnh , để mẹ xử lý ! “

Uria liền cố gắng che giấu sự sợ hãi của mình liền hét to ra oai , “ Ngươi là ai ? Sao dám cả gan đến quấy rối lễ kế nhiệm của con trai bổn cung ? Lĩnh đầu ? Lôi năm tên này ra chém đầu cho ta ! “

Binh lính xôn xao cầm vũ khí tiến đến thì bất chợt Nguyệt Du đi đến ra lệnh dừng lại trước mặt bọn họ rồi sau đó nói :

_ “ Uria , bà làm sao vậy ? Ngươi ta chưa biết rõ nguyên nhân gì , tại sao bà lại ra lệnh giết người như vậy ? Chẳng lẽ bà có bí mật gì nên mới muốn giết người diệt khẩu sao ? “

Nghe lời nàng nói , tất cả mọi người đều ồn ào xôn xao bàn tán , sau đó nàng quay qua hỏi những vị khách không mời mà hỏi :

_ “ Cho ta hỏi ngươi là ai ? Tại sao lại đến đây làm bất nháo lễ đăng vị quốc vương của Hitaito chúng ta? “

Nam tử cao lớn đó liền chia thẳng vào mặt Uria và Jidan , rồi sau đó hét lớn lên tức giận nói :

_ “ Ta chính là quốc vương Mikene , 10 năm về trước , chính hai mẹ con quỷ quyết này tự nguyện làm gián điệp cung cấp tin bên ta , đổi lại ta giúp con trai và bà ta có được ngôi vị hoàng tử Hitaito , nhưng thật không ngờ , bà ta đã giết người đưa tin của chúng ta sau đó hòng chiếm lấy Hitaito của ta , đã thế còn sai người thích khách ta nữa , may mà nhờ có đám thuộc vệ trung thành của chúng ta nên ta mới thoát chết tới đây ! “

Uria và Jidan run run cả người , khuôn mặt tái mét và trắng nhợt sau đó liền chống chế nói , “ Ngươi ăn nói hàm hồ , chứng cứ gì chứng minh ta là gián điệp của ngươi , ngươi nói đi ? “

_ “ Chứng cứ ư ? Được thôi , các ngươi có nhận ra được tờ giấy này không ? “

Nam tử kì bí đó cười lớn sau đó nam tử rút ra trong lòng một bức bí ước khế đưa lên trước mặt mọi người . Uria và Jidan đứng chôn chân tại chỗ , ánh mắt run sợ khi nhìn thấy tờ giấy đó , họ làm sao có thể quên được , đó là bức bí ước khế về cam kết gián điệp đưa tin Hitaito của quốc vương Mikene cơ chứ !

Lúc này tể tướng đương triều bước tới cầm lấy đọc bước thư trên tay nam tử kì bí đó , nhìn thấy chữ kí quen thuộc của Uria liền la lên :

_ “ Chữ ký này đúng là của Uria nương nương rồi ! “

Tất cả mọi người đều xôn xao bàn tán hơn nữa , các quần thần mặt mày biến sắc . Bọn họ đều ý thức được quân vương cư nhiên bán đứng quốc gia , sau đó nam tử kì bí kia lại tiếp tục nói tiếp :

__ “Uria , ta đã lập kế hoạch giúp bà thật quá hoàn hảo , thông báo tin giả quốc vương Hitaito cùng với hoàng tử Izumin đã chết nơi sa trường rồi sau đó cho bà mấy tên lính của tôi để chuẩn bị hành thích quốc vương Hitaito và Izumin , thật không ngờ bà lại lạm dụng sự tin tưởng của tôi để mà giết hại tôi . Hôm nay ta sẽ nói thẳng ra hết cho tất cả mọi người biết bộ mặt giả nhân giả nghĩa của hai mẹ con bà ! “

Uria mặt mày biến sắc vì sao lại xảy ra cơ sự này , sau đó cả giận nói:“ Lính đầu bao vây cả kinh thành này cho ta !” . Uria trong mắt hiện ra đắc ý: May mắn lúc trước bà vì phòng ngừa tình huống có đột biến, nên bí mật sai người thân cận tuyển dụng nhiều binh lính , ẩn núp ở toàn bộ xung quanh quảng trường , hiện tại xem ra, an bài này là vô cùng chính xác.

“Bá bá bá.....” Vô số quan binh cầm trong tay đại đao tản ra hàn quang mà tiến vào, bao vây toàn bộ người trong đại sảnh, ngược lại đem lưỡi dao hướng về phía mọi người trên quảng trường tề thiên. . Nhất thời quân thân sắc mặt lại trở nên xanh mét . Nhưng Nguyệt Du thì vẫn bình lặng vô cùng , ánh mắt lóe lên một tia sáng .

__ “Đúng thế ! Ta tạo phản thì sao nào ? Ta làm gián điệp thì sao nào ? Nhưng rốt cuộc thì ta cùng với lại con trai ta Jidan cũng thống lĩnh cả đất nước Hitaito rộng lớn này đó thôi ! Bây giờ các người ai thuận theo ta thì sống còn không thì chết ! “Uria nở nụ cười gian trá làm mất đi cái hình tượng nhu mì vốn có do bà ta dựng suốt bấy lâu nay . Nguyệt Du nhìn thấy có hơn 1/3 bá quan văn võ quỳ gối trước hai mẹ con Uria .

__ “À!” Nguyệt Du khẽ hừ một tiếng nói:“ Hóa ra là bà thừa nhận tất cả chứ gì?” Ánh mắt lợi hại theo dõi Uria. Nàng đang đợi bà thừa nhận tất cả.

__ “Đúng.” Uria thoải mái đem dã tâm của mình nói ra: “ Thế thì sao nào ? Dù sao đi chăng nữa ngôi vị quốc vương này cũng thuộc về con trai ta rồi ! “

Bất chợt từ trên cao có hai thân ảnh màu đen nhanh chóng gục ngã hết đám binh lính sau đó trong chớp nhoáng bắt trụ vào cổ của hai mẹ con Uria và Jidan . Mồ hôi lạnh bắt đầu toát ra. Jidan cổ trăn định nói:

__ “ Ta khuyên người tốt nhất thả ta. Bằng không, binh lính của ta sẽ không bỏ qua cho người.”

Nguyệt Du ôn nhu trả lời:“ Binh lính người ư ? Người có làm không vậy ? Cũng phải thôi , mọi người tự kêu có đôi khi sẽ không nhìn rõ được việc trước mắt.” Nàng quay nhìn hai mẹ con Uria , ôn nhu bị lạnh giọng thay thế:“ Cả hai người , nhìn cho rõ đó có phải là binh lính của người không và hơn nữa nhìn cho rõ coi quốc vương Mikene đó là ai đi ? ”

Tình huống trong một khắc nghịch chuyển lớn. Binh lính bắt đầu chuyển lưỡi đao về phía các đại thần ủng hộ hai mẹ con họ . Xoay chuyển lớn như thế, cho dù hai mẹ con họ có ngu, cũng biết chính mình trúng kế. Lúc này , vị quốc vương Mikene kia lột bỏ chiếc mặt nạ của mình ra , để lộ một bộ mặt thanh tú tuấn mỹ , mái tóc xõa dài , vết sẹo trải dài trên con mắt trái , tất cả mọi người đều kinh ngạc :

__ “ Đây chẳng phải là hộ vệ thân cận của hoàng tử phi Asisu sao ? “

Lúc này , tất cả mọi người đều không hiểu đầu đuôi mè nheo gì hết , vương hậu Hitaito liền tiến tới chỗ nàng liền hỏi :

__ “ Asisu , thế này là sao ta không hiểu ? “

Nguyệt Du lúc này cung kính nói với vương hậu : “ Mẫu hậu nguyên lai là hai mẹ con họ đã thông đồng với đất nước Mikene làm gián điệp bên nước Hitaito với điều kiện là giúp hai mẹ con lên ngôi hoàng tử , bằng cách đặt bẫy phụ hoàng , sau đó đưa hai mẹ con lên ngôi để có thể dễ dàng thao túng cả triều đình Hitaito bằng việc khai chiến rồi sau đó kêu một người tình báo giả đưa tin giả là quốc vương và Izumin đã chết trước khi quân tình báo đưa tin thật về Hitaito . Cho nên con đã dùng tương kế tựu kế , sai Harrot cùng với thất ảnh vệ của họ giết người đưa tin do phía Mikene về Hitaito rồi sau đó dịch dung tên đó để đóng một vở kịch này , hòng lột mặt nạ gián điệp của hai mẹ con họ ! ”

Tất cả mọi người ai nấy đều nghe nàng nói liền kinh hãi trong lòng , vương hậu Hitaito tức giận liền truyền binh lính tổng giám hai mẹ con nhà Uria vào trong nhà giam coi chừng cẩn thận và đám quan đại thần theo phe Uria thì bắt buộc phải cáo lão hồi hương , sau đó tất cả mọi người đều vui mừng biết được tin hoàng tử Izumin cùng với quốc vương Hitaito đang vẫn còn ở trại và vẫn còn sống sau khi quân tình báo Hitaito đã trở về báo tin , lúc này nàng cũng hướng mình xin lỗi tất cả mọi người , may mắn cho nàng tất cả mọi người đều hiểu cho nàng , vương hậu thì mỉm cười rồi sau đó cảm ơn nàng đã cố gắng giữ gìn ngôi vị cho Izumin , cũng may sự việc cũng đã lắng xuống , cuộc sống hoàng cung vẫn cứ tiếp tục tái diễn một cách êm đẹp . Nguyệt Du lúc này cũng đã vờn vai vui mừng , rốt cuộc cũng đã làm xong được việc . Nàng mong lung chống cằm nhìn phía xa hướng Tây mà chấp tay lại cầu nguyện trong lòng ;

"" Xin các thần linh hãy phù hộ cho chàng bình yên trở về ! Izumin chàng nhất định sẽ chiến thắng khải hoàn trở về ! ""

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Nàng Muốn Có Con Thì Thực Hiện Ngay Bây Giờ

!

Trong khi đó tại khu doanh trại của vùng Hapalla, gió mùa đông kéo theo những cơn lạnh thấu người, trong màn đêm càng lúc càng lạnh lẽo hơn chỉ có ánh trăng tỏa sáng chiếu cả một doanh trại đang đóng quân ở vùng Hapalla. Bên ngoài lều trại màu trắng, có rất nhiều binh lính cầm binh khí trong tay đi tuần tra qua lại, cũng có rất nhiều binh lính đứng phòng vệ ở phía ngoài nơi đóng quân. Những đợt gió lạnh tràn vào khiến cho những binh lính ở ngoài run cả người nhưng họ vẫn giữ vững trọng trách hiện tại của mình. Trong lúc này tại bên trong lều trại nằm giữa doanh trại, Izumin cùng với quốc vương Hitaito đang trầm ngâm nghiên cứu những nơi mà quân Mikene đã chiếm trên bản đồ. Quốc vương Hitaito vuốt vuốt bộ râu của mình, ngồi trên ghế, ánh mắt mong chờ vào đứa con trai thao lược của mình. Izumin thì đang nhíu mày kiểm tra của mình nhìn tình hình không mấy khả quan trên bản đồ. Anh không hề nghĩ tới rằng Mikene lại thừa nước đục thả câu, lợi dụng quân đội ta chiến đấu với quân Alasiya đã lên vào chiếm ba vùng quan trọng nhất: Lukka, Ahhiyawa, Arzawa, đây là bốn vùng cực kì rất quan trọng. Thật không nghĩ tới rằng Mikene lại chuẩn bị kỹ lưỡng đến như vậy, quân đội Hitaito tuy rằng đã đánh bại được đội quân Alasiya nhưng tổn thất về quân số cũng không hẳn ít, từ 20 vạn quân đội giờ còn có 15 vạn quân, trong khi đó Mikene thì quân số càng lúc càng tăng lên hơn từ 20 vạn quân nay đã lên đến 35 vạn quân hơn nữa họ còn rất thiện chiến, xem ra muốn đối phó với họ càng lúc càng không dễ chút nào. Nhìn bốn vùng đất Mikene chiếm giống như bao vây cả vùng Hapalla, Izumin suy đoán được rằng chắc chắn Mikene sẽ tiến đánh đến vùng Hapalla – đây là nơi sản xuất lương thực lớn nhất của vùng Hitaito, nếu để đánh chiếm được thì e rằng Mikene sẽ tiến tới đánh đến vùng Hattosa, anh đang suy tư trong đầu làm cách nào có thể giảm số thương vong ít nhất mà vẫn có thể chiến thắng nhưng xem ra điều này rất khó thực hiện, anh nâng tay của mình lên trước trán bất chợt từ trong tay áo của anh rút ra một chiếc túi màu trắng có hình hoa huệ tây, anh nhớ đến câu nói của nàng trước khi xuất chinh:

“” Izumin, nếu như chàng gặp khó khăn trong việc đánh lui quân địch, chàng hãy mở nó ra, nó sẽ giúp ích cho chàng ! “”

Izumin nghi hoặc trong đầu, chẳng lẽ nàng đã biết cách đánh lui quân địch sao, không thể nào trừ khi nàng có khả năng tâm linh có thể nhìn thấu được ý nghĩ của kẻ thù thì may ra còn được nhưng thôi kệ mình cứ coi thử ra sao cách của nàng xem. Izumin liền mở chiếc túi thêu ra, thấy có một tờ giấy bên trong liền mở ra xem như thế nào, sau khi đọc xong, mày kiếm của Izumin giãn ra, nét mặt hiện lên biểu hiện kinh ngạc, hưng phấn, ngạc nhiên có chút hoang mang. Sau khi đã đọc xong, Izumin liền mỉm cười rồi sau đó chấp tay nói với quốc vương Hitaito:

“ Phụ hoàng, con có một phương pháp không cần tổn hại người nào cũng có thể đánh lui quân Mikene ! ”

Tất cả các tướng lĩnh và quốc vương Hitaito kinh ngạc có vẻ như không tin vào lời của Izumin nói liền cho rằng hoàng tử chỉ nói cuồng vọng vậy thôi. Izumin tin tưởng vào kế sách của nàng liền kể lại kế sách mà nàng đã bày ra cho tất cả mọi người nghe. Sau khi nghe Izumin nói, tất cả bọn họ không còn vẻ nghi hoặc như trước nữa, quốc vương Hitaito thì cười to lên rồi sau đó giao cho Izumin thống lĩnh đội quân Hitaito. Izumin trong tâm tình càng lúc càng bất ngờ vì hẳn cho tới bây giờ đều biết nàng là một nữ nhân bình thường và có cơ trí nhưng không nghĩ đến rằng nàng lại có cả thiên phú về quân sự đến như vậy. Izumin lúc này ngẩng đầu lên ánh trăng mong chờ chiến tranh kết thúc.

Trong lúc này ở kinh đô thành Hattusa,

Nguyệt Du đang ngồi ở cửa sổ hồi tưởng lại những ngày trước khi chiến tranh đã xảy ra, Nguyệt Du tìm tới Harrot. Tình hình ngày đó bắt đầu hiện lên ở trước.

“ Harrot, người có biết có loại cây nào có thể gây ra ảo giác trong vòng 1 tuần không ? “ Nàng do dự mãi, vẫn là hỏi miệng.

Harrot kinh ngạc nhìn nàng nhưng vẫn trả lời:

“ Nữ hoàng Asisu, thần mới tìm được một loại nấm này ở vùng đất tơ lụa và đang trồng thử nghiệm, có thể đáp ứng được yêu cầu của nữ vương ! “

Sau đó Harrot dẫn đến phòng độc được thí nghiệm của hắn rồi dùng khăn lấy ra một chiếc hộp trong đó có chứa một loại cây nấm có hình dáng rất đẹp với màu đỏ tươi cùng với những đốm tuyết. Nàng trong mắt hiện lên tinh quang. Nàng biết đây là điều mình muốn tìm. Nàng biết thời cổ đại hơn 3000 năm này, vũ khí sinh hóa chưa từng tồn tại. Mọi người đối với từ vũ khí sinh hóa vẫn vô cùng xa lạ. Mà nay nàng sở dĩ hỏi như thế, chính là bởi vì muốn bảo đảm Izumin có thể vạn vô nhất thất (không có sai sót) thắng được trận chiến này, bình an trở về.

Nàng biết, nhân tố quyết định thành bại trong chiến tranh chính là binh khí. Nhưng tại thời đại này vũ khí ngược lại trở thành thứ yếu. Mưu lược trở thành chủ yếu. Nhưng mà khi biết tầm quan trọng của binh khí thì nàng chợt nhớ rằng vào thời cổ đại này kiếm ra được diêm tiêu cực kì rất khó đặc biệt là khối lượng lớn, các ảnh vệ của nàng tuy rằng có sử dụng nhưng mà sử dụng với lượng vừa phải không có nhiều. Nàng nghĩ đến trường hợp sử dụng vũ khí sinh hóa, nàng nhớ không lầm vũ khí sinh học và hóa học là hai loại vũ khí hủy diệt hàng loạt có thể thay đổi cục diện hoàn toàn trong lịch sử chiến tranh, nàng nhớ đã từng có đọc qua một cuốn sách về quân sự đã trích dẫn rằng: Vũ khí sinh học đã có từ thời cổ đại, ngay từ năm 1500 trước Công nguyên, người Hittite thuộc dân tộc Anatolia ở vùng Tiểu Á đã nhận thức được sức mạnh của các chứng bệnh truyền nhiễm và cài những cơn bệnh thí mạng vào lòng địch. Quân đội thời kỳ này cũng hiểu biết khá rõ về khả năng công phá của vũ khí sinh học đã phóng các xác chết bị bệnh vào pháo đài bị bao vây và vào giếng kẻ thù để làm nhiễm độc nguồn nước. Vào thời trung Cổ, trong chiến dịch của đại quân Mông Cổ tiến đánh vào Châu Âu, quân đội Mông Cổ đã mắc dịch hạch, họ quyết định dùng máy bắn đá ném các xác chết nhiễm bệnh vào thành phố để gây bệnh cho dân trong thành. Các nhà buôn Genova ở đây sau khi thoát ra đã mang theo luôn căn bệnh về đảo Sicilia và khu vực Nam Âu, nơi dịch hạch bắt đầu thực sự lây lan thành đại dịch “ Cái Chết Đen “ chứ đâu.

Nàng đã tìm ra được chiến lược nhưng sau đó còn băn khoăn trong lòng, một khi đã sử dụng vũ khí sinh học thì chắc chắn sẽ lây lan đến những người dân xung quanh, trong lòng nàng lúc này cũng rất mâu thuẫn, muốn Izumin bình an trở về nhưng lại muốn cho người dân không bị liên lụy vì sự ích kỷ của mình. Bất chợt nàng nhớ đến có một loại chất độc có thể gây ra ảo giác trong một số loài nấm, tuy rằng nó không gây chết người nhưng vẫn khiến cho con người ta hoang loạn và mất bình tĩnh thậm chí có khi giết hại lẫn nhau nữa kia. Nghĩ đến độc được thì nghĩ đến Harrot, nàng mới đi đến chỗ Harrot để coi có loại cây nào không. Quả nhiên Harrot không hổ danh là người ham mê độc dược, đi khắp nơi chủ yếu tìm kiếm độc dược cho mình, nhìn thấy cây nấm trong hộp trên tay Harrot, nàng mỉm cười cảm thấy rất hài lòng, sau đó ra lệnh cho Harrot tiến hành tạo ra loại thuốc bột gây ảo giác

từ loại nấm này . Sau khi vụ việc Uria đã được giải quyết xong thì cũng vừa lúc Harrot cũng đã hoàn thành xong khối lượng thuốc bột gây ảo giác mà nàng đã yêu cầu làm . Harrot cũng đã lên đường đi đến vùng Hapalla vận chuyển những món đồ này cho Izumin , theo như tính toán của Harrot thì sẽ đến ngay trong khoảng 3 ngày , trước ngày quân đội Mikene tiến đánh đến vùng Hapalla . Nàng nhìn ra phía Tây mà trong lòng hồi hộp lo lắng trong chờ ngày Izumin khai hoàn trở về .

Lính báo tin cuối cùng đã mang tin vui đến : Quan đội Mikene đã bại trận , họ đã bắt đầu phái sứ giả đến mang theo thư đầu hàng đến chỗ doanh trại Hitaito . Họ chấp nhận lui quân về và đồng thời bồi thường tổn thất do chiến tranh đối với đất nước Hitaito . Izumin cùng với Quốc vương Hitaito đồng ý chấp thuận điều kiện và đang rời trại quay về kinh thành Hattusa . Trận chiến với quân Mikene đã kết thúc , quan đội Mikene đã phải trả giá cho việc này là tổn thất hơn 20 vạn binh lính tinh nhuệ bởi vì họ bị ảo giác mà chém giết lẫn nhau . Hơn nửa 20 vạn quân lính là binh lính tinh nhuệ của đất nước Mikene . Bởi vậy, lần này Mikene có thể nói hao tổn nặng, trong thời gian ngắn chỉ sợ rất khó khôi phục lại . Mà ở vùng Hapalla cũng đã liên lụy không ít người dân xung quanh đó . Bất quá, có tiền bồi thường của Mikene , dân chúng sống sót bắt đầu một lần nữa dựng lên nhà cửa của chính mình . Khi nghe tin chiến thắng khai hoàn trở về , tất cả triều đình ai nấy đều vui mừng và phần khởi mong chờ đón hoàng tử Izumin và quốc vương về tới nơi , vương hậu Hitaito thì vui mừng đến phát khóc sau đó liền ra lệnh các cung nữ chuẩn bị dọn tiệc để chiêu đãi quốc vương và hoàng nhi đã chiến thắng trở về . Nguyệt Du lúc này nghe tin Izumin cũng đã chuẩn bị trở về thì trong lòng rất vui mừng, trang điểm rồi thay đồ ra đón Izumin trở về . Cả kinh thành đều hò reo nồng nhiệt chào đón khi thấy đoàn quân của quốc vương và hoàng tử Izumin đã chiến thắng khai hoàn trở về .

“HOAN HÔ QUỐC VƯƠNG VÀ HOÀNG TỬ TRỞ VỀ ! “

“QUỐC VƯƠNG VÀ HOÀNG TỬ VẠN TUỆ VẠN VẠN TUỆ ! “

“QUỐC VƯƠNG VÀ HOÀNG TỬ BÁCH CHIẾN BÁCH THẮNG MUÔN NĂM ! “

Lúc này vương hậu Hitaito , Mitamun và Shizta – đã quay về Hitaito để chăm sóc cho Mitamun đang đứng chỗ quảng trường chào đón cả hai người trở về . Ở trong yến tiệc , tất cả mọi người hào hứng uống rượu chúc mừng chiến thắng trở về , quốc vương Hitaito nghe vương hậu kể lại những chuyện xảy ra ở nhà , ông hết sức tức giận vì nghe tin Uria thông đồng với Mikene làm gián điệp để mà chiếm được ngôi vị hoàng tử cho Jidan rồi sau đó còn tạo phản , tung tin đồn thất thiệt hòng chiếm đoạt ngôi vị quốc vương này liền ra lệnh cho tất cả chém hai mẹ con họ trước thị chúng để răn đe . Ngoài ra ông cũng rất hài lòng về Nguyệt Du , không chỉ giúp đỡ vương hậu phụ giúp chuyện triều chính mà còn vạch trần cả âm mưu của Uria liền ban thưởng cho nàng rất hậu . Trong buổi tiệc tất cả đều nói chuyện cười đùa hăng say vui vẻ , bất chợt tất cả mọi người nhìn thấy Mitamun đang đau bụng quằn quại rất khổ sở , Shizta cảm thấy bất an liền lo lắng hỏi :

— “Mitan ! Nàng làm sao thế ? “

Mitamun liền lập tức hét lên nói , “ Shizta , chàng mau gọi bà mụ, ta, ta sắp sinh ! Lẹ lên ! Ta sắp không chịu nổi rồi đây ! “

Ngay lập tức tất cả mọi người xông xáo cả lên , Vương hậu liền nhanh chóng kêu Mura kêu bà đỡ đến , Mura liền hốt hoảng chạy đi tìm bà đỡ chính , Shizta thì bế Mitamun lên nhanh chóng đưa nàng vào phòng riêng khác , sau hơn nửa canh giờ , Mura đã quay về nhưng tiếc thay bà đỡ chính trong cung do ăn phải thức ăn thui nên đã nằm liệt giường đến giờ chưa dậy được , vương hậu cực kì lo lắng, nghe thấy tiếng khóc thê lương của Mitamun , Shizta lo lắng không yên mà đi qua đi lại , bất chợt thấy Nguyệt Du , Izumin cùng với quốc vương Hitaito liền cấp tốc đi đến chỗ Mitamun thì Shizta liền kể lại tình hình cho nàng nghe sau đó van xin cầu khẩn nàng :

— “ Asisu , ta xin chị ! Ta tin tưởng vào tài y thuật của chị , xin chị hãy cứu lấy hai người ! “

Nhìn thấy sự thống khổ của Shizta , nàng lúc này không biết làm sao , đỡ đẻ đối với nàng không vấn đề gì bởi vì nàng đã từng chứng kiến và thực tập phụ giúp mẹ nàng ở trong bệnh viện phụ sản . Nhưng cô đại thi thiếu thốn nhiều thứ không có tiền tiến như thời hiện đại , cho nên chỉ có thể hên xui được thôi . Thôi kệ bà nó ! Liều luôn chứ biết sao được ! Tình hình trước mắt nguy cấp rất nhiều . Sau khi suy nghĩ xong nàng liền mỉm cười để cho hân an tâm :

— “Được rồi ! Ta sẽ cố gắng hết sức , bảo đảm mẫu tử nàng bình an.”

Nguyệt Du đi vào, mấy bà đỡ đang vây kín xung quanh Mitamun, mấy người này mạnh tay xoa bụng sản phụ, mỗi lần dùng sức, Mitamun nhịn không được phát ra tiếng kêu thảm thiết, Nguyệt Du không khỏi cau mày: “Mọi người tản bớt ra đi.”

Lúc này mấy bà đỡ mới đứng dậy tránh ra.Mitamun thấy nàng tới, sợ hãi đưa tay ra: “Chị Asisu, ta sợ là không được rồi, chị nhất định phải cứu đứa bé của ta...”

Lúc này Nguyệt Du cầm lấy tay Mitamun bắt mạch mỉm cười an ủi mà nói , “Ngươi đừng tự hù dọa bản thân, thai vị rất tốt, có điều là phải cố sức chút thôi, mất thêm chút thời gian nữa, nhất định có thể sinh nở thuận lợi, có ta ở đây, ngươi an tâm đi.”

Nàng quay qua tròn mắt nhìn mấy bà đỡ: “Hiện tại mấy người không có việc gì, lúc cần phối hợp xin nghe ta phân phó.”

Lúc này Vương hậu liền ra lệnh , “Tất cả mọi người đều phải nhất nhất nghe theo lệnh của Asisu , ai dám làm trái thì xử theo khuôn lệnh ! “

Sau đó bà quay qua nói với nàng , “Trông cậy cả vào con Asisu ! “

— “Cảm ơn mẫu hậu ! “Nàng nhẹ nhàng cảm ơn Vương hậu , sau đó liền bắt đầu tập trung cho việc quan trọng trước mắt ! “

Thời gian cứ đi qua đi lại , tiếng hét khóc thê lương của Mitamun vẫn vang bên trong khiến cho Shizta cảm thấy nôn nóng như ngồi trên lửa mà đi qua đi lại mà trong lòng bất an , bất chợt có tiếng em bé kêu lên :

_ “Oa a ----- ! “

_ “ Sinh rồi , sinh rồi ! “ Cánh cửa phòng đã được mở ra , lúc này vương hậu cùng với Mura đang bồng trong tay đứa trẻ rất nhẹ nhàng sau đó tiến đến chỗ Shizta , đưa đứa bé cho Shizta mà nói :

_ “ Con trai của con đây ! Nó thật sự thật đáng yêu ! “

Bồng trên tay đứa trẻ còn đỏ hỏn nho nhỏ xinh xinh , Shizta trong lòng cảm thấy hạnh phúc khi thấy được kết tinh tình yêu mà yêu chiều nũng nịu nó . Lúc này Nguyệt Du cuối cùng cũng đã đi ra , Shizta lúc này cảm ơn nàng rồi rít sau đó đưa cho vương hậu , bản thân mình vào trong chăm sóc Mitamun xem tình hình thế nào . Nàng choàng tay mình qua tay Izumin rồi gác đầu lên cánh tay chàng , nhìn đứa bé mới sinh ra , nàng liền bắt giác nói :

_ “ Đứa trẻ thật là dễ thương , ước gì chúng ta có một đứa bé dễ thương như thế nhỉ ? “

_ “ Nàng muốn có con ư ? “ Izumin nghe thế liền hỏi .

_ “ Umh , ta muốn có đứa con ! “ Nguyệt Du mảy may không suy nghĩ nói .

_ “ Nếu nàng muốn có con thì phải thực hiện ngay bây giờ liền ! “ Izumin gian trá mỉm cười thì thảo vào bên trong tai nàng khiến nàng chết lặng , không chờ nàng tỉnh lại , Izumin liền bế nàng lên về tâm cung của mình để thực hiện mong muốn của nàng .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Đến Đảo Quốc Minoa

Lúc này ở tại Hạ Ai Cập , từ sau khi nhận được về những thành tích mà Asisu thể hiện xuất sắc ở Hitaito , Menfuisu hần càng lúc càng hối hận khi vứt bỏ đi cái viên ngọc quý kế bên cạnh mình , từ ngày nàng rời khỏi hần , hần càng lúc càng không thể nào ngưng nhớ nhung đến nàng , thân ảnh của nàng luôn luôn xuất hiện trong tâm trí của hần , cả trong giấc mộng . Hần lúc này đã biết mình đã yêu nàng thật rồi , yêu khí chất mạnh mẽ của nàng , yêu sự lạnh lùng cao ngạo của nàng , yêu cơ trí cao ngất của nàng . Carol đã sinh ra một đứa con trai kháu khỉnh để truyền ngôi có điều hần không còn chút tình cảm với Carol nữa , hần thật sự rất muốn bỏ nàng nhưng mà nàng được tôn là con gái sông Nin , hần có thể dùng danh nghĩa này của nàng để mà lợi dụng , chính vì thế ngày nào hần cũng viện cớ triều chính , chính sự bận bịu để né tránh Carol . Chinh chiến trên chiến trường , cúi đầu vào triều chính để có thể quên đi thân ảnh cơ trí lạnh đậm đó nhưng tại sao càng lúc càng không thể quên được . Bây giờ có cách nào cũng được , hần sẵn sàng hi sinh tất cả để mà có được nàng . Hần bực bội đi dạo xung quanh chỗ điện thần Muối bất chợt hần thấy có một chiếc hòm được buộc bằng dây xích rất chắc dặt vào trong bờ , lúc này Menfuisu cảm thấy kì quái liền tới sau đó lấy kiếm chém xuống sợi dây xích sắc đang buộc trên chiếc hòm kia . Chiếc hòm đã mở ra , một người phụ nữ cỡ 30 tuổi mặc một bộ bạch y với mái tóc xoăn nâu đang cầm trên tay một chiếc hộp liền từ từ đứng dậy vừa bước ra ngay lập tức cung kính hành lễ với hần :

_ “ Hoàng đế Menfuisu vạn tuế vạn vạn tuế , cảm ơn người đã cứu thần ! Thần bị người ta vu hại cho nên mới bị nhốt trong hòm , may là nhờ người cứu giúp ! “

Hần lúc này tâm tình không tốt liền lãnh đạm nói , “ Ngươi không cần cảm ơn ta đâu , ta bây giờ tâm tình không tốt , ngươi nên đi ngay đi ! “ Nói xong liền quay người bước đi .

_ “ Hoàng đế Menfuisu có phải ngươi đang nhớ đến hoàng tử phi Hitaito- Asisu đúng không ? “

Kirke mỉm cười nói khiến cho Menfuisu dừng bước đi sau đó rút kiếm ra gi sát trước cổ của Kirke , khuôn mặt anh tuần tức giận lên , hần gần giọng nói :

_ “ Ngươi là ai ? Ngươi thật là to gan dám cả gan nói như thế sao , ngươi không sợ mũi kiếm này vô tình sao ? “

Kirke vẫn đạm phong khinh mỉm cười mặc kệ mũi kiếm gi sát trên cổ mình mà nói :

_ “ Hoàng thượng , người thật là đáng thương , đến giờ người không biết rằng người mà ngài yêu là một người khác sao ? “

Menfuisu nghe vậy liền nhẹ nhàng buông kiếm xuống , vẻ mặt chấn động , nghi hoặc nói :

_ “ Ngươi nói bậy bạ gì đó ? Nàng chính là Asisu , cả người nàng ấy hoàn toàn chính là Asisu ! Ngươi Ngươi không được ăn nói hàm hồ ! “

Kirke mỉm cười tiếp tục vuốt vuốt chiếc hộp trong tay rồi sau đó bình thản nói :

__ “Hoàng thượng , chẳng lẽ người không nhận ra được sự thay đổi lớn ở tính cách của nàng sao ? Người không thấy nghi ngờ hay cảm thấy kì lạ hay sao ?”

Menfuisu lúc này như thức tỉnh bất chợt nhớ ra kể từ sau vụ cá sấu *** hại Carol , tính cách của chị Asisu thay đổi một cách rõ rệt , nàng không còn quần lầy nói yêu mình như trước , không còn ganh ghét hay *** hại Carol , không còn ôn nhu đeo bám mình không rời mà trở nên cực kì lạnh lùng , cực kì lãnh đạm , cả người chị ấy toát lên vẻ tự tin kiêu hãnh sáng chói , cơ trí thể hiện rõ ràng . Trước đây hẳn không chú ý đến điểm này vì hẳn tưởng rằng nàng đã từ bỏ tình cảm làm lại con người mới khiến hẳn phải yêu nàng sống không bằng chết , cho đến hôm nay hẳn mới nhận ra được điều đó , không lẽ nào không phải là chị Asisu mà là người khác sao ? Nếu vậy thì bằng cách nào mà hẳn không thể nhận ra cơ chứ ?

Nhìn ra được sự nghi hoặc và kinh ngạc trên khuôn mặt tuấn mỹ của Menfuisu lúc này , Kirke chỉ mỉm cười vuốt vuốt chiếc hộp trên tay thản bí nói :

__ “Sau này ngài sẽ hiểu thôi ! Ngài đã cứu lấy mạng sống của ta , ta sẽ báo đáp ngài bằng cách thực hiện ước nguyện mà ngài hằng mơ ước !”

Menfuisu cảm thấy vui mừng liền sau đó nói , “Chỉ cần người có thể làm được thì muốn gì ta cũng có thể cho người cũng được !”

Kirke liền ghé sát vào tai hẳn , thì thầm điều gì đó hồi lâu . Sau khi đã nói xong , Kirke liền nhanh chóng cúi đầu chào cáo từ Menfuisu , đưa cho Menfuisu một chiếc túi nhỏ rồi sau đó nói :

__ “Ngài hãy nhớ lời ta dặn , thành công hay không là do hành động của ngài mà thành thôi ! Thần xin cáo từ ngài tại đây ! Chúc ngài có thể hoàn thành tâm nguyện của mình !”

Bóng dáng của Kirke đã khuất , Menfuisu cảm chặt siết lấy chiếc túi nhỏ tên tay , khoe mắt hẳn cong cong tựa thoáng lên một ý cười trong đó . Hẳn bây giờ không cần biết nàng thật sự có phải là Asisu hay không , chỉ cần hẳn có được nàng là đủ rồi ! Con người cơ trí kia nhất định sẽ phải bắt buộc ở bên cạnh hẳn thôi .

Thời gian trôi qua thật mau , đã hơn 5 tháng trời kể từ lúc nàng làm dâu ở Hitaito đến giờ , hai vợ chồng Mitamun đã quay về nước , cuộc sống hạnh phúc triền miên tiếp tục tái diễn , lúc này nàng cảm thấy cực kì hối hận khi nói rằng muốn có đứa con , bây giờ Izumin càng lúc càng giống y hệt “sắc lang” , cứ rảnh rỗi là bắt đầu “mần thịt” nàng ra . Ngoài cái việc Izumin quá ư “nồng nhiệt” với nàng ra thì nàng cũng chả có việc gì khác ngoài việc ăn , ngủ rồi sau đó bày trò chơi với các thất ảnh vệ cùng với các cung nữ của nàng , lâu lâu rảnh rảnh lại ngồi chơi cờ vây với vương hậu và quốc vương kể cả Izumin . Nói chung cuộc sống này chính là cuộc sống trạch nữ vương giả đích thực mà nàng mong muốn . Một ngày nọ , Izumin và nàng được triệu kiến đến chỗ quốc vương Hitaito , sau khi cung kính hành lễ với cha mẹ Izumin , bọn họ mới đưa cho nàng và Izumin thư mời của đất nước Minoa . Hóa ra đảo quốc Minoa mời đất nước Hitaito để làm khách danh dự của triều đình Minoa đến ăn mừng sự kiện hoàng đế Minoa – Minosu của họ đã hoàn toàn bình phục nhờ vào bàn tay của cô gái sông Nin và là hoàng phi Ai Cập Carol . Lúc này , quốc vương Hitaito mỉm cười nói với hai vợ chồng nàng :

__ “Minoa đã gửi lời mời đến cho chúng ta , Izumin hãy đại diện thay ta đến đất nước Minoa đi ! Nhân tiện , con cũng dẫn nương tử của con đi đến đó chơi luôn đi , Asisu đã có công lao rất lớn trong triều đình , đây coi như là món quà của ta dành tặng cho Asisu luôn đó !”

Vương hậu Hitaito cũng mỉm cười hùa theo nói , “Đúng rồi đó ! Các con mới cưới nhau chưa đi tuần trăng mật nữa , Minoa ở đó phong cảnh rất đẹp , các con đi sang đó coi như là đi tuần trăng mật luôn !”

__ “Con cảm ơn phụ hoàng và mẫu hậu !” Asisu cùng với Izumin liền cung kính cảm tạ mẫu hậu rồi sau đó đi cùng nhau về tắm rửa của mình chuẩn bị thu xếp tất cả đồ đạc chuẩn bị lên đường , thất ảnh vệ cùng với Harrot thì luôn luôn phải đi theo cùng nàng để mà bảo vệ nàng . Nàng đang dọn dẹp sắp xếp đồ đạc thì bất chợt từ đằng sau nàng có một cánh tay cường tráng ôm lấy nàng , Nguyệt Du quay lại mỉm cười với Izumin , anh hít thở thật sâu mùi hương trên cơ thể nàng , sau đó đôi tay bắt đầu len lỏi vào trong áo của nàng . Nàng biết ngay là Izumin đang bắt đầu lên con “đôi” “nhanh chóng trừng mắt cảnh cáo Izumin mà nói :

__ “Izumin , đừng vậy nữa mà ! Mai chuẩn bị khởi hành rồi !”

Nhìn thấy Nguyệt Du đang trừng mắt cảnh cáo anh , Izumin liền nhanh chóng ngừng ngay ý định ăn thịt nàng rồi sau đó ôm lấy nàng nằm trên giường chung với mình mà mỉm cười nói :

__ “Được rồi ! Hôm nay ta tạm tha cho nàng đó ! Thôi ngủ đi , nàng ngủ sớm mai

còn phải dậy sớm để khởi hành nữa đó !”

Sáng sớm hôm sau , nàng cùng với Izumin lên đường trong sự tiễn đưa nồng nhiệt của dân chúng thành Hattusa , theo lộ trình thì muốn đến đảo quốc Minoa thì phải đi đến vùng Lukka sau đó đi thuyền đến đó mới được vì vậy Izumin muốn nhanh chóng phải đến được vùng Lukka trong vòng 3 ngày . Izumin chu đáo với nàng , biết nàng không giỏi đi lạc đà cho nên để nàng ngồi chung lạc đà với mình để thuận tiện chăm sóc nàng dễ hơn . Cuối cùng sau 3 ngày nàng ngủ gà ngủ gật trên lạc đà , cũng đã tới nơi và chuẩn bị lên thuyền tiến tới đảo quốc Minoa . Lên trên thuyền , nàng liền ngã mình xuống nằm dài trên chiếc ghế rồi sau đó tận hưởng hương vị của gió biển mang đến . Những đợt gió biển nhẹ thổi khiến đôi mắt nàng nhắm lại và chìm vào trong giấc ngủ . Lúc này trong giấc mơ của nàng , nàng vẫn đang ở hồ sen như trước đây , bất chợt có một nam tử trung niên tuy rằng khuôn mặt đã có nhiều vết nhăn của tuổi già nhưng vẫn còn anh tuấn tiêu sái , mặc bộ đồ lam y , tay cầm cái đinh ba , cả người ông phát ra một tia hào quang màu xanh biển . Người đàn ông đó nhìn nàng mỉm cười rồi sau đó vuốt vuốt bộ râu trắng của mình mà than thở nhìn ra hồ sen :

_ “Thị phúc bắt thị họa , thị họa đoá bắt quá . Thiên hữu bất trắc phong vân , nhân hữu đần tịch họa phúc ! “

(Là phúc không phải họa, là họa tránh chẳng qua . Trời mưa trời gió khó đoán, kẻ may người rủi chuyện thường ai hay.)

Sau đó ông quay người bước đi , bước được vài bước , ông nghiêng đầu mỉm cười thần bí nói với nàng :

_ “ Cô nương ! Cần thận , hạnh phúc của cô có thành hiện thực hay không đều là do hành động của cô cả thôi ! “

Dứt lời , ông đã biến mất trong làn khói dày đặc để lại cho Nguyệt Du một bộ mặt khó hiểu và đăm chiêu , cô liền vội gọi ông :

_ “ Lão nhân , lão nhân.... là sao ta không hiểu ? ”

Nàng liền bật dậy , nàng nhìn thấy mình vẫn còn đang ở trên biển , Izumin lúc này ở bên cạnh nàng thấy nàng hoảng hốt kêu liền lo lắng hỏi nàng :

_ “ Nàng làm sao thế ? Có chuyện gì sao ? “

Nàng nhìn xung quanh rồi sau đó nhìn thấy Izumin lo lắng cho mình , nàng liền mỉm cười rồi nói :

_ “ Ta không sao cả , chỉ là gió biển thổi qua lạnh khiến ta giật mình thôi ! “

Nghe Nguyệt Du nói vậy , Izumin liền rút áo choàng trên người mình , choàng lên nhẹ nhàng cho nàng rồi ôm sát nàng vào lòng mình mà dịu dàng hỏi :

_ “ Thế nào ? Nàng có thấy còn lạnh nữa không ? “

Cảm nhận được sự ấm áp và hạnh phúc của Izumin , nàng rút vào trong người của Izumin , nàng suy nghĩ đến câu nói của lão nhân trong mơ mà suy ngẫm :

“” Lời của lão nhân nói như vậy là sao nhỉ , thật khó hiểu ! Cần thận chuyện gì cơ chứ ? Kệ , “ binh đến tướng chặn “ vậy , nếu như nó xảy ra thì tới lúc đó ta sẽ tính tiếp ! ”” .

Sau khoảng 2 canh giờ cuối cùng cũng đã đến đảo quốc Minoa , trước mặt nàng là một hòn đảo xanh tươi xinh đẹp với bãi cát trắng dài , quả là một đảo quốc trù phú và xinh đẹp , nàng cảm thấy tiếc cho đảo quốc giàu có trù phú này , trong nguyên tác của truyện và kể cả trong game chiến thuật Age of Empire mà nàng từng chơi đã từng nhắc đến đảo quốc này bị chìm trong quên lãng sớm hơn cả Hitaito rất nhiều , chỉ vì thiên tai mà trời đã tạo ra , Tất cả đã chôn vùi đảo quốc Minoa, đền đài, vương cung và cả các vị thần mà người Minoan thờ phụng.Lúc này thuyền đã cập bến , ở bên cảng là một người nam nhân trung niên với khuôn mặt hòa nhã đang đứng đợi ở cảng , Izumin nhẹ nhàng dìu nàng bước xuống lúc này nam nhân trung niên kia vội tiến đến cung kính hành lễ :

_ “ Kính mừng hoàng tử Izumin xứ Hitaito và hoàng tử phi đến đây tham dự chia vui với chúng tôi , xin mời hai vị Nguyệt Du cùng với Izumin đi theo sự hướng dẫn của thị nữ đi vào trong phòng thượng khách để chuẩn bị cho bữa tiệc tối nay ! “

Nói xong vị nam tử đó liền ra lệnh một vị thị nữ chỉ dẫn nàng và Izumin về phòng thượng khách , bọn họ theo bước chân của thị nữ đi về phòng , lúc này nàng không biết rằng có hai người đang theo dõi nàng , một nữ nhân trung niên khoảng 30 tuổi mặc bộ đồ hoàng gia Minoa cùng với nam tử trung niên lúc này nhìn theo bóng dáng nàng , nữ nhân đó chính là Hoàng Thái Hậu – mẹ của Minosu còn nam tử trung niên kia chính là quan đại thần Merusa kẻ cặn . Lúc này Hoàng Thái Hậu nhìn nàng chăm chú rồi sau đó nói :

_ “ Cô gái đi cùng với hoàng tử Izumin kia chính là hoàng tử phi Hitaito – Asisu sao ? “

Merusa liền cung kính trả lời , “ Dạ đúng thưa Thái Hậu , cô ta chính là Asisu nổi tiếng đã tạo nên nhiều thần tích ở Hitaito ! “

_ “ Asisu quả nhiên là một mỹ nữ xinh đẹp với sự sắc sảo và vững vàng ! Tuy vậy nàng ta làm sao mà sánh được với cô gái sông Nin được cơ chứ ? “
Trong ánh mắt của Hoàng thái Hậu hiện lên tia khinh thường khi nghĩ đến Asisu

Merusa lúc này cũng nịnh bợ hòa theo , “ Đúng vậy , Asisu chỉ là một người bình thường còn cô gái sông Nin là con gái của thần linh làm sao mà có thể so sánh được ? “ . (TG : Nghĩ sao vậy ? Dám so sánh Nguyệt Du của chúng ta với cô nhóc lóc cóc Carol đó sao ?[Manga] Cực Phẩm Asisu)

_ “ Hahahaha , Khanh nói đúng ! Hoàng nhi Minosu của chúng ta có cảm tình với Carol , ta cũng rất thích cô gái đó nhưng tiếc rằng hoàng đế Menfuisu lại ở cạnh bên nàng khiến cho ta không biết có cách nào để mà cướp cô gái ấy cho Minosu được ? “ Thái Hậu cười lớn sau đó nhủ mảy may khi nghe tin hoàng đế Menfuisu cũng đi theo Carol đến Minoa để chữa bệnh .

_ “ Thái Hậu , theo thần nghĩ rằng , chỉ bằng ngài nói với hoàng đế Menfuisu thử xem sao ? Theo như tin đồn thì trước đây hoàng đế Menfuisu đã từng muốn phế Carol để lập Asisu lên làm vương hậu , biết đâu đến giờ hoàng đế Menfuisu còn thích Asisu thì sao ? Lúc đó Carol chắc chắn sẽ đau khổ mà quy thuận theo Minosu làm hoàng hậu Minoa thôi ! “ Merusa đưa ra cầu kiến .

_ “ Umh Ngươi làm sao thì làm , ta giao lại cho ngươi đó làm vụ đó , chỉ cần cô gái sông Nin có thể về tay chúng ta là được ! “ Thái hậu liền phát tay ra hiệu đồng ý.

_ “Thần xin làm theo mệnh lệnh của Thái Hậu ! “

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tránh Trời Không Khỏi Tránh Nắng !

Sau khi đã đến căn phòng mà thị nữ dẫn tới, nàng liền kéo Izumin đi cùng nàng ra ngoài ngắm khuôn viên của hoàng cung Minoa, Izumin mỉm cười ôn nhu đi theo nàng. Đi đến khuôn viên phía trước, cảnh tượng hoa quả trĩu quả sum xuê, hoa khoe nhau đua sắc, xa xa có những chiếc thuyền thương nhân tập nập đậu ở bến cảng. Nàng nhìn thấy đóa hoa mẫu đơn Trung Quốc cực kì rất kinh ngạc:

_ “WOA ! Thật không ngờ ở đây lại có cả hoa Mẫu Đơn ở đây nữa ! Cứ tưởng rằng chỉ có Trung Quốc có thôi chứ ? “

Sau đó nàng quay qua hào hứng nhìn bông mẫu đơn mà ánh mắt xa xăm nói :

_ “ Izumin chàng biết không ? Ở quê hương ta nổi tiếng là loại hoa này đó, hoa này tên là mẫu đơn, hồi còn nhỏ cứ vào tháng 4 hàng tháng, papa ta chở ta về quê hương Giang Nam của ta, mua cho ta một chậu bông mẫu đơn này nè ! Mẫu đơn là loại hoa ta ưa thích nhất, không phải bởi vì nó là biểu tượng giàu có, cao sang hay sắc đẹp mà là nó là loại hoa rất kiên cường và rất bất khuất ! Cứ tưởng không thấy nó nữa ai dè lại có thể gặp nó ở đây ! “

Izumin chăm chăm đôi mắt nâu trà nhìn nàng, lúc này Izumin lấy ngón tay thon dài của mình vuốt nhẹ mái tóc mai của nàng rồi dịu dàng nói :

_ “Nàng..... nếu muốn, ta sẽ mang loại hoa này về Hitaito cho nàng ! “

Nguyệt Du nhẹ nhàng tựa vào trong người Izumin mà ôm chặt lấy Izumin mà nói :

_ “Cảm ơn chàng, tướng công ! “

Izumin cười sáng lạng nhìn nàng, nụ cười tựa như thiên tiên của anh ảm áp dịu dàng từ đằng xa khiến cho những cung nữ Minoa xung quanh nhìn thấy cảm thấy ngại ngùng, một số người còn đỏ mặt, mê mẩn nhìn. Nguyệt Du lúc này cảm thấy nhiều cung nữ cứ đỏ mặt mà ánh mắt cứ nhìn Izumin của mình liền ngay trừng mắt cảnh báo Izumin :

_ “ Izumin ta cấm chàng cười, chàng xem chàng cười khiến cho nguyên đám cung nữ Minoa mê mẩn kia ! “

Hiểu được nàng đang ăn dấm chua, vẫn mỉm cười, nháy mắt với nàng rồi lấy đôi tay thon dài nhẹ nhàng nhéo nhéo mũi nàng sùng nịnh nói :

_ “Tuân lệnh nương tử, nương tử thật là bình dấm chua ! “

Nói rồi Izumin mỉm cười rồi đưa bàn tay thon dài trắng tinh của mình ra trước mặt nàng, khoe miệng Nguyệt Du mỉm cười rồi sau đó chậm rãi đem bàn tay nhỏ bé thanh tú của mình vào đôi bàn tay to lớn mà ôn nhu đó, Izumin cầm lấy đôi bàn tay của nàng mà dịu dàng bước đi, lúc này tâm tình nàng ngập tràn hạnh phúc, trong đầu nàng thoang thoang lời bài hát “ Nắm tay nhau cùng nhau du ngoạn thiên hạ “

“... Xa cách vạn dặm, nhân tình thế thái lẳng lặng đổi thay

Trải qua khắp thiên sơn vạn thủy, phải chăng là tâm đầu ý hợp

Chẳng cần đòi đòi kiếp kiếp, cũng chẳng mong sớm tối đêm ngày

Chỉ nguyện bình bình an an, nắm tay nhau du ngoạn nhân gian... “

Trời đã sớm sắp tối, buổi tiệc này đã chuẩn bị bắt đầu, lúc này Ari cùng với Mura cùng nhau đem bộ đồ dạ tiệc cho nàng, lúc này nàng mặc bộ từ y của Hitaito vô cùng rất lộng lẫy, tóc búi cao lên, trên đầu có đội thêm chiếc vương niệm khá nặng có đính một viên lục thạch trên đầu nhưng ít ra so với trang phục Ai Cập, cái này là nhẹ rồi. Izumin lúc này cũng đã thay đồ xong, bước vào để đón nàng đi đến bữa tiệc, Izumin nhìn thấy Nguyệt Du liền thất thần rồi sau đó mỉm cười ôn nhu nói nhỏ vào tai nàng :

_ “Nàng như vậy khiến cho ta không muốn để nàng ra ngoài cho thiên hạ ngắm chút nào ! “

Nguyệt Du nghe thấy trong giọng điệu Izumin đang có chút dấm chua liền chọc ghẹo Izumin :

_ “Bây giờ chàng có hối hận cưới một người xinh đẹp như ta không ? “

_ ”Hối hận ư ? Làm gì hối hận cơ chứ ? Bất quá tên nào dám nhìn nàng chăm chăm , ta sẽ khoét mắt hấn cho sói ăn ! “ Khóe mắt Izumin toát lên một tia ngoan lệ mà tà ác nói .

Lúc này Nguyệt Du nuốt nước bọt xuống , thật không ngờ chàng lại ăn dấm chua đến vậy , sau đó nàng nhìn bộ dáng kinh hồng điểm ảnh (vẻ đẹp nhẹ nhàng nhưng gây cho người ta ấn tượng sâu đậm) , dung nhan như hoa , khuôn mặt hoàn hảo tuần mĩ như Phan An trong y phục Hitaito trắng hơn tuyết của Izumin cùng mái tóc bạch nguyệt tung bay , sợi dây cột màu trắng như lặn vào trong mái tóc đó , rèm mi dài cùng với đôi mắt nâu trà vừa ôn nhu vừa tĩnh lặng lại vừa trong trẻo như một hồ nước không đáy . Khí chất xung quanh trong trẻo mà lại lạnh lùng cao ngạo , lại giống như là một tiên nhân không cần thận bị ngã xuống phạm trần , không có chút tục khí nhân gian nhưng lại cực kì ôn nhu , nàng liền chu môi lên ai oán nói :

_ “Người mà ta nghĩ phải coi chừng là chàng mới đúng ! Aizzz ta thật hối hận khi mà cưới một mỹ nam có khí chất thiên tiên như chàng , chàng mới gọi là hồng nhan họa thủy , kinh hồng đại châu ! “

Izumin dờ khóc dờ cười trước tính cách của Nguyệt Du , trời ơi bộ dáng tuần tú của mình là do trời sanh ra sao lại trách ta cơ chứ ! Nguyệt Du thấy vẻ mặt khó xử của Izumin liền nhanh chóng mỉm cười rồi kéo mặt chàng lại sát gần mình , hôn một cái ngay má , neho mặt tinh nghịch nói :

_ “Đùa chàng tí thôi ! Chàng mau mau đi trước đi , ta trang điểm xong tí nữa đi đến chỗ chàng sau ! “

Izumin mỉm cười ôn nhu với nàng , nhẹ nhàng hôn má nàng rồi sau đó bước đi đến đại sảnh trước , bóng dáng Izumin đã đi xa , lúc này Nguyệt Du mới kêu Ari lấy bộ trang điểm ra cho mình để mình nàng tự trang điểm . Sau khi đã trang điểm xong , nàng liền lấy một dải lụa quàng nhẹ lên hai tay mình rồi cầm chiếc quạt lông quen thuộc của mình . Do trong bữa tiệc này không được phép mang các cung nữ đi theo nên nàng đành phải tự mình đi đến bữa tiệc Minoa . Dưới sự chỉ dẫn của thị nữ Minoa , nàng nhẹ nhàng bước đến hành lang , lúc này thị nữ Minoa không thể bước đến được liền cáo lui để nàng bước đi , lúc này nàng bước đi một mình đến nơi bất chợt có một giọng nói trầm âm nhưng nhẹ nhàng vang lên tai nàng :

_ “Chị Asisu , đã lâu không gặp ! “

Nguyệt Du quay đầu lại nhú mảy kinh ngạc khi thấy Menfuisu lúc này đang mặc bộ đồ hoàng gia Ai Cập , trên đầu đội kim ưng quan , mái tóc đen như mực tung bay nhẹ nhàng trong gió , đáng vẻ anh tuần phi phạm mang theo khí chất mạnh mẽ dương cương khác với khí chất ôn nhu thiên tiên của Izumin , trên môi nở nụ cười mang theo làn gió xuân , mở miệng nói với nàng :

_ “Chị Asisu , thật không ngờ ta lại có thể gặp được chị ở đây ! Chị vẫn cứ như lúc trước vẫn lạnh lùng và bình tĩnh như xưa ! “

Đôi tay Nguyệt Du run run nắm siết chặt lấy chiếc quạt lông , sau khi bình tĩnh liền thần nhiên bày ra một nụ cười ôn nhu :

_ “Menfuisu , em cũng đến đây với Carol sao ? Carol đâu rồi sao em lại ở đây? “

Thấy Asisu mỉm cười ôn nhu với mình nhưng trong ánh mắt toát lên một chút trào phúng , Menfuisu cũng vui vẻ trả lời :

_ “Carol đã đến trước ta rồi đang ở trong đó , ta mới đi xử lý chút việc nên mới tới trễ không ngờ lại có thể gặp chị ! Chị cũng tham gia bữa tiệc sao , nếu thế em xin được đi vào phòng dự yến tiệc ! “

Vừa nói dứt lời , Menfuisu mạnh bạo nắm lấy tay nàng , Nguyệt Du lúc này cực kì rất tức giận liền lạnh lùng rút tay ra khỏi , giọng nói nhẹ nhàng nhưng uy nghiêm nói :

_ “Menfuisu , cảm ơn ý tốt của em ! Chị bây giờ đã là người có chồng đâu thể nào tùy tiện cho người khác nắm tay được ! “

Nghe Nguyệt Du nói , Menfuisu cũng mỉm cười vui vẻ nói lại , “Chị là chị ruột của em , em trai nắm tay chị ruột của mình chẳng lẽ lại là sai sao ? “

Nguyệt Du mỉm cười lại đáp trả bình tĩnh lại một câu , “Em chưa từng nghe cổ nhân người ta từng có câu “Gả con gái đi lấy chồng như bát nước hắt đi “ , chị đã từng phụ xuất giá tức là đã là con gái của nhà khác đâu thể giống như trước được , điều này em phải biết chứ ! “

Trước câu nói hợp lý của Nguyệt Du , Menfuisu nhú mảy không thể nói được gì nhưng rồi sau đó lại tiếp tục nói :

_ “Nếu vậy..... em có thể đi vào cùng với chị được chứ ? “

Nguyệt Du thầm nghĩ hấn hơn 100 lần nhưng dù sao cũng chả muốn đôi co với hấn chi nhiều nên đành chấp nhận cho hấn đi theo cùng . Lúc này Menfuisu cùng nhau đi chung con đường với nàng , nàng thầm ai oán trong lòng :

“” Chạy trời không khỏi chạy nắng , cứ tưởng rằng có thể không gặp lại hấn cơ chứ ? Aizzz cứ tưởng tuần trăng mật này sẽ không có người quấy phá , không thể ngờ rằng hấn lại cũng đi theo Carol đến đây cơ chứ ? ”

Trong lúc này tại đại sảnh , hoàng đế Minosu cùng với hoàng Thái Hậu đang đón tiếp vị hoàng tử xứ Hitaito – Izumin , Minosu nhìn thấy Izumin trong y phục trắng như tuyết , toát lên khí chất thanh tao trong trẻo như ánh trăng tựa như thiên tiên ở trên trời mà không khỏi thầm khen ngợi , Minosu thắc mắc không biết Izumin tựa như thiên tiên như vậy còn nữ hoàng Asisu sẽ như thế nào nhỉ ? Mặc dù anh đã từng nghe đồn về nữ hoàng Asisu này rất nhiều , Asisu là đệ nhất mỹ nữ tài sắc vẹn toàn , cơ trí thông tuệ , mang vẻ đẹp kiều hãnh cao sang của vương giả . Nghe nói hoàng đế Menfuisu bởi vì nữ hoàng Asisu mà lạnh nhạt và đối xử không tốt với Carol , anh càng thêm căm ghét nữ hoàng Asisu này hơn . Carol thì ngồi ở một bên khi nhìn thấy Izumin xuất hiện , Carol cảm thấy kinh ngạc rồi một hồi nhớ ra rằng Hitaito là một cường quốc khiến cho Minoa phải nể sợ , nếu như vậy Izumin ở đây chẳng lẽ chỉ

Asisu cũng ở đây luôn sao . Nghĩ đến thái độ Menfuisu lạnh nhạt với mình hơn từ ngày chị Asisu xuất giá về Hitaito , Carol biểu mỗi trong lòng không mong muốn Asisu xuất hiện ở đây . Lúc này , Nguyệt Du cùng với Menfuisu cùng bước vào khiến cho tất cả mọi người bàn tán xôn xao đủ loại , trên mặt họ bày ra đủ loại kiểu : ghen tỵ , hâm mộ , ngưỡng mộ , kinh ngạc , thắc mắc , .. . Lúc này Izumin ánh mắt nâu trà tuy tĩnh lặng nhưng lóe lên tia kinh ngạc khi thấy Menfuisu , bất chợt anh đi đến tới chỗ nàng , khoe mỗi cong cong cười , một tay quàng qua bờ eo của nàng , kéo sát nàng về bên cạnh mình , ôn nhu mỉm cười nói :

_” Asisu , nàng làm gì đến lâu quá vậy ? Qua đây chỗ ngồi chúng ta ở trên kia ! “

Sau đó quay qua Menfuisu mỉm cười hòa nhã nói , trong ánh mắt lóe lên sự thách thức :

_ “ Menfuisu đã lâu không gặp , thật không ngờ lại gặp ngài ở đây ! “

Menfuisu nhìn thấy hành động của Izumin , nắm tay tức giận nhưng vẫn cố giữ khuôn mặt hòa nhã mỉm cười đáp lại :

_ “ Đúng vậy , đã lâu rồi chúng ta lại gặp nhau ! “

Ánh mắt của Izumin và Menfuisu vẫn cứ đối chọi nhau tạo nên những cơn bão sét trên bầu trời , người ngoài nhìn vào không thể không nhận ra mà cảm thấy ón lạnh từng đợt ,nàng e sợ rằng cả hai người đó cứ như vậy mà nổi loạn nơi đây , nàng liền kéo tay Izumin , ôn nhu nói :

_ “ Izumin , chúng ta kiếm chỗ ngồi nào ! “

Sau đó quay qua Hoàng Thái Hậu , nàng ôn nhu mỉm cười nói , “ Phiền Thái Hậu có thể chỉ cho chúng tôi được không ? “

Thái Hậu thâm hiểu ý của nàng liền nhanh chóng mỉm cười nói , “ À...À, chỗ ngồi của hai ngài là ở phía bên kia , đó là chỗ ngồi của thượng khách ! “

Nguyệt Du liền nhanh chóng cảm ơn rồi sau đó kéo Izumin sang chỗ ngồi của thượng khách , Menfuisu lúc này cũng ngồi xuống cạnh Carol , vẫn ôn nhu ôm Carol , cầm ly rượu lên uống nhưng ánh mắt vẫn tập trung nhìn về phía Nguyệt Du .Bữa tiệc cứ thế diễn ra sôi nổi , náo nhiệt với những vũ công , những vũ điệu , mặc dù biết rằng Menfuisu vẫn nhìn mình , Nguyệt Du lúc này vẫn hoàn toàn không để ý vẫn ngồi thưởng thức bữa ăn . Bầu không khí cứ như vậy mà âm thầm , Menfuisu ánh mắt liếc nhìn Asisu , Carol thì cũng nhìn Menfuisu mà e ngại , Minosu cũng ánh mắt đầy tình tứ nhìn Carol , rồi lại nhìn về hướng Asisu . Từ lúc nhìn thấy Menfuisu , anh cảm thấy rằng mình thua kém Menfuisu rất nhiều , anh đau buồn khi biết lý do vì sao Carol lại yêu Menfuisu đến như vậy . Nhưng Menfuisu thì lại đứng vững với lại Carol , cho dù anh thấy Menfuisu uống rượu nhìn con mắt vẫn luôn hướng về Asisu . Rõ ràng Asisu đã là vợ người khác rồi mà tại sao lại nhìn người phụ nữ đã có chồng như vậy . Càng nghĩ trong lòng Minosu càng tức thay cho Carol . Trong khi đó các cung nữ thì được dịp thấy được hai mỹ nam Izumin và Menfuisu liền không ngớt khen ngợi.

_ “ Izumin thật anh tuấn quá ! Nhìn chàng ấy mà ta cứ tưởng như chàng ấy là thiên tiên trên trời xuống vậy ! “

_ “ Ta thấy Menfuisu đẹp trai hơn ! Nhìn chàng ấy thật phong độ hào hoa lại cao to nữa ! “

_ “ Các cô nương làm ơn đi , người ta đều đã có vợ hết rồi ! Bộ các người muốn chết hả ? “

_ “ Chỉ ngắm thưởng thức thôi mà ...! “

.....

Lúc này có một cung nữ đưa đến cho nàng một đĩa thức ăn phía sau , bất chợt cô cung nữ ấy nói nhỏ phía sau tai nàng , giọng nói chưa vỡ giọng mà vang lên :

_ “ Nữ vương , người có chuyện gì sao ? “

Nguyệt Du lúc này ánh mắt lóe lên một tia sáng rồi sau đó hư vô nói nhỏ với cung nữ ấy :

_ “ Luis , người điều tra ngay cho ta , tại sao Menfuisu lại ở đây ? Ta nghĩ rằng hắn đến đây ắt hẳn có mục đích gì đó ! “

Cung nữ ở phía sau lưng nàng chính là Luis giả trang liền nhanh chóng hiểu ý rồi sau đó rút lui một cách thâm lặng , không một ai chú ý . Nguyệt Du lúc này trong lòng cực kì nghi ngờ , mí mắt trái của cô đang giật giật liên tục khiến nàng càng thêm lo lắng :

“” Mí mắt trái của mình giật liên tục , chẳng lẽ sắp tới xảy ra chuyện gì sao ? Rốt cuộc Menfuisu tại sao lại đi theo Carol cơ chứ ? “”

Lúc này trong lòng Nguyệt Du đã nghi ngờ và linh cảm có chuyện không lành xảy ra nhưng nàng không thể biết rằng sự cảnh báo của vị tiên nhân lam y trong giấc mơ của nàng kia báo hiệu cho nàng một thử thách khác khốc liệt dành cho nàng và Izumin .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Tai Nạn Trong Lễ Hội !

Bữa tiệc cứ thế tiếp diễn Carol đi đến chỗ nàng tâm sự với nàng rất nhiều điều suốt mấy hàng giờ đồng hồ nghe nói con trai của cả hai người đã được hơn 3 tháng và được bà nữ quan Nafutera chăm sóc , sau đó nàng cùng với Izumin cáo từ rồi khỏi bữa tiệc về phòng thượng khách của mình , Izumin hôm nay uống rượu rất nhiều đến độ người bắt đầu loạng choạng , nàng thì vất vả lắm mới lôi cả thân hình cao lớn của Izumin về phòng của mình . Nàng nhẹ nhàng cởi bớt áo trên người Izumin rồi lấy khăn ướt nhẹ nhàng lau cơ thể của anh , mãi lau người cho anh mà nàng vô tình quên mất động tác của mình đã kích thích dục nhiệt trong cơ thể Izumin , trong đôi mắt Izumin liền vẫn đục sắc dục bên trong và liền kéo xuống sa màn che trên giường xuống . Dưới ánh trăng ảm ảm hiện hiện bóng dáng của nam nhân và nữ tử đang ân ái với nhau trên giường .

Sáng sớm ngày thứ 2 ở Minoa ,

“ Ân. “ , nàng mơ màng tỉnh dậy nhìn sang kế bên mình là khuôn mặt Izumin tuần mỵ , tay chống đầu , mái tóc bạch nguyệt xõa dài xuống ngực , anh nở nụ cười nói với nàng :

__ “ Nàng dậy rồi à? Nào đứng dậy ra ngoài ăn sáng với ta nào ! Mura và Ari đã chuẩn bị bữa ăn sáng cho chúng ta rồi ! Tí nữa chúng ta còn phải tham gia lễ hội Minoa nữa ! “

Nguyệt Du liền nhanh chóng rửa mặt , sau đó để cho Mura cùng với Ari thay đồ cho mình , Izumin thấy nàng đã sửa soạn xong liền dẫn nàng ra bên ngoài , lúc này trên bàn đã dọn sẵn đồ ăn , nàng cùng với Izumin thưởng thức bữa ăn sáng , quang cảnh thật sự trong lành cùng với đẹp để khiến cho tâm tình nàng thoải mái hơn mà ăn uống . Sau khi đã xong bữa ăn sáng , nàng cùng với Izumin đi đến chỗ điện thờ - nơi tổ chức lễ hội . Điện thờ này thật sự rất rộng lớn , có thể chứa hơn cả hàng chục nghìn người ở đó , cấu tạo khá giống với đấu trường Roma . Lúc này nàng thấy được bóng dáng Menfuisu và Carol ở bên kia , hoàng đế Minosu đang tận tình chỉ dẫn chỗ ngồi cho Carol cùng với Menfuisu . Ánh mắt Minosu tiếc nói và nồng cháy nhìn Carol nhưng khi thấy Menfuisu liếc nhìn Minosu thì anh liền thay đổi ánh mắt đi mà trở nên rụt rè , tức giận , hai đôi tai trở nên đỏ bừng xấu hổ lên rồi quay sang chỗ khác mà lảng tránh . Nàng nhìn thấy tình cảnh này bất chợt nhoén nụ cười gian trên khuôn mặt , trong đầu lóe lên tia gian xảo .

__ “ Asisu , nàng làm gì mà cười gian quá vậy , có chuyện gì vui sao? ” Izumin ngồi một bên quay qua Nguyệt Du – lúc này vẻ mặt đang cười rất ư là âm hiểm – hỏi.

Nàng vừa tiếp tục quan sát Minosu và Menfuisu , vừa thuận miệng đáp trả: “Hừ ..Ta đang quan sát, thẳng nam có hay không có khả năng bị bẻ cong!”

__ “ Là có ý gì ? Ta không hiểu cho lắm ! “ Izumin đầu đầy vạch đen nhìn ta đầy mặt mày dập dòn một nụ cười dễ tiện.

__ “Izumin chàng không cần hiểu! Chàng chỉ cần biết rằng đây là chuyện cực kì rất vĩ đại là được !”. Nàng vẫn tiếp tục nở nụ cười gian xảo của mình

“ ” Izumin đầu đã đầy vạch đen, trên trán lại chảy xuống vài giọt mồ hôi lạnh .

Tất cả mọi người đã ngồi ở vị trí của mình để bắt đầu xem nghi thức tế thần của Minoa , tiếng tù và bằng vỏ ốc vang lên báo hiệu nghi thức sắp tiến hành , tiếp theo đó là tiếng trống hoành tráng hào hùng vang lên , lúc này tất cả mọi người đều thấy quốc vương Minosu đã đứng lên ra hiệu đồng dục :

__ “ Truyền lệnh bắt đầu nghi thức cung nghinh ! “

Sau tiếng đồng dục ra hiệu của Minosu , một đoàn người bao gồm mười nam thanh niên cùng với mười nữ thị nữ mặc bộ đồ Minoa vây xung quanh một nữ tư tế trẻ mặc bộ đồ tư tế Minoa đi cùng với hai đôi rìu , đeo dây lưng thần bắt đầu tiến dần dần chậm rãi lên cầu thang lớn của thần điện , nơi có vị chủ tế và là quan tư tế của Minoa đứng ở giữa , kế bên ông là Hoàng Thái Hậu đang trang phục nữ thần đang đứng đó đón lấy đôi rìu của nữ tư tế , đoàn người tư tế đứng sang hai bên tạo thành hình chữ V , vị chủ tế đó giờ cao đôi rìu lên quay về phía Nam mà đồng dục đọc câu nguyện với thần linh , sau đó đưa đôi rìu đó cho Hoàng Thái Hậu . Lúc này ánh mắt của Carol sáng bừng lên khi nhìn thấy sự kiện này được tái hiện một cách sinh động trước mặt mình , sự kiện này chỉ được viết trong sách giáo khoa của ngành khảo cổ nhưng bây giờ nó lại xuất hiện trước mặt Carol như vậy , không khỏi làm sao cho Carol cảm thấy phấn khích đến như vậy . Bắt đầu các vũ công trình nữ sau khi đã cầu khẩn trước cửa động thánh linh xong , họ bắt đầu tiến hành vũ điệu cầu khẩn thần linh dưới rừng hoa bách hợp bạt ngàn . Carol càng lúc càng hứng thú hơn , đôi mắt của cô sáng lên rõ ràng khi thấy điệu múa đó . Menfuisu thì cũng cực kỳ kinh ngạc và cũng chiêm ngưỡng nghi thức tế thần của người Minoa . Lúc này nàng cùng với Izumin cũng đang ngồi coi nghi thức tế thần của Minoa thì có một giọng nói nhỏ nhỏ vang kế bên nàng :

__ “ Nữ hoàng , là thần , Harrot đây ! “

Nàng liền nghiêng đầu sang bên , tay cầm quạt lông che rồi nhỏ giọng nói :

__ “ Harrot ! Thế nào rồi ? Việc ta kêu người điều tra ra thế nào rồi ? “

Harrot kính cẩn trả lời nàng , “ Thần đã điều tra mấy ngày nay , Menfuisu không có dấu hiệu gì khả nghi cả ! “

Nguyệt Du nhíu mày một hồi sau đó liền nói , “ Umh , ta biết rồi ! Các người cũng không nên chủ quan với Menfuisu , cứ âm thầm theo dõi hẩn cho ta ! “

__ “ Thuộc hạ đã hiểu , thưa nữ hoàng ! “ Harrot quay người biến mất mà không ai hay gì cả , vừa đúng lúc nghi thức tế thần đã hoàn tất , tất cả mọi

người nhanh chóng ra quảng trường để tham gia cuộc thi đấu bò tót, Izumin cùng với nàng đứng dậy đi ra quảng trường, nàng cùng Izumin may mắn tìm kiếm được một chỗ ngồi tốt để quan sát cuộc thi đấu bò, Vừa mới đặt xuống ngồi xong thì bất ngờ Menfuisu và Carol ngồi xuống kế bên cạnh nàng, Menfuisu quay lại mỉm cười tỏ vẻ kinh ngạc khi thấy hai vợ chồng nàng :

_ “Chị Asisu, không ngờ chị em mình lại có duyên ngồi cùng nhau đến như vậy ! “

Nguyệt Du cùng với Izumin thầm oán trong lòng, “Duyên cái đầu của người thì có ! “ Nguyệt Du lúc này trong lòng đang cố gắng nén giận, giả vờ mỉm cười nói :

_ “Đúng vậy, chúng ta thật có duyên ! “

Bất chợt tiếng tù và vang lên báo hiệu đã đến giờ thi đấu, lúc này Minosu đang mặc một bộ võ phục trông thật uy nghi khác với vẻ ẻo lả thường ngày, nàng nhìn xuống dưới thăm xem xét :

“” Xem ra Hoàng Thái Hậu tổ chức buổi lễ này mời tất cả các sứ giả các nước chứng kiến tận mắt quốc vương đã thực sự khỏe mạnh để phô trương thanh thế đây ! “”

Lúc này Minosu vẫy tay chào tất cả các vị quan khách nhưng khi đụng phải ánh mắt lạnh lùng của Menfuisu thì đột nhiên tức giận, xấu hổ rồi sau đó quay sang chỗ khác. Hành động đó thoáng qua rất nhanh khiến không ai chú ý ngoài trừ Nguyệt Du ra. Xem ra mình có chuyện vui rồi đây ! Menfuisu, người cứ chờ đó đi ! Sẽ có chuyện cực kì thú vị sẽ xảy ra đến cho người thôi !

Trong lúc này, Menfuisu bất giác cảm thấy lạnh cả người mà không biết rằng bản thân mình sắp bị Nguyệt Du đem ra làm trò vui thêm một đợt nữa .

Minosu nhanh chóng đưa ra lời đề nghị muốn mời Carol làm giám khảo cho trận thi đấu bò này, Carol cực kì phấn khởi liền vui vẻ đi xuống, nhận lời mời làm giám khảo của Minosu, trong khi đó tại chuồng bò, người canh giữ chuồng cảm thấy các con bò trông rất kì lạ, hơi thở của chúng dữ dằn hơn, đôi mắt đục ngầu đỏ lên. Bất chợt đàn bò đột nhiên điên lên, hất chết cả người canh giữ sau đó lao thẳng về hướng của Minosu và Carol. Minosu và Carol hoảng sợ tột độ khi thấy cả đàn bò hung tợn đang lao thẳng về phía mình. Menfuisu thấy Carol đang gặp nạn liền lo lắng nhảy xuống rút kiếm ra chắn trước mặt Carol, anh lo lắng quát lên :

_ “Carol, nàng cùng với Minosu nhanh chóng ra khỏi nơi đây ngay lập tức mau ! “

Carol nhìn thấy thân hình Menfuisu đang che chắn cho nàng, nàng bắt đầu cứng đầu ồa khóc lên nói :

_ “Không, không, Menfuisu, ta không rời khỏi nơi đây, lũ bò điên kia sẽ hại chàng mất ! “

Minosu cũng ngoan cố kiên định nói với Menfuisu, “Ta sẽ không chạy đâu, ta muốn phụ giúp ngài, hoàng đế Menfuisu ! “

Nguyệt Du thầm lắc đầu trước hai con người này, “Hai người bọn họ thật là... Hết nói rồi ! “ Lúc này đàn bò hung tợn đến gần, các binh lính Minoa dùng thương ra sức đâm chết những con bò hung tợn, tuy nhiên có một con bò mộng cực kì to lớn hất ngã hết những binh lính Minoa, tiến thẳng về phía Menfuisu, Menfuisu cố gắng cầm khiên che chắn trước những chiếc sừng nhọn hoắt của con bò mộng to lớn, sau đó nhanh tay dùng kiếm đâm một nhát vào người nó. Tuy nhiên cú đâm đó không ăn thua gì càng khiến cho con bò mộng điên tiết hơn. Lúc này tất cả mọi người đều nháo nhào cả lên :

_ “Trời ơi kinh khủng quá ! “

_ “Hoàng đế Menfuisu chết mất ! “

_ “Hic hic, nguy hiểm quá ! “

Izumin cùng với Nguyệt Du lúc này thấy tình cảnh nguy hiểm, Nguyệt Du liền kêu anh rút kiếm ra tiếp ứng cho Menfuisu, nàng tuy rằng ghét Menfuisu nhưng vì phải hứa giữ lời hứa với Asisu nên cũng phải kêu Izumin ra giúp, lúc này Izumin cầm kiếm nhảy xuống tiếp ứng đâm mấy nhát về phía con bò mộng, do con bò mộng đã uống thuốc kích thích cho nên không sợ đau đớn tiếp tục lao thẳng về phía Menfuisu, một cú húc của nó lao thẳng, Menfuisu kịp thời né qua, định đứng dậy thì bất chợt Menfuisu cảm thấy đôi chân mình đau đớn kinh khủng nhìn xuống dưới chân thì thấy chân của anh đã bị bong gân, con bò mộng kia nhìn thấy Menfuisu liền lao tới tiếp tục quay lại, lúc này có một bóng đen leo lên người con bò mộng đó là lớn khuyên can :

_ “Tất cả mọi người không ngăn được con bò mộng này đâu ! “

Tất cả mọi người đều thối lui khi nhìn thấy bóng đen đó là ai, dần dần bóng đen đó hiện ra hình dáng một nữ nhân, tất cả mọi người đều kinh ngạc nói :

_ “Đó chẳng phải là nữ thần Amazonet sao ? “

_ “Cô ấy thật dũng cảm làm sao ! “

Cô gái đó liền dứt khoát đâm kiếm xuống trên người con bò mộng hai nhát nhưng nó vẫn chưa chết hẳn, Nguyệt Du lúc này liền rút ra mấy cây ngân châm của mình trong quạt, phóng thẳng về thái dương kế bên của con bò mộng

(Hình minh họa cho bộ đồ nữ hoàng Amazonet)

“ Rầm ! “ Con bò mộng đã ngã gục hoàn toàn , lúc này tất cả mọi người đều đã hoàn toàn yên tâm , sau khi lớp bụi biến mất , Menfuisu , Izumin , Carol và Mínosu cảm thấy nhẹ nhõm cả người khi thoát chết trong gang tấc , người trong đám bụi đó liền nhanh chóng bước ra ngoài , tất cả mọi người kinh ngạc khi thấy một nữ tử tóc đen dài xõa dài , đội mũ giáp , đeo kiếm bên hông , khoác áo choàng đỏ cùng với một chiếc khiên có hình mặt trăng .

Carol lúc này cực kì vui mừng khi nhìn thấy nữ thần Amazonet trong huyền thoại hưng phấn đến nỗi quên mất Menfuisu đang bị thương ở chân . Cho đến khi Menfuisu hét lên kêu Carol chăm sóc mình thì Carol mới chịu để ý đến hắn . Mínosu đã nhanh chóng kêu người mang cáng đến , sau đó sai người đặt Menfuisu lên cáng đưa về phòng thượng khách để ngự y chữa trị . Tất cả mọi người rút lui gần hết , binh lính Mínoa xử lý hết những việc không may xảy ra , Nguyệt Du lo lắng đi xuống đến chỗ Izumin mà hỏi :

_ “ Chẳng không có bị thương gì chứ ? “

Nhìn thấy nàng lo lắng cho mình như vậy , Izumin mỉm cười ôn nhu vuốt mái tóc nàng , ngọt ngào nói :

_ “ Ta không có bị thương gì cả , nàng yên tâm đi ! “

Sau khi thấy Izumin đã hoàn toàn không sao cả , nàng liền thở phào nhẹ nhõm , liền quay lưng cùng với Izumin đi về phòng thượng khách của mình . Bất chợt có một giọng nói vang lên đằng sau :

_ “ Hoàng tử phi Asisu , chờ đã ! “

Dứt lời , nàng liền quay người lại , kinh ngạc nhìn vị nữ hoàng trước mặt mình , lúc này nữ hoàng Amazonet đi đến chỗ con bò mộng hồi nãy rút ngay ngân châm chỗ nàng phóng tới , sau đó tiến tới đưa cho nàng rồi mỉm cười nói :

_ “ Cảm ơn cô , Asisu ! Nếu không nhờ cái ngân châm này của cô thì có lẽ tôi không giết được con bò mộng này rồi ! “

Nguyệt Du không ngờ nữ hoàng này lại tinh mắt đến vậy , có thể thấy được nàng phóng ngân châm ra liền mở miệng nói :

_ “ Chắc chị nhầm rồi , tôi làm sao có thể phóng nhanh những ngân châm này được ? “

Nữ hoàng Amazonet nhìn nàng hồi lâu rồi sau đó nở nụ cười mà nói :

_ “ Nếu vậy phiên hoàng tử phi Asisu có thể cho tôi gửi lời cảm ơn và cây ngân châm này với người đó dùm tôi ! Chắc chắn cô có thể biết người đó ! “

Nguyệt Du cũng mỉm cười mà nói , “ Nếu như vậy thì tôi sẽ gửi lời đến cho người đó , nữ hoàng cứ yên tâm ! “

Bóng dáng của Nguyệt Du cùng với Izumin đã đi xa , nữ hoàng Amazonet dần chau nhìn nàng , một thị vệ nữ kế bên liền nói :

_ “ Nữ vương , hoàng tử phi Asisu theo tôi thấy là người liễu yếu đào tơ không thể nào có thể xuất ra những cây ngân châm vậy đâu ! “

_ “ Con mắt của ta không bao giờ nhìn người sai trước giờ , ta chắc chắn với người hoàng tử phi Asisu là một con người “ thâm tàng bất khả lộ “ , nàng ta đang giấu trong mình một sức mạnh khá mạnh trong người , chẳng qua nàng ta không muốn cho người ta biết ! “ Amazonet vừa suy nghĩ vừa nói , trong lòng càng lúc càng tò mò về con người thực của Nguyệt Du , Nàng ta mỉm cười trong lòng thầm nghĩ , xem ra chuyến đi này ta gặp một con người rất là thú vị đây ! Asisu , sẽ có một ngày ta sẽ gặp lại cô thôi !

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bể Cong Thành Công Một Thằng Nam

_ “ Cái gì ? Các người nói như thế là sao ? Ta phải tĩnh dưỡng ở đây hơn 1 tháng trời sao ? “

Menfuisu ánh mắt sắc bén lạnh lùng nóng nảy lướt qua nguyên đám ngự y của triều đình Mínoa khiến cho tất cả bọn họ đều toát mồ hôi ở dưới tay , vị ngự y Mínoa run run giải thích :

_ “ Bẩm hoàng đế Menfuisu , chân của ngài bị trật khớp trầm trọng , chỉ có thể nằm yên tĩnh dưỡng mới có thể cố định khớp chân được . Thần... thần chỉ có thể chữa trị đến cùng thôi , mong người hãy kiên nhẫn ! “

Sau khi ngự y nói xong thì liền nhanh chóng rút lui trước khi hứng lấy cơn thịnh nộ của hoàng đế Ai Cập .

“Oanh ! “ Menfuisu đập mạnh xuống chiếc bàn kê bên giường , tất cả mọi người ai nấy đều giật mình thót tim , lúc này khuôn mặt anh tuấn của Menfuisu đã thực sự tức giận , Carol lo lắng sợ rằng Menfuisu tức giận lên khiến cho mọi người hoảng sợ liền chạy tới an ủi mà nói :

_ “Menfuisu ! Chàng bình tĩnh ! Dù sao chúng ta ở lại 1 tháng ở đây sớm muộn gì rồi cũng về Ai Cập mà , với lại ở Ai Cập đã có tể tướng Imhoptep lo mọi việc rồi , chàng cứ yên tâm dưỡng thương đi ! “

Menfuisu nhìn sang Carol sau đó giận dữ nói với Carol :

_ “Carol , tại sao nàng lại cố chấp không nghe lời ta vậy ? Nàng có biết rằng , Ai Cập đang bị các nước lân cận luôn luôn nhòm ngó , tể tướng Imhoptep đúng là có khả năng quán xuyến được , nhưng một khi Ai Cập không có chủ thì sẽ cực kỳ rối loạn hơn nữa thù trong giặc ngoài , bọn chúng sẽ lợi dụng cơ hội mà tấn công Ai Cập , nàng có hiểu không ? “

Nghe lời Menfuisu tức giận xối xả vào đầu mình , Carol uất ức , đôi mắt xanh lam bắt đầu ập dòng lệ , cô liền nhanh chóng chạy ra chỗ khác mà khóc , TeTi thấy như vậy liền đuổi theo an ủi Carol . Nhìn thấy Carol lê hoa đái vũ , Menfuisu cũng mặc kệ không thèm để tâm đến Carol , tình cảm của hắn dành cho Carol đã cạn kiệt thật sự giờ hắn và Carol chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa mà thôi . Hắn nằm trên giường , suy nghĩ một hồi rồi sau đó bắt chọt bạc môi của hắn khẽ nhếch lên một đường cong .

_ “Nữ vương , triều đình Minoa bây giờ đã điều tra ra được lũ bò đã bị uống thuốc kích thích và Hoàng Thái Hậu đã ra lệnh giết hết những con bò mộng trong tai nạn đó để giấu nhẹm vụ việc đáng tiếc xảy ra này ! Ngoài ra Hoàng Thái Hậu còn phái người đi đến thăm hỏi chỗ Menfuisu rất nhiều , Carol và Menfuisu tuy rằng rất mặn nồng nhưng theo như thông tin ở Ai Cập thì bọn họ chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa và ngày càng lạnh nhạt với nhau ! “

Josh cung kính thông báo về những gì mình thu thập trong suốt thời gian này , lúc này Nguyệt Du vẫn còn đang ngồi bên cạnh cửa sổ , mái tóc đen mượt nhẹ nhàng theo gió tung bay cùng với tà áo tử y sa , sau khi nghe xong báo cáo của các thất ảnh vệ , nàng liền phất tay ra hiệu tất cả bọn họ rút lui ra khỏi phòng . Tất cả bọn họ âm thầm rút lui ra khỏi phòng , nàng nhắm mắt suy nghĩ trong phòng thì bất chợt Ari ở ngoài cầu kiến nói :

_ “Chủ nhân ! Ở ngoài có tướng quân Minue cầu kiến , người có muốn thân đi đón hắn đi không ?“

Nguyệt Du từ từ mở mắt của mình , nàng liền mở miệng nói với Ari :

_ “Không cần , cho hắn vào đây ! “

Minue sau khi được sự chấp thuận của nàng liền tiến bước vào trong , anh cảm thấy càng lúc càng khó hiểu vị Pharaon của mình khi nghe Menfuisu nói muốn mời nữ hoàng Asisu đến phòng mình . Mặc dù đã đi theo vị hoàng đế này từ lúc còn nhỏ , nhưng anh cảm thấy hoàng đế Menfuisu càng lúc càng thâm sâu khó lường không thể nào hiểu được . Anh bước vào bên trong phòng khi nhìn thấy người con gái mà mình thầm yêu , anh thật không thể ngờ rằng nàng càng lúc càng đẹp và thể hiện rõ hạnh phúc trên khuôn mặt từ ngày nàng xuất giá làm dâu Hitaito , xem ra hoàng tử Izumin thật lòng sủng nịnh và yêu thương nàng . Minue cứ bản thân nhìn nàng như vậy cho đến khi giọng nói dịu dàng , nhỏ nhẹ nhưng chứa đầy uy nghiêm vang lên mới làm cho Minue tỉnh lại về với hiện thực :

_ “Tướng quân Minue , lâu ngày không gặp , ngài vẫn khỏe chứ ? Ngài đến chỗ ta có chuyện gì không ? “

Minue lúc này mới cung kính với nàng sau đó truyền lại lời nói của Menfuisu :

_ “Nữ hoàng ... thân xin lỗi , hoàng tử phi Asisu , Pharaon muốn mời người đến thượng phòng của ngài để dùng bữa với ngài ! Mong rằng người có thể ! “

_ “Ta từ chối lời đề nghị ! “ Không cần Minue nói hết , nàng ngay lập tức mở miệng từ chối ngay lập tức khiến cho Minue càng lúc càng khó xử :

_ “Người từ chối như vậy ... thật... sự ... rất khó cho hạ thần ! Dù sao người cũng là chị em ruột thịt của Pharaon , chị em người đã lâu không gặp gặp lại nhau , dùng bữa có sao đâu sao mà người từ chối ! “

Nàng thâm cười khổ trong lòng , sau đó quay qua liếc ánh mắt uy nghiêm mà nói với Minue :

_ “Tướng quân Minue , từ khi nào chuyện gia đình của ta ngài đã xen vào vậy ? Đúng vậy , ta và hắn là hai chị em ruột từ nhỏ nhưng từ khi hắn ở Ai Cập chen ép ta từng bước , ta và hắn đã coi như không đội trời chung rồi ! Người về đi ! “

_ “Nhưng mà nữ hoàng Asisu người vẫn còn nắm giữ cả Hạ Ai Cập theo di chúc của tiên đế thì người vẫn còn là nữ hoàng Ai Cập! “ Minue vẫn khẳng khái miễn cưỡng bắt buộc Nguyệt Du .

_ “Nàng không còn là nữ hoàng Ai Cập nữa mà là nương tử của hoàng tử Izumin ta ! Muốn hỏi gì thì cũng phải hỏi qua ý kiến của ta trước đã ! “

Izumin lúc này từ bên ngoài về phòng thượng khách của mình , nghe nói nàng rất thích ăn sori liền nhanh chóng cùng với nữ hầu Mura đi đến khuôn viên vườn Minoa hái cho nàng ăn , vừa về đến nơi thì thấy tướng quân Minue đang chuyển lệnh của Menfuisu , thấy rõ nàng đã từ chối mà Minue vẫn cứ khẳng khái muốn nàng nhận lời , Izumin bước vào trong phòng , ôm lấy nàng trong lòng , đôi mắt nâu trà lạnh lùng quét qua tướng quân Minue . Lúc

này tướng quân Minue cung kính hành lễ sau đó nói :

__ “ Hoàng tử Izumin ,thật ra hoàng đế Menfuisu muốn mời nương tử của ngài đến dùng bữa chung với hoàng đế ! Mong người có thể chấp nhận đề nghị ! “

__ “ Hừ ! Ta không thể nào yên tâm được , ta từ chối lời đề nghị của hấn , người về nói với hấn rằng chính ta là phu quân của nàng ấy không cho phép nàng ấy đi , chắc chắn hấn không trách tội người đâu ! “ Izumin cười lạnh mà lạnh lùng nói .

__ “ Nếu vậy thần xin chuyển lại lời ngài đến Pharaon ! Thần cáo lui ! “

Minue nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của nàng và Izumin , lúc này Izumin mới nhìn nàng ôn nhu mà nói :

__ “ Nàng đừng sợ . có ta ở đây hấn sẽ không làm gì nàng đâu ! Khi lễ hội này đã xong , ta và nàng sẽ trở về kinh thành Hattusa ngay lập tức , nàng đừng có lo lắng ! “

Nguyệt Du ở trong lòng Izumin , cảm nhận sự dịu dàng và ôn nhu của anh . Đêm đã khuya , nàng cùng với Izumin nằm ngủ cùng nhau , nàng nằm mơ thấy Izumin đồng ý cầm con dao tự sát trước mặt nàng mà mỉm cười trong khi đó nàng bị Menfuisu cầm dao kề cổ uy hiếp , nói với Izumin tự sát trước mặt hấn , nàng hốt hoảng bật dậy mà khuôn mặt đã đầm mồ hôi , nhìn thấy Izumin đang nằm ngủ bên cạnh mình , nàng thầm mừng trong lòng khi biết rằng đó là một con ác mộng . Nàng nhẹ nhàng ngồi dậy đi đến bên cửa sổ mà rót cho mình một ly nước , nhìn khuôn mặt Izumin đang nhắm mắt thanh thản ngủ ngon , nàng trong lòng cảm tạ trời đất đã đối xử rất tốt với nàng , cho nàng gặp được anh , cho nàng và anh nên duyên vợ chồng . Nàng nhất định sẽ nắm chặt hạnh phúc này trong tay mình , bất cứ thế lực nào dám phá hoại , nàng sẵn sàng đương đầu chống lại . Menfuisu , cho dù người chưa làm gì bây giờ nhưng ta phải ra tay trước để cảnh cáo người . Trong đầu nàng xuất hiện hình ảnh Minosus , bất giác khóe môi anh đào của nàng cong lên .

Rạng sáng hôm sau , nàng cùng với Izumin đang ăn điểm tâm sáng tại vườn thượng uyển , bất chợt Ari đi đến cung kính hành lễ bẩm báo với nàng :

__ “ Chủ nhân , hoàng đế Minosus đang ở phòng thượng khách nói có chuyện muốn gặp người ! “

Nguyệt Du mỉm cười trong lòng , thật không ngờ con mồi lại chủ động đến đây ! Chuyện vui sắp đến rồi đây . Nàng liền quay qua nói với Ari :

__ “ Ari , người cứ ra đó nói Minosus đợi ta một chút , đợi ta ăn xong điểm tâm rồi sẽ đến ! “

Ari cung kính nhận lệnh rồi khỏi báo tin lại cho Minosus , bóng dáng Ari đi rồi khỏi , nàng nhàn nhã ăn xong món điểm tâm , Izumin cảm thấy kì quái về việc Minosus đến gặp Nguyệt Du , anh tò mò hỏi nàng :

__ “ Minosus gặp mặt nàng , ta cảm thấy hoài nghi tại sao hấn không gặp Carol mà lại gặp nàng chi nhi ? “

Nguyệt Du nhẹ nhàng mỉm cười nhìn Izumin mà nói một câu :

__ “ Chẳng đừng lo , chàng tin tưởng ở ta , hơn nữa chàng xem đi sắp tới sẽ có chuyện vui xảy ra ở Minoa rồi đây ! ”

Izumin thoáng sững sốt , cuối cùng gật đầu đáp ứng . Lúc này nàng đi về phòng thượng khách , Minosus đã ở đó ngồi bên cửa sổ , ngồi khép nép lại y như là một tiểu cô nương e thẹn . Nhìn thấy dáng vẻ tiểu thụ của Minosus , nàng thầm cầu nguyện trong lòng :

“” Thần linh mong người hãy bỏ qua cho tội lỗi của con nhà , con nhất định sẽ cúng người món há cáo của người Trung Quốc ! “”

Đi đến chỗ Minosus , nàng hít thật sâu một hơi , mỉm cười ôn nhu chào hỏi :

__ “ Hoàng đế Minosus ! Ngọn gió nào đưa người đến đây đến gặp Asisu tôi vậy ? ”

__ “ Asisu ! Ta tới đây nói cho người biết , người có còn hay không có tình cảm với Menfuisu không vậy ? ” Minosus nhú mày nghiêm túc hỏi với nàng .

Nàng nhẹ nhàng đưa ly trà đến trước mặt Minosus mà vẫn đạm phong khinh nói:

__ “ Người đến đây chỉ hỏi ta như vậy thôi ư ? Menfuisu chỉ là trước đây ta nhất thời nghĩ quẩn mà yêu hấn còn bây giờ ta không hề có tình cảm nào với hấn nữa ! Bây giờ trái tim ta toàn tâm toàn ý với chồng ta - hoàng tử Izumin , ! Thế nào ? Câu trả lời của ta như vậy có hợp lý với ngài không ? “

__ “ Ta.... ta Nếu như vậy thì ta yên tâm rồi ! Ta lo rằng cô sẽ nếu còn tình cảm với Menfuisu thì sẽ làm cho Carol đau khổ ! “ Minosus lúc này nghe câu trả lời của nàng liền đỏ mặt xấu hổ nói .

Nàng lắc đầu nói : “ Hoàng đế Minosus , ta muốn nói với người là . Thật ra, người kỳ thật cũng không hiểu rõ bản thân người thực sự cảm thấy yêu ai có đúng không ?! ”

__ “Ta?” Minosus đầy một bụng nghi vấn – nhìn nàng . Nàng bi tình nhìn rồi thờ dãi , trọng trọng gật đầu [Manga] Cực Phẩm Asisu:

__ “Kỳ thật, ta đã sớm phát hiện!”

“Phát ... phát hiện cái gì?” Minosu thấy nàng sao mà bí tình, sao mà nghiêm túc nhìn hấn như vậy, dĩ nhiên có chút khẩn trương. Nàng nhin xuống khoe miệng thực sự rất muốn phì cười, tiếp tục bí tình nhìn Minosu :

“Kỳ thật, người mà ngươi thật sự thích - không phải là Carol !”

“Không phải ! Lòng ta tuyệt đối không hề có nữ nhân nào khác ngoài Carol cả , nàng như một ánh mặt trời khiến cho ta cảm thấy tim mình đập mạnh !” Minosu vội vàng giải thích.

Nàng bí trắng thờ dài sau đó nhìn hấn một cách bí ai [Manga] Cực Phẩm Asisunói với hấn :

“Không, ta không phải nói trong lòng ngươi có nữ nhân khác. Kỳ thật, người trong lòng ngươi thật ra chính là Pharaong Ai Cập – Menfuisu !”

“Không... Không thể nào như vậy ! ” Minosu còn chưa kịp nói tiếp phần sau, đã bị Nguyệt Du lập tức cắt ngang.

“Ngươi hãy nghe ta nói xong đã, thật ra ta đã sớm phát hiện... Ngươi đối với Menfuisucó tình cảm đặc biệt. Lúc đầu ta còn tưởng rằng ta nhìn nhầm nhưng trong suốt thời gian qua , ta đã thấy rõ ràng biểu hiện cảm xúc của người rõ ràng hơn cả Carol , thậm chí còn nghe được nỗi lòng ngươi rung động thật sự.” Nàng giả bộ nét mặt vô cùng đau đớn kể lể.

“Ta...Khi đó...Không có...Không thể nào...” Minosu bắt đầu áp ứng.

“Thế ta hỏi người một câu , ngươi có cảm thấy có lúc ngươi chạm vào tay hay là cái gì trên cơ thể của Menfuisu , ngươi có đỏ mặt , con tim rung động mãnh liệt không ? “ Nàng ngay lập tức chất vấn hỏi Minosu vào con đường tội lỗi của nàng .

“Cái này ta có ... , có một lần , ta và Menfuisu ti thủ đầu kiếm với nhau , ta bị kiếm cứa vào ngón tay , lúc đó Menfuisu Menfuisu đã lạnh lùng nắm ngón tay của ta , lúc đó ta đã có đỏ mặt và con tim rung động mãnh liệt hơn khi gặp Carol nữa ! Nhưng mà thật sự ta không thể nào yêu hấn được , ta yêu Carol ! “ Minosu càng lúc càng áp ứng chống đối mà đỏ mặt xấu hổ nói .

Nàng " ồ " lên một tiếng , mỉm cười thâm trong lòng , Minosu sắp rơi vào bẫy rồi[Manga] Cực Phẩm Asisu ! Xem ra phải dùng kế “ Quan môn tróc tặc “ (đóng cửa bắt giặc khiến giặc rơi vào thế bí) để dứt điểm luôn đây ! Nói xong , nàng liền giả vờ thờ dài mà nói :

“Haizzz ! Ta biết ngươi vẫn còn ngại ngùng ,chưa tiếp nhận được tình cảm của ngươi dành cho Menfuisu chỉ có ta có thể nhận thấy được ! Ngươi, có phải hay không nhìn thấy ta cùng Menfuisu đi với nhau, trong lòng đều tức giận?”

Minosu mê mẩn gật đầu . Nàng nhận lúc Minosu còn đang mê mẩn, tiếp tục tăng thêm lửa dối. Menfuisu kia vẻ đẹp sáng chói , uy dũng như thần mặt trời như thế, là ai đi nữa, nhìn một lúc liền sẽ bị mê hoặc. Đây chỉ là phản ứng tâm sinh lý bình thường mà thôi , hơn nữa do Minosu bộ dạng rất giống tiêu thụ thì làm sao mà không bị mê hoặc bởi vẻ đẹp sáng chói cơ chứ .

“Đây là ngươi đang ghen, ăn phải dấm chua của Menfuisu rồi! Nếu như người còn không tin, ngươi thử nhớ lại chút coi. Có phải mỗi lần ngươi nhìn chăm chú vào Menfuisu , đều có một thoáng tim đập nhanh hơn đúng không. Đây...chính là cảm giác rung động của con tim! ”

Minosu suy nghĩ một hồi, đột nhiên sắc mặt trắng bệch, trong miệng thì thảo:

“Không...Không thể nào, làm sao có thể như vậy được! Không...Ta không tin! Chẳng lẽ đó là sự thật sao ? ”

Nàng thừa thắng xông lên – vỗ vai Minosu , “ Chuyện này cũng không có gì! Thật sự mà nói, ta thật lòng ủng hộ ngươi. Kỳ thật, Menfuisu đối với ngươi, cũng rất có cảm tình! ”

“Thật sao?” Minosu càng thêm mê mẩn nhìn nàng mà tin tưởng vào lời nói của nàng .

Nàng hào hùng – bí trắng nhìn Minosu , lại nói tiếp:

“Ngươi không nhận ra cũng phải thôi ! Ta là chị của hấn ta hiểu Menfuisu hấn là người “ ngoài lạnh trong nóng “ , không thể nào thể hiện rõ ràng cho ngươi hiểu , nhưng mà ngươi hãy nhớ kỹ lại thời gian cả hai người ở cùng nhau , hấn đã có những hành động gì đối xử tốt với ngươi không ? “

Nghe Nguyệt Du nói , Minosu nhớ lại trong khoảng thời gian cùng với Menfuisu , quả là Menfuisu tuy rằng lạnh lùng nhưng vẫn luôn đối xử tốt và ân cần với hấn nữa ! Minosu đắm chiêu suy nghĩ rồi gật đầu .

“Menfuisu hấn vốn dĩ là một Pharaong cao quý của Ai Cập và hơn nữa lại là phu quân của Carol , cho nên hấn rất e ngại về điều đó ! “

“ Là như vậy thật sao ? “

Nàng nghiêm túc gật đầu , “Ta biết, nhất thời ngươi khó có thể đón nhận chuyện này. Nhưng ta đều là vì muốn tốt cho ngươi, hy vọng hai người các ngươi chân thật đối mặt với tình cảm của mình!”

“Không...Không có khả năng, không phải như thế, không...” Ánh mắt Minosu đại ra, mang theo một chút đau đớn, xoay người bỏ đi .

Nhìn bóng lưng Minosu càng đi càng xa, nàng cuối cùng đã không nín được – bật cười [Manga] Cực Phẩm Asisu. Lúc này Izumin và Harrot ở bên ngoài đứng xem kịch cũng vào trong phòng , nàng quay đầu mỉm cười mà nói :

__ “ Izumin , chàng xem chuyện vui đến rồi đó ! Hừm [Manga] Cực Phẩm Asisu ! Menfuisu , ta xem xem người sẽ giải quyết chuyện này thế nào ? Phụt ! Hahahaha.... ! [Manga] Cực Phẩm Asisu [Manga] Cực Phẩm Asisu[Manga] Cực Phẩm Asisu “

Izumin cùng với Harrot mặc dù vốn đã hiểu tính cách của nàng nhưng vẫn rùng mình trước nàng . Cả hai người họ ngẫm hiểu rằng câu nói mà cô nhân thường hay nói : " Thà đắc tội với tiểu nhân , đừng đắc tội với nữ nhân ! "[Manga] Cực Phẩm Asisu .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Quai Nhân Atorat !

Hoàng thái hậu thông báo vì sự cố tai nạn không hay xảy ra cho nên quyết định dời lễ hội sau 3 tuần , để bù đắp lại , bà sẵn sàng bao ăn ở miễn phí,tổ chức tiệc linh đình suốt 3 tuần nữa cho sứ giả các nước đến đây. Chính vì lý do như vậy mà nàng đành phải ở lại Minoa thêm 3 tuần nữa.

Lúc này Izumin đã đi ra ngoài với đội trưởng cận vệ Komet nghe tin tức ở Hitaito , nàng ra ngoài cùng với Harrot và Luis đi dạo xung quanh cung điện Minoa . Ngay lúc này nàng đi đến phía Đông thì vô tình nàng gặp mặt Menfuisu - cùng Carol có thêm cả Minosu nữa . Nàng ngay lập tức đi sang đường khác nhưng vẫn bị Menfuisu phát hiện , hần liền mỉm cười gọi nàng

- " Chị Asisu , thật không ngờ em lại có duyên được gặp chị ? "

Nàng giật giật khoe mặt mình sau đó quay qua trung bộ mặt ôn nhu giả tạo của mình mỉm cười đáp lại :

- " Ủnh , chị đi dạo thật không ngờ lại có duyên gặp em ở đây ! "

Duyên.....cái đầu người ý ! Trong lòng nàng thầm chửi tên nào đó , trên khuôn mặt vẫn nở nụ cười ôn nhu . Liếc nhìn Minosu , trong mắt nàng lóe lên một tia sáng , nhanh chóng mỉm cười liền nói :

- " Chân em thế nào rồi ? "

Menfuisu mỉm cười vui vẻ liền trả lời :

- " Chân em bây giờ đỡ hơn rồi , giờ chỉ còn hơi nhức thôi ! "

- " Vậy à ? Chị bữa giờ quên mất không đến thăm em , để bù đắp cho em , chị mời tất cả mọi người bữa ăn do chị tự tay nấu , thế nào ? "

Menfuisu cùng với Carol nét mặt biến sắc ngay ,đã từng lãnh giáo bởi "món bánh đặc biệt " của chị Asisu hồi ở Hạ Ai Cập, Carol liền kéo tay Menfuisu ra hiệu từ chối , Menfuisu liền ái ngại từ chối :

- " Chị Asisu , cảm ơn chị nhưng em ... nghĩ là không cần thiết đâu ! "

- " Ôôôôô....., Menfuisu sao em lại từ chối lòng thành của chị vậy ? Phải rồi , hồi bữa chị đã từ chối lời mời của em nên em giận chị sao ? Chị lúc đó đang bị bệnh không thể nào nhận được , tính nấu cho em một bữa ăn như một người chị gái chăm sóc em trai thôi mà cũng bị từ chối , Ôôôôô.... ! "

Nguyệt Du giả vờ buồn bã sau đó ráng nheo cho mình một cái ở đùi cho nước mắt ra ,dùng khăn chấm chấm trên mặt mà bắt đầu kể lể.

- "..... Chị Asisu , em không phải có ý này đâu , em chỉ sợ chị chịu cực thôi mà ! " Menfuisu lúc này yếu ớt nói .

- " ..Ôôôôô..., em lại coi thường chị rồi..... ! " Nàng lại tiếp tục giả nai mà đau buồn khóc lóc .

Trước sự tấn công " nước mắt cá sấu tài tình " của Nguyệt Du , Menfuisu và Carol dờ khóc dờ cười mà chấp nhận lời đề nghị của nàng . Nguyệt Du hớn hở mà cười ôn nhu với lại ba người bọn họ nhưng không hiểu sao cảm thấy trong nụ cười của nàng tựa như " tiểu lý tàng đao " mà bất chợt run người .

Sau khi về chỗ phòng của Nguyệt Du , ba người họ ngồi đợi trông chờ bữa ăn của nàng nấu , sau cuộc nói chuyện giữa nàng và Minosu , Minosu càng ngày càng suy ngẫm kĩ hơn về những lời nói của Asisu . Minosu vẫn còn do dự dự – liếc mắt qua nhìn Menfuisu . Sau đó, nhanh chóng rút lại ánh mắt, mặt mày có chút tức giận kéo dài khoảng cách với Menfuisu .

Mười giờ bốn mươi tám phút , Minosu không cam lòng - một lần nữa đưa mắt qua dò xét Menfuisu , đúng lúc , cùng Menfuisu bốn mắt nhìn nhau . Menfuisu theo phản ứng bình thường , nhếch mày , cười một cái . Minosu đỏ mặt , thẹn quá hóa giận , trợn mắt lườm Menfuisu một cái , rồi quay sang chỗ khác , Menfuisu cảm thấy khó hiểu về những hành động của Minosu.

Minosu lúc này tay đặt trên ngực mình mà hồi hộp cảm nhận được nhịp tim đập mạnh , trong lòng nhớ đến câu nói của Asisu :

“” Người trong lòng thật sự của người chính là Pharaong Ai Cập đó ! “”

““ Không không ! Không lý nào ! Ta Không thể nào yêu nam nhân ... được ! ““

Minosu nghĩ thầm trong lòng mà lắc đầu , sau đó lại len lén nhìn về phía Menfuisu . Menfuisu hình như cảm giác được mình bị người ta nhìn lén, hơi bất nhẫn nhìn quanh khắp nơi. Minosu lạnh lẽo ánh mắt nhìn đi nơi khác. Menfuisu lại quay lại khi cảm nhận được sau lưng mình có cảm giác ánh mắt nóng cháy , hần vừa vận bát gặp Minosu , Minosu lại lẩn nữa đỏ mặt, tức giận. Carol cũng cảm thấy kì lạ nhưng vẫn cho rằng không có gì xảy ra cho nên vẫn bình tĩnh mà chờ đợi .

Mười một giờ hai mươi phút...

Trong lúc này , tại một góc khuất kín đáo ở phòng nàng , bởi vì muốn chứng kiến xem coi Minosu sẽ phản ứng thế nào và có bị dính chiêu của nàng không , nàng liền kêu Ari xuống nấu ăn theo ý nàng , trong khi đó nàng núp ở chỗ khác xem xét tình hình thế nào , nhìn thấy tình cảnh kia , nàng nên cười trong lòng , đôi môi hoa anh đào cong cong lên mà suy nghĩ điều gì đó .

Ngay sau đó , không lâu sau nàng cùng với các cung nữ đem thức ăn lên trình diện. Mùi thức ăn bốc lên thơm ngào ngạt , nhìn món ăn trên bàn khác với lại những món ăn ở Ai Cập , Menfuisu và Carol lần Minosu cảm thấy kinh ngạc thì Nguyệt Du giải thích :

_ “ Đây là món ăn mà Harrot giới thiệu cho ta ăn thử lúc còn ở Hitaito nào mời mọi người ăn thử ! “

Lúc này Menfuisu và Carol do do dự dự cầm lấy một miếng há cảo tôm chiên mà chấm chung với nước sốt rồi đưa vào miệng thưởng thức . Ba người bọn họ nhai nhai miếng há cảo , nét mặt trở nên biến sắc và xám ngoét , hực , món này là món gì vậy ? Sao mà cứng ngoắt như đá thế này ? Lúc này Nguyệt Du hỏi :

_ “ Mọi người thấy sao rồi ? Ngon không ? “

Carol cùng với Minosu cười đau khổ , Menfuisu cũng nở nụ cười khổ nhưng khi đối diện với cặp mắt to tròn và mong đợi của Nguyệt Du , nàng hỏi :

- " Thế nào ? Em thấy tay nghề chị có khá hơn không ? "

Nàng mỉm cười trông đợi vào nét mặt xám ngoét của Menfuisu, trong lòng cố nén tiếng cười . Menfuisu cười gượng gạo mà nói :

- " Ngon...ngon...lắm ! "

Nguyệt Du thầm cười sau đó hỏi thúc Menfuisu :

- " Menfuisu , nếu em nói vậy thì em phải ăn thêm nữa đó , bao nhiêu công sức của chị đó ! "

Lúc này khuôn mặt anh tuấn của Menfuisu càng trở nên tái mét hơn , anh lựa lời mà từ chối :

- " Hoàng tỷ , em mới ăn trước đó , em không thể nào ăn nổi được ! "

Hahaha , từ chối sao ? Đừng mơ tưởng từ chối được , người có Trương Lương kế , ta có quá tường thê , ta đang muốn dạy người thì đừng hòng thoát . Nàng nhoen cười trong lòng , bày ra một bộ mặt bi ai , cố gắng lấy tay nhéo đuôi để cho nước mắt tuôn ra mà nói :

- " Ôôô..... , có phải em gạt chị phải không ? Chị biết mà , em nói dối chị , em gạt chị mà ! Ôôô.... ! "

Trước sự " ai oán " của Nguyệt Du , Menfuisu bối rối trong lòng , đưa mắt cầu cứu Carol với Minosu , cả hai người bọn họ cúi đầu uống nước mà lảng tránh . Lúc này Menfuisu đơn độc chiến đấu trước sự thúc dục của Nguyệt Du , hần rút cuộc cũng có can đảm cầm lấy miếng há cảo mà từ từ đưa lên miệng . Trong lúc Menfuisu bắt đầu cầm miếng há cảo lên ăn đột nhiên một bóng đen đã lướt tới trước mắt mặt Menfuisu một cách chớp nhoáng , Nhìn kỹ suy xét lại một chút , mọi người kinh ngạc đặc biệt là Menfuisu , sắc mặt anh tuấn của hần càng giống một con tắc kè khi phát hiện Minosu , khuôn mặt đỏ bừng đang cắn ngón tay Menfuisu , Minosu cướp lấy món há cảo trong tay Menfuisu cuốn vào trong miệng, hình như còn lơ đãng xẹt qua đầu ngón tay Menfuisu . Sau đó Minosu cố gắng nuốt xuống , đỏ bừng xấu hổ rồi nhanh chóng chạy mất đi để lại cho những người còn lại một phút bần thần .

Tất cả mọi người đều ngây người , Carol hai tay che mặt lại xă hồ như không tin chuyện trước mắt , Nguyệt Du nhìn thấy cũng bất ngờ mà nên cười trong lòng .

Minosu cũng thật là đáng yêu quá đi !

Nàng quay đầu nhìn về phía Menfuisu chợt phát hiện, Menfuisu lập tức không phản ứng kịp , nhìn vào tay mình , suy tư thật lâu , mãi sau đó mới kéo nàng qua một bên , giận dữ hỏi:

_ “ Hoàng tỷ rốt cuộc là đã nói cái gì với Minosu hả ? ! ”:

_ “ Ách Chị đâu có làm gì đâu ? Sao em lại nghi ngờ chị như thế ? “ Nguyệt Du mở con mắt to tròn “ ngây thơ vô số tội của mình “ mà cười .

Menfuisu tức giận trong lòng , trực giác mách bảo rằng chuyện này chắc chắn liên quan đến Asisu nhưng không thể nào có chứng cứ buộc tội được , chỉ có thể nhìn nàng bằng ánh mắt nghi ngờ mà cảnh cáo nàng :

_ “Được ! Nếu như mà đệ mà điều tra ra được hoàng tử có dính líu đến chuyện này thì đừng trách đệ đây xử lý ác với hoàng tử ! “

Nói xong đoạn Menfuisu cùng với Carol rời khỏi thượng phòng của Nguyệt Du mà quay trở về phòng mình . Bóng dáng hai người họ đã đi khuất , Nguyệt Du mới nhoèn nụ cười gian trá của mình và huyết sát yêu đòi khi chứng kiến cảnh tượng cực kì “ thú vị “ của Menfuisu , nhớ lại lúc Menfuisu cảnh cáo nàng , nàng cười lạnh mà nói :

_ “Đề ta xem ngươi làm điều tra được gì ở ta ! Hừm ! “

Sau khi dọn dẹp xong hết những thứ hỗn độn trên bàn thức ăn , nàng ra khuôn viên vườn thượng uyển , tay cầm lấy cây cầm tranh mà tìm một chỗ ngồi . Đi dạo xung quanh , nàng thấy có một cái đình viện thiết kế theo kiểu Minoa mà vô cùng kinh ngạc , rồi sau đó ngồi xuống . Nàng để cầm tranh trên bàn , kéo nhẹ tà áo ngồi xuống , bầy dây đàn lạnh lùng ngân lên, một đoạn trường âm chậm chạp lướt qua, Tiếng đàn du dương vang lên trong khuôn viên, trôi chảy tươi đẹp theo ngón tay thon dài của Nguyệt Du truyền ra :

“Cuộc đời con người

Ước mơ như con đường dài

Trên đường đầy sương mù

Sương mù đập vào mặt ta

Trong chốn hồng trần

Ước mơ ấy có bấy nhiêu phương hướng

Sì tìm người mình yêu như mơ như ảo

Đường mệnh mong tùy người

Đời người là

Một ước mơ và 1 khát vọng

Trong giấc mơ le lói ấy

Phản phát lệ ta đang rơi

Ta đến từ đâu và nên đi đâu

Để tìm phương hướng trong lòng ta

Gió phản phát như đang than thở trong mơ của ta

Đường và người đều mệnh mong

Đường trên nhân gian

Ta là một người hạnh phúc

Trên đường ta bước hơi ngoằn ngoèo

Không tìm thấy tia sáng

Trong cát bụi

Hạnh phúc có bao nhiêu phương hướng

Những con phong ba ly ti như mơ ảo

Đường mệnh mong tùy người

Những con phong ba như mơ ảo

Đường mệnh mong tùy người “

Bất chợt , đôi bàn tay nằng thon dài đình chỉ ngừng lại , sau đó nằng mở miệng lạnh lùng nói :

_ “ Các hạ núp ở đó đã lâu thì mau ra mặt đi , ta không thích ai đó đứng ẩn nấp đáng ngờ như thế đâu ! “

“ Soạt ! “ Một bóng người từ trong bóng tối xuất hiện trước mặt nằng , đi đến trước mắt nằng . Nằng ngẩng con mắt đậm lạnh của mình lên , đánh giá con người trước mặt mình , nam tử thực đẹp , tướng người cao lớn thon dài cùng với những cơ bắp hoàn mỹ , hấn mặc bộ đồ tướng Minoa , tóc xoắn đen xoắn dài trên ngực , đặc biệt nhất là hấn có khuôn mặt tuấn tú mạnh mẽ , đường nét khá giống với khuôn mặt Minosu , hai con mắt của hấn màu đỏ rực như lửa khiến cho người ta cảm thấy hấn giống như một ác quỷ đến từ địa ngục này .

Ánh mắt nhìn chăm chăm kia khiến cho nam tử huyết sắc đồng tử cảm thấy không thoải mái, âm thanh có chút lạnh lùng :

_ “ Xem đủ chưa ? “

Thanh âm giống như ngọc, mượt mà vô cùng êm tai.

Nhìn thấy Nguyệt Du giật mình, hấn có thể đoán được phản ứng tiếp theo của nằng là gì : tất cả mọi người đã gấp qua gương mặt thật của hấn, hoặc sẽ sợ hãi nằm run rẩy trên mặt đất, hoặc sẽ lớn tiếng thét chói tai.

_ “ Oa ! Đôi mắt thật đẹp nha ! “ Một câu khen ngợi vang lên. Sau đó, trước mặt hấn liền xuất hiện một dáng người. Gương mặt xinh đẹp đã ở gần ngay trước mắt hấn, gần đến mức hấn có thể tinh tường quan sát được bất kỳ vẻ nguy trang nào ẩn đằng sau tiếng khen.

_ “ Đôi mắt của ngươi thật đẹp, nhất là màu đỏ đó , thật giống y như hồng bảo thạch ! “ Nhìn cặp huyết mâu kia, nằng chân thành nói ra suy nghĩ của mình.

_ “ Đẹp ?! “ Thanh âm run run vì xúc động, hấn nhẹ giọng, thật cẩn thận hỏi :

_ “ Ngươi không cảm thấy nó ghê tởm sao ?! Không cảm thấy nó giống quỷ sao ? “ Chỉ có quỷ quái mới có huyết mâu. Hấn cảm thấy hận vô cùng khi chỉ vì màu sắc của ánh mắt này mà mẫu thân hấn đã giấu hấn dưới hầm tối , hấn hận ánh mắt này bởi vì ngày qua ngày lại , hấn không được ra ngoài chỉ có thể làm bạn với tiếng sóng biển và những bức tường .

_ “ Ghê tởm ?! Quỷ quái ?! Đương nhiên là không rồi ! Ánh mắt màu đỏ của ngươi thật đẹp nha ! “ Nằng lắc đầu nói.

Nhìn thẳng vào cặp mắt kia, ý đồ muốn tìm kiếm một tia sợ hãi nào trong đó, nhưng hấn chỉ nhìn thấy được một đôi mắt vô cùng sáng ngời và rất chân thành : Ở trong mắt nằng, bản thân mình không phải là kẻ ngoại tộc, bản thân mình là một người bình thường. Người bình thường nha ! Đã có vô số lần, hấn từng thỉnh cầu rất nhiều người dùng ánh mắt bình thường để đối đãi với hấn. Nhưng một lần lại một lần, càng ngày càng thất vọng, cuối cùng liền biến thành tuyệt vọng.

Nguyệt Du vẫn không rời mắt khỏi cặp mắt kia, liền có thể cảm nhận được sự thống khổ, giẫy dụa và kỳ vọng trong ánh mắt đó. Lúc này nằng nghe thấy tiếng Izumin đang tìm kiếm mình , nằng chợt sức nhớ ra liền nhanh chóng hỏi tên hấn :

_ “ Chết thật ! Izumin đang tìm ta thôi ta phải về đây mà ngươi tên gì thế ? Ta muốn làm bạn với ngươi ! “

Hấn sững sờ khi nghe câu nói của nằng , trong cuộc đời hấn , lần đầu tiên có người không sợ ngoại hình của hấn mà thỉnh cầu làm bạn với hấn , Trong lòng hấn cảm thấy có cái gì âm ập trong tim , hấn ngập ngừng trả lời :

_ “ Ta.... ta tên là Atorat ! “

Nguyệt Du kinh ngạc khi biết rằng người trước mặt mình chính là quái nhân Atorat – trong nguyên tác hấn mang hình dáng dị hợm , trong lòng vừa yêu và vừa hận Carol , thật không ngờ ngoài đời hấn không giống như vậy , có thể do đôi huyết sắc mâu kia khiến cho người ta cảm thấy hấn giống như ác quỷ vậy . Hấn vẫn đứng đó nhìn nằng , bóng dáng hấn thật cô độc và cơ đôn , lòng nằng cảm thấy buồn cho hấn , thông cảm cho hấn , nằng mỉm cười với hấn mà nói :

_ “ Atorat , ngươi có biết ta thích nhất câu gì không ? “ Đi con đường của chính mình, để mặc cho người khác tha hồ nói ! Chúng ta không sống vì người khác. Mà đang sống vì chính bản thân mình. Nếu ngươi cứ mãi suy nghĩ về những cảm nhận của người khác. Dần dần, ngươi sẽ đánh mất đi chính bản thân mình. » Hãy nhớ đến điều đó ! “

Nói xong nằng liền quay người đi về phía tiếng kêu của Izumin , để lại cho Atorat ở đó một mình suy tư về câu nói của nằng . ?<< Đi con đường của chính mình ư >> . Nhớ lại những biểu hiện kì lạ của Nguyệt Du , hấn bất giác nở nụ cười của mình trong lòng thầm đánh giá nằng :

“” Asisu , cô là một con người kì lạ ! “

Chương 44: Menfuisu Uy Hiếp

Trời đã sập tối, lúc này tại căn phòng dành cho sứ giả Hitaito, sau cuộc gặp gỡ Atorat ngoài ý muốn, nàng nhanh chóng cầm đàn tranh và sử dụng khinh công “Lăng Ba Vi Bộ” của mình mà quay về, khi đến nơi, nàng nhìn thấy Izumin đang ngồi ở bên trong mà chờ đợi nàng:

— “Nàng đi đâu nguyên cả ngày hôm nay?”

— “Izumin ta ra khuôn viên dạo mát....!” Nguyệt Du trả lời, bộ dạng vô cùng đúng tiêu chuẩn nhận lỗi.

— “Nàng.... Dù sao cũng phải nói cho Ari một tiếng chứ nàng có bao giờ hiểu ta lo lắng cho nàng như thế nào không? Ta sợ nàng bị bắt cóc, ta sợ nàng rời khỏi ta mà đi, ta cũng sợ nàng biến mất khỏi trần gian này, nàng có hiểu không?”

Trong lòng Izumin đủ mọi tư vị hỗn loạn hết cả lên, nhất thời lại ảo não, nhất thời lo lắng, Izumin nắm chặt nắm đấm, đứng dậy nhìn nàng. Qua cảm nhận của nàng, Nguyệt Du biết rằng Izumin thật sự đang giận mình, nàng hít sâu một hơi, chậm rãi tiến lên, ôm lấy chàng từ phía sau. Thân thể chàng cứng ngắc một cách kỳ quái, cô như bị nghẹn không nói nên lời, trong lòng nàng thở dài một hơi, nghiêm túc học theo cảnh nam chính luôn luôn “làm nũng” trong truyện ngôn tình:

— “Tướng~~~~ công~~~~!” Thân thể Izumin lập tức không cứng ngắc nữa —— chàng run run cả người lên.

Nàng dán mặt lên lưng anh, anh rõ ràng cảm giác thấy sau lưng ẩm ướt, bị nàng dọa. Phát hiện Izumin có chút giãy giụa, nàng ôm chặt hơn một chút, chuẩn bị lại một lần nữa rồi mở miệng,

— “Izumin, ta xin lỗi.” Những lời này thành công làm cho hấn ngừng giãy giụa.

Nàng tìm một vị trí thật thoải mái dựa vào, tiếp tục nói:

— “Ta luôn làm theo ý mình, một chút nhỏ nhặt ta luôn mặc kệ nó, cho nên làm cho người không thoải mái, xin lỗi. Ta xin lỗi chàng vì làm chàng lo lắng, ta chẳng qua chỉ muốn ở một nơi yên tĩnh một mình không ai quấy nhiễu ta cả, chàng biết tính ta lúc nào cũng thích như vậy mà! Chàng tha lỗi cho ta đi! Ta hứa từ nay về sau đi đâu cũng sẽ báo cáo cho chàng hết được không? Tha thứ cho ta đi mà, tướng~~~~ công~~~~!” (TG: “Eo! Nổi da gà!”)

Izumin không nói lời nào, nhưng thái độ rõ ràng hòa dịu đi rất nhiều, thân thể cũng không kháng cự nàng như trước nữa. Nàng thở phào nhẹ nhõm một hơi, tiện thể được một tác lại tiến thêm một thước dùng mặt cọ cọ lưng anh, mềm yếu nói:

— “Chàng muốn ta làm gì thì ta sẽ ngoan ngoãn nghe lời chàng mà!”

Phòng tuyến cuối cùng bị đánh tan, Izumin quân lính tan rã, ánh mắt lờ lờ, cổ nghiêm mặt kìm nén, sắc mặt vui mừng quay qua hỏi nàng – lúc nàng đang ở bộ dạng cúi đầu nhận lỗi đúng tiêu chuẩn:

— “Thật sao?”

— “Đương nhiên.” Nàng đáp ứng trả lời nhưng sau đó.....

— “Chàng muốn làm gì? Ừm ừm!”

Bất chợt Izumin hôn lên môi nàng, khác hẳn với nụ hôn trước đây – dịu dàng mà nhẹ nhàng, nụ hôn của Izumin bây giờ rất kịch liệt lại cuồng bạo. Trong mắt Izumin toát ra hỏa diễm, phút chốc cúi người ngậm lấy mọi lời nói của nàng. Lưng nàng áp vào cửa, có chút đau, lại rất nhanh bị cảm giác tê dại trên môi mang đến khoái cảm, nàng ôm lấy chàng mà đáp trả lại hôn nhiệt tình.

Chàng đột nhiên che mắt nàng lại, nhéo nhéo vành tai nàng, nhưng không có buông cái tay đang che mắt nàng ra. Nàng không thấy rõ vẻ mặt anh, chỉ nghe “xoẹt” một tiếng, tiếng vải thượng hạng bị xé rách, sau đó một đoạn xiêm y thay thế tay chàng che ở mắt nàng. Không đợi nàng kháng nghị, anh khẽ hôn lên môi nàng một chút. Nhiệt tình của nàng lại bị khơi mào, nàng tay ôm lấy cổ anh, đón nhận chính là một trận hôn cực kỳ mãnh liệt. Nàng khẽ rên một tiếng, hai chân như nhũn ra. Đột nhiên cảm thấy dưới chân nhẹ bẫng, nàng bị bế lên, anh ngồi xuống trên giường, đặt nàng an ổn trên đùi mình, động tác trên môi càng thêm phóng túng. Hồi lâu sau, sóng tình lui một chút, anh lau đi sùi chỉ bạc giữa khoe môi hai người, nói giọng khàn khàn:

— “Bài học hôm nay ta muốn dạy nàng rất đơn giản, chỉ có bốn chữ!”

— “Cái gì?” Tư duy của nàng bắt đầu có chút mơ hồ.

— “Xuất.... giá.... tòng.... phu.” Từng chữ phun ra, nàng bị ném lên trên giường, một bóng đen áp xuống...

Sau đêm trải miền sóng tình , cả người nàng nhức nhối khắp nơi . Ông trời ơi , sao ông để cho con gặp một tên " hồ giả trư " như vậy cơ chứ ?

Izumin đã ra ngoài nghe nói bàn chuyện gì đó với đội trưởng cận vệ Komet . Nàng sau khi tỉnh dậy liền thay đồ trang điểm , dùng bữa sáng và đi đến khuôn viên phía Nam mà tận hưởng không khí quanh đây , ngồi trên trường kỷ mà Josh đem đến , nàng ngồi trên đó mà tận hưởng ánh nắng biển nơi đây . Không khí ở đây rất tốt , rất trong sạch không giống như ở thời hiện đại . Nằm sưởi nắng không lâu , nàng cảm thấy chán liền sai Harrot lấy cho nàng chiếc cô cầm . Harrot nhanh chóng mang đến cho nàng nhanh chóng rút lui ra khỏi đó , khi còn một mình , nàng để trên đùi mình mà gảy đàn , trao hết tâm tình vào trong từng giai điệu .

Trong lúc đó , Menfuisu lúc này đi đến khuôn viên phía Nam để tránh né Carol và Minosu , hắn đi đến đó thì bất chợt nghe tiếng đàn trong trẻo , thanh thoát vang lên . Nghe tiếng đàn , hắn biết nàng ở gần đây liền đi theo tiếng đàn .

Nhìn thấy một nữ tử mặc áo tử sa y bay trong gió , mái tóc nhẹ nhàng tung bay , rèm mi dài khép lại như chỉ tập trung vào việc gảy đàn . Hắn đặt tay lên tim mình , cảm nhận tim đập nhanh hơn khi nhìn thấy Nguyệt Du . Hắn ngơ ngẩn nhìn nàng , từ sau khi nàng xuất giá đến Hitaito lấy chồng , nàng càng lúc càng cuốn hút , sáng chói đến mức khiến người ta đui mù . Cho dù nàng bày ra nhiều trò trị hấn nhưng những điều đó cảnh khiến cho hấn không quên được nàng . (TG : " OMG ! Menfuisu là người thích bị ngược đãi sao ? ")

Hắn tiếc nuối nhớ lại những kỉ niệm trước đây của hấn cùng với Asisu , siết chặt lấy nắm tay , hấn không thể chờ đợi được nữa , hấn không thể kiên nhẫn hơn nữa

Bỗng chốc tiếng đàn cầm dừng lại , giọng nói thanh thoát , dịu dàng nhưng toát lên vẻ nghiêm nghị của Nguyệt Du vang lên :

_ “ Ai đó ra ngoài đi , đừng núp ở đó nữa ! ”

Menfuisu giật mình liền nhanh chóng bước ra , đi đến chỗ của nàng , nhìn nàng tươi cười mà nói :

_ “ Hoàng tử , thật không ngờ tỷ lại ở đây ! “

Nguyệt Du cười nhẹ nhẹ sau đó đưa đôi bàn tay thon dài ra hiệu mời ngồi :

_ “ Menfuisu , sao em lại ra đây ? Ta tưởng em ở chỗ của Carol rồi chứ ? Ngồi xuống đi , đứng hoài không tốt cho chân bị thương đâu ! “

Menfuisu cảm giác được nàng từ lạnh lùng trở nên nhu hòa , nhìn nàng tươi cười rồi sau đó ngồi xuống ở một cái ghế mặt đối mặt với nàng . Nguyệt Du quan sát Menfuisu , thật không ngờ đã hơn nửa năm không gặp , Menfuisu tuy rằng cũng gầy đi hơn trước nhưng ánh mắt càng thêm sâu không lường được , cả người hấn càng có khí khái nam tử , liền ngay cả giờ tay nhắc chân , đều có cảm giác của bậc đế vương . Chẳng lẽ thời gian có thể thay đổi con người nhanh đến vậy sao ?

Bất chợt khoe miệng Menfuisu đột nhiên toát ra một tia ý cười ý tứ hàm xúc không rõ.

_ “ Tỷ tỷ , năm tháng trôi qua , cuộc sống của tỷ tỷ quả thật là hạnh phúc nhỉ ? “

Hắn không chút để ý cầm lấy tay của nàng , nhìn ngắm đôi bàn tay của nàng , nhẹ nhàng hôn lên , thưởng thức làn da trên tay nàng , mỉm cười mà nói:

_ “ Tỷ tỷ càng ngày càng quyến rũ! Xem ra Izumin thật là có số tốt khi mà có được tỷ tỷ nhỉ ? “

Nguyệt Du mỉm cười nhẹ , rút nhẹ tay của mình ra khỏi tay hấn sau đó giấu cột nói với hấn :

_ “ Menfuisu em cũng vậy đó thôi ! Em cũng thật là hạnh phúc khi mà có Carol đó thôi ! Giờ em có tất cả những gì mình có rồi đó ! Mà hơn nữa chị thấy càng ngày em càng giống như một bậc đế vương thực thụ rồi đây ! “

_ “ Tỷ tỷ , nàng đừng nên nói với ta với giọng điệu như thế nữa ! ” Menfuisu đột nhiên tới gần sát vào nàng , gần như thì thầm nhẹ giọng uy hiếp nàng nhưng nàng nhìn thẳng vào mặt hấn , nhếch cong đôi môi hoa anh đào của mình mà nói :

_ “ Người sẽ làm gì ta nào ? Chém ta ư ? Hay là lột da ta , ném thịt ta cho cá sấu sông Nin sao ? “

Nhìn thấy Nguyệt Du cực kì bình tĩnh mà thẳng thắn với hấn kèm theo nụ cười giấu cột , hấn sắc mặt trở nên trắng bệch , gân xanh gần như muốn nổi lên sẵn sàng muốn chém đôi cả người nàng ra . Sau đó hấn trấn tĩnh lại sắc mặt , cầm nhẹ lấy lọn tóc của nàng mà nói:

_ “ Hừm , tỷ tỷ được lắm ! Tưởng ta không muốn giết tỷ tỷ sao , ta thật sự rất muốn chém tỷ tỷ ra làm đôi cho hả giận nhưng mà đâu thể được , ta phát hiện ra tỷ tỷ là một viên ngọc trân quý hơn cả Carol nữa , tỷ tỷ tưởng ta không biết mọi thứ tỷ tỷ làm ở Hitaito ta không biết gì sao ? Đồ ăn , Thỏ xa , thuyết thư , chỉnh sửa công văn còn cả kế hoạch vạch mặt âm mưu soán ngôi nữa chứ ? Ah mà quên , còn cả việc tỷ tỷ bày mưu cho Carol kế hoạch đánh Babylon và Atsiria nữa chứ ? Tỷ tưởng rằng ta là thằng mù hay sao mà không biết hả ? Tỷ tỷ , thật sự thú vị như vậy làm sao ta có thể chém tỷ được ? “

Sau đó , hấn sát tới tai nàng , thì thầm vào tai nàng mà trầm thấp nói :

“ Asisu À mà không phải nói chính xác hơn là u hồn lạ mới đúng ? Ta không biết nàng là ai , từ đâu tới , nhập vào cơ thể của tỷ tỷ ta nhưng mà nàng thật sự thú vị hơn cả người chị ruột phiền phức Asisu của ta nhiều ! “

Nói xong một câu cuối, thanh âm của hắc trảm thấp đến mức cơ hồ không nghe thấy , cả người nàng bất chợt rét run lên , hoảng sợ trong lòng không nói lên lời . Hắc... hắc Sao biết ta không phải là Asisu ... ? Không ... không thể nào ? Ngoại trừ ta , Izumin thì không ai có thể biết được ta là linh hồn khác cả , làm sao hắc có thể biết được chứ ? Không được ! Nguyệt Du không được run sợ , mày phải bình tĩnh nếu không trúng mưu kế của Menfuisu mà lộ liễu ra hết . Nàng nuốt ực nước bọt xuống cổ , trấn tĩnh lại khuôn mặt rồi miễn cưỡng cười mà nói :

“ Menfuisu ,đệ đừng đùa ta như thế chứ ! “

Menfuisu nhìn nàng đang miễn cưỡng cười , trong lòng mừng vì suy đoán của mình đúng , hắc cong cong đôi môi bạc mỏng của mình , nhìn nàng , cười lớn nói:

“ Hahahahaha ! Đúng vậy ! Đệ đùa vui với tỷ vậy thôi mà ! Thôi đệ về phòng nghỉ ngơi đây ! Tỷ tỷ chắc cũng lạnh rồi nên về phòng sớm đi ! “

Sau khi nói xong , hắc ung dung bước chân đi về phía thượng phòng của mình , khoe môi cong cong cười , trong đầu kiên quyết một điều không nói lên lời :

“” Nàng ta không biết nàng là ai nhưng nàng ở trong thân thể của tỷ tỷ ta thì nàng phải trở về thuộc về ta ! Nàng chờ đó đi , ta nhất định sẽ mang nàng về bên ta ! “”

Bóng dáng Menfuisu đi khuất xa chỉ còn lại mỗi mình nàng ở đó . Tay nàng run run sợ sệt , lần thứ hai trong cuộc đời nàng lại sợ sệt đến như vậy . Cho dù nàng không biết lời Menfuisu nói ra là thật hay là đùa , nhưng nàng cực kì lo sợ . Cuộc sống hạnh phúc của nàng từng ngày từng ngày trôi qua cùng với Izumin , nàng cực kì rất trân trọng . Nàng vẫn nhớ cổ nhân từng có một câu : “ Trong cuộc đời của con người , luôn luôn có những điều bất ngờ xảy ra trong lúc ta lơ là nhất ! “ . Đúng vậy ! Cuộc sống hạnh phúc cũng đã làm nàng đánh mất ý chí chiến đấu khi đối mặt khó khăn . Nàng thật sự đã quên mất câu nhắc nhở đó . Nàng nhớ lại trong giấc mơ của mình , lão nhân lam y đã từng dặn dò với nàng . Chẳng lẽ đây chính là điều mà lão nhân ấy đã nói với mình sao ?

- " Thị phúc bất thị họa , thị họa hóa bất quá ! Chẳng lẽ mình và Izumin còn một thử thách nữa mới có thể hạnh phúc sao ? Thật sự phải trải qua thêm một lần nữa sao ? "

Nàng run run lấy tay ôm chặt người , đôi mắt đen long lanh ảm lên tia lo lắng hoang mang . Bất chợt có một bàn tay đặt lên vai nàng khiến nàng giật mình quay lại thì thấy Izumin ở phía sau lưng mình .

Izumin sau khi bàn bạc xong chuyện liền về đến phòng thì nghe Harrot nói nàng vô tình gặp Menfuisu ở khuôn viên phía Nam , hắc nói cái gì đó khiến nàng run sợ . Anh vội vã bước nhanh đến thì thấy nàng đang ôm chặt lấy mình mà run sợ . Anh bước đến , đặt tay lên vai nàng , khi thấy nàng quay người lại với ánh mắt hoang mang lo sợ , Izumin cảm thấy đau lòng và trong ánh mắt toát lên tia ngao độc , trong tâm trí muốn chém chết tên Menfuisu kia nhưng khi thấy nàng lo sợ trước mặt mình như thế , anh vội ôm chặt lấy nàng để cho nàng bình tĩnh . Cảm nhận được mùi hương quen thuộc và sự ấm áp phát ra từ cơ thể Izumin , nàng gắt gao cầm lấy quần áo Izumin , chỉ khi ở dưới sự bảo vệ của Izumin , nàng mới bộc lộ ra được sự yếu đuối bên trong của mình .

Izumin gắt gao ôm chặt lấy nàng , nhẹ nhàng vuốt đầu nàng . Thật lâu sau , nàng mới hết run thì Izumin mới lo lắng nhìn nàng mà bắt đầu hỏi :

“ Menfuisu hỏi này hắc có làm gì nàng không vậy ? “

Nguyệt Du lo sợ , muốn giấu giếm chuyện hắc nói đùa với nàng rằng hắc biết sự thực về nàng liền lắc lắc đầu không muốn nói , chỉ có thể chôn mặt sâu mà im lặng . Biết nàng không muốn nói ra , Izumin cũng không bắt nàng trả lời mà chỉ gắt gao ôm chặt lấy nàng , ôn nhu vuốt nhẹ đầu nàng , thanh âm trầm trầm nhưng dịu dàng nói :

“ Nàng không muốn nói cũng không sao , ta không thể bắt nàng phải nói ra nhưng nàng chỉ cần nhớ một điều rằng dù cho thế nào có chuyện gì xảy ra , nàng chỉ cần nhớ rằng ta luôn luôn nắm tay nàng và sẽ cùng nàng đối mặt với nó ! Cho nên nàng đừng sợ gì cả ! “

Nàng ngẩng đầu lên nhìn chàng , đưa tay Izumin lên mặt mình mà mỉm cười cảm nhận sự ấm áp và ôn nhu đó . Trong lòng nàng nổi lên một kiên định :

“” Đúng vậy ! Nếu cứ trốn tránh và sợ hãi thì chẳng thể làm được gì , chỉ bằng cứ phòng ngự và lấy dũng khí để đối mặt với nó thì mới được ! Izumin , chỉ cần có chàng cùng nắm tay ta , ta và chàng cùng nhau đối mặt với thử thách đến cùng ! “”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Mang Thai

Sau cuộc gặp gỡ vô tình Menfuisu hôm đó , nhìn thấy Nguyệt Du lo sợ cho nên thất ảnh vệ cùng với Harrot gắt gao ẩn nấp theo dõi tình hình của Menfuisu trong suốt mấy ngày qua nhưng Menfuisu đến giờ vẫn chưa có động tĩnh gì cả . Nàng cảm động biết được rằng họ thật sự lo lắng cho nàng nên cứ chờ đợi, án binh bất động xem xét coi Menfuisu sẽ có hành động gì . Mọi chuyện vẫn còn mù mịt , chỉ bằng cứ “ binh đến tướng chặn “ mà giải quyết là được .

Nàng đi dạo khuôn viên quanh nơi ở dành cho sứ giả Hitaïto , trong đầu suy nghĩ đến câu nói của Menfuisu hôm qua , tuy không biết rằng Menfuisu đang nói thật hay nói đùa với mình nhưng nó đã ám ảnh nàng mấy ngày nay . Gần đến ngày lễ hội đua bò sắp đến , nàng mau chóng muốn rời khỏi nơi đây , nàng muốn trở về Hitaïto sống một cuộc sống yên bình , muốn bình yên cảm nhận Izumin yêu thương nàng .Nàng chỉ cần duy nhất một cuộc sống gia đình hạnh phúc giản dị và yên bình thôi .

Linh tính trực giác của nàng luôn luôn mách bảo nàng rằng sẽ có chuyện không hay xảy ra , nàng lúc nào cũng trong tâm trạng bất an đề phòng những việc xảy ra với mình . Nàng cũng biết Izumin lo lắng cho nàng , ngày nào Izumin cũng luôn luôn ở bên cạnh nàng , tựa hồ như sợ mất đi nàng . Không muốn để Izumin lo lắng cho mình , nàng cố gắng nở nụ cười vui vẻ để cho Izumin cảm thấy yên tâm . Vì sự an toàn của nàng , Izumin đã tăng cường binh lính canh gác cẩn thận , bản thân nàng cũng phải ở chỗ mình không được đi đâu lung tung . Ngồi trong phòng khiến cho nàng cảm thấy buồn chán , liền đi ra ngoài khuôn viên mà ngồi .

Nàng ngồi đó mà nhìn trời , nhìn đất , nhìn biển, buồn chán vì chỉ ở một chỗ , nàng chán chường đi dạo xung quanh . Nàng nhìn thấy một bãi cỏ đẹp không chỉ thể còn bốc lên mùi hương cỏ hòa trộn với đất cùng với tiếng gió và côn trùng nữa . Thật sự nơi này quả là một chỗ ngủ tốt !

Nàng nhanh chóng nằm xuống , tay gác lên đầu làm gối nhanh chóng chìm vào giấc ngủ .

- " Vũ ! "

Một cơn gió lạnh tạt vào mặt nàng . Ngẩng đầu đón cơn gió thổi qua , nàng không để ý hết , khịt khịt mũi của mình tiếp tục giấc ngủ trưa của mình .

- " Asisu , sao ngươi lại nằm ở đây ? "

Thanh âm quen thuộc xộc vào tai nàng khiến nàng tỉnh giấc , mở con mắt đang lim dim mà nhòm dậy nhìn người vừa nói với mình , nàng thấy một nam tử mặt đeo mặt nạ bỏ sót trừ ra một nửa khuôn mặt từ phía dưới mũi , toàn thân mặc bộ đồ Minoa , mái tóc xoăn đen xõa ngay trên khuôn ngực màu da mặt ông cường tráng , đôi mắt huyết đỏ neho neho kinh ngạc nhìn nàng . Trên cánh tay hấn có một vết chém dài, máu đang bắt đầu chảy từ từ ra .

Lúc này , nàng hoảng loạn nhìn thấy vết thương của hấn mà nói :

- " Atorat ! Vết thương của ngươi.... ? "

- " Ồ , đây chẳng phải là nữ hoàng Asisu sao ? Hahaha , hôm nay trời giúp ta rồi ! Vốn định đột nhập vào căn cứ bí mật của đất nước Minoa , gặp tên quái nhân này nhưng không ngờ đến gặp cả nữ hoàng Asisu ở đây ! "

Bình tĩnh trong chớp lát , các giác quan của nàng cũng đã trở lại . Nàng bỗng phát hiện nơi ngủ trưa lí tưởng của mình đã bị hơn mười mấy tên áo đen hung hãn đứng vây tròn xung quanh. Mà tâm vòng tròn ấy lại chính là nàng và Atorat .

Nàng nhìn tên trước mặt mình mặc bộ đồ màu đen có vẻ là đầu sỏ , nàng kinh ngạc khi nhìn thấy khuôn mặt hấn :

- " Ngươi Jidan Ngươi sao còn sống ? "

Jidan cười lớn mà hung hãn nói với nàng :

- " Hahaha ! Ngươi thật không ngờ sao ? Ngươi muốn biết vì sao ta còn sống sao ? Để ta nói cho ngươi biết , nếu không nhờ đám thuộc hạ trung thành của ta cướp ngục hai mẹ con ta thì ta đã sớm chết mà không thể báo thù giết ngươi được . Nhưng mẫu thân ta vì đỡ tên cho ta khi trốn ngụccho nên ta hận ngươi, chờ đợi thời cơ . Không ngờ trời giúp ta , hôm nay , ta nhất định phải chém ngươi ra từng khối từng khối để tế vong linh cho mẫu thân ta ! Các ngươi , lên hết giết hai người này cho ta ! "

Một đám người gào thét xông lên , lúc này Atorat bị thương ở tay , đau đớn lan tỏa khiến cánh tay không nghe lời mà cầm kiếm , hấn lo lắng khi cánh tay hấn bị thương quá nặng nhưng hấn lo lắng cho Asisu dù gì Asisu là người lần đầu tiên kêu hấn làm bằng hữu , người đầu tiên nhìn hấn bằng con mắt bình thường , hấn thật sự rất quý nàng , không muốn nàng bị chết . Hấn cố gắng kìm nén cơn đau đớn trên tay mình mà cử động cánh tay nhưng sự đau đớn đã làm hấn thất bại . Hấn nhìn nàng và cảm thấy kinh ngạc khi thấy nàng vẫn giữ yên lặng trước tình cảnh như thế này . Nàng mỉm cười với hấn mà nói :

_ “ Ngươi bị thương nặng ở tay đừng có cử động nhiều , để đó cho ta ! “

Một lát sau , nguyên chỗ bãi cỏ tươi đẹp đó đã nhanh chóng nhuộm màu máu đỏ huyết xung quanh , xác đám người áo đen nằm xung quanh chỗ vị trí nàng và Atorat . Lúc này nàng vẫn đứng yên đó , tà áo bạch y sa của nàng nhẹ nhàng bay theo gió , ánh mắt sắc lạnh toát lên lãnh khí khiến cho Jidan và đám người áo đen còn lại sợ hãi nhìn nàng . Jidan không ngờ rằng Asisu lại lợi hại đến như vậy : một mình nàng có thể giải quyết gần hơn một nửa thuộc hạ của hấn . Lúc này , nàng xoay xoay vắn vắn cổ của mình mà than thở nói

_ “ Ai zaaaaaa ! Lâu quá không vận động tay chân , quả thật không được như trước ! “

Jidan tức giận liền gào thét ra lệnh , “ Tất cả lên hết cho ta , chúng ta có nhiều người sợ gì con ả đó ? “

Đám người còn lại liều mạng chạy tới đến chỗ nàng , nàng vẫn yên lặng mỉm cười , đứng yên tại chỗ , lúc này nàng nhẹ nhàng nâng đôi bàn tay thon dài của mình lên cao , hai đôi bàn tay nàng di chuyển thanh thoát , nhẹ nhàng đưa lên đi xuống trông nàng lúc này chả khác nào như một tiên nữ đang múa . Tất cả đám người nhanh chóng mê hoặc nhìn theo điệu múa tiên nữ của nàng , đột nhiên ánh mắt nàng lóe lên tia sát khí , một mảnh ngân quang không biết xuất hiện ở đâu đã bắn ra với tốc độ cực nhanh khiến cho đám người còn lại kẻ cả Jidan không thể né được mà ngã gục xuống với hàng vạn kim châm . Atorat kinh ngạc , há hốc mồm nhìn xung quanh , hắn không thể tin vào mắt mình rằng Asisu có thân thủ bất phàm đến như vậy . Nàng ngồi xuống rồi sau đó xé một mảnh vải từ tà váy mình ra .

_ “ XOẸT ! “

Sau đó thành thạo lấy bình thuốc nhỏ trong người rắc rắc lên chỗ vết thương của Atorat , Atorat muốn giãy ra nhưng sau đó bị nàng nghiêm giọng nói :

_ “ Ngươi có để yên cho ta băng bó vết thương của ngươi không ? “

Atorat liền tỏ ra ngoan ngoãn ngồi yên để cho nàng băng bó vết thương của mình , nàng thành thạo nhanh chóng băng bó vết thương của Atorat rồi nhanh chóng đứng dậy mà gãi gãi đầu nói :

_ “ Ngươi thật là mai mốt cẩn thận dùm ta chút đi ? Ta không muốn mất đi một bằng hữu như ngươi đâu !

Atorat cảm động trong lòng trước lời nói của Asisu , hắn trong lòng cảm thấy ấm áp khi Asisu coi hắn là một người bình thường , coi hắn là một người bằng hữu thật sự .Hắn vốn định mở miệng muốn nói câu “ Cảm ơn “ nhưng bất ngờ hắn thấy mặt mũi nàng tái nhợt không còn chút huyết sắc nào và đột nhiên té xỉu xuống đất . Atorat kinh hãi lay lay cả người nàng mà lo lắng nói :

_ “ Asisu , ngươi làm sao vậy ? Tỉnh , tỉnh lại ! Ngươi đừng làm ta sợ ! “

Thấy nàng ngất xỉu bất động , mặt mày tái mét hắn lo lắng , nhanh chóng cõng nàng lên người , bước đi về phía nơi nàng ở .

Izumin sau khi đã bàn giao việc cho đội trưởng cận vệ xong , anh nhanh chóng quay về phòng mình , đột nhiên anh có linh cảm không hay , nhanh chóng bước đi về phòng tìm kiếm nàng . Quay về phòng không thấy nàng đâu , anh gắt gao hỏi Ari và các cung nữ , Ari run run trả lời với Izumin rằng nàng đã đi dạo ở khuôn viên đến giờ vẫn chưa thấy về , lúc này ruột gan Izumin càng lúc càng nóng như có lửa đốt đi về phòng mình , ngồi chưa đầy mấy giây anh quyết định đứng dậy mà đi kiếm nàng thì bất chợt Izumin thấy có một nam tử cao lớn , khuôn mặt tuấn tú cương dương nhưng lại có đôi mắt màu đỏ huyết như máu khiến cho Izumin kinh ngạc có chút sợ hãi mà giương ánh mắt đề phòng hắn . Nhìn thấy Nguyệt Du bất tỉnh , hắn lo sợ , giận dữ nhìn Atorat mà rút kiếm ra chia vào hắn , lạnh giọng nói :

_ “ Nói , ngươi là ai ? Ngươi đã làm gì nàng ấy ? “

Atorat nhìn người nam tử có mái tóc bạch kim , khuôn mặt tuấn mỹ với phong thái tiêu sái tựa như trích tiên nhìn hắn đề phòng nhưng trong ánh mắt toát lên tia lo lắng khi nhìn thấy Asisu bất tỉnh , hắn không để ý gì mà nhẹ nhàng đặt nàng đến bên giường , sau đó bước nhanh đi ra ngoài . Trước đó , Atorat quay lại nói với Izumin :

_ “ Nàng ấy đột nhiên ngất xỉu trong khuôn viên ,ta thấy nàng ấy như vậy vội cõng nàng ấy về đây ! “

Nghe Atorat nói vậy , Izumin mới bỏ kiếm xuống , sau đó lễ độ nói :

_ “ Xin lỗi ngươi ! Ta hồ đồ quá ! Cảm ơn ngươi đã cứu thê tử ta ! “

_ “ Không có gì đâu ! Ngươi cứ chăm lo cho nàng đi ! Ta có việc bận không thể nán lại lâu ! “ Nói xong , Atorat nhanh chóng bước nhanh biến mất trước khi có người khác thấy được sự hiện diện của hắn ở đây.

Nhìn thấy nàng bất tỉnh , mặt mày tái xanh đi , khuôn mặt Izumin trở nên nghiêm trọng , mắt tối sầm đi . Lúc này thất ảnh vệ cùng với Harrot đang làm nhiệm vụ nghe tin Asisu ngất xỉu liền nhanh chóng phi thân đến , Izumin nhìn thấy Harrot , nhanh chóng dẫn Harrot đến chỗ nàng mà nói chuyện xảy ra cho hắn biết :

_ “ Ta mới về nghe tin không thấy nàng đâu , lo lắng muốn đi kiếm nàng thì có một nam tử cao lớn , có đôi mắt đỏ như mắt ác quỷ đem nàng về . Lúc đó mặt nàng không có chút máu mà tái xỉu , hô hấp vẫn bình thường , có điều là đã qua một canh giờ nhưng mãi chưa tỉnh dậy , Harrot ngươi xem dùm ta coi nàng có bị sao không ? ”.

Harrot nhẹ nhàng đến chỗ đầu giường của nàng mà quan sát nàng . Sau khi kiểm tra nàng xong , hắn nhướn lông mày lên rồi sau đó nở nụ cười tươi nhìn về phía Izumin . Izumin lo lắng mà gắt lên với Harrot :

_ “Harrot ! Nàng sao rồi ? Có bị trúng độc hay bị thương gì không ? “

_ “Ừm ! Đây là đâu vậy ? “

Nàng từ từ mở mắt ra , mơ màng nhìn xung quanh mà tự hỏi . Izumin nhìn thấy nàng đã tỉnh lại liền vui mừng mà nắm chặt tay nàng mà ân cần hỏi :

_ “Asisu ! Nàng đã tỉnh rồi ? Nàng có sao không ? Đã xảy ra chuyện gì thế ? “

Lúc này Harrot liền tiến tới trước mặt nàng , vui vẻ chấp tay mà nói :

_ “Chúc mừng nữ hoàng , người đã mang thai ! “

Nghe tin Harrot nói như ngữ lời oanh đỉnh , thất ảnh vệ cùng với Izumin liếc mắt nhìn nhau rồi cục tuôn ra một tràng hoan hô nhảy nhót vang trời dậy đất.

_ “Ta sắp làm cha rồi!”

_ “Ta sắp có tiểu chủ nhân rồi!”

Niềm vui tới muộn làm bọn họ u mê , cả Izumin và thất ảnh vệ hí hửng cầm tay nhau nhảy tung tung, tay chân quay cuồng thiếu chút nữa vui mừng quá mà ứa nước mắt . Ngược lại với bọn họ náo nhiệt, nữ nhân dựa vào thành giường mỉm cười hỏi Harrot như không tin :

_ “Người nói thật chứ ? “

Harrot mỉm cười dịu dàng với nàng mà nói , “Đương nhiên là thật rồi , ta nếu mà nói dối thì nữ hoàng cứ việc chém cái đầu này của ta ! “

Nàng vui mừng trong lòng , sờ sờ vào cái bụng của mình , nước mắt vui sướng không tiếng động rơi xuống , dung nhan mỉm cười . Không sớm một bước, không muộn một bước, hoàn toàn là đúng thời khắc đó, nàng nhập thân sống lại, sau đó mới nên duyên như vậy. Gặp Harrot và thất ảnh vệ , gặp Izumin , gặp sinh mệnh trong bụng này, thật quá may mắn. Làm sao nàng có thể không cảm kích trời xanh? Làm sao mà không cúng bái vận mệnh?

Lau đi giọt lệ ở khóe mắt không biết chảy ra từ khi nào, vẻ mặt nàng lại trở nên mềm mại, ánh mắt chợt sáng lên. Nàng liền kêu lên “Ồ!” một tiếng. Âm thanh không lớn, nhưng đủ để cho thất ảnh vệ cùng Izumin nghe được. Quả nhiên...

_ “Nương tử nương tử, ngàn vạn lần nàng đừng động! Để ta đến đỡ nàng!”

_ “Nữ hoàng , người có muốn ăn gì không ? “

_ “Nữ hoàng người sau này đừng làm gì cả để cho các thần xử lý được rồi ! “

_ “Đúng vậy ! Người phải cẩn thận cho thai nhi của người nữa ! “

.....

Nhìn thấy tám người bọn họ ai cũng nhón nháo lo cho sinh mệnh của nàng hơn là nàng, nàng thầm ai oán sau đó nhảy mất ra hiệu với Harrot. Harrot nói nàng cần yên tĩnh nên mọi người cần ra ngoài. Trong phòng giờ đã thực sự yên tĩnh, nàng sờ sờ lên bụng mình mà nói:

- "Con à! Ta không biết con là con trai hay con gái nhưng ta sẽ luôn bảo vệ con, con đừng sợ mà hãy cố gắng ở trọng bụng mẹ! Con hãy yên tâm."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Cảm Ơn Nàng !

Sau khi đã biết Nguyệt Du đã mang thai , Izumin ngay lập tức kêu các thị nữ thu dọn đồ đạc nhanh chóng về Hitaito , Nguyệt Du thì bị thất ảnh vệ cùng với Izumin ra lệnh cường chế cấm không được ra ngoài mà an tâm dưỡng thai , nàng cũng không nói gì đành phải nghe theo lệnh của bọn họ thôi . Lúc này , nàng buồn chán ngồi sờ sờ vào cái bụng của mình mà tâm sự :

_ “Con à ! Con xem kìa ! Phụ thân và các thúc thúc con chăm lo cho con chu đáo chưa kìa ! Con thật là có phước đó nhá ! “

Đang tự mình nói chuyện với đứa con trong bụng thì bất thành linh , nàng có cảm giác như có ai đó liền quay lưng lại thì bất ngờ nhìn thấy Atorat đang ngồi tựa ở thành cửa sổ , đôi mắt tuy đã bớt lạnh lùng nhưng vẫn âm ảm mà nói với nàng :

_ “Ngươi Ngày hôm qua không sao chứ ? “

Nàng cười hề hề mà quơ quơ tay nói với hắn :

_ “Ta không sao cả , chẳng qua chỉ là ta bị mệt nên mới ngất thôi ! “

_ “Ngươi về Hitaito , nhớ cẩn thận sức khỏe ! Ta đi đây ! Bảo trọng ! “ Atorat không biết nói gì nhiều , chỉ có thể nói vài câu khuyên bảo với nàng , nhanh chóng đứng dậy, quay lưng đi về mặt thất của mình thì bất chợt Atorat nghe nàng nói :

_ “ Atorat , cảm ơn ngươi ! “

Hắn trong lòng vui mừng và ấm áp nhưng về mặt hắn vẫn lãnh đạm mà nói với nàng :

_ “ Không có gì cả ! Ta cũng nợ ngươi một ơn cứu mạng rồi ! “

Dứt lời Atorat nhanh chóng bước đi rời khỏi phòng nàng , nhìn bóng dáng Atorat mất hút , nàng vuốt vuốt cái bụng mồm cười như cảm nhận một điều đó từ Atorat .

Năm tháng trôi qua từ sau khi rời khỏi Minoa , cái bụng nàng cũng bắt đầu nhô lên , nàng nôn thốc nôn tháo không ngừng , khẩu vị càng ngày càng kì lạ hơn rất nhiều , trở nên kén ăn khiến cho Izumin vô cùng lo lắng không biết làm thế nào . Anh cao hứng được vài ngày thì lại phiền não nghĩ đến . Đường như từ ngày mang thai đến giờ , nàng trở nên hoàn toàn kì lạ , đột nhiên cái mũi của nàng mẫn cảm và thích đến độ chó săn còn phải chịu thua , hễ bước đi chưa đầy mười bước xung quanh có bất cứ mùi gì lạ , nàng lập tức choáng váng mặt mày , tay chân co rút mà sợ sệt . Chính vì thế , Izumin đã huy động tất cả mọi người tổng vệ sinh hết khu vực xung quanh toàn bộ , nhưng có điều nàng vẫn ngửi được mùi lạ khiến cho Izumin đích thân tự mình tổng vệ sinh quanh phòng của nàng sau đó phải tắm rửa kĩ lưỡng sạch sẽ xóa đi mùi lạ trên người mình .

Nhìn thấy Izumin vì mình như vậy , nàng ngượng ngùng , khóc nức nở trước mặt Izumin mà nói :

_ “ Izumin , đều tại ta không tốt khiến cho chàng phải như vậy ! “

Izumin thâm tình nhìn nàng , kéo nàng vào trong lòng mình mà ôn nhu nói :

_ “ Không có gì cả ! Ta không sao ! Bởi vì là con trai của chúng ta làm khó nàng thôi ! “

Lúc quay về Hitaito , Nguyệt Du đã từng căn dặn anh nên sớm chuẩn bị tâm lý bởi vì nữ nhân khi mang thai nhất là vào khoảng thời gian này thường hay có cảm xúc bực bội thất thường , ngoài ra còn thêm những tật xấu , cho nên anh cần phải hết sức bao dung và nhẫn nại , nhẫn nại nàng thì nàng mới vui vẻ mà sau này sinh ra được đứa con khỏe mạnh xinh đẹp .

Không ngờ nàng nghe được chữ “ Con trai “ , dòng lệ chảy ra mà oán trách Izumin:

_ “ Chàng như vậy mà liền xác định rằng là con trai sao ? Lỡ như là nữ nhi thì sao ? Chắc chắn chàng sẽ ghét bỏ nữ nhi của chúng ta ! “

Izumin giật mình mà lúng túng không biết làm sao , chẳng lẽ đây chính là tật xấu quái lạ mà nàng bảo phải đề phòng sao . Anh luống cuống tay chân liền dịu dàng dỗ ngọt nàng :

_ “ Được được được , nàng nói nữ nhi thì là nữ nhi . Nữ nhi cũng tốt không kém gì nam nhân chỉ cần nó xinh đẹp giống nàng là được rồi ! “

Nhưng Nguyệt Du vẫn mặc kệ , nước mắt vẫn tiếp tục chảy xuống mà trách móc Izumin :

_ “ Ôô..... , lỡ như nó bộ dạng không xinh đẹp thì sao ? Nếu sinh ra người xấu xí kia thì nên làm sao bây giờ ? “

_ “ Người xấu xí thì không sao , bộ dạng thế nào thì cũng là con chúng ta , ta liền thích ! “ Izumin dở khóc dở cười trước cảm xúc thất thường biến chuyển của nàng , rõ ràng anh không thể theo kịp được tư duy kì quái của nàng .

_ “ Ôôôôô chàng căn bản là chỉ nói qua cho có lệ mà thôi . Căn bản là chàng một chút không thích ta sinh ra đứa nhỏ ! “ Nguyệt Du nhăn mặt mà khóc oán trách Izumin khiến cho chàng lúng túng gãi gãi đầu mình không biết nên làm thế nào , vô luận nói thế nào cũng bị nàng cho là nói sai .

Bất chợt , trong chớp mắt , Nguyệt Du đã trở lại bình thường , lau hết nước mắt rồi sau đó ngượng ngùng ấp úng như có lỗi mà nói :

_ “ Izumin , thực xin lỗi ! Ta không biết tại sao ta lại như vậy ! Suốt ngày ta cứ loạn tưởng nhiều thứ ! “

Izumin thở dài một hơi , sau đó nhẹ nhàng ấn một nụ hôn lên trên trán nàng , luồn tay ôm nhẹ eo nàng , áp sát cả người nàng mà dịu dàng nói :

_ “ Không sao , không sao ! Ta không giận nàng , trời đất bao la , nương tử là lớn nhất ! “

_ “ Cảm ơn chàng , Izumin ! “ Nghe lời nói cảm động của Izumin , Nguyệt Du trong lòng cảm động , cảm thấy chính mình là nữ nhân hạnh phúc nhất trên thế giới này . Đi đâu có thể tìm kiếm được một người nuông chiều nàng một cách phóng túng như người chồng kẻ bên mình . Cho dù , Ti Mệnh Thần

Không vì cá nhân mà sai lầm, nàng và Asisu chỉ vì giao ước mà xuyên qua về thế giới này, gả cho Izumin, xem ra ông trời cũng đã cho nàng đãi ngộ đặc biệt này để bù đắp.

Bất chợt, đột nhiên nàng nhú mảy một chút rồi sau chỉ chỉ vào cái bụng mà phản khởi nói:

— “Ai nha! Đứa nhỏ đã ta một cước!”

— “Cái gì? Xảy ra chuyện gì vậy?” Izumin cúi đầu khẩn trương nhìn chằm chằm vào bụng nàng, tay chân luống cuống mà hỏi.

— “Là... là đứa nhỏ động vào bụng ta! Izumin không tin chàng vừa sờ sờ vào bụng vừa nói chuyện một câu với nó xem!” Nàng liền kéo tay của Izumin hướng về phía bụng mình rồi sau đó thúc giục Izumin nói.

Anh nửa tin nửa ngờ liền cẩn thận đặt lên cái bụng đang nhô cao của nàng rồi sau đó áp sát gần bụng nàng mà nói:

— “Hài nhi! Phụ thân nói con có nghe không?”

Nhìn thấy có một chút nhấp nhô trên mặt bụng, Izumin liền “A” một tiếng, nhanh chóng rút tay về mà về mặt kinh ngạc nói nàng:

— “Nha, tại sao lại có thể như vậy?”

Nàng khẽ mỉm cười rồi sau đó tận tình giảng dạy cho Izumin về điều này:

— “Đó là thai máy cho biết mầm sống người mẹ đang mang trong mình có khỏe không. Nếu như chàng thường xuyên đến sờ con, nói chuyện với con, sau này sinh ra, con sẽ dễ dàng quen thân và nhớ đến thanh âm của chàng nữa đó!”

— “Thật sự là như vậy sao? Hắn có thể cảm nhận được lời ta nói sao?” Izumin hưng phấn, xoa xoa hai cái tay, nói năng có chút lộn xộn, trong lòng bất giác có một cảm xúc không thể tả lên được, khoe miệng bất giác cong lên sung sướng. Thế là từ đó, Izumin cứ mỗi khi thiết triều xong liền cầm một cuốn sách, niệm đọc từng câu từng chữ một cho con nghe, vuốt vuốt bụng nàng cùng con nói chuyện phiếm.

Năm tháng lại tiếp tục trôi qua, mùa xuân ấm áp đã đến, những đóa hoa thi nhau đua khoe sắc trên hậu viện, lúc này Nguyệt Du mặc quần áo rộng rãi, đang nằm trên trường kỷ hưởng thụ ánh nắng ban mai ấm áp của mùa xuân. Lúc này Ari đang cầm một ly trà nóng đến gần nói:

— “Nữ vương!”

Nguyệt Du nhìn chén trà bốc khói nghi ngút cảm động tiếp nhận nói:

— “Ari, người thật sự là rất hiểu ta!” Một ngụm trà nóng vào bụng, một cỗ nhiệt khí lan tràn ra, nàng thở phào ra một cái cảm nhận.

— “Nàng sao lại ra đây! Thời tiết vẫn còn lạnh lắm, vô trong phòng đi!” Izumin lúc này bước nhanh lên phía trước nói.

Nguyệt Du vừa thấy chàng đến chỗ nàng nằm, đem tay chính mình sáp nhập vào trong lòng hắn sưởi ấm, nói

— “Izumin, ta muốn sưởi nắng ấm đầu tiên của mùa xuân mà!” Ừm, thật ấm áp nha! Vẫn là nhiệt độ thân thể người là thoải mái nhất. Bàn tay mềm không tự giác sờ soạng nhiều hơn mấy cái, không biết động tác như vậy là mê hoặc người cỡ nào. Izumin hơi thở bắt đầu không ổn, nhiệt độ cơ thể bởi vì khát vọng trong lòng mà cấp tốc bay lên. Hắn phải nhẫn nại, phải nhẫn nại. Izumin ở trong lòng mặc niệm tâm kinh.

Ừm, thật ấm áp! Lửa nóng trong ngực truyền lại làm tay nàng ấm lên. Ấm áp truyền đến toàn thân. Ấm áp thoải mái làm nàng theo bản năng đem mặt lạnh như băng dán vào cổ hắn, hơi thở ấm áp mà ái muội quanh quẩn chung quanh bọn họ. Giờ phút này Izumin dùng tất cả lực chú ý đều tập trung ở bàn tay mềm đang khiêu chiến hắn, cùng với hơi thở nóng bỏng phun ở trên cổ hắn.

“Đông—” Tiếng lý trí bị đánh gãy vang lên. Giây tiếp theo, Izumin gắt gao đem tiểu nữ nhân vẫn chầm ngồi chính mình hung hăng ôm lấy. Khuôn mặt tuần tú cúi xuống, bạc môi chuẩn xác tìm được mục tiêu. Tình cảm mãnh liệt theo nụ hôn dâng lên, bàn tay to theo bản năng dao động trên thân thể mềm mại của nàng.

Kích tình như thế làm nàng không tự giác cả người khẽ run. Nóng, một cỗ nhiệt khí từ dưới bụng toát ra. Bỗng nhiên nàng cảm thấy hạ thân một trận ướt át, theo sát là cảm giác đau bụng đánh úp lại.

— “A—” Nàng hét rầm lên. Tiếng hét chói tai làm Izumin từ trong tình dục tỉnh táo lại. Nhìn áo đã mở ra một nửa, ả bụng, gương mặt Nguyệt Du trắng bệch, Izumin thật sự muốn giết chính mình. Biết rõ nàng đã sắp đến thời gian lâm bồn, hắn cứ nhiên áp lực không được dục vọng, thương tổn nàng. Anh ôm lấy nàng sắc mặt tái nhợt vô cùng, khẩn trương nói:

— “Du nhi, nàng làm sao vậy?”

— “Ta, ta không sao. Izumin, chàng mau gọi Ari và Mura, ta, ta sắp sinh.” Hạ thể tràn ra chất lỏng, làm nàng biết nước ối của mình bị vỡ. Nàng cố gắng tươi cười trả lời.

— “Nàng, nàng sắp sinh?!” Izumin rốt cục tiếp nhận tin tức khiếp sợ này, cấp tốc đứng dậy, hướng ngoài phòng phóng đi mà la to ra lệnh.

_ “Ari, Mura ! Nàng... nàng sắp sinh rồi ! Mau lên ! “

Ari và Mura nghe tiếng của Izumin liền nhanh chóng cấp tốc chạy đến , kêu các cung nữ nhanh chóng đem nàng vào phòng sinh .

_ “A — a — a —” Một tiếng lớn hơn một tiếng hô đau làm Ari ở bên cạnh hỗ trợ nghe được trong lòng run sợ.

_ “Nương nương lại dùng lực, lại dùng lực.....” Mura ấn bụng nàng nói.

Dùng sức, dùng sức. Nguyệt Du cố nén đau đớn, cắn chặt vải trong miệng, dùng toàn bộ khí lực. Nhưng một trận đau đớn làm nàng rất muốn khóc. Nàng rất muốn trở lại hiện đại, trở lại thời đại có thuốc tê, có mổ bụng sản a! Đau quá! Sinh đứa nhỏ thật sự đau quá! Nàng đau đớn la làng chửi bậy lên :

_ “A — đau quá a — ta không muốn sinh! Ta không muốn sinh!”

_ “Thối Izumin , đều là chàng làm hại. Về sau không bao giờ cho chạm vào ta nữa! A — ”

_ “Ô ô ô..... Vì sao sinh đứa nhỏ là nữ nhân a? Vì sao không phải nam nhân a? Đau quá!”

_ “*&^%\$, ta không cần sinh. Đau quá nga! Cục cưng, người tối nay liền xuất hiện đi! A — ”

Giờ phút này , Quốc vương Hitaito , vương hậu Hitaito , Harrot , thất ảnh vệ cùng với các vị quan đại thần , Izumin đứng ở ngoài nghe tiếng chửi của nàng ,Izumin trong lòng sốt ruột mà không biết mấy lần đi qua đi lại trước mặt nàng , Harrot nhìn thấy Izumin như vậy liền vỗ vỗ vai Izumin mà nói :

_ “Thần thấy nương nương còn có khí lực mắng chửi người, hẳn là không có việc gì. Hoàng tử nên im lặng ở ngoài cửa chờ đợi đi!”

Harrot thật sự dở khóc dở cười trước âm thanh thô tục của nàng . Haizz ! Làm sao có sản phụ có tinh lực như thế a! Cưng nhiên đang đau đớn còn có thể xuất khẩu thành “Bẩn” A! Nữ hoàng thật sự là thiên phú dị bẩm .

Izumin đành phải đứng ở ngoài cửa mà chờ đợi , nghe một tiếng lại một tiếng hô đau, nghe tiếng mắng lầy hấn làm chủ ngữ.

Thời gian ở một phần một giây đi qua.

“Oa a —” Tiếng khóc nỉ non của trẻ con vang lên.

_ “Sinh, sinh.....” Quốc vương Hitaito kích động quay đầu nói. Nhưng Izumin đã vọt vào trong phòng. Izumin bước nhanh vào phòng trong, vọt tới bên giường, nhìn người bởi vì sinh mà toàn thân đầy mồ hôi, sắc mặt tái nhợt vô cùng, ghen ngào nói:

_ “Asisu , thực xin lỗi, thực xin lỗi.....”

Rốt cục điều hòa được hô hấp Nguyệt Du quay đầu nhìn tên đầu sỏ làm cho chính mình đau lâu như vậy, oán hận nói:

_ “Về sau không cho chạm vào ta!”

Izumin không chút suy nghĩ gật đầu nói: “Ừm.”

_ “Ta về sau không bao giờ sinh nữa.” Nàng không khách khí lại yêu cầu. Tuy rằng đối với một đế vương, chỉ có một đứa nhỏ là ít, nhưng nàng thật sự không muốn lại trải qua quá trình thống khổ như thế.

Mất sắc nàng chú ý tới Mura đã tẩy trừ sạch sẽ cho đứa nhỏ, bao bọc đứa nhỏ trong ấm y ôm tới, cười nói:

“Izumin , đi xem con chúng ta đi!”

Con?! Izumin thế này mới nhớ tới đứa nhỏ, đứng dậy, vừa vặn nhìn thấy đứa nhỏ được bao trong ấm y. Ari từ trên mặt Izumin đọc được khát vọng, giao đứa nhỏ giao cho hấn mà chúc mừng nói :

_ “Hoàng tử Izumin ! Tiều hoàng tử của người đây ! Chúc mừng ngài ! “

Izumin thụ sủng nhược kinh tiếp nhận, thật cẩn thận nhìn kia đôi mắt trong suốt, nhìn thế giới này. Cục cưng, cục cưng, cục cưng của hấn và nàng . Cục cưng này thật giống như trong tưởng tượng của hấn. Bỗng nhiên, hấn cảm thấy hốc mắt nóng lên, tầm mắt mơ hồ. Nước mắt không tiếng động từ trên gương mặt tuấn mỹ rơi xuống, chạm vào mặt của tiều bảo bảo.

_ “A-----a----- ! “Đột nhiên nàng đau đớn la lên khiến cho Izumin giật mình mà lo lắng nhìn nàng , lúc này Ari cùng với Mura đi đến xem xét sau đó quay lại nói với Izumin :

_ “Hoàng tử ! Còn một đứa bé trong bụng của nương nương xin mời người ra ngoài ngay lập tức ! “

Nói xong Ari nhanh chóng đẩy hoàng tử Izumin đang ẵm đứa bé trên tay ra khỏi cửa rồi đóng lại . Quốc vương cùng với vương hậu hứng khởi ôm ôm khen lầy khen đề nói rằng đứa nhỏ thật giống Izumin hồi nhỏ , Izumin lại tiếp tục lo lắng sốt ruột nghe tiếng la của nàng . Thời gian trôi qua từng phút từng

giây, “ Đông ! “ , cánh cửa mở ra , Ari cầm trên tay đứa bé liền vui mừng nói :

_ “ Chúc mừng hoàng tử ! Một tiểu công chúa ! “

Izumin kinh ngạc , ngây người ra , tất cả mọi người đều sung sướng chúc mừng quốc vương Hitaito khi có đôi long phượng , quan tư tế cũng chúc mừng nói rằng đôi long phượng chính là điềm may mắn và thịnh vượng đến với Hitaito . Nhưng anh không màng nghe đến những lời chúc mừng , trong lòng anh chỉ lo lắng cho nàng , nàng mới vừa kiệt sức sinh một đứa con trai xong lại phải chịu đựng sinh thêm đứa con gái . Anh đến chỗ giường nàng , nắm lấy tay nàng mà nước mắt rơi :

_ “ Asi... Du nhi ! Cảm ơn , cảm ơn nàng ! “

Nguyệt Du bởi vì nước mắt trong suốt trên mặt Izumin mà quên mất hô hấp. Trong lòng vừa động, bàn tay mềm vừa nhấc, kéo hẳn. Khẽ tựa vào gáy nàng Izumin ngẩn ra, sau đó trong mắt lóe ra nhu tình, rồi thả lỏng dựa vào gáy của nàng, hấp thu ấm áp từ nàng.

Không khí ấm áp tràn ngập toàn bộ phòng trong.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Menfuisu Tới

Tại hoàng cung Ai Cập ,

Trong thư phòng của pharaon Ai Cập , một nam tử có khuôn mặt đẹp như được điêu khắc hoàn hảo , mái tóc đen dài như bao phủ cả đôi vai vững chắc và rộng như núi , trên đầu đội kim ưng quan cang tô điểm thêm khí chất anh khí phi phàm của người nam tử đó , đôi mắt đen như ánh sao đang chăm chú nhìn xuống dưới nữ nhân ăn mặc cung nữ Ai Cập , đang cúi gục đầu xuống như đang chờ nghe lệnh của mình . Menfuisu chăm chú nhìn một hồi rồi sau đó mở miệng trầm giọng nói :

_ “ Người là Meku sao ? Ngẩng đầu lên cho ta coi ! “

Meku ở dưới nghe lệnh từ từ ngẩng đầu lên , một cô gái có mái tóc ngắn theo kiểu Ai Cập , làn da trắng hồng , cả cơ thể thể hiện rõ đường cong , có đôi mắt non nớt như nai tơ , trên má hồng có những phù vân nổi lên khi nhìn thấy Menfuisu . Meku cảm thấy tim mình càng lúc càng đập mạnh hơn khi nhìn nam nhân anh tuấn cao cao thượng thượng và kiêu ngạo trên kia mà không khỏi ngượng ngùng.

Menfuisu nhìn thấy vẻ e thẹn của cô gái khi nhìn thấy mình thì nhếch mép cười khinh thường . Hắn biết mỗi khi nhìn thấy anh , đa số các cô gái đều như thế chỉ trừ Carol và nàng ấy . Nhưng đối với hắn , nàng ấy là người cực kì đặc biệt , nàng lãnh đạm , lạnh lùng nhưng trong trẻo như mặt hồ yên tĩnh , có thể người ta thấy rằng sự lạnh lùng đó sẽ làm cho người ta cảm giác cao cao thượng thượng khó mà với tới nhưng đầu ai biết rằng chính sự lạnh lùng nhưng trong trẻo đó lại giống như một ly rượu , càng uống nhiều thì càng thấm vào sâu bên trong nhiều . Lúc đầu hắn nghi ngờ khi nghe phù thủy Kirke nói rằng nàng không phải là chị ruột của hắn , hắn lúc đầu không tin , tin rằng chỉ là một lời nói vô căn cứ mà thôi cho đến khi gặp nàng ở Minoa , hắn bắt đầu thử xem sao thì thấy nàng lúc đầu lo lắng nhưng sau đó vẫn bình tĩnh cho nên anh càng tin câu nói của Kirke . Chính vì lần thử đó chính cho hắn quyết tâm hơn về việc này . Suốt mấy tháng nay , hắn nhớ nàng da diết , mặc dù có Carol ở bên cạnh nhưng mà không lúc nào hắn nằm mơ đến hình bóng lãnh đạm đầy cơ trí đó , nếu như thanh công , hắn nhất định sẽ hỏi tên chân chính của nàng và giữ chặt nàng trong tay mình mặc kệ cho nàng không yêu hắn cũng được .

Menfuisu nghĩ đến việc đó liền nhoen cười gian xảo và liếc mắt nhìn Meku đang quỳ ở dưới , trong ánh mắt lóe lên tinh quang gian xảo .

Tại kinh thành Hattosa ,

_ “ Điện hạ , người còn chưa khỏe , sao lại làm việc này ? Để đó cho thần ru ngủ hoàng tử cho ! Người nên nghỉ ngơi dưỡng sức ! “

Ari lo lắng cho Nguyệt Du khi thấy nàng vừa ru ngủ cho tiểu công chúa Eirika , đặt nàng nhẹ nhàng vào trong nôi rồi tiếp tục ôm tiểu hoàng tử Ephidel đang khóc oa oa , nhẹ nhàng ôm trong lòng nàng mà hát ru cho tiểu hoàng tử ngủ , thì thầm bên tai con những lời nói dịu dàng và ngọt ngào . Trong chốc lát , tiểu hoàng tử đã ngủ say và chu chu đôi môi hồng hào nhỏ nhắn của mình như đang hưởng thụ sự ấm áp ở trong lòng nàng . Nguyệt Du biết rằng Ari lo lắng cho mình là vì muốn tốt cho mình liền mỉm cười mà nói :

_ “ Ta không sao đâu ! Hơn nữa ta muốn gần gũi đứa con của mình để cho nó dạy nó con người dù là để vương vẫn phải có tình thương chứ không thể nào máu lạnh và vô tình được ! “

Nàng vẫn tiếp tục đi qua đi lại , nhẹ nhàng ôm con trong lòng mà tiếp tục ru ngủ , lúc này Izumin đã quay về , đi đến thấy bóng dáng nàng đang dịu dàng

ôm đứa con ru ngủ , khiến cho anh cảm thấy hạnh phúc khi nhìn thấy cảnh gia đình viên mãn như vậy . Hóa ra gia đình nó tuyệt vời đến như vậy ! Anh không nhận được mà đi đến gần chỗ nàng mà hôn nhẹ lên má nàng mà nói :

_ “ Sao nàng lại ra đây ? Nàng còn đang yếu lắm , không thể nào ra ngoài như vậy được ! “

Nàng mỉm cười mà nói với anh , “ Ta không chịu nổi đâu ! Chẳng biết không ? Ta nghỉ ngơi riết muốn mập ra nè ! Ta không muốn béo hay mập đâu ! “

_ “ Hahahaha ! Nàng mà mập thì trên đời này ai mập hả ? Nàng nói thể không sợ bị sét đánh vì nói quá sao ? “

Nguyệt Du chu môi phản kháng , nói chuyện với Izumin thì nàng lúc nào cũng thua , không thể nào nói lại được . Ephidel nghe tiếng của Izumin dường như ghen tỵ cha nó liền ré lên .

_ “ Oa-----aaaaaaaaa! “. Nguyệt Du giật mình , vội vàng vỗ về đứa con trai của mình mà ru ngủ . Izumin thấy như vậy liền ngồi xuống ghế mà nhâm nhi ly trà vừa ngắm nhìn nàng đang vỗ về ru con ngủ . Ánh mắt anh dán chặt vào cả cơ thể của nàng , người ta thường nói rằng đàn bà sau khi sinh xong thì thường biến dạng cơ thể rõ rệt nhưng sao nàng sau khi sinh xong lại vẫn có cơ thể quyến rũ và mị lực như trước đây nhỉ ? Từ sau khi sinh con xong , Nguyệt Du được ăn ngon tắm rửa tốt nên loại khí xanh trắng toả ra trên người đã tan đi không ít , khuôn mặt càng mượt mà càng sáng bóng . Cho dù không trang điểm thì cũng vẫn thấy gương mặt hồng hào trắng mịn vui vẻ hiện rõ trên mặt , cả người có một loại khí chất hàm súc không nói nên lời . Giờ phút này động tác và ánh mắt lại như vậy , mặc dù chỉ là vô tình quyến rũ nhưng vẫn làm cho anh thấy dưới bụng mình đang bốc lên dục hỏa .

Cuối cùng nàng cũng dỗ được Ephidel ngủ , nhẹ nhàng đặt Ephidel nằm trong nôi bên cạnh Eirika , đắp chăn cho hai đứa con song sinh của mình mà mỉm cười dịu dàng nhìn nó , bất chợt có một cánh tay phía sau quần lấy eo nàng , kéo nàng vào lồng ngực cường tráng của ai đó , nàng quay đầu lại nhìn thì thấy đôi mắt Izumin đã sâu thẳm trong lòng dục vọng , giọng nói khàn khàn thì thào bên tai nàng :

_ “ Du nhi , ta muốn. ...! “

Nàng chưa kịp phản ứng thì đã bị đôi môi quyến rũ của Izumin áp sát vào đôi môi hồng đào của mình , anh tham lam mút lấy vị ngọt trong miệng của nàng , phả ra hơi thở quen thuộc của mình vào bên trong . Nàng cảm nhận được hơi thở quen thuộc của anh , liền đáp trả lại nhiệt tình nụ hôn , mê luyến đưa lưỡi của mình cuốn lấy bên trong miệng của anh . Izumin vừa hôn môi vừa len lỏi đôi tay của mình vào gò tuyết đào của nàng mà bóp nắn nó khiến cho nàng không ngờ rên nhẹ bên tai .

_ “ Cộc ! Cộc ! “

_ “ Hoàng tử với điện hạ , hoàng đế Menfuisu đang đứng chờ ngoài điện ! “

Nghe tin Menfuisu đến , Izumin và nàng dừng lại hẳn , trong lòng khó hiểu vì sao Menfuisu đến Hitaito làm gì . Izumin tức giận nhưng một hồi sau cũng khôi phục dáng vẻ bình tĩnh của mình mà lạnh lùng ra lệnh nói với Ari :

_ “ Ta biết rồi ! Người ra nói với Menfuisu tí nữa nàng sẽ đến ! “

Nguyệt Du thì trong lòng suy nghĩ , đang yên đang lành Menfuisu đến đây để làm gì nhỉ , trong lòng nàng không hiểu sao bồn chồn bất an , linh tính nàng cho nàng hay rằng sắp sửa có điều gì xảy ra mà chắc chắn luôn là chuyện không tốt . Izumin nhìn thấy nàng lo lắng , trầm tư suy nghĩ như vậy liền nắm chặt tay nàng mà ôn nhu nói :

_ “ Nàng đừng sợ ! Có ta ở đây mà ! “

Nàng nhìn người trọng phụ của mình mà nở nụ cười tự tin , đúng vậy , chỉ cần có chàng ở bên cạnh , ta không có gì phải sợ cả dù cho có chuyện gì xảy ra .

Tại ngoài điện ở tầng cung Asisu , các cung nữ ở trong cung đều mang ánh mắt tò mò , khen ngợi và thẹn thùng nhìn vị hoàng đế trẻ tuổi Ai Cập dung nhan anh tuấn , khí chất phi phàm đang đứng ở đại sảnh đồng thời không khỏi ghen tỵ với nữ nhân có dung nhan hoa nhường nguyệt thẹn mặc bộ đồ cung nữ đứng kế bên cạnh vị hoàng đế anh tuấn đó . Meku ngượng ngùng , cúi đầu gằm xuống nhìn mặt đất mà không dám ngước lên thì lúc này Menfuisu lạnh lùng nhắc nhở nói :

_ “ Đến trước mặt nàng , vẫn đáp đều phải cẩn thận một chút...! “

Meku gật gù đầu. Tuy rằng nàng không biết vì sao hần cứ lặp đi lặp lại dặn dò mình , nhưng nàng vẫn dịu ngoan gật gù đầu. Nàng hạ quyết tâm , hần đã kêu nàng làm , bất kể là chuyện gì , nàng đều sẽ làm theo., lúc này Ari đến chỗ hoàng đế Menfuisu mà cung kính trả lời với hần:

_ “ Hoàng đế Menfuisu , điện hạ cho người vào trong đại sảnh ! “

Meku nghe xong , không khỏi ngẩng đầu lên , cũng bất ngờ thấy được hoàng đế Menfuisu vốn lạnh lùng như băng tuyết , khi nói đến hoàng tử phi Asisu thì thần sắc tựa như tìm được mục đích và loạn nhịp , chứa đựng một tia ấm áp . Mặc dù chỉ chợt lóe mà qua , nhưng lại khiến nàng biết được . Hóa ra , lời đồn đãi của mọi người là thật . Hần cho tới nay , vẫn chưa buông bỏ được , vẫn còn có hình bóng của hoàng tử của hần . Nàng không khỏi băn khoăn , nữ hoàng Asisu là dạng nữ nhân thế nào mà có thể làm cho hoàng tử Izumin lẫn hần đều điên cuồng yêu nàng đến như vậy ?

Menfuisu cùng với Meku đi theo Ari đến chỗ đại sảnh của nàng , lúc này hần thấy người mà hần mong mỏi nhớ nhưng đang ngồi trên bàn , lười biếng dựa

vào nhuyển nệm , mặc bộ đồ từ y , tóc xõa dài , trên mặt không chút phấn son nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp kinh diễm đến rung động , thái độ lại mang theo vẻ tiêu sái tự tại không thể nói thành lời , nhưng vẫn toát lên vẻ kiêu sa và lãnh đạm tuy vậy hẳn cảm nhận được rằng nàng tuy rằng vẫn lãnh đạm nhưng trong đó đã toát ra nét dịu dàng và ôn nhu . Xem ra đã lâu không gặp , nàng càng lúc càng có mị lực quyến rũ hơn trước .

Nguyệt Du đánh giá đưa em trai nhiều ngày không gặp. Menfuisu khuôn mặt anh tuấn mang theo khí phách ngạo mạn hơn người , dung nhan như được gọt giũa không chút tì vết , đặc biệt đôi mắt càng thêm sâu không lường được , có chút thâm trầm hơn nhiều . Nàng cảm thấy càng lúc càng giống một bậc đế vương thực thụ , ngay cả cách ngồi cũng đã toát lên vẻ uy nghiêm của một vị hoàng đế rồi . Nàng nhìn hắn mà ôn nhu rút ly nước trước mặt hắn mà ôn nhu lười biếng nói :

_ “Đã lâu không gặp , hoàng tử , con của người đạo này sao ? “

_ “Hoàng tử hẳn vẫn khỏe và hơn nữa còn hiếu động , tuy rằng trước mắt chưa lập nhưng ta đoán hẳn sẽ là một vị minh quân sau này . Nghe nói tỷ đã sinh ra một đôi long phụng thật sự , đệ chúc mừng tỷ ! “

_ “Cảm ơn đệ ! “Nàng hơi lúng túng nửa ngày, thật sự tìm không thấy đề tài nào nói với hắn thì lúc này Menfuisu cũng đã mở miệng ra trước nói với nàng :

_ “Tỷ tỷ ! Đệ tuyển thêm một cung nữ ở Ai Cập đến đến hầu hạ cho tỷ tỷ , đệ thấy không yên tâm được với cung nữ ở đây cho nên mạo phạm không chịu báo trước cho tỷ ! “

Dứt lời xong , Menfuisu quay đầu lại ra lệnh Meku :

_ “Meku , người ra yết kiến với hoàng tử của ta ! “

Meku đi đến trước mặt nàng , quỳ gối ngoan ngoãn cung kính hành lễ :

_ “Hạ thần Meku , bái kiến nữ hoàng ! “

_ “Người đứng lên đi ! “

_ “Tạ ơn nữ hoàng ! “

Meku đứng lên , rụt rè đứng ở một góc khác len lén nhìn nữ hoàng Asisu trong truyền thuyết mà không khỏi khen ngợi . Một nữ nhân có nhan sắc kinh diễm , thân hình đầy đặn , có lồi có lõm đầy đủ , làn da trắng ngần cùng với mái tóc đen mượt , ngũ quan có phần giống với hoàng đế Asisu nhưng đặc biệt đôi mắt đen như viên ngọc đen kia lại toát lên những tia sắc bén cùng với cơ trí khiến cho người ta không khỏi hấp dẫn , giọng nói dịu dàng trong trẻo nhưng vẫn toát lên vẻ uy nghiêm . Meku buồn bã và thâm hiểu vì sao mà nữ hoàng Asisu lại được cả hai người đàn ông của hai đế quốc hùng yêu đến như vậy .

Lúc này , Nguyệt Du cũng thầm đánh giá Meku , nàng vẫn còn nhớ trong nguyên tác truyện , Meku là nữ nhân có nhan sắc xinh đẹp nhưng lại cực kì tham vọng và thích hư danh , giao hoạt nhưng không hiểu sao khi nàng thấy Meku ở ngoài thì thấy Meku trước mặt nàng là một cô nương xinh đẹp nhưng có nét ngây thơ hồn nhiên . Khi Meku liếc mắt nhìn nàng một cái , ánh mắt nàng lộ vẻ ngạc nhiên , lại cúi đầu như nai con . Đó là một đôi mắt tinh thuần như mặt nước , bên trong không có chút tạp sắc nào . Xem ra trong truyện đã thật sự thay đổi nhiều điều rồi !

Meku lại ngẩng đầu lên , nhìn nàng nói:

_ “Điện hạ , nô tỳ muốn hầu hạ điện hạ , vì điện hạ phân ưu...” Trong mắt Meku dâng lên nước mắt.

Nguyệt Du vẫn còn nhũn nhũn suy nghĩ có nên giữ nàng ta ở lại không , không biết Menfuisu đưa Meku đến đây mục đích gì nhỉ . Thôi kệ ! Cứ giữ cô ta lại khoảng 3 4 ngày để xem tính cách thật sự của cô ta thế nào đã . Suy tính xong , nàng quay đầu qua liền nói với Menfuisu :

_ “Menfuisu , ta muốn giữ nàng ta ở lại khoảng 3, 4 ngày được để khảo nghiệm xem sao đã ! Nếu như mà nàng ta tốt thì ta sẽ giữ lại ! “

Menfuisu mỉm cười với nàng rồi hào sảng nói

_ “Mọi chuyện đều theo ý tỷ cả ! Ta không ý kiến gì cả ! “

Sau một hồi ngồi nói chuyện với Menfuisu suốt nguyên cả ngày , mãi đến khi trời tối thì Menfuisu cùng với Meku rời khỏi vẻ phòng thượng khách . Lúc này Nguyệt Du mới nghiêm nghị , lạnh lùng ra lệnh :

_ “Josh , ra đây ta có chuyện ! Điều tra cho ta rõ hoàn cảnh của cung nữ Meku cho ta đồng thời xem xét coi những hành động gần đây của Menfuisu ở Ai Cập ! “

Một giọng nói trầm trầm nghiêm túc nói :

_ “Tuân lệnh nữ hoàng ! “

Bóng đen kia nhanh chóng biến mất , chỉ còn mỗi nàng ở lại mà thờ dãi lo lắng lúc này Izumin cũng đã đến chỗ nàng , ôm lấy vòng eo của nàng mà giận dữ hỏi :

_ “Menfuisu ... ta nghe nói hần đến đây ứng cho nàng thêm cung nữ phải không ?

Tại sao nàng lại đồng ý cho cô ta ở lại ? Chẳng lẽ nàng không biết rằng lai lịch cô ta bất minh hay sao?”

Nàng quay qua cười nói :

_ “Không phải bởi vì lai lịch nàng bất minh, mới có trò vui sao? “

Izumin nén con tức giận, nói:

_ “Thật sự ta chả hiểu nổi suy nghĩ của Menfuisu ? Rốt cuộc hần ta muốn giờ trò gì đây ? ”

Nàng nhàn nhạt nói:

_ “Ta cũng không hiểu Menfuisu hướng chỉ là chàng , nhưng nói chung người ta có một câu nói rất hay, không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con. Nếu người ta đã tìm cách đưa nàng vào cung, vì sao ta lại không thuận tay đẩy thuyền? Miễn cho người ta một kẻ không thành, lại nảy sinh kẻ khác, không phải sao? Từ đó chúng ta có thể suy ra được ý đồ của Menfuisu đó thôi ! “

Izumin gật gật đầu, cười nói nhưng vẫn không khỏi băn khoăn :

_ “Nhưng nàng ta đích xác là lai lịch bất minh ta lại không yên tâm chút nào ... ”

Nàng nói: “ Izumin , chàng nhìn ánh mắt của nàng ấy kia, không lừa được ai, tình thuần vô tạp. Nữ tử này, nếu không phải thật sự sinh ra trong trồn hương đã, vậy thì chỉ có thể đã bị ai đó dùng thủ đoạn khổng chế. Nhưng ta lại không biết dùng phương pháp nào lại có thể làm ra một người tình thuần như vậy, có thể khiến cho người ta khi đối mặt với nàng, không có chút cảnh giác nào.”

Izumin lạnh lùng nói:

_ “Ta sẽ cho người điều tra rõ ràng về việc này !”

Anh ôm lấy người nàng rồi sau đó phả hơi thở của mình vào bên tai nàng mà khàn khàn nói :

_ “Du nhi, chúng ta làm lại chuyện bỏ lỡ hồi sáng đi ! “

Tay anh lại trượt xuống vùng khe giữa đùi của ta, vuốt ve. Trần ngập ý cười, nhẹ giọng nói:

_ “Du nhi, ta thấy nàng đã sinh xong rồi , hần là có thể được rồi chứ...”

Nàng nhiu mày mà nói với anh :

_ “Đang thảo luận chuyện đứng đắn, vậy mà chàng lại nghĩ đi đâu rồi? Bộ chàng một ngày không ăn ta không chịu nổi sao ? “

Không khỏi nghiêng người khép mình, muốn tách ra khỏi tay Izumin nhưng ngón tay anh lại linh hoạt khẽ vuốt ve trên người nàng. Không hiểu sao Nguyệt Du cảm giác da thịt sống lưng đều lạnh toát, phát hiện áo ngoài đã bị anh cởi xuống. Izumin nghiêng đầu cúi xuống, nhẹ nhàng ngậm nụ hoa, mở miệng khẽ cắn. Trong miệng mơ hồ nói không rõ lời:

_ “Du nhi, Du nhi của ta. Cả đời này, ta cũng không để ai làm tổn thương đến nàng...”

Nguyệt Du cảm giác trên người nổi lên từng trăn da gà. Ngón tay Izumin khẽ động, co rúm ở vùng dưới. Nàng không hiểu vì sao thân mình lại mẫn cảm như thế . Anh chỉ hơi kích thích một chút là có thể làm cho toàn thân ta run rẩy.

Giọng nàng khẽ run, nói: “Izumin , chàng...chàng, chẳng phải chúng ta vẫn đang thảo luận chuyện vừa rồi hay sao?”

Anh phun nụ hoa trong miệng ra, hài lòng nhìn nó đứng thẳng trong gió, lại cúi đầu cười nói: _

“Du nhi, nàng muốn làm thế nào, có bao giờ ta ngăn cản nàng đâu. Chỉ có điều, ta cũng muốn phái thêm vài thị vệ đến đây, bảo vệ nàng...”

Chưa nói xong, lại cúi người xuống, ngậm một nụ hoa khác. Ngón tay co rúm nhanh hơn, cúi đầu nói:

_ “Du nhi, ta muốn vào, được không...”

Nguyệt Du hút một ngụm gió lạnh, cảm giác có một vật thể nóng rực nhảy vào cơ thể mình. Izumin chậm rãi ra vào, mặt đỏ như nước. Hiển nhiên là đang cố gắng nhẫn nhịn. Nàng bầu vú lấy anh, dần dần tiến vào đỉnh điểm của khoái hoạt. Trong lòng thầm nghĩ, thể trạng của anh cường tráng, nàng hiện giờ đã không thỏa mãn nổi anh. Thân là hoàng tử , anh lại cố gắng nhẫn nhịn. Mấy tháng này, thật giống như cuộc sống cấm dục. Anh đối với ta, thật sự không thể chê vào đâu được...

Có chồng như thế, còn cầu mong gì nữa đây...

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Asisu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.